L.J. SHEN

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT

T

Traducere din limba engleză si note
de

RALUCA MIHESAN

>

„Este uimitor cât de răspândită este iluzia
ca frumuseţea echivalează cu binele.”[1]

— Lev Tolstoi, *Sonata Kreutzer*

Pentru Britanny Danielle Christina, Jacquie Czech Martin
şi pentru toate femeile puternice din întreaga lume.
Să fim ca ele, sa le promovăm şi să le susţinem.

Se spune că primul sărut trebuie să fie câştigat.

Al meu a fost furat la un carnaval de un tip mascat, arogant şi versat, sub cerul oraşului Chicago. Aveam 19 ani.

Se spune că jurămintele din ziua nunţii sunt sacre.

Dar, în cazul meu, au fost încălcate încă dinainte să ieşim din biserică.

Se spune că inima bate pentru un singur om.

A mea s-a frânt în două şi a sângerat pentru doi rivali care s-au luptat pentru ea până în pânzele albe.

l-am fost promisă lui Angelo Bandini, moştenitorul uneia dintre cele mai influente familii mafiote din Chicago. Am fost luată în căsătorie de senatorul Wolfe Keaton, care l-a san- tajat pe tatăl meu ca să mă forţeze să mă mărit cu el.

Se spune că poveştile de dragoste adevărată au un final fericit.

Eu, Francesca Rossi, m-am surprins ştergându-mi şi rescriindu-mi povestea până la ultimul capitol.

---

1 Lev Tolstoi, *Sonata Kreutzer si alte povestiri*, trad. de Ana-Maria Brezuleanu, Magda Achim, Marina Vraciu, Leonte Ivanov, Editura Polirom, Iaşi, 2012, p. 303.

Un sărut.

Doi bărbaţi.

/

Trei vieţi.

împletite laolaltă. *

Şi, prinsă la mijloc între aceşti doi bărbaţi, eu trebuia să îl găsesc pe cel care să-mi fie alături până la sfârşitul zilelor.

PROLOG

Cel mai nasol era că eu, Francesca Rossi, aveam Întregul viitor încuiat într-o casetă veche de lemn, care nu ieşea cu nimic din comun.

Din ziua în care am aflat — la vârsta de şase ani —, am ştiut că orice m-ar fi aşteptat înăuntru avea fie să mă omoare, fie să mă salveze. Aşa că nu-i de mirare că ieri, la răsărit, când soarele şi-a făcut apariţia pe cer, am decis să-i dau brânci destinului şi să deschid caseta.

N-ar fi trebuit să ştiu unde ţinea mama cheia.

N-ar fi trebuit să ştiu unde ţinea tata caseta.

Dar tocmai asta-i hiba când stai toată ziua acasă si te aranjezi până la epuizare, ca să respecţi standardele aproape imposibile ale părinţilor tăi: ai timp — o grămadă.

— Stai locului, Francesca, sau o să te înţep cu acul! se plânse Veronica, aplecată pe lângă mine.

M-am uitat pentru a mia oară la biletul îngălbenit, în timp ce stilista mamei mă ajuta să îmbrac rochia, de parcă eram invalidă. Am memorat cuvintele, încuindu-le într-un sertar al creierului meu la care nu mai avea nimeni acces.

Entuziasmul îmi pompa prin vene ca o piesă de jazz şi săgetam cu privirea plină de neastâmpăr prin oglinda din faţa mea

.Am împăturit bucata de hârtie cu degetele tremurând şi am ascuns-o în decolteu, sub corsetul desfăcut.

Am început să mă plimb în lung şi-n lat prin cameră, din cale-afară de nerăbdătoare, facându-le pe coafeză şi pe stilistă să alerge după mine prin dressing.

Sunt Groucho Marx[2] *în* Duck Soup. *Prinde-mă dacă poţi.*

Veronica m-a prins de corset, trăgându-mă înapoi la oglindă de parcă eram în lesă.

— Hei, au! m-am burzuluit eu.

— Stai locului, am spus!

Nu era ieşit din comun ca angajaţii părinţilor mei să mă trateze ca pe-un pudel răsfăţat şi bine dresat. Nu că mi-ar fi păsat. Urma să-l sărut pe Angelo Bandini în noaptea asta. Mai exact, aveam de gând să-l las pe *el* să mă sărute *pe mine.*

De un an încoace, de când m-am întors de la şcoala cu internat din Elveţia, unde mă trimiseseră ai mei, mă gândeam în fiecare noapte să mă sărut cu Angelo; aş minţi dacă aş spune altceva. Odată ce am împlinit nouăsprezece ani, Arthur şi Sofia Rossi au decis să-mi facă oficial intrarea în societatea din Chicago şi să mă lase să-mi aleg un viitor soţ dintre sutele de bărbaţi italo-americani afiliaţi Organizaţiei mafiote. Din noaptea asta avea să înceapă un lanţ de evenimente sociale şi vizite de curtoazie, dar eu ştiam deja cu cine vreau să mă mărit.

2 Groucho Marx interpretează rolul unui general-dictator în filmul american de comedie *Duck Soup* (1933), regizat de Leo McCarey.

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT (2

Mama şi tata m-au informat că facultatea nu era în plan pentru mine. Trebuia să mă ocup de găsirea soţului perfect, căci eram singură la părinţi şi singura moştenitoare a afacerii Rossi. Mereu visasem să fiu prima femeie cu diplomă universitară din familia mea, dar nu eram nici pe departe atât de fraieră încâts:\-i înfrunt. Menajera noastră, Clara, spunea mereu: „Nu trebuie sa-ţi alegi un bărbat, Frankie. Trebuie doar să-l alegi pe cel potrivit după standardele părinţilor tăi”

Nu greşea. Am fost crescută într-o colivie aurită. Era spaţioasă, dar încuiată, fără îndoială. Dacă aş fi încercat să evadez, ar fi însemnat să risc să mor. Nu-mi plăcea să fiu prizonieră, dar îmi imaginam că era mult mai bine decât moartea. De aceea n-am îndrăznit niciodată să arunc un ochi printre gratiile închisorii mele ca să văd ce e de partea cealaltă:

Tatăl meu, Arthur Rossi, era capul Organizaţiei.

Titlul suna dureros de necruţător pentru un bărbat care îmi împletise părul, mă învăţase să cânt la pian şi lăcrimase la recitalul meu din Londra, când cântasem la pian în faţa a mii de oameni.

Angelo — ai ghicit — era soţul perfect în ochii părinţilor mei. Atrăgător si incredibil de înstărit. Familia lui deţinea aproape toate clădirile din Campusul Universităţii şi cele mai multe erau folosite de tatăl meu pentru numeroasele lui proiecte ilegale.

îl cunosc pe Angelo de când m-am născut. Ne-am privit crescând, aşa cum se deschid florile — domol, dar, în acelaşi timp, din ce în ce mai intens. Ne-am petrecut vacanţele luxoase de vară sub supravegherea strictă a rudelor noastre mafiote — bărbaţi unşi oficial membri în mafie — şi a bodyguarzilor.

Angelo avea patru fraţi, doi câini şi un zâmbet care îţi putea topi îngheţata italiană în palmă. Tatăl lui Gonducea

firma de contabilitate care colabora cu familia mea şi amândoi ne petreceam vacantele anuale siciliene în Siracusa.

y

De-a lungul anilor, am văzut cum buclele blonde şi moi ale lui Angelo se închiseseră la culoare şi fuseseră îmblânzite de o tunsoare masculină- Cum ochii lui albaştri sclipitori, de culoarea oceanului, deveniseră mai puţin jucăuşi şi mai întunecaţi — căliţi, fără îndoială, de lucrurile pe care tatăl lui i le arătase şi pe care le învăţase. Cum vocea lui se îngroşase, accentul lui italian devenise mai pronunţat şi începuse să adauge la silueta lui firavă muşchi, înălţime şi încredere. Devenise mai misterios şi mai puţin impulsiv. Vorbea mai rar, dar, atunci când o făcea, cuvintele lui mă topeau.

E atât de tragic să te îndrăgosteşti! Nu-i de mirare că îi face pe oameni aşa de trişti.

Şi dacă eu mă uitam la Angelo de parcă putea să topească îngheţata, nu eram singura care se topea sub privirea lui constant îngândurată de fiecare dată când se uita la mine.

Mi se făcea rău când mă gândeam că eu mă întorceam la şcoala mea catolică pentru fete şi el se ducea în Chicago, ca să-şi petreacă timpul, să vorbească şi să *sărute* alte fete. Dar mă

A

făcuse mereu să mă simt ca *Singura Fată.* îmi strecura fiori în păr, mă lăsa să iau câte o gură din vinul lui, când nu se uita nimeni, şi ochii îi sclipeau vioi ori de câte ori vorbeam. Când fraţii lui mai mici mă tachinau, el îi trăgea de urechi şi le spunea s-o şteargă. Şi, în fiecare vară, găsea o modalitate ca să rămânem singuri o clipă şi să-mi sărute vârful nasului.

— *Francesca Rossi, eşti chiar şi mai frumoasă decât vara trecută*.

— *Mereu spui asta.*

— *Şi mereu vorbesc serios. Nu-mi stă în obicei să arunc vorbe în vânt.*

– ***Atunci,*** *spune-mi ceva important.*

— *Tu, zeiţa mea, o să-mi fii într-o bună zi soţie.*

Mă agăţam de fiecare amintire, din fiecare vară, de parcă era o grădină secretă, pe care o păzeam cu afecţiune tăinuită şi o udam până când creştea ca una din poveşti.

Mul mult dcvflt ulăt,imi iiminlmm cum, in fiecare vara, îmi ţineam iVNpliuţiii până când el se lin iai hu in camera mea, ha în mugu/mul Iu nur nul (lummi eu, ba Iii copacul sub rare citeam. Cum începuse nit prelungească „momentele" noastre pe măsura ce unii Irccrmi şi ini rum in adoltvirenţă, m mărindumă cu IIITIU- ziuneut ncuKcuns cum încercam şi dădeam greş să mă pori cu un băiat, când rrum /*ban*> latră.

Am băgat şi mai adânc biletul in sutien, tocmai când Veronica îşi înfigea degetele cărnoase în pielea mea de culoarea fildeşului, apucând corsetul din ambele părţi şi strângandu l în jurul taliei.

Să mai ai nouăsprezece ani şi să (ii din nou superbă! declamă ea, teatral.

Şi a st nins atât de aprig şireturile bej din mătase, încât mi s-a tăiat răsuflarea.

Doar familiile italiene, cu sânge albastru, din Organizaţie se mai foloseau de stilişti şi de menajere ca să se pregătească pentru un eveniment. Dar, după părinţii mei,

noi eram Casa de Windsor[3] [4].

— îţi aminteşti de vremurile alea, Ăluia?

Coafeza pufni în râs, prizându-mi bretonul pe o parte, în timp ce îmi termina de aranjat cocul ondulat.

— Draga mea, nu te mai împăuna. La nouăsprezece ani, erai frumoasă ca o felicitare Hallmark. Francesca, aici de faţă, este *Crearea luiAdam*[2]*.* Nici nu se compară.

3 Familia regală domnitoare clin Regatul Unit şi din teritoriile Common- wealthului.

4 *Crearea Iui Adam* este o pictură a lui Michelangelo de pe plafonul Capelei Sixtinc, realizată între anii 1.511-1512.

Simţeam că iau foc de ruşine. Mă gândeam că oamenilor le plăcea ce vedeau atunci când sc uitau la mine, dar eram îngrozită de ideea de frumuseţe. Avea multă putere, dar îţi putea scăpa uşor primiv dogele, Un cadou frumos ambalat, pc care aveam si) I pirul inii o Ihiini zi. Nn voiam să I deschid sau să-1 las si) mi) uniuni. Mi ai li loi.l şi mai greu să mă despart de c).

Singuri» persoană ian: inii doream să mi observe apariţia la balul mascai dr la Insliiiihil dc Arfa din Chicago era Angelo. Tema galei era */ci yi zei(c din mifo/oyii/r yrcacă }i romană.* Ştiam ei) majoritatea femeilor îşi vor face apariţia ca Afrodita sau Venus. Sau I Icra sau Uhea, daci) le lovea originalitatea. Dar nu cu. lui eram Nemesis, zeiţa răzbunării. Angelo rna numea mereu o zeiţă şi, în seara asta, aveam să-mi justific numele de alint faeăndu-mi apariţia costumată îri cea mai puternică zeiţă dintre toate.

S-ar putea să pară prostesc ca în secolul XXI să vrei să te măriţi, la nouăsprezece ani, intr-o căsătorie aranjată, dar, în Organizaţie, cu toţii respectam tradiţia. A noastră se întâmpla să fie bine înrădăcinată în anii 1800.

— Ce scria în bilet?

Veronica îmi prindea în spate o pereche de aripi negre, din mătase, după ce îmi pusese rochia. Era o rochie fără bretele, de culoarea cerului de vară, cu scoici albastre magnifice din organza. Tulul atârna jumătate de metru în spatele meu, închipuind un ocean la picioarele menajerelor mele.

— Ştii tu, cel pe care l-ai îndesat în corset ca să-l păstrezi în siguranţă.

Chicoti, punându-mi cerceii în formă de pene de aur în urechi.

— Biletul ăsta, am zâmbit eu, întâlnindu-i privirea în oglinda din faţa noastră şi atingându-mi pieptul cu mâna, este începutul vieţii mele.

CAPITOLUL UNU

— Nu ştiam ca Venus avea aripi.

Angelo mi-a sărutat mâna în faţa Institutului de Artă din Chicago, Mi s-a strâns inima auzindu-i remarca, înainte să-mi pot ascunde dezamăgirea. Mă tachina, numai. Şi, în plus, era atât de chipeş în costum, încât i-aş fi putut ierta orice greşeală, mai puţin o crimă cu sânge rece.

Bărbaţii, spre deosebire de femeile de la bal, purtau smochinguri şi măşti care le acopereau doar jumătate din faţă. Angelo îsi asortase la costum o mască venetîană cu frunze aurii care îi ascundea aproape ţc^^iţa^^riaţii noştri făceau schimb de amabilităţi şi eoraşto|î9||^^|j^p ce noi stăteam faţă în faţă, sorbind din centimetru de piele unul

altuia. Nu i-am exphcif' coşţ^^^|neu de Nemesis. Aveam timp — o viaţă întreaga.— ca. să discutăm despre mitologie. Trebuia doar să mă asigur că în seara asta vom avea un alt moment de neuitat. Doar că, de data asta', când se va apleca să-mi sărute nasul, aveam să-nu ridic capul şi să-mi pecetluiesc bazele, şi viaţa, cu ale lui.

Sunt Ctiptdon si trag cu arcul drept în inima lui Angelo.

Eşti şi mai frumoasa decât ultima oară când te-am văzu^Angelo şi-a pus o mâna peste pieptarul smochingului, acolo unde îi batea inima, în semn de capitulare. Toata lumea din junii nostm amuţise şi eu i-am observat pe tatii noştri uitându-se cu subînţeles, conspirativ, unul la altul.

Doua familii italo-americane influente, bogate si cu legături toarte strânse.

Don Vito Corleone ar fi fost mândru.

— M-ai văzut acum o săptămână, la nunta

GianneL M-am luptat cu tentaţia de a-mi umezi

buzele, în timp ce

Angelo mă privea fix în ochi.

— Iţi stă bine la nunţi, dar ştii ce ţi s-ar potrivi şi mai bine? Să te am doar pentru mine, a spus el, făcându-mi inima sa da.-a. cu putere.

Apoi s-a întors spre tatăl meu:

— Domnule Rossi, pot s-o conduc pe fiica dumneavoastră la masă?

Tata m-a apucat de umăr, din spate. Eram doar vag conştientă de prezenţa lui, învăluită în ceaţa deasă a euforiei în care pluteam.

—Tine-ti mâinile la vedere.

— întotdeauna, domnule.

Angelo şi cu mine, braţ la braţ, l-am urmat pe unul dintre zecile de ospătari, care s-a oferit imediat să ne conducă k locurile noastre, k o masă acoperită cu aur şi pregătită frumos, cu porţelanuri fine, negre. Angelo s-a aplecat şi mi-a şoptit k ureche:

— Sau, cel puţin, până eşti oficial a mea.

Familiile Rossi şi Bandini fuseseră aşezate, spre dezamăgirea mea, la câteva locuri depărtare ~~una~~ de cealaltă. Dar nu eram surprinsă. Tatăl meu era în

centrul atenţiei k fiecare petrecere şi dădea bani frumoşi ca să aibă parte de cele ~~mai~~ bune locuri oriunde mergea. Vizavi de mine, Preş ton Bishop, guvernatorul statului Illinois, şi soţia lui se agitau eu lista de vinuri in faţă.

Dincolo de ei stătea un bărbat pe care nu-l cunoşteam. Purta o mască simplă, complet neagră, şi im smoching care trebuie să fi costat o avem, după materialul preţios şi croiala impecabilă. Era aşezat lângă o blondă vorbăreaţă, intr-o rochie albă, de mătase franţuzească. Una dintre zecile de Venus costumate la fel.

Bărbatul părea plictisit de moarte. îşi învârtea whisky-ul in pahar, ignorând-o pe femeia frumoasă de alături. Când ea a încercat să se aplece spre el să-i vorbească, el a întors capul în partea cealaltă şi şi-a verificat telefonul, înainte să-şi piardă interesul pentru absolut tot şi să-şi aţintească privirea în peretele din spatele meu.

Un junghi de tristeţe m-a săgetat. Blonda merita mai mult decât îi oferea el. Mai mult decât un bărbat distant, cu aură sumbră, care îţi dădea fiori reci pe şira spinării fără măcar să se uite la tine.

***Pun** pariu că el ar putea să ţină îngheţata să nu se topească zile in sir.*

— Pare să existe o atracţie reciprocă între tine şi Angelo, a remarcat tata, uitându-se la coatele mele, proptite pe masă.

Mi-am luat imediat coatele de pe masă, zâmbind politicos.

— Este drăguţ!

Aş fi spus „mişto”, dar tata nu suporta deloc argoul modem.

— Se potriveşte în schema generală, a adăugat tata. M-a întrebat dacă te poate scoate în oraş, săptămâna viitoare, şi eu am acceptat. Sub supravegherea lui Mario, desigur.

Desigur. Mario era unul dintre zecile de ciraci ai tatălui meu. Era plin de muşchi, dar fără pic de creier. Aveam eu o presimţire că, în seara asta, tata n-avea de gând să mă lase să ies din raza**i?0 I l ,1, Stil N** lui vi/uulîl, lorimii ju'nlui că şl tu cil eu şl Angrlo ne înţrlrgcum puţin cum prea Muc. In gciwMnl, tuta nul MUH(iiit'ii, dur (încă ru luvuuilr sil tir thrulr inii un anumil Irl. lutr un toi nuc mul **Urni de vil osia** incit li s **tu** ti **j>iinn** uuipoiul, aproape barbar. Nu nani fraierii. ^tiam **cil** mi sap singurii o groapă pentru cil nu mii /hătcam penii u dreptul mru la educaţie şi la o profesie renta Mlil. $tiam **cil** *eu* ar trebui sil decid cu cine vreau sil mii milrit.

Mur ştiam şi cil e fu* ca tata, fie suni pe cont propriu. Preţul cvadilrii era sil iui piirilsesc tamiliu şi lamilia era întreaga mea lume.

în tifaril vie tradiţie, Organi/aiţia din Chicago era foarte diferiţii vie versiunea zugrăvită în filme, Kără alei dosnice, dependenţi de droguri de/gustiltori şi înfruntări sângeroase cu poliţia. în zilele noastre, totul se învârtea în jurul spiiliirii vie hani, achiziţiilor şi repunerii în circulaţie. Tat'îll meu curta deschis poliţia, socializa cu politicieni vie top şi chiar ajutase KBl-ul să prindă nişte suspecţi faimoşi.

De fapt, tocmai de aceea ne aflam aici, în seara asta. Tata fusese de acord să doneze o sumă exorbitantă unei fundaţii de

%

caritate care urmărea să-i ajute pe tinerii cu probleme să obţină studii superioare.

Oh, ironie, *prietena mea credincioasă,*

îmi înmuiam buzele în paharul cu şampanie şi mă holbam din celălalt capăt al mesei la Angelo.care întreţinea o conversaţie cu o fată pe nume Emily. Tatăl ei deţinea cel mai mare stadion de baseball din Illinois. Angelo îi spunea că urma să se înscrie la un program de masterat la Northwestern şi să se alăture firmei dc contabilitate a tatălui său. Adevărul era că urma să spele bani pentru tatăl meu şi să servească Organizaţia tot restul

vieţii lui. Eram absorbită de conversaţia lor, când guvernatorul Bishop mi-a solicitat atenţia:

— Şi tu, micuţă Rossi? Eşti la facultate?

Toată lumea din jurul nostru discuta şi râdea, cu excepţia necunoscutului din faţa mea. Continua să-şi ignore partenera, preferând să-şi bea băutura şi neluând în seamă telefonul, care semnala primirea a cam o sută de mesaje pe minut. Acum se uita la mine, dar mi se părea că se uită *prin* mine. M-am întrebat, într-o doară, câţi ani avea. Părea mai în vârstă decât mine, dar nu la fel de bătrân ca tata.

— Eu? am zâmbit afabil, deşi m-am încordat toată.

Mi-am netezit şervetul în poală. Manierele mele erau fără cusur şi eram foarte pricepută la conversaţii fără miză. învăţasem latina, regulile de comportament social şi noţiuni de cultură generală la şcoală. Puteam să întreţin o discuţie cu oricine — de la lideri mondiali până la o bucată de gumă mestecată.

— Oh, am absolvit liceul de un an. Acum încerc să cunosc cât mai multă lume aici, în Chicago.

— Cu alte cuvinte, nici nu lucrezi, nici nu studiezi, comentă sec necunoscutul din faţa mea, dându-şi paharul peste cap şi aruncând un zâmbet răutăcios în direcţia tatălui meu.

y

Am simţit că mi se înroşesc urechile, clipind spre tata ca să-mi sară în ajutor. Probabil nu auzise, căci lăsă remarca să treacă pe lângă el.

— Doamne! murmură femeia blondă, roşind.

Bărbatul îi făcu semn să tacă.

— Suntem între prieteni. N-ar divulga nimeni asta.

Să divulge asta? Cine naibii era el?

Mi-am îndreptat spatele, luând o gură de şampanie.

— Mai sunt şi alte lucruri pe care le fac, desigur.

— Rogu-tc, împărtăşeştc-le cu noi, mă tachina el cu o pretinsă fascinaţie.

Toată lumea de pe partea noastră a mesei tăcu. Era o linişte încruntată. Genul de linişte care anunţa un moment penibil.

— Inii plac actele de caritate...

— Asta nu e o activitate. Ce *faci* tu, mai exact?

Verbe, Francesca. Gând este-te la verbe.

— Călăresc şi îmi place să grădinăresc. Cânt la pian. Eu... ăăă, merg la cumpărături pentru lucrurile de care am nevoie.

înrăutăţeam situaţia şi o ştiam. Dar el nu-mi dădea voie să îndrept conversaţia spre alt subiect şi nu intervenea nimeni să mă salveze.

— Astea sunt hobby-uri şi îndeletniciri de lux. Care e contribuţia ta la societate, domnişoară Rossi, în afară de a susţine economia Statelor Unite cumpărând suficiente haine cât să îmbraci toată America de Nord?

S-au auzit clinchetele tacâmurilor pe porţelanurile fine. O femeie scoase o exclamaţie. Frânturile de conversaţie se opriră complet.

— Destul! şuieră tatăl meu, cu voce glacială şi ochi inexpresivi.

Eu am tresărit, dar bărbatul cu mască a rămas neclintit, drept şi oarecum amuzat de turnura conversaţiei.

— Tind să fiu de acord, Arthur. Cred că am aflat tot ce e de ştiut despre fiica ta. Şi în doar un minut, unde mai pui.

— Ţi-ai uitat datoriile politice şi publice acasă, deopotrivă cu manierele? îi făcu observaţie tatăl meu, întotdeauna

manierat.

Bărbatul zâmbi crud.

— Din contră, domnule Rossi. Cred că mi le amintesc destul de clar, spre dezamăgirea dumneavoastră viitoare.

Preston Bishop şi soţia lui au destins, apoi, atmosfera, punân- du-mi mai multe întrebări despre educaţia mea în Europa, despre recitalurile mele şi despre ce voiam să studiez (botanica, nu eram atât de toantă cât să le spun că nu se punea problema să merg la facultate). Părinţii mei îmi admirau manierele fără cusur şi zâmbeau. Chiar şi femeia de lângă necunoscutul nepoliticos a încercat să se alăture conversaţiei, vorbind despre excursia ei în Europa de după absolvirea liceului. Era jurnalistă şi călătorise peste tot. Dar, oricât de amabilă era toată lumea, tot nu puteam să trec peste teribila umilire la care mă supusese partenerul ei cu limbă ascuţită, care — apropo — se întorsese la cercetatul amănunţit al paharului său reumplut, cu o expresie care-i trăda plictiseala.

Am cântărit în minte dacă să-i spun că nu are nevoie de o altă băutură, dar că un specialist ar putea face minuni.

După cină, a venit timpul pentru dans. Toate femeile din sală aveau câte un carnet de dans cu numele celor care licitaseră, pentru o sumă nedezvăluită, favorul unui dans cu ele. întreg profitul era direcţionat către acţiuni de caritate.

Am mers să-mi verific carnetul de pe masa lungă, pe care erau scrise toate numele femeilor participante. Inima mi-a luat-o la goană când am zărit numele lui Angelo. Dar bucuria mi-a fost rapid înlocuită de groază. Carnetul meu era plin de nume cu sonorităţi italiene, mult mai multe decât în celelalte împrăştiate în jurul lui, aşadar cel mai probabil urma să-mi petrec restul serii dansând până n-aveam să-mi mai simt

picioarele. Complicat să strecor într-un asemenea program un sărut cu Angelo!

Primul meu dans a fost cu un judecător federal. Al doilea, cu un filfizon italo-american din New York, care mi-a declarat c

ăvenise special să vadă dacă zvonurile despre frumuseţea mea
erau adevărate. Mi-a sărutat tivul rochiei ca un duce medieval,
înainte ca prietenii lui să-l ia pe sus şi să-l ducă înapoi la masa
lor. *Te rog, nu-i cere voie tatălui meu să mă scoţi la o întâlnire,* am gemut, în sinea mea. Părea genul de bogătaş care avea să-mi facă viata un fel de versiune a filmului *Nasul}*. Al treilea dans a > >
fost cu guvernatorul Bishop, iar al patrulea, cu Angelo.
Deşi a fost un vals relativ scurt, am încercat să nu-mi pierd buna dispoziţie.

— Iată-te! a spus Angelo radios, apropiindu-se de mine şi de guvernator, pentru a mă prelua.

Candelabrele atârnau de tavan şi podeaua de marmură răsuna sub tocurile dansatorilor. Angelo îşi aplecase capul spre mine, îmi luase o mână într-a lui şi o aşezase pe cealaltă pe talia mea.

— Eşti frumoasă. Si mai frumoasă decât acum două ore, a
şoptit el.

Am simtit răsuflarea lui caldă învăluindu-mă si nişte ari-pioare catifelate de fluturaşi în capul pieptului.

— Mă bucur să aflu, fiindcă nu pot să respir în chestia asta. Am râs, ochii mei căutându-i cu disperare pe ai lui.

Ştiam că nu mă putea săruta chiar în clipa aceea şi un val de
panică mi-a înecat fluturaşii. Dacă nu izbuteam să rămânem singuri nicio clipă? Atunci biletul din corset ar fi

fost inutil. *Caseta asta de lemn fie o să mă salveze, fie o să mă omoare.*

— Mi-ar plăcea să-ţi fac respiraţie gură la gură, oricând ţi s-ar tăia răsuflarea.

[1] în original, *The Godfather,* film american din 1972, în regia lui Francis Ford Coppola, despre ascensiunea, declinul si succesiunea unei familii mafiote în SUA.

M-a privii şi am văzut cum i se pune un nod în gât.

— Dar aţi începe cu o simplă întâlnire, săptămâna viitoare, dacă eşti interesată.

— Sunt interesată, am răspuns mult prea repede.

A râs ţii ţii-a sprijinit fruntea de-a mea.

— Ai vrea să ştii când?

— Când o să ieşim? am întrebat cu prosteşte.

— Şi asta. Vineri, apropo. Dar mă refeream la momentul în care mi-am dat seama că ai să fii sofia mea, spuse el, fără să se gândească de două ori.

Abia am mai putut să dau din cap. îmi venea să plâng. Simţeam că mă strânge şi mai tare de talie. Mi-am dat seama că-mi pierdusem echilibrul.

— Era vara în care împliniseşi şaisprezece ani. Eu aveam douăzeci. Am pus ochii pe tine încă de mică! râse el. Ajunseserăm târziu la cabana noastră din Sicilia. îmi căram valiza pe promenada de-a lungul râului ce trecea prin faţa cabanelor noastre învecinate. Tu împleteai o coroniţă de flori, pe ponton. Zâmbeai atât de frumos, încât n-am vrut să rup vraja şi să-ţi vorbesc. Apoi o pală de vânt ţi-a furat florile şi le-a împrăştiat peste tot. N-ai ezitat nicio clipă. Ai sărit cu capul înainte în râu şi ai recuperat fiecare floare, deşi ştiai că n-aveau să supravieţuiască. De ce ai

făcut asta?

— Era ziua mamei, am recunoscut. Exclus să dau greş, trebuia să reuşesc. Apropo, coroniţa a ieşit foarte frumoasă.

Privirea mea a lunecat spre spaţiul inutil dintre piepturile noastre.

— Exclus să dau greş, trebuia să reuşesc, repetă Angelo gânditor.M-ai sărutat pe nas, în antreul acelui restaurant, am
menţionat.

— îmi amintesc.

— Ai de gând să-mi furi o sărutare în noaptea asta? l-am întrebat.

— N-aş fura niciodată de la tine, Frankie. Aş cumpăra o sărutare de la tine la preţ întreg, plătind până la ultimul bănuţ, îmi făcu el cu ochiul. Dar mi-e teamă că o să fim nevoiţi să
amânăm — tu ai un program incredibil de încărcat şi eu sunt obligat să socializez cu toţi mafioţii care au avut norocul să fie invitaţi la chestia asta. Nu-ţi face griji, am vorbit deja cu Mario. O să-i ofer un bacşiş generos ca să nu se grăbească, vineri, să ia maşina noastră de la valet.

Acum eram îngrozită de-a dreptul. Dacă nu mă săruta în seara asta, atunci previziunea din bilet avea să se ducă pe apa sâmbetei.

— le rog? am încercat sa zâmbesc mai voios, ca sa-mi maschez frica sub entuziasm. Mi-ar prinde bine o pauză, mă dor picioarele.

Isi muscă buza si râse.

— Câte aluzii sexuale, Francesca!

Nu ştiam sigur dacă voiam să plâng de disperare sau să ţip de frustrare. Probabil ambele. Cântecul încă nu se terminase şi noi încă valsam, unul în braţele celuilalt, vrăjiţi, când am simţit o mână fermă şi puternică pe spatele meu dezgolit.

— Cred că e rândul meu, a răsunat o voce groasă.

M-am întors încruntată, doar ca să dau nas în nas cu bărbatul nepoliticos cu mască neagră. Se holba la

mine.

Era înalt — peste un metru nouăzeci —, cu părul negru ca smoala şi zbârlit, frezat de mâna unui maestru. Era zvelt, dar bine făcut şi cu umerii laţi. Ochii lui erau cenuşii, migdalaţi şi ameninţători, iar maxilarul, cam prea puternic, îi încadra buzele arcuite perfect, conferindu-i înfăţişării cam prea frumoase un aer de duritate. Avea un surâs dispreţuitor şi impersonal, pe care îmi venea să i-1 şterg de pe faţă cu o palmă. Era, evident, încă amuzat de ceea ce considerase el o sumă de prostii pe care le spusesem la masă.

Cu siguranţă, eram în centrul atenţiei, căci jumătate dintre oamenii din sală ne urmăreau cu interes. Femeile se uitau la el ca nişte rechini flămânzi într-un acvariu. Bărbaţii ne priveau înveseliţi.

— Vezi unde îţi pui mâinile, se răsti la el Angelo, când melodia se schimbă şi nu mă mai putea ţine în braţele lui.

— Vezi-ţi de treaba ta.

— Eşti sigur că figurezi pe carnetul meu?

M-am întors spre pretendent cu un zâmbet politicos, dar distant. Eram încă dezorientată după schimbul de replici cu Angelo, când necunoscutul mă lipi de corpul lui puternic şi-şi apăsă o mână posesivă pe spatele meu mai jos decât era acceptabil. încă un pic şi mă lua de fund.

— Răspunde-mi! am şoptit furioasă.

— Eu am licitat cel mai mult de pe carnetul tău, răspunse el, sec.

— Sumele sunt anonime. N-ai de unde şti cât au plătit alţii.

Am strâns buzele, în efortul de a nu ţipa la "el.

— Ştiu că nici măcar nu se apropie de valoarea adevărată a acestui dans.

De ne-cre-zut!

Am început să valsăm în jurul sălii. Celelalte cupluri nu doar că se învârteau si se amestecau în vâltoare, dar ne aruncau si nişte priviri pline de invidie. Priviri languroase, lipsite de jena, ceea ce îmi dădea de înţeles ca blonda cu care venise la

carnaval nu era soţia lui. Şi cil poate eram eu atracţia principala în Organizaţie, dar bărbatul insolent era, de asemenea, foarte curtat.

Eram ţeapănă în braţele lui, dar el nu părea să bage de seamă — ori să-l deranjeze. Ştia să valseze mai bine decât cei mai mulţi bărbaţi, dar era tehnic si îi lipseau căldura şi zburdălnicia lui Angelo.

— Ncmesis.

Mă luă prin surprindere, dezbrăcându-mă lacom din priviri.

^

— împarte bucurie şi cântăreşte suferinţa. Pare în contradicţie cu tata docilă, cu care s-au întreţinut la masă Bishop şi nevasta lui cu tată de cal.

M-am înecat. Tocmai a spus că soţia guvernatorului are faţă de cal? Şi că *eu* sunt docilă? Mi-am întors privirea, ignorând parfumul lui seducător şi felul în care se simţea corpul său de marmură.

— Nemesis este simbolul meu spiritual. Ea a fost cea care l-a atras pe Narcis lângă un izvor, unde şi-a văzut propria reflecţie şi a murit din cauza vanităţii. Mândria este o boală cumplită.

I-am zâmbit ironic.

— Unii dintre noi ar putea beneficia dacă s-ar molipsi.

îşi arătă dinţii albi şi drepţi.

— Aroganţa este o boală. Compasiunea este leacul. Majoritatea zeilor n-o plăceau pe Nemesis, dar asta doar din cauză că avea tărie de caracter.

— Si tu ai?

>

Ridică întrebător o sprânceană neagră.

— Dacă am...?

Am clipit. Ă Ii s-a dus zâmbetul amabil pe care mă chinuisem si-l atîşcz, Individul era şi mai grosolan când eram singuri.

— Tărie de caracter, adăugă el.

Se uita la mine arat de intens şi de intim, încât mi se păru că- mi pune sutîerul pe jar. Voiam să mă desprind din strânsoa- rea lui şi să sar într-o piscină plină cu gheaţă.

— Sigur că am! m-am încordat toată. Unde ţi-s manierele? Ai tbst crescut de coioţi?

— Dâ-mi un exemplu, spuse el, ignorându-mi remarca isteaţă.

Am încercat să mă îndepărtez de el, dar m-a tras înapoi. Sala de hal ostentativ împodobită deveni un simplu fundal şi, chiar dacă începusem să observ că bărbatul cu mască era neobişnuit de mintos, comportamentul lui urât rămăsese singurul lucru cuie ieşea în evidentă.

**

Ss£Kf o luptătoare şi o doamnă... o persoană cu capul pe umeri care st poate descurca şi cu acest ins îngrozitor.

— Chiar îl plac pe Angelo B andini.

Am tăcut şi mi-am mutat privirea spre masa la care era aşezată ~~familia~~ lui Angelo. Tatăl meu stătea la câteva scaune distanţă şi ne urmărea cu o privire glacială, înconjurat de mafioţi care pălăvrăgeau între ei.

— Vezi tu, în familia mea, avem o tradiţie care datează de zece veneraţii încoace. înainte de nuntă, o mireasă din familia Rossi trebuie să deschidă o casetă de lemn — sculptată şi făcuta de o vrăjitoare care a trăit în satul străbunilor mei italieni — şi si citească trei bileţele care-i sunt adresate de ultima fată Rossi pe cale să se mărite. E un fel de combinaţie între un farmec de noroc, un talisman şi puţină clarviziune. In seara asta, am furat caseta şi am deschis un bileţel, ca să dau un brânci destinului

A

.Spunea că aveam să fiu sărutată de dragostea vieţii mele şi, ei bine...

Mi-am muşcat buza, aruncând o privire pe sub gene spre scaunul gol al lui Angelo. Partenerul meu de dans continua să se uite la mine cu stoicism, de parcă eram un film străin pe care nu-1 putea înţelege.

— Am de gând să-l sărut în seara asta.

— Asta e tăria ta de caracter?

— Atunci când doresc ceva, mă ambiţionez să reusesc.

Şi-a încreţit fruntea cu superioritate, de parcă ar fi voit să spună că eram complet imbecilă. L-am privit drept în ochi. Tata mă învăţase că pe un astfel de om trebuia să-l înfrunt, nu să fug de el. Dar el? El avea să mă vâneze.

Da, cred în tradiţia aia.

Nu, nu-mi pasă ce părere ai tu.

Şi-atunci mi-am dat seama că, de-a lungul serii, îi oferisem pe tavă povestea întregii mele vieţi şi nici măcar nu-1 întrebasem cum îl cheamă. Nu că voiam să-l ştiu, dar bunele maniere cereau ca măcar să mă prefac că sunt interesată.

— Am uitat să te întreb cine eşti.

— Asta pentru că nu ţi-a păsat.

M-a privit la fel de taciturn. Ceea ce era paradoxul plictiselii crunte. Am înghiţit observaţia, pentru că era adevărată.

— Sunt senatorul Wolfe Keaton, rosti tăios.

— Nu eşti cam tânăr să fii senator?

I-am făcut complimentul ca să văd dacă puteam să dezgheţ stratul gros de nesimţire cu care se înconjurase. Unii au nevoie doar de o îmbrăţişare strânsă. Mda, în jurul gâtului. Hei, stai, de fapt mă gândeam să-l sugrum. Nu-i acelaşi lucru.

— Am treizeci de ani, împliniţi în septembrie. Am fost ales în noiembrie.

— Felicitări!

D-aia nu mai pot eu.

— Trebuie să fii încântat.

— Nici n-ai idee.

Mă trase şi mai aproape, lipindu-mi şi mai mult corpul de-al lui. Mi-am dres glasul.

— Pot să-ţi pun o întrebare personală?

— Doar dacă pot face şi eu acelaşi lucru, replică el.

M-am gândit puţin.

— Da, poţi.

Â

înclină din cap, dându-mi permisiunea să continui.

— De ce ai vrut să dansezi cu mine, ca să nu mai menţionez faptul că ai plătit bani frumoşi pentru această plăcere suspectă, dacă în realitate crezi că tot ce reprezint eu e superficial şi lipsit de gust?

Pentru prima oară, ceva ce semăna cu un zâmbet îi străbătu faţa. Nu părea deloc natural, aproape o iluzie. Am tras concluzia că nu-i stătea în fire să râdă des. Sau vreodată.

— Am vrut să văd cu ochii mei dacă zvonurile despre frumuseţea ta erau adevărate.

Iarăşi asta. M-am abţinut să-l calc pe picior. Bărbaţii sunt nişte fiinţe atât de simple. Dar, mi-am spus în sinea mea, Angelo crezuse că eram frumoasă şi *înainte.* Când încă aveam aparat dentar, nasul şi obrajii acoperiţi de pistrui şi un păr indiscipli- nat, şaten-şters, pe care urma să învăţ cum să-l stăpânesc.

— E rândul meu, spuse el, fiîră să-şi exprime verdictul în privinţa aspectului meu. Ai ales deja numele pentru copiii pe care o să-i ai cu

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT | 2

Bangini

?Era o întrebare ciudată, cu care voia, fără îndoială, sâ râdă de mine. Am vrut să mă întorc şi sâ plec de lângă el, chiar în clipa, aceea. Dar muzica începuse să se stingă şi mi s-a părut o prostie să abandonez o confruntare care oricum avea sâ se termine

curând. In plus, tot ce-mi ieşea pe gură părea sâ-l deranjeze. De ce să ratez o lovitură perfectă?

— îl cheamă *Bandini.* Şi, da, am ales: Christian, Joshua şi Emmaline.

Bine, recunosc, s-ar putea să le fi ales şi sexele. Asta se întâmpla când aveai prea mult timp la dispoziţie.

Acum străinul cu mască zâmbea. Dacă nu mi-ar fi clocotit furia în vene, poate că as fi putut sâ-i apreciez igiena orală demnă de reclame. în loc să-şi aplece capul şi să-mi sărute mâna, aşa cum menţiona broşura balului mascat că este obligatoriu, el făcu un pas în spate şi mă salută în derâdere.

— Iti mulţumesc, Francesca Rossi.

— Pentru dans?

— Pentru perspectivă.

Noaptea a devenit din ce în ce mai nesuferită după dansul blestemat cu senatorul Keaton. Angelo stătea la masă cu un grup de bărbaţi, prinşi într-o ceartă aprinsă, în timp ce eu eram aruncată în braţele unora şi altora, melodie după melodie, socializând, zâmbind şi pierzându-mi speranţa şi sănătatea mintală. Nu puteam să cred cât de absurdă era situaţia. Furasem caseta de lemn de la mama — singurul lucru pe care îl furasem vreodată — ca să-mi citesc biletul şi-mi adunasem curajul ca să-i arăt lui Angelo ce simţeam

pentru el. Dacă nu avea să mă sărute în seara asta — dacă *nimeni* nu avea să mă sărute —, oare asta însemna că eram condamnată să trăiesc o viaţă lipsită de dragoste?

După trei ore de la începerea balului, am reuşit să mă strecor pe uşa din faţă a muzeului, să mă aşez pe treptele late din beton şi să respir aerul proaspăt al nopţii de primăvară. Ultimul meu partener de dans fusese nevoit să plece mai devreme, spre norocul meu, căci soţia lui intrase în travaliu.

Mi-am cuprins trupul cu braţele, înfruntând stoic vântul din Chicago şi râzând trist fără vreun motiv. Un taxi galben apăru de după clădirile înalte şi un cuplu strâns îmbrăţişat se îndreptă, mergând cherchelit, în zigzag, spre destinaţie.

Clic.

Parcă a pus cineva întreg universul pe pauză. Felinarele de-a lungul străzii s-au stins pe neaşteptate şi toată lumina din jur a dispărut.

Era nefiresc de frumos; singura lumină vizibilă era secera lunii, argintie şi singuratică, deasupra capului. Am simţit cum un braţ îmi cuprinde talia, din spate. Atingerea era încrezătoare şi puternică, înconjurându-mi corpul de parcă posesorul braţului o studiase înainte.

Ani de-a rândul.

M-am întors. Am dat cu ochii de masca de bal a lui Angelo, aurie cu negru, uitându-se la mine. Mi s-a tăiat respiraţia, am simţit cum mă topesc de uşurare şi m-am lăsat în braţele lui.

— Ai venit, am şoptit eu.

Cu degetul mare mi-a mângâiat obrazul. A dat din cap, o încuviinţare mută.

Da,,

S-a aplecat şi şi-a lipit buzele de ale mele. Inima mi-a tresăl- tat, aproape chiuind de bucurie.

Nu se poate. Chiar se întâmplă.

L-am apucat dc revere, trăgându-1 mai aproape. îmi imaginasem sărutul nostru de nenumărate ori, dar nu mă aşteptasem să-l simt astfel. Să aibă gust dc acasă. De oxigen. Gust de pentru totdeauna. Buzele lui pline s-au mişcat uşor peste ale mele, i-am simţit aerul cald al răsuflării, în timp ce îmi cerceta, tatonând, muşcatul, buza dc jos, înainte să-mi revendice gura, plecându-şi capul într-o parte şi plonjând într-un sărut sălbatic. Şi-a deschis gura, trecându-şi vârful limbii peste limba mea. l-am răspuns la fel. M-a strâns şi mai aproape, devorându-mâ încet şi pasional, cu mâna pe spatele meu, gemând de parca eram singura sursă de apă din deşert. Am gemut şi eu şi i-am explorat gura, deşi nu aveam niciun pic de experienţă, simţin- du-mă stingherită, excitată şi, cel mai important, liberă.

Liberă. In braţele lui. Există ceva care să te facă să te simţi

j ■

mai liberă decât sentimentul că eşti iubită?

M-am legănat în siguranţa braţelor lui, sărutându-1 timp de alte trei minute, înainte ca simţurile să-mi răzbată până la creierul înceţoşat. Avea gust de whisky şi nu de vinul pe care Angelo îl băuse toată noaptea. Era mult mai înalt decât mine — mai înalt şi decât Angelo —, chiar dacă nu cu mult. Apoi mi

lovi mirosul aftershave-ului său si mi-am amintit de ochii red

>

şi cenuşii ca pietrele de râu, forţa brută şi senzualitatea cruda care mă scoseseră din minţi. Am tras încet aer în piept şi am simţit cum iau toc.

Nu,

M-am smuls din sărutare şi m-am împiedicat de-o treaptă. El mă apucă de încheietură şi mă smuci îndărăt ca să nu cad. dar nu făcu niciun efort ca să reia sărutul.

— Tu! am strigat, cu voce tremurătoare.**l \i Iii im NCiniiiII, i'Hilrl Iu ı lipii ıII ei>i(frllniucle** *iiu fi i/nul l;t* **vliifil, iluiiiiiiiiliulu I Iii(ti i nl|iiniHMjl,**

Angt'lo iivru ohuijli NI pomeţii uţini mfun))p *Hiltlmlnl* **era uuniiii unghiuri şl 1111(1111, I'II MI}MMIIO(H** *nu •irmlimi inhu* **uimii' ni iubitul meu, rliiui şi t u imun M pe luţii**

(’IIIII tihnise iisiui' */* V* *u>* o lilcunei' Ml a **îMI** timpi*nl ni* d/ lacrimi, dur mi Ir iun (Inul in lutii, Nn volum Nl i d,m n/e<Mm necunoscut sittistiic|hi di' 11 nnl vedea ufliuindu mii

Cum îiulnl/neştiî’ mn IIIlII'IMIl (IIIel, muşi (Indii *mi mit* **norul obrajilor pili ui când gustul dr sânge** 1 **uld** *iun* **umplu guo», nnpicilioiindu- tuil sil ţip.**

Făcu lin pus înapoi, dândit ţii jos mieu u lui Angelo Dumnezeu ştie nun pusese mânu pe cu , şi o azvârli pc w *iui* **de parcă era contaminaţii. Faţa lui (ii dezvelilă precum** *o* **lui** *mtt-* **de artă. Brutalii şi intimidunlâ, îmi impuncu atenţie. Am Pient ţ;i eu un pus în (uterul, m Ari ud dislunţa dini re** *iun,*

— **Cum? Cu uşurinţă.**

Era utiit de dispreţuitor; Hirta (ura nicio consideraţie.

— **O futil deşteaptă ur fi întrebat, în schimb,** *de te.*

— **I)e ce? ani pufnit batjocoritor, refuzând să mă gândesc ce se întâmplase în ultimele cinci minute.**

Fusesem sârutatâ de altcineva. Angelo — potrivit tradiţie// familiei — nu avea sil fie dragostea vieţii mele. Pe de alţi parte, ticălosul asta...

Acum a fost rândul lui să facă un pas în lături, (/merii lui laţi blocaseră intrarea în muzeu, aşa că nu văzusem ciric stătea acolo, cu umerii căzuţi, cu gura căscată, fără mască şi urmărea siderat scena.

Angelo aruncă o singură privire la buzele mele umflate, se întoarse şi intră înapoi, cu Emily alergând după el.Wolfc, odată cc renunţase la orice elegiiizament, urca scările cu spatele la mine. Când ajunse în dreptul uşilor, ieşi partener^ lui, parcă la comandă. Wolfc îi oferi braţ ul şi o conduse în josul scărilor, fftră a mă învrednici cu vreo privire, în timp ce eu mă prăbuşeam neputincioasă pe scările de beton. Am auzit-o p_c fată murmurând ceva, răspunsul lui sec şi râsul ei răsunând prin aer ca un clopoţel de vânt.

Pc când portiera limuzinei se trânti în urma lor, buzele mă usturau atât de tare, încât a trebuit sa mi le ating ca să mă asigur ca nu le dăduse foc. Pana de curent nu fusese accidentală. El o provocase.

Tăiase curentul. îmi tăiase puterea.

Am smuls biletul din corset şi l-am aruncat pe scări, căl- cându-1 în picioare ca un copil apucat de bâzdâc.

Wolfe Keaton mi-a furat acest sărut.

¥ * r

CAPITOLUL 1

?%MCC4CCL

Clocoteam dc furie, în *timp* ce studiam *fiecare* pânză de păianjen şi fiecare imperfecţiune de pe tavanul dormitorului meu in noaptea aceea, pufăind dintr-o ţigara.

Era doar o tradiţie stupidă şi amuzantă. Nu un fapt ştiinţific. Cu siguranţă că nu toate previziunile din bileţele se adeveriseră. Probabil *ci* nici nu aveam sâ-1

In schimb, fără îndoială că aveam să-l revăd curând pe Angclo. Dacă anulase întâlnirea de vinerea viitoare, mai existau şi alte nunţi, sărbători şi evenimente la care urma să participăm amândoi luna asta.

Puteam să-i explic totul, faţă-n faţă. Un sărut stupid n-avea cum sâ şteargă ani întregi de vorbe dulci. Am mers până la a-mi imagina remuşcările lui de îndată ce afla că îl sărutasem pe senatorul Keaton doar pentru că crezusem că era el.

Mi-am stins ţigara şi am aprins alta. N-am pus mâna pe telefon, rezistând tentaţiei de a-i trimite lui Angelo un mesaj plin de scuze febrile. Trebuia să discut despre asta cu verişoara mea, Andrea. Locuia în cealaltă parte a oraşului şi, cum avea vreo douăzeci şi ceva de ani, era singura mea sfătuitoare — chiar dacă reticentă — când venea vorba despre băieţi.

1 | LJ.SHEN

O cortină in nuanţe vie roz şi auriu căzu peste cei; pe mâsu^ ce se crăpă vie ziuă. Paserile câniau in jurul conacului nostru,pe pervazul ferestrei mele.

Mi am acoperit ochii cu braţul şi am tresărit, simţind gust vie cenuşă şi dezamăgire, Kra sâmbătă şi trebuia să ies din casă înainte ca mamei sâ-i vină vreo idee. Vreo idee ca să mă ia la cumpărături de rochii scumpe şi să mă desenase despre Angclo Bandini. Cu toate că aveam o grămadă de haine şi pantofi extravaganţi în garderobă, eram o fată destul de simplă, judecând după standardele elitei italo-americane. îmi jucam rolul pentru că trebuia, dar detestam .să fiu tratată ca o prinţesă invalidă, cu capul în nori. Mă mnehiam rar şi foarte discret şi îmi plăcea cel mai mult parul meu când era natural, neîmblânzit. Preferam să călăresc şi să lucrez în grădină în loc să merg la cumpăraturi şi la manichiură. Adoram sa cânt la pian. Să petrec ore întregi, în picioare, într-o cabină de probă şi să fiu evaluata de mama şi de prietenele ei era definiţia iadului meu.

M-am spălat pe faţă, m-am îmbrăcat cu pantalonii negri, mi-am pus cizmele de călărie şi un hanorac alb. Am coborât în bucătărie şi mi-am scos pachetul de ţigări, aprinzându-mi una, în timp ce-mi pregăteam un cappuccino şi două pastile de dureri de cap. Suflam nori de fum albăstrui, în timp ce bateam darabana în masă cu unghiile mele roase. L-am înjurat iarăşi în gând pe senatorul Keaton. Ieri, la masă, îndrăznise să presupună nu doar că îmi alesesem stilul asta de viaţă, dar şi că îmi plăcea. Nu s-a gândit nici măcar o dată că poate mă împăcasem cu situaţia, că îmi alegeam doar bătăliile din care aş fi putut ieşi victorioasă, ignorându-le pe cele dinainte pierdute.

v'UM v' r*l IIN | !H

Ştiam că nu mi se dădea voie să am o carieră. Mă împăcasem cu această realitate dureroasă. Şi atunci de ce n-aş fi pututlUv'tU fv v^VC ÎUv'ă UU I ^“aiui* i \ vMj,), |, Au^ijn,

singurul băihat diu OvgauUaţie siev<us' rl\i,u (mi pia, ^

Am aurit zgvnuv'tul fiWut la v'MÎ do tu, UIIUI mamei,»am **&** agitaşi scârbitul vi^i vechi do la l'inml ţ,uA|ujj lU|1|(| |„ zâwdu-sw Ajvi l-am ***m****U ***y*'*** tac» tâsnudu w ta, hun a m italiana ta ţelefiv^i pe mamairimcumdiuplâns M|UU<1 , m , | l u orice şi tata nu obişnuia să vuluv tonul, aşa «inihc'U' ira, |II aii-au stăruit interesul

Am privit curioasă iu jur, La parter, bucătăria na .U Insa *i sumagma se continua ou o terasă imensă, I am darii pe Mano şipe$te&ivşuş\mud înflăcăraţi iu italiană, Au tăcui,ând şi au viat ,<eama că mă uit ia ei.

Am aruncare» privi ir la ceasul Jiu perete, Nu era nul mă< ui
ora unsprezece.

Şm sentimentul ăla de liniate de dinaintea furtunii? i Miul i;i *uge pământul de .<ub picioare, când începe să [i se mişte caua de catea de pe masă înainre să se dezlănţuie prăpădul? Aşa am âmdt eu *m* momentul aoela.

— Franidei m-a strigat mama,cu voce piţigăiată. Aşteptăm musafiri. Sâ nu pleci nicăieri,

De parcă as fi putut să mă ridic pur şi

simplu şi să plec. I)ai ăsta era un avertisment. Începuse să mi se tacă pielea de găină,

— Cine vine? am strigat.

Răspunsul la întrebarea mea şi-a făcut apariţia la mai puţin de o secundă de când am terminat de rostit întrebarea, sunând & intrare tocmai când voiam să urc la etaj şi să-i întreb pe ai mei
ce se petrece*

Am deschis uşa ca să dau de noul meu duşman de moarte, Wbhe Keaton. Zâmbea maliţios. L-am recunoscut fără mască,

deşi mai toată scara trecută purtase una. Oricât de nesuferit îmi era, tipul avea o faţă greu de uitat.

Nepăsător şi enervant de elegant, intră în vestibul, îmbrăcat într-un costum Regent în carouri şi un blazer făcut pe comandă.

Îşi scutură imediat rouă de pe mocasini, în timp ce bodyguarzii intrară în spatele lui.

— *Nemesis.*

Mă salută cu dispreţ, de parcă *eu* eram cea care îi greşise cu ceva.

— Cum te simţi în dimineaţa asta?

Oribil, din cauza ta. Desigur, nu trebuia să ştie el că avusese vreun impact asupra dispoziţiei mele. Era destul de rău că îmi furase primul sărut cu Angelo.

Am închis uşa în urma lui fără să-l privesc, primindu-1 în casă cu la fel de mult drag ca pe doamna cu coasa.

— Mă simt fantastic, senatorule Keaton. De fapt, voiam să-ţi mulţumesc pentru seara trecută, i-am zâmbit politicos.

— Zău?

Ridică din sprânceană, dându-şi jos blazerul şi întinzându-1 unuia dintre bodyguarzi, căci eu nu mă oferisem să i-1 iau.

— Da. Mi-ai arătat cum *nu* ar trebui să se comporte un gentleman şi mi-ai demonstrat că Angelo Bandini este bărbatul

potrivit pentru mine.

Tipul de la securitate agăţă blazerul lui Wolfe pe unul dintre umeraşe, ignorându-mă. Bodyguarzii lui Keaton erau diferiţi faţă de cei ai tatălui meu. Purtau uniforme pe bune şi cel mai probabil aveau pregătire militară.

— N-ai fost deloc un cavaler, m-ai dezamăgit.Totuşi, îţi dau un zece plus pentru prestaţia ta de escroc. Impresionantă.

Am făcut semn cu două degete mari în sus.

— Eşti amuzantă.

Nu zâmbea deloc.

— Şi tu eşti..., am început, dar mi-o tăie brusc.

— Un avocat, aşadar am foarte puţină răbdare cu pălăvrăgelile inutile. Deşi mi-ar plăcea să stau aici şi să discut cu tine despre prima noastră escapadă anostă, Francesca, am nişte afaceri de rezolvat. Te sfătuiesc să aştepţi până termin, pentru că scurtul nostru schimb de replici de azi a fost doar avanpremiera.

— Una destul de nasoală. Nu m-ar surprinde dacă filmul ar fi un dezastru.

Se aplecă, pătrunzând în spaţiul meu personal şi m-a mângâiat sub bărbie, cu ochii cenuşii sclipind ca luminiţele de Crăciun.

— Sarcasmul, domnişoară Rossi, este o trăsătură nepotrivită pentru o fată bine-crescută.

— Nici furtul de săruturi nu-i pe lista mea de lucruri pe care le-ar face un gentleman.

— M-ai sărutat de bunăvoie, Nemesis.

— înainte să ştiu cine eşti, *Escrocule*.

— O să mai fie şi alte săruturi şi o să mi le dai fără să le cer, ca să nu mai fiu nevoit să fac promisiuni destinate să fie încălcate.

Am deschis gura ca să-i spun că trebuia să-şi facă un control la cap, dar a urcat singur la etaj înainte să apuc să vorbesc, lăsându-mă la parter, clipind ca să-mi revin din şoc. Cum de ştia unde să se ducă? Ah, de fapt, era simplu.

Nu era prima oară când intra în casa asta.

Il cunoştea pe tata.

Şi nu-1 plăcea deloc.

Mi-am petrecut următoarele două ore fumând ţigară după ţigara in bucătărie, plimbandu-ma in sus şi-n jos ca in cuşca, şi preparându-mi câte un cappuccino, doar ca să-l arunc după

o«orbituri!, I MU naiul era singurul obicei prost care mi se îngăduia Mama «punea că ajută la reducerea apetitului, iar tata parte clinti" o generaţie în care fumatul era considerat sofisticai şi monden. Mă făcea «ă mă simt adultă, altminteri ştiind ^ eram cocolită şi protejată.

Doi dintre avocaţii tatălui meu şi alţi doi bărbaţi care arătau a avocaţi au intrat în cana noastră la douăzeci de minute după.o: Wolfe urcase la etaj.

Şi marna se purta ciudat.

Pentru prima oară de cărui făcusem eu ochi pe lume, a intrat in biroul tatălui meu şi a luat parte la o Întâlnire de afaceri.

A ieşit de două ori. O dată ca să le servească musafirilor nişte băuturi răcoritoare — o sarcină pe care o făcea menajera noastră, Clara. A doua oară, ca să umble în sus şi-n jos pe holul de la etaj, murmurând ceva ca scoasă din minţi şi dărâmând din greşeală o vază.

Când uşa biroului se deschise, in sfârşit — mi se părea că stăteau acolo de zile întregi —, numai Wolfe coborî la parter. Ultima lui remarcă mă făcuse să-mi simt stomacul ca un ghem de şerpi cu muşcătură letală şi plină de venin. Credea că aveam sâ-l mai sărut. Dacă îi ceruse tatălui meu permisiunea să mă scoată la o întâlnire, avea sa fie crunt dezamăgit. Nu era italian, nu făcea parte dintr-o familie afiliată Organizaţiei şi nu-1 plăcea niciun pic.Trei lucruri pe care tatăl meu trebuia să le fi avut în vedere.

Wolfe se opri în capul scărilor, însă pe ultima treaptă, evidenţiind în tăcere cât de înalt şi elegant era el. Şi cât de mică şi de neînsemnată eram *eu,*

— Eşti pregătită pentru verdict, *Nemi}* zâmbi el, diabolic.

Ani simţit cum mi se face pielea de găină pe braţe, de parca eram într-un montagnc russe cu o clipă înainte să pornească. A trebuit să respir şi să mă lupt cu teama care mi se zbatea în piept.

— Mor de nerăbdare, am spus eu, dăndu mi ochii peste cap.

— Mergi cu mine, comandă el.

— Nu, mulţumesc.

— Nu te întreb.

— Bun, pentru că nu accept.

Cuvintele păreau biciuitoare ieşind de pe buz.ele mele. Nu fusesem niciodată atât de nepoliticoasă cu cineva. Dar Wolfe Keaton îmi merita furia, fără doar şi poate.

— Fă-ţi bagajul, Francesca.

— Poftim?!

— Fă-ţi ba-ga-jul, repetă el încet, de parcă problema era că nu înţelesesem ce spusese, nu absurditatea cerinţei. De cincisprezece minute, eşti oficial logodnica mea. Nunta e la sfârşitul lunii, ceea ce înseamnă că tradiţia voastră stupidă cu profeţia din casetă — mulţumesc pentru poveste, a fost un detaliu simpatic în cererea mea de căsătorie — este respectată integral, îmi dădu el vestea, cu răceală.

Am simţit cum se surpă podeaua sub mine şi mă prăbuşesc
într-un abis de furie si soc.

>>

— Tata nu mi-ar face niciodată una ca asta.

Picioarele pareau sa-mi n prins rădăcini, hram prea speriata ca să alerg la etaj şi să verific adevărul.

— Nu m-ar vinde bărbatului care a licitat cel mai mult.

Un zâmbet i se zugrăvi f&ră grabă pe chip. Se delecta făţiş cu
mânia mea.

— Cine a spus că am licitat cel mai mult?

M-am repezit la el orbeşte.

Nu lovisem niciodată pe nimeni — fusesem învăţată numai femeile de condiţie inferioară se dădeau în spectacol. Aţ* că palma ţie care i-am lipit-o pe obraz nu avu atât de mult* forţă pe cât speram. Doar un plici, aproape prietenesc, pe rna/; lânii lui puternic. Nici măcar n-a clipit. Am citit doar milă nepăsare în ochii lui infiniţi, argintii.

— Ai două ore ca să-ţi faci ordine în lucruri. Orice 1 *m* urmă, aici rămâne. Nu-mi pune la încercare respectarea puncta li tării, domnişoară Rossi.

Se apropie de mine şi-mi prinse un ceas de aur la mâna.

— Cum ai putut să faci una ca asta?

Cât ai clipi, am trecut de la spiritul de luptă la plâns ir. hohote, împingându-1 în piept. Nu gândeam. Nu eram sigura nici că respiram.

— Cum i-ai convins pe ai mei să-şi dea acordul?

Eram singură la părinţi. Mama nu reuşise să păstreze alte sarcini. Mă numea comoara ei nepreţuită — dar iată-mă aici. marcată de un necunoscut cu un ceas Gucci, ceasul fiind doar o mică parte a zestrei mult mai consistente promise. Părinţii mei alegeau cu multă grijă fiecare admirator care mă aborda la evenimentele publice şi erau cunoscuţi pentru cât de protectivi se arătau când

venea vorba despre prietenii mei. De fapt, într-atât de protectivi încât nici măcar nu aveam prietene aparte, ci doar alte femei din familia Rossi.

De fiecare dată când întâlneam fete de vârsta mea, erau socotite prea provocatoare sau neîndeajuns de sofisticate. Părea incredibil. Dar, dintr-un motiv sau altul, nu mă îndoisem niciodată că era adevărat.

Acum, pentru prima oară în viaţa mea nu-l mai consideram pe tata un zeu. Avea şi el slăbiciuni. Şi Wolfc Kcaton tocmai i le găsise pe toate şi le exploatase în interes propriu.

Dădu din umeri şi ieşi pe uşă, cu bodyguarzii pe urmele lui precum nişte pui loiali de labrador.

Am fugit la etajul doi, cu adrenalina pulsându-mi prin vene.

— Cum aţi putut să-mi faceţi una ca asta?

Prima persoană spre care mi-am îndreptat furia a fost mama. îmi promisese că avea să fie de partea mea când va veni vorba despre căsătorie. M-am repezit spre ea, dar tata şi Mario m-au oprit, apucându-mă de câte un braţ. Era prima dată când oamenii lui mă atingeau — prima dată când *el* mă atingea.

M-am zbătut şi am ţipat, în timp ce ei mă scoteau pe sus din birou. Mama a rămas acolo, cu ochii în lacrimi. Avocaţii stăteau cu capetele plecate într-un colţ al camerei, se holbau la hârtii şi se prefăceau că nu se întâmplase nimic neobişnuit. Voiam să ţip până se prăbuşea întreaga casă şi ne îngropa pe toţi sub ruine. Voiam să-i umilesc, să mă împotrivesc.

Am nouăsprezece ani. Pot să fug.

Dar unde era să fug? Eram complet izolată. Nu

cunoşteam pe nimeni in afara de părinţii mei. Şi, pe urma, din ce aveam sa trăiesc?

— — Francesca, zise tata pe un ton hotărât. Nu că asta ar conta, dar nu este vina mamei tale. L-am ales pe Wolfe Keaton pentru că el este alegerea mai bună. Angelo e simpatic, dar e aproape un om de rând. Tatăl lui a fost un simplu măcelar. Keaton este cel mai promiţător burlac din Chicago şi, posibil, viitorul preşedinte al Statelor Unite. Este, de asemenea, considerabil mai înstărit, mai matur şi mai benefic pentru Organizaţie, pe termen lung.Eu nu sunt Organizaţia! am strigat şi mi-am simţit *a,*$_T$zile vocale vibrând. Sunt o persoană!

— Eşti ambele, răspunse el. Şi, în calitate de fiică a bărbatu lui care a reconstruit Organizaţia din Chicago de la zero, trebuie să faci sacrificii, indiferent dacă vrei sau nu.

Mă târau spre camera mea din capătul coridorului. Mama venea după noi, bălmăjind nişte scuze, dar eu eram prea speriată ca să le descifrez. N-am crezut nicio clipă că tata îl *alesese* pc Keaton fără să mă întrebe înainte. De asemenea, ştiam şi că era prea mândru ca să recunoască vreodată. Keaton deţinea puterea aici şi eu habar n-aveam de ce.

— Dar eu nu-1 vreau pe cel mai promiţător burlac din Chicago, pe preşedintele Statelor Unite sau pe Papa. II vreau pc Angelo! m-am răstit eu, dar nu mă asculta nimeni.

Sunt precum aerul Invizibilă şi fără greutate,, dar vitală in acelaşi timp.

Se opriră în faţa camerei mele, strângându-ma şi mai tare de încheieturi. Corpul meu încetă să mai opună rezistenţă când mi-am dat seama că nu ne mai mişcăm si am riscat să arunc o

privire înăuntru. Clara îmi îndesa hainele şi pantofii în valizele deschise de pe pat, ştergându-şi lacrimile. Mama mă apuca

de umeri si mă întoarse cu fata la ea. Avea ochii roşii si umflaţi.

— Pe bilet scria că oricine te-ar săruta, acela o să fie dragostea vieţii tale, nu-i asa? Te-a sărutat, Frankie.

— M-a *păcălit*.

— Nici măcar nu-1 cunoşti pe Angelo aşa de bine, *cara mia*.

— Pe senatorul Keaton îl cunosc şi mai puţin.

Şi-l uram pentru ceea ce ştiam deja despre el.

Este bogat, atrăgător şi îl aşteaptă un viitor strălucit, explică mama. Nu va cunoaşteţi, dar o s-o faceţi. Nici eu nu-l cunoşteam pe tatăl tău înainte să ne căsătorim. *Cara mia*, ce e dragostea fără puţin risc?

Confort, m-am gândit. Şi am ştiut că, orice s-ar întâmpla, Wolfe Keaton avea să-şi dedice restul zilelor să-mi facă viaţa foarte incomodă.

Două ore mai târziu, am trecut de porţile negre, din fier forjat, ale domeniului Keaton într-un Cadillac DTS negru.

De-a lungul drumului, îl implorasem pe tânărul şofer, cu coşuri pe faţă şi într-un costum ieftin, să mă ducă la cea mai apropiată secţie de poliţie, dar el se prefăcuse că nu mă aude. Am scotocit în geantă după telefon, dar nu era acolo.

— La naiba! am oftat eu.

Un bărbat de pe scaunul din dreapta şoferului a strănutat şi abia atunci am observat că era şi un agent de pază în maşină.

In cartierul italienesc, unde locuiau părinţii mei, puteai să găseşti la tot pasul biserici catolice, restaurante pitoreşti şi parcuri aglomerate, suprasaturate de copii şi studenţi. Wolfe Keaton, însă, locuia pe austera şi prestigioasa stradă Burling. Avea un conac uriaş, de un alb imaculat, care arăta comic de mare, chiar şi printre celelalte case imense. După mărime, am presupus că necesitase demolarea caselor de alături. Acesta părea să-i fie stilul, să-i calce pe alţii în picioare ca să obţină ce vrea.

Am remarcat peluzele bine îngrijite şi ferestrele în stil medieval. Iedera şi ferigile erau agăţate de structura imensă precum degetele unei femei posesive pe corpul unui bărbat.

Wolfe Keaton poate că era senator, dar banii lui *nu* veneau din politică

.Dupil ce «m trmitdc intrare,doi angajaţi au dcwdm portic gajul şi au NOOH numeroasele mele valize. *()* femeie care arăta <⁄4 o versiune mai băl rână şi mai slăbânoagâ a Clarei apăru la într-o rochie sobrii, complet neagră, ţi cu părul grizonant ^trân*, într-un coc.

îşi ridică bărbia, măsurându- rnâ din ochi şi surâzând.

— Domnişoara Kossi?

Am coborât din maşină, ţinându-rni geanta la piept. Ticâlo sul nici măcar nu era aici ca să-mi ureze bun-venit.

Femeia se îndreptă spre mine, cu spinarea dreaptă şi cu mâinile la spate. Apoi îmi întinse mâna:

— Sunt doamna Sterling.

M-am holbat la mâna ei fără să i-o strâng. îl ajuta pe Wolfe Keaton cu răpirea şi căsătoria asta forţată. Eram mai mult decât politicoasă pentru că nu-i dădeam una cu geanta mea Louboutin.

— Permite-mi să-ţi prezint aripa ta.

— Aripa mea?

Am urmat-o din inerţie, spunându-mi — *n|x,jurându-mi* — că toate astea erau temporare.Trebuia doar să mă adun şi să pun la cale un plan. Ăsta era secolul XXI. Aveam să ajung curând lângă un telefon, un laptop şi o *secţie de poliţie,* şi coşmarul ăsta avea să se termine înainte să apuce macar sa inceapa.

Şi după aceea ? 0 să-l sfidezi pe tatăl tău si o să rişti să mori?

— Da, draga mea, aripa. Am fost plăcut surprinsă de cât de modă veche este domnul Keaton în ceea ce o priveşte pe mireasa lui. N-o să împărţiţi acelaşi pat

înainte de căsătorie.

Un zâmbet fugar îi trecu pe faţă. Evident îi plăcea ideea. Şi mie. Preferam să-mi scot ochii decât să împart patul cu diavolul.

Parterul, pardosit cu marmură albă, avea două rânduri de scări. Pere fii verzi ca menta, împodobi fi cu tablourile unor foşti preşedinţi, tavanele înalte, cu dccorafiuni minuţioase, şernine- urile şi curţile luxoase care se vedeau pe ferestrele înalte, toate s-au învălmăşit dinaintea mea.

Am scos o exclamaţie involuntară când am intrat pe uşile duble, dând cu ochii de un pian Steinway, înconjurat de rafturi, din podea până-n tavan, pline cu mii de cărţi. întreaga cameră era în tonuri de bej şi de negru.

— Pari tânără.

— Asta e o observaţie, nu o întrebare. Ce vrei sa spui? am zis eu, cu acreală.

— Aveam impresia că îi plac femeile mai mature.

— Poate că ar trebui să înceapă să-i placă femeile care-şi dau consimţământul.

Dumnezeule. Chiar spusesem asta. Mi-ampus mâna la gură.

— Senatorul Keaton n-a avut niciodată probleme cu atragerea femeilor. Ba din contră.

Doamna Sterling continuă să pălăvrăgească, în timp ce înaintam spre partea de răsărit a conacului.

— L-au epuizat. Au fost prea multe şi prea diferite. Ince- pusem sa-mi fac griji.

Clătină din cap, cu o urmă de zâmbet pe buzele-i

subţiri. Deci, colac peste pupăză, era un cuceritor. M-am crispat. Angelo, cu toată experienţa lui de viaţă şi educaţia severă, era un adevărat gentleman. Nu era neprihănit — o ştiam —, dar nici nu era un fiistangiu.

— Atunci poate că ar trebui să fiu eu cea îngrijorată, având în vedere că se aşteaptă de la mine să împart un pat cu el.

Aparent îmi lisasem şi manierele l« inimic, deopotrivă ni libertatea.

Odată ajunsă în camera inc#, nu m am oprit să apreciez patul eu baldachin, perdelele mov din catifea. garderoba sp» ţioasâ, masa de toaletă uriaşii sau măcar biroul din stejar scuip tar şi scaunul din piele. Kra aşezat chiar sub fereastra care dftdr,i în grădinii, aşa că nu aveam nicio îndoială că priveliştea era las cinantâ. Nu-mi păsa dc cea mai bună privelişte din Chicago. Voiam să mă întorc in casa părintească şi să vise/, la nunta mr-i cu Angelo.

— Fă-te comodă. Domnul Keaton a fost nevoit să plece h Springheki. Dar e în drum spre casă, acum.

îşi netezi poalele rochiei.

Deci era un senator al Statelor Unite. Şi nici măcar nu trebuia să întreb. Şdam ca-şi cumpărase un avion particular înainte să intre în politică. Ştiam pe de rost cheltuielile reprezentanţilor guvernamentali, pentru că tatăl meu vorbea adesea despre reguli. Spunea ca trebuie să le ştii pe de rost ea să le poţi încălca. Tatăl meu mituise mulţi oameni din politică de-a lungul vieţii.

Din nu ştiu ce motiv, faptul că el avea un avion particular mă înverşuna şi mai tare. Doar cu drumul până la muncă lăsa o amprentă de carbon care ar fi necesitat plantarea unei păduri de dimensiuni medii. Ce fel de lume voia să lase pentru copiii şi nepoţii lui, când, în orice clipă, era într-un avion spre Springtickl sau spre Washington?

Mi-am dat seama că nu încercasem s-o conving să mă ajute. De fapt, poate că ea nici nu ştia că eram la ananghie. Am luat-o de mâna rece şi fragilă şi am întors-o spre mine, în timp ce se îndrepta spre uşă.—Te rog, am implorai -o. Ştiu cîl sima nebunesc , dar şcliil mu tocmai m-a cumpărat de la părinţii nici. Trebuie. să plec de aici. S-a uitat lung la mine.

— Oh, vai de mine, cred că am uitat să închid cuptorul.

Ieşi în grabă, închizând uşa în urma ei.

Am alergat după ea, smucind de clanţă. Mă *fncuitur* înăun tru. La naiba!

M-am plimbat de colo colo, apoi am apucai draperia şi am smuls-o din galerie. Nu ştiu de ce. Voiam să distrug ceva din casa lui, la fel cum mă distrusese *el* pe *mine.* M-am trântii pc pat şi am ţipat din rărunchi.

Am plâns până am adormit. Am visat că Angclo le făcea o vizită alor mei, afla ce se întâmplase cu Wolfe şi apoi mă căuta

prin tot oraşul. In visul meu, venea cu maşina până aici, neputând să suporte gândul că eram cu alt bărbat, şi-l înfrunta pe Wolfe. în visul meu, mă lua de aici şi mă ducea undeva departe, într-un peisaj tropical. Undeva unde eram în siguranţă. Asta a fost partea când mi-am dat seama că era o fantezie — dacă tatăl meu nu-1 putuse opri pe Wolfe, atunci nimeni altcineva nu putea.

Când m-am trezit, ultimele raze are soarelui se strecurau leneşe printre ferestrele înalte, fără draperii. îmi simţeam gâtul uscat, iar ochii îmi erau aşa de umflaţi, încât nu-i puteam deschide complet. Aş fi fost în stare să ucid

pentru un pahar cu apă, dar preferam să mor decât să cer.

Salteaua era lăsată într-o parte. Când am reuşit să deschid ochii, mi-am dat seama de ce.

Wolfe stătea pe marginea patului. Mă fixa cu privirea lui scrutătoare care părea să treacă prin piele, oase şi inimi şi să le transforme pe toate în cenuşă.M-am încruntat, apoi am deschis gura ca sâ-î zic fr$_{Vi}$^

— înainte sâ spui ceva, mă avertiză el suiiecâridrz-sî cile cămăşii albe si scrobite ca să-si exrrunâ antebraţele loase şi bronzate, cred că se impun nişte scuze.

— Iţi închipui că scuzele o să compenseze nentrc astea? am izbucnit eu, trăgând de pătură ca sâ mă acccăr ra bine, cu toate că eram complet îmbrăcată.

Rânji. Mi-am dat seama ca ii plăceau foarte mult schimburile noastre de replici.

— Ar fi un Început bun. Ai spus că nu ara fost un secfe-man, dar eu sunt de altă părere. Ţi-am respectat tradiţia şi p-cr cerut mâna după ce te-am sărutat.

Incredibil

Acum eram complet trează, cu spatele rezemat de tsbta patului

— Vrei ca *eu* sa-mi cer scuze?

El netezi ţesătura moale a cearşafului fără a se grăbi să-ci răspundă.

— Ce păcat ca părinţii tăi sunt fixaţi pe dorinţa lor de a fes din tine o soţie ascultătoare, femeie de casă. Ai un talent înnăscut de a te prinde rapid de cum stau lucrurile.

— Eşti un prost dacâ-ţi imaginezi că o sâ te accept de soţ.

Mi-am încrucişat braţele.

Wolfe îmi cântări, cu seriozitate, cuvintele. îşi apropie degetele de glezna mea, dar fără s-o atingă. L-aş fi lovit, dacă n-aş ***i*** bănuit că l-ar fi bucurat şi mai mult furia mea.

— Ideea că mă poţi atinge pe mine sau orice îmi aparţine intr-un fel sau altul, altfel decât să-mi faci un sex oral când sunt destul de generos să-ţi permit, mă amuză. De ce să nu ne cunoaştem mai bine in seara asta, la cină, înainte să mai fad alte afirmaţii pe care nu le poţi susţine? Există nişte reguli ale casei pc care trebuie să le respecţi.

Doamne, voiam să-l rănesc atât de rău, încât mă mâncau palmele.

— De ce? Pentru că aş prefera să mănânc fructe stricate şi să beau apă de canalizare decât să iau masa cu tine, de-aia!

— Prea bine.

Scoase ceva de la spate. Un calendar simplu şi alb. II aşează pe noptieră. Era un gest drăguţ, după ce îmi dăduse ceasul ăla care părea mai degrabă o cătuşă decât un cadou.

Când vorbi, se uită la calendar, nu la mine.

— Durează douăzeci şi una de zile ca să formezi un obicei nou. Iţi recomand să-ţi faci un fel de schemă. Pentru că pe douăzeci şi doi august, anunţă el, ridicându-se din pat, o să stai în faţa altarului şi o să juri că o să-mi fii alături până la moarte. O promisiune pe care intenţionez s-o iau în serios. Eşti o datorie plătită, o răzbunare şi, sincer vorbind, un accesoriu decent. Noapte bună, domnişoară Rossi.

Se întoarse şi porni spre uşă, dând la o parte cu piciorul draperia de pe jos.

O oră mai târziu, doamna Sterling apăru cu o tavă de argint pe care erau aşezate fructe storcite care păreau putrede şi un pahar de apă care era

înfricoşător de cenuşie. Mă privi cu tristeţe — ceea ce îi facea faţa deja ridată să pară şi mai îmbătrânită.

Am citit in privirea ei ca-şi cerea.scuze.

Nu i-am acceptat scuzele sau mâncarea.**CAPITOLUL tfiăr**

La dracu.

Rahat.

Ticălosul

Nenorocitul.

Dobitocul.

Astea erau doar câteva dintre cuvintele pe care nu-mi mai permiteam sa le rostesc, în public sau nu, ca senator care reprezenta statul Illinois. Singura mea pasiune adevărată era să-mi servesc statul — *ţara.* Problema era că, în realitate, povestea originii mele era destul de diferită de cea preze itată în mass-media. In mintea mea înjuram. O groază.

bi mai cu seama acum, cana mireasa mea ma exasperase.

Ochii de culoarea florilor de câmp şi părul castaniu şi strălucitor, atât de mătăsos, încât practic cerşea să-l înşface cineva în pumn.

De anul trecut, de când Francesca Rossi păşise în oraş, elita oraşului Chicago îi căzuse la picioare, aşa de frumoasă era. Şi, măcar o dată în vieţile lor mizerabile, vâlva pe care o creaseră nu era complet neîntemeiată.Din picate pentru mine, viitoarea mea mireasă era o copilă răsfiratăşi naivă, cu un ego de mărimea statului Connecticut şi ta nicio dorinţă de-a face altceva care nu includea călărie, bosum fiare şi — asta e o bănuială, dar e fondată, presupun — să aducă pe lume copii cu ochi deschişi la culoare, care cred că li se cuvine totul.

Din fericire pentru *ea>* viitoarea mea mireasă avea să primească exact stilul de viaţă confortabil în care o crescuseră părinţii ei. Imediat după nuntă, aveam de gând s-o duc într-un conac fastuos din cealaltă parte a oraşului, să-i umplu portofelul cu cârduri de credit şi bani şi să mai trec pe la ea doar atunci când trebuie să particip la vreun eveniment sau să-l mai întărât pe tatăl ei. Nici se pune problema de copii, deşi, în funcţie de nivelul ei de cooperare — căruia, în momentul de faţă, i-ar fi prins bine o sumă de îmbunătăţiri —, era bine-venită să apeleze la un donator de spermă.

Nu eu.

Sterling mi-a raportat că Francesca nu se atinsese de apa murdară şi de fructele stricate şi nici nu făcuse vreo tentativă de a-şi mânca micul dejun, care îi fusese dus de dimineaţă în cameră. Nu eram îngrijorat. Puştoaica avea să mănânce atunci când disconfortul avea să se transforme în durere.

Stăteam sprijinit de biroul meu Theodore .Alexander, cu mâinile vârâte adânc în buzunare, şi mă uitam la guvernatorul Bishop şi la Felix White, şeful poliţiei din Chicago, care se duelau verbal de douăzeci de minute încheiate.

Weekendul în care m-am trezit logodit, dintr-un capriciu, cu Francesca Rossi a fost şi cel mai sângeros sfârşit de săptămână de pe străzile oraşului Chicago de la jumătatea anilor *80 încoace. Un alt motiv pentru care căsătoria mea era esenţialăpentru ca acest oraş să supravieţuiască. Atât guvernatorul, cât y poliţaiul veteran White se învârteau în jurul faptului că Arthur Rossi era de vină, direct şi indirect, pentru fiecare dintre celţ douăzeci şi trei de crime petrecute de vineri până duminici Deşi niciunul dintre ei nu-i rostea numele.

— Dau un ban să-mi spui ce crezi, senatorule! mâ invită White şi se lăsă în scaunul lui de piele, aruncând o monedă spre mine.

Am lăsat-o să cadă pe podea, pironindu-1 cu privirea.

— Curios că ai adus vorba despre bani. Fbc de asta ai nevoie ca să combaţi rata de omucideri în creştere.

— Adică?

— Arthur Rossi.

Bishop şi White se uitară nelinişţiţi unul la altul, iar feţele lor prinseră o nuanţă măgulitoare de cenuşiu. Am chicotit. Urma să am grijă de Arthur chiar eu, dar aveam nevoie s-o fac treptat. Tocmai îi luasem cea mai de preţ comoară. Trebuia să-i dau timp să se resemneze; era esenţial ca să-l fac praf pe termen lung.

Decizia de a mă căsători cu Francesca Rossi — spre deosebire de arestarea tatălui ei, pe care o plănuiam de când aveam treisprezece ani — fusese spontană. în primul rând, ea îşi făcuse apariţia ca Nemesis, o ironie a sorţii care mă făcuse să zâmbesc cu gura până la urechi. Apoi observasem sclipirea din ochii lui Arthur, când o urmărea la bal. Părea mândru şi mă scotea din minţi să-l văd fericit. Ea era, fără îndoială, punctul lui sensibil. *In al doilea rând,* fata stârnise senzaţie. Frumuseţea şi bunele ei maniere fuseseră remarcate. Prin urmare, mi-am dat seama că Francesca mi-ar fi utilă ca soţie atât ca să-i atârn lui Arthurcăsătoria deasupra capului ca pe o sabie ameninţătoare, cât şi ca să-mi spăl reputaţia de Casanova.

Puncte bonus: ea şi cu mine aveam să fim unicii moştenitori ai imperiului Rossi. Rossi practic avea să-mi cedeze averea lui, indiferent dacă voia sau nu.

— Păcatele părinţilor n-ar trebui să cadă pe capul copiilor.

Buzele lui Arthur tremurau când mi-am făcut apariţia la el acasă, în dimineaţa de după bal. îi dădusem un mesaj în aceeaşi seară, în timp ce partenera mea mă desfăcea la pantaloni, în limuzină, pregătindu-se de un sex oral. îl sfatuise?n să se trezească devreme. Acum, Arthur era aşa de palid, încât am crezut c-o să facă infarct. Vezi să nu. Ticălosul s-a ţinut pe picioare, uitându-se fix în ochii mei, privirea lui indemnându-mâ să cer ceva concret.

— Citǎm din Biblie, nu-i asa?

Am căscat, ca să-l provoc.

— Sunt destul de sigur că sunt câteva porunci pe care le-ai încălcat o dată sau de o mie de ori.

— N-o amesteca pe ea in asta, Keaton.

— Imploră-mă, Arthur, fă-o pentru ea. In genunchi. Vreau să te

văd complet lipsit de mândrie şi demnitate pentrufiica ta ţinută-n

puf care n-a cunoscut niciodată greutăţile vieţii. Lumina ochilor tăi,

frumoasa tuturor balurilor din Chicago, şi, drept să spun, viitoarea

mea soţie.

Ştia exact ce îi ceream — si de ce.

— Ea are nouăsprezece ani, tu ai treizeci.

încerca să facă apel la raţiunea mea. Mare greşeală. Cândva, când făcusem eu apel la raţiunea lui, nu funcţionase. Deloc.

Tot e legal. 0 frumuseţe bine-crescută la braţul meu este exact ce mi-a prescris doctorul ca să scap de reputaţia mea destul de pătată.M **I M.MIFN**

Nu t> uu attmiiu f)i, dtuă nu /uri NI fa imul ton fnanitm ,h uwttfvt ut fie fi ultimul.

Ifi (uileştd puntull ntdl de fnn\ Unftt ţftnm tă o iţii | rbn f“/r. fu palme. I, nm nfult In fu mata hui jtu/to

Nu poţi ui /mi uimii tu ♦|| mi dăune/f tu fie/fi, tfr, | amdtnhi tu te fi< um fu nuhn'i /hun/, tu gr nu ut hi, Arthur t //ut -,, su/u icnt Jc mivingdtnr, t *ui putea ut tr lut < optHffr/a Spune mi un fur/,*

O tur un pe ţiint fu, (h mO/oureu

întrebare hei miliunne de dolari,

Maxilarul ii z.văcnru in a crin ţi ritm <u mima

— O, */h fljurl mi um lăut/ capa! tn/r o /tarte ii um fkrt'Oki (urni,*

Puteam să | aud mm srrâşnru din dinţi Km un om cu mM puf ar —prea mulţii cu sO cedeze şt, pentru prima oară in trebuia s-oftică. Pentru că lucrurile cu care îl aveam la mân4 pntm>, să putui tu pericol nu doar in treaba (>rpanvu ţie, ti şi pe %oţm ;i pe fiica lui, care ar fi rămas fără niciun sfanţ, odată te l aş fi aruncat IA panta ie pentru toi restul vieţii.

Minim dat ochii peste cap.

— Credeam că dragostea nu are preţ, (le-ar ft %â mi dat (MO, « vreau cu adevărat, Kossif Mândria ta.

încet, bărbatul din faţa mea — înfumuratul cap al mafiei, cart mă ura cu pasiune — se lăsă in genunchi, cu faţa îngheţată intr-o mască de ură. Soţia lui şi avocaţii noştri şi-au plecat ochii, iar liniştea lor era asurzitoare.

Stătea acum la picioarele mele, umil, pierdut şt lipsit de demnitate. Printre dinţii încleştaţi, a spus:

_'jc implor s-o cruţi pe fiica mea. lui-mi mie ce vrei. Târăste-mă prin tribunale. Confiscă- mi proprie tăfile. Vrei război? O să mă lupt at tine, descins fi onorabil. Dar n o atinge pe b'rancesca.

\fi-iim plimbat guma de mestecai prin gură, abţinându-mă să ii dan lovitura finală. Puteam să dezvălui secretul cu carc-l ameninţam si să pun capăt întregii povesti, dar suferinţele pe care mi le provocase Rossi se întindeau precum chestia aia din gura mea. 0 *guma lungită chinuitor de lent peste ani de zile. Dinte pentru dinte, parcă asa era — nu?*

— Cerere respinsă. Semnează hârtiile, Rossi, i-am spus, împin- gându~i contractul de confidenţialitate în faţă. O iau pe răsfăţată cu mine.

Mi-am revenit din reverie. Bishop şi White reuşiseră cumva să ridice tonul atât de tare, încât şi balenele ar fi surzit, ciorovă- indu-se ca două şcolăriţe care au apărut în seara balului de absolvire îmbrăcate cu rochii identice.

—... ar fi trebuit să fiu avertizat cu luni în urmă!

— Dacă aveam mai mulţi angajaţi...

— Gura, amândoi!

Le-am tăiat vorba cu o pocnitură din degete.

— Avem nevoie de mai mulţi poliţişti în zonele cu risc crescut şi cu asta basta.

— Şi cu ce bani, mă rog, ar trebui să fac asta?

Felix îsi frecă bărbia tremurătoare si năduşită. Fata îi era plină de cicatrice, urmele unei acnee severe, şi în creştet îi lucea chelia, ieşind dintre smocurile de păr cărunt pe la tâmple.

L-am ţintuit cu o privire care ii şterse zâmbetul arogant. Avea nişte bani în plus şi ştiam amândoi de unde proveneau.

Ai rezerve, i-am trântit-o sec

$0 ı 1
v .Minunat, spvwv Utxhop şl se iu toarne pr tu tum.
('ăpiii,,^
bUvă * A tUtV'VS CA S»\ S<\lvv'6C dlUAţU

M aş mulţumi s o stric pe a ta. Ceea < e imi .ulm <; iun»,,^ că şv ,rn <u mştv \v$ci w

tx\ clipa aceea» uşa biroului se deschise larg, kiisten, paitenevn meu de la ba\, fui mistică la sex oral *y u* adevărată puvvstw dădu buzuu, cu ochii la lei de salivat ici <*„ pârul IV vreme cv îmi alegeam cu grijă partenerele nepredis puse U drame» ştiam cit atlase ceva ce domnii din încăpere iru^ nu ştiau. Nimic altceva n-ar li agitat-o atât. Şi, la urma urmei era meseria ci să găsească mtomuiţii importante.

— IY bune, Wolte?

tşr dădu **Ia o** parte şuviţele blonde de **pe** frunte, dcscope riudu-şr ochii furioşi. Ţinuta îi cru ponosită, ceea ce explica de ce Sceriuxg venise in fugă în unna ei, murmurând scuze, l-am tăcut semn menajerei să plece şi mi-am concentrat atenţia asu* pra lui Kristen,

— Hai să ieşim afară să vorbim, până nu-ţi explodează o arteră pe podeaua mea din marmură, i-am sugerat eu cordial.

— Nu simt arăt de sigură că sângele meu o să curgă, spuse ea. bicâind un deget la mine.

Biata de ea. Dar asta se întâmplă cu fetele care vin în marele oraş dintr-un tăiguşor neînsemnat din Kansas şi devin femei dc succes. Fâtuca aia din Kansas? Avea să trăiască mereu în interio rul ei

Biroul meu era în aripa de vest a conacului, lângă dormitorul meu şi câteva camere de oaspeţi. Am condus-o pe Kristen în dormitor. Am lăsat uşa deschisă, în caz că avea chef să facă şi altceva in afară să vorbească. Străbătea camera nervoasă, cu mâinile în şolduri. Patul meu imens îmi amintea că n-o adusesemniciodată aici. îmi cam plăcea să le-o Irag femeilor in locuri compromiţătoare. Nu m-nm gândii niciodată serios să impari un pat cu altcineva. Am învâţal ca oamenii vin şi pleacă des din viaţa ta si tara sâ te anunţe. Solitudinea era mai mull deeâl un stil de viaţa. Era o virtute. Un fel de jurământ.

— Mi-o tragi în seara halului şi în ziua următoare le logodeşti? îţi baţi joc de mine? izbucni într-un final Kristen, îrnpin- gandu-mă în piept cu toată puterea.

Făcuse o treabă mai bună decât Francesca, dar mânia ei tot

nu mă impresionase — şi, mai mult decât atât, nu mă rnişcase.

Am privit-o cu milă. Ştia la fel de bine ca mine că relaţia noastră nu era nici pe departe monogamă. Nu-i promisesem nimic. Nici măcar orgasme. Necesitau un oarecare efort din partea mea, aşadar erau o groaznică risipă de timp.

— Ce vrei să spui, domnişoară Rhys? am întrebat-o.

— De ce ea?

— De ce nu?

— Are nouăsprezece ani! urlă Kristen iarăşi, trăgând un şut în piciorul patului.

Mi-am dat seama după strâmbătură că tocmai descoperise că e din otel. îmi plăcea mobila scumpă, neobişnuită. Ar fi ştiut asta, dacă ar fi fost vreodată

invitată în casa mea.

— Pot să te întreb cum ai aflat despre treburile mele personale?

Am şters stropii de salivă cu care îmi împroşcase cămaşa. Oamenii, în general, nu erau în top zece lucruri care-mi plăceau cel mai mult pe lume. Femeile isterice nu erau nici măcar în top o mie. Kristen se dovedea incredibil de afectată, având în vedere circumstanţele. Aşadar, era un obstacol în calea mea către preşedinţie şi datoria mea faţă de ţară.

Agt'uţia mm u **f.U'iil** rost **de** imagini ni **Uimirii lu** mutându se în conacul lilu, inclusiv înlocuiţii ui eu uilânilii ca o prinţesă in timp ee angajaţii tăi ii cărau iicnumflrsldr genţi. Presupun că urmea/ă sil ţi lie snţiu troleu. Vorbeşte (im, limbi, inutil eu un înger şi probubil şi o trage ni o sirenă,

Kristen continuă sil se învârtii prin nimerit, sufleclindu mânecile până lu emite.

Fruneescu, în ciudu multelor ei lipsuri, nu eru o privelişte rea Şi probubil *chiar* uveu mulţii experienţă în put, având in vedw că tăticul ei strict fusese pe un uit continent mulţi uni, lăsând-o să-şi facă de cap. Chiar aşa, trebuia să-i fac o programare; voiam să lie testată pentru droguri şi boli cu transmitere sexuali Nu-mi permiteam greşeli şi o dizgraţie publică i-ar ti adus un loc pe lista mea neagră.Tatăl ei putea să confirme că un asemenea loc nu era deloc idilic.

— Eşti aici ca să pui întrebări şi sa-ţi răspunzi singură la ele?

Am împins-o uşor în umăr. Ea căzu într-un fotoliu bej tapiţat. Mârâi, sărind imediat în picioare. Degeaba aş fi încercat să o calmez.

— Sunt aici ca să-ţi spun că vreau un articol în exclusivitate despre Bishop. Altfel, o să-i spun oricui e dispus sa asculte d mireasa ta îmbujorată şi *extrem* de tânără este, de asemenea, şi fiica mafiotului numărul unu din Chicago. Nu mi-ar plăcea deloc să fie ăsta titlul de pe prima pagină de mâine, dar — trebuie să fii de acord cu mine — bârfele vând, nu-i aşa?

Mi-am frecat bărbia.

— Fă ceea ce trebuie, domnişoară Rhys.

Vorbeşti serios?UJM hMhl *U mmf*\ cu *UH* sAHUT I $3

ı *al* ^ ^/>t} |w,*b' t in«va, birâ *>2 completeze *un* ordin iwfdifji* fmpoMivii *tx luntrit t'$ ăi initiţiAi* să şantajezi un nif'ffiliMi >if ^f«M#«ilfii. Kunnm nu t>ă *u-* conduc *pini* la uşă, ‘lirhni» »fl > *ft'tiUHrt,* uirtihtlt* - Kmten nu venise ca. să «lai^ful «vrniuui uimire amoroase, îi *pis* hm* de **mImı f'H** VnM **mı** eu **«)a** | eompromif **|mt** guvernator pentru a-mi silvii |»irlni şi să i dau un siildra I de şiire rare probabil avea să-i udm >1 o o/ntfl dr la (. NN j TMZ in următoarea zi, |)in nrinhhr pentru Krjstcn, nu prea aveam calităţi de diplo- itiiif, Nu negociam MI terorişti —- j>au, mai rău, cu jurnalişti. **N aş (i** urgoMiit nici **mı** însuşi preşedintele. Francesca spusese la IHII (A Nrmrnih)| urii»dne j>e Narcis, dându-i o lecţie, pentru »uognn(fl. I Intui na afle că nimeni nu călca in picioare mândria viitorul ri fioţ,

I irnip^ir, ironia Morţii era *ci* tocmai tatăl Francescăi mă liiVi1|;(ne asta.

Foffirn?

Spune awta lumii. O H-O întorc in favoarea mea, făcând-o Nrt purii ni inii Naive/ logodnica de lupul cel rău.

A// eram lupul mare şi râu, dar numai Francesca şi cu mine trebuia ssî ştim asta.

— Nici măcar nu v-aţi plăcut, la bal! exclamă exasperată Krislcn, încercând o altă tactică.

Fam pus grijuliu o mână pc spate şi am condus-o spre ieşire. •— Afecţiunea n-arc nimic de-a face cu o căsnicie reuşită. Am încheiat discuţia.

în timp ce mă îndreptam spre uşă, am văzut cu coada ochiului nişte bucle castanii săltând pe hol. Francesca hoinărise prin casă şi, ccl mai probabil» auzise conversaţia. Nu eram îngrijorat. Cum am mai spus — era la fel de inofensivă ca o pisicuţă fără gheare. Depindea de ea dacă aveam s-o fac să toarcă sau nu. Nu tânjeam după afecţiunea ei şi, oricum, afecţiune mai găseam şi în alte părţi.

— Deci, ca să fie clar, s-a terminat?

Kristen se împleticea pe lângă mine, în timp ce o conduceam la parter şi afară din casa mea.

— O minte ageră ca noaptea, am mormăit.

Nu mă deranja ideea de amante ciripitoare, dar nu mai puteam risca o celebritate de genul ăsta. Şi cum Kristen era o jurnalistă nerăbdătoare să aibă succes, radia scandal prin toţi porii.

— Ştii, Wolfe, îţi închipui că eşti de neatins pentru că ai avut noroc chior până acum. Sunt de suficient timp în industria asta încât să-mi dau seama că eşti prea încrezut ca să ajungi mai departe de atât. Eşti o mare figură şi crezi că poţi să scapi basma curată cu şi mai multe bube în cap.

Se oprise în faţa uşii. Ştiam amândoi că asta era ultima ei vizită aid. Am surâs, alungând-o cu o mişcare din mână.

— Scrie art colul ăla, scumpo.

— E publicitate proastă, Keaton.

— O nuntă catolică, între doi tineri din înalta societate, îi miez de vară? O să-mi încerc norocul.

— Nu eşti chiar atât de tânăr.

— Nu eşti chiar atât de isteată, Kristen. La revedere!

După ce am scăpat de domnişoara Rhys, m-am întors

Îi
birou ca să-i dau afară pe Bishop şi pe White, înainte să mei] în aripa de est ca să văd ce face Francesca.

In dimineaţa asta, mama ei apăruse la poartă cu nişte lucrul de-aie fiicei sale în braţe, şi ţipase că nu pleacă până nu vede c fiica d este bine. Deşi îi spusesem Francescăi ca orice lucru pcare nu-1 împacheta era ca şi pierdut, mi s-a părut mai important sâ-i împac pe părinţi decât să-i dau ei o lecţie valoroasă despre viaţă. Mama ei n-avea nicio vină în toată povestea. Şi nici Francesca.

Am deschis larg uşa de la camera miresei mele şi mi-am dat seama că nu se întorsese. Vârându-mi pumnii în buzunarele pantalonilor, am străbătut camera ca să mă uit pe fereastră. Am găsit-o în grădină, într-o rochie galbenă de vară, bombănind ceva în timp cc înfigea o lopâţică într-un ghiveci. Avea o pereche de mănuşi verzi de grădinărit, mult prea mari pentru ea. Am deschis puţin fereastra, vag interesat de ce spunea. I-am auzit vocea. Bălmăjelile ei erau guturale şi feminine, nici pe departe isterice şi adolescentine, aşa cum m-aş fi aşteptat de la cineva m situaţia ei.

— Cine se crede? O să plătească pentru asta. Nu sunt o marionetă. Nu sunt aşa de idioată pe cât mă crede el. O să fac greva foamei până o să se răzgândească sau o să mor încercând. Nu că ar fi interesant de explicat presei? a gâfâit ea, clătinând din cap. Ce-o să facă, o să-mi bage cu forţa mâncarea pe gât? O să ies eu de aici. Oh, apropo, senatorule Keaton — nici măcar nu eşti atât de chipeş. Eşti doar înalt. Angelo? El e un bărbat minunat din toate punctele de vedere. O să mă ierte pentru acel sărut prostesc. Bineînţeles c-o să mă ierte. O

să-l conving eu...

Am închis fereastra. Făcea greva foamei. Foarte bine. Prima ci lecţie avea să fie despre apatia mea. Nici aiurelile despre Bandini nu mă îngrijorau. Nu mă simţeam deloc ameninţat. Mă întorceam spre uşă, când o casetă de lemn sculptat de pe noptiera ei îmi atrase atenţia. M-am apropiat de ea, amintindu-mi ce-mi povestise în seara balului. Caseta era încuiată, dar am ghicit că luase un alt bileţel, disperată să-şi schimbe destinul.Am dat pernele la o parte şi am găsit biletul sub ele. Mire^ mea frumoasă, previzibilă şi *prostuţă.*

L-am deschis.

Următorul bărbat care o să-ţi dea ciocolată o să fie iubirea vieţii tak.

Simţeam cum mi se lăţeşte zâmbetul pe faţă. M-am întrebat, pentru o secundă, când zâmbisem ultima dată. Când prostuţă de Francesca îmi spusese ceva în treacăt, odată ajuns la ea acasă, înainte să-l oblig pe tatăl ei să mi-o dea.

— Sterling! am strigat eu de lângă patul miresei mele.

Bătrâna menajeră a intrat grăbită în cameră, dându-mi de

înţeles, după privirea ei neliniştită, că se aştepta la ce era mai rău.

—Trimite-i Francescăi cel mai mare coş cu ciocolată

Godiva disponibil, cu un bileţel din partea mea. Nu scrie nimic pe el.

— O idee minunată, chicoti ea, plesnindu-se peste genunchi. N-a pus nimic în gură de aproape douăzeci şi patru de ore, aşa că am s-o fac de îndată.

S-a grăbit să coboare în bucătărie, unde ţinea o ediţie din *Pagini Aurii* mai mare decât ea.

Am pus biletul şi pernele la loc, aşa cum le-am găsit.

Mă interesa mai mult să mă joc cu mintea decât cu corpul Francescăi.

Cam asta înţelegeam eu prin JF a»
preludiu.CAPITOLUL P'AfM^X #

Două i-JIc monotone mi trecut est melcul, lăsând dâre pe pereţi*

Am refuzat sil vorbesc cu toată lumea. Chiar şi grădina, care ■ivea nevoie disperaţii de dragoste, a luni bisată in parafină, iadusiv plantele şi legumele pe care le-arn plantat după cc mânui m^a vizitat, in următoarea zi după ec Wolfe rn-a adus aici Mama a asc uns seminţe de begonie in cutia de lemn. *„Cele mii rezistai te fioru Crame sen. Exact ca tine*. ” Apoi doamna Sterlinga observat hobby-ul meu pi mi-a adus nişte seminţe de ridichi, morcovi şi roşii chcrry, in încercarea de a mă binedis- pune şi poate sil mă încurajeze să-mi consum din energie şi să pun în gură şi altceva în afară de apă de la robinet.

Am dormit puţin şi somnul mi-a fost întrerupt de un coşmar; un monstru care pândea în umbre, în spatele uşii dormitorului meu, dezvdintlu-şi dinţii de fiecare dată când mă uium în direcţia lui. Ochii monstrului erau fascinanţi, dar zâmbetul Iui era înfricoşător. Şi când încercam să mă trezesc, să mă desprind clin vis, corpul meu era ca

paralizat.

1 | U, SHEN

Erau două lucruri pe care mi le doream cu disperare — ca Wolfe să înţeleagă că nu ne puteam căsători şi ca Angelo să-şi da seama că sărutul fusese o neînţelegere.

Doamna Stcrling mi-a adus mâmHUCt apâ şl cidru la |i,n acum câteva orc, lăsând tăvi dc argint ptiuc ru buniimp pe IHH, ticra mea. Am băut apa ca să mi leşin* ilar nu m am aiiiut dr restul.

Am ignorat mai cu scamă coşul imens cu ciocolata pr & m_r mi-1 trimisese viitorul meu soţ. Xace inh un colţ al camerei,|u biroul elegant, adunând praf. Chiar dacii glicemia wciV/uia |*m* face sa văd puncte albe la orice mişcare mai bruscă, şl iu ca eio colata scumpă o să aibă gust dc capitulare, Un gust atât tic amur, încât nici măcar zahărul n-o să-l poală îndulci.

Şi apoi mai erau şi bileţelele. Biletele blestemate şi exaspe rante. Deschisesem două din trei şi ambele îmi indicau că Wolle ar fi dragostea vieţii mele.

Am încercat să mă conving că era o coincidenţă, Keaion poate că se răzgândise. Poate că se hotărâse să înă îmbuneze ai daruri. Deşi ceva îmi spunea că el nu acţiona niciodată fără un plan bine pus la punct.

Wolfe îmi cerea să fiu prezentă în fiecare zi la cină. Nu mi-o cerea în persoană, ci o făcea prin doamna Stcrling. lîu continuam să-l refuz. Când şi-a trimis unul dintre bodyguarzi după mine, m-am încuiat în baie şi am refuzat să ies până când doamna Sterling a izgonit namila. Când Wolfe a hotărât să nu mi se mai aducă mâncare — fapt care a făcut-o pe doamna Sterling să ridice tonul în bucătărie, deşi el a rămas neclintit eu am râs ca o maniacă pentru că oricum nu mâneam. Intr-un final, în a treia zi, Keaton m-a onorat cu prezenţa lui, înfiin- ţându-se la uşă, privindu-mă cu ochii mijiţi ameninţător.

Wolfe părea mai înalt şi mai morocănos decât îmi aminteam. îmbrăcat într-un costum albastru-deschis, era înarmat cu un rânjet sardonic care nu trăda nicio urmă de fericire. Era uşo

ww ** *tm w mm* **VH*** *m* | ******

r% | ^lţ^v\ kvÂnuvăţl tfvv UMinHUM *Kte UmWx* UlMM ᵥfe4%\\W^^\\\v^vv^ vcvu vWxpvu VAUV- UvV VM VVA^AS MU | *ybHt* tku* **Nu *\u*m luMunnt** |*W*|*M*| **ţU-htar dacă** |*mm ^ ^* **sW\w <u pc $\ >u *& x* «vx^vuu vă num** |*ww*i* **ţiUm după &Şp**4**MU,* SUp^HvlălĂ $\ V£«dă vă dvmmU* SteitlM^ nt?** yWuv^vuArV V'bkv dacă ii ţttan sH> bunde ||*m*| din punct de **vv&v sCw\ py\\xupuu vă d xuaţuwu vn mtaltata ţn» \\\%IIV% pJUmvvdc $i pyvMuUnuuW \ă o *d Hᴍ aţintita V'Ă vᵛ SĂ &X \ANt UVU bvUVĂ nWĂ din CUlC*£v\ vUv A părinţii M\ci** sW«t 4 wvX inuuv tvăte axttNV iwd stăteau ţ*e văriul limbii* •\s S xxut să ixxneb drapx* Ax^ek $i vUcă tata tăcea ceva O * SĂ »-ă nxupereeev ins^x in kv de asuv> îi răspunsesem mamei U **^rnrNriăf ptme -de cu** *&** **sau **,**

Mă pse&ceaxxx CĂ netezesc ţ>ăuua vie ţ*e mine ^ mă holbam *k* pk>.\tfek OXekx ÎXX timp ced X$nOV*m,

— $*se d tărăgănat* cu un cinism CAIC (neă O dată ^ mă rănească adănc. Hme\\vk>ti să te îmbraci în ceva **^^vctăHl decât pijamale? le^îm in ow^ in seara asm,**

— *i*| **o să k$i io seara asm. Dacă** ivsri **de $ăud să mă duci tapet ta părinţii tnek atone* eu o să stau aici bam corectat eu,**

—Ce te tace să ere» că ai de aks!

lş* r:cpd nxăimk' pe pragul de sus ai u$iu Cămara î se ridică, &tai&vedere muşchii akkuncnuluiu umbrite xie un puftndns *h* cuk^jae.

ww ** *tm w mm* **VH*** *m* **| ****

Em îtn bărbat in nxată Hnra ^ asta mă tăcea să tiu ooniusă. Na *z&m* foaxek* dar txkt o addle^cenrăv Ltram ajutajele pe ca?e **^Btţa^tafa UÎTJL**

—O să b aox ameittnţats

IMe aveam să mă duc! Şnam că tata nirar ti trimis inapoi ku V^bie. Şi el ştk> Asta era închkearea nxea de kx. Cearşafuri mătăsoase şi un senator ca viitor soţ. Minciuni fr^ moaşe si adevăruri devastatoare.

— Şi cu ce energie, mai exact? Abia te poţi târî, darămite $a fugi. Să te îmbraci cu rochia verde-închis. Aceea cu crăpătura pe picior.

— Ca să-i impresionez pe prietenii tăi politicieni bătrâni şi perverşi? m-am enervat eu, aruncându-mi părul pe un umăr,

— Ca să-ţi impresionezi viitorul soţ, care nu e deloc imprc* sionat până acum.

— Nu, mulţumesc, nu sunt interesată.

— O să vină şi părinţii tăi.

Asta m-a făcut imediat atentă — un alt lucru pe care îl uram. Avea toată puterea.Toate informaţiile. Putea să privească în ansamblu.

— Unde anume?

— Fiul lui Bishop se însoară. Un tip ca un mânz cu picioare frumoase, spuse Wolfe, apropiindu-se de patul meu.

Mi-am amintit că şi despre soţia lui Bishop spusese că are faţă de cal. Era peste măsură de încrezut, grosolan, arogant şi

A

vulgar, dar numai între patru ochi. II văzusem la bal. Şi, chiar dacă fusese distant şi nepoliticos faţă de tatăl meu, se comportase ca un gendeman adevărat faţă de toţi ceilalţi.

— Ar fi o ocazie bună să te prezent ca viitoarea doamnă Keaton. Că veni vorba...

Scoase ceva din buzunarul din faţă al pantalonilor, arun- cându-1 spre mine. O cutiuţă pătrată de catifea neagră. Am prins-o din zbor şi am deschis-o. Un inel de logodnă cu un diamant Winston Blue cât capul meu de mare, care capta fiecare rază de soare ce pătrundea pe fereastră. Ştiam că fiecare minut petrecut în casa asta mă apropria şi mai mult de căsătoria cu

Wolfe Keaton şi era imposibil să evadez. Singurul care mă putea salva din ghearele viitorului meu soţ era, într-adevăr, viitorul meu soţ. Nu puteam să-l implor să mă elibereze. Poate trebuia să mă gândesc la o modalitate ca să-l fac să-şi dea seama că nu vrea să se însoare cu mine.

— Când plecăm? am întrebat.

„Pleci” s-a transformat în „plecăm”, dar el tot nu părea mulţumit.

0 să tefac de râs în ultimul hal

— In vreo două ore. înţeleg că erai obişnuită să fii răsfăţată şi slujită, aşa că Sterling te va ajuta să te pregăteşti.

0 să regreţi ziua în care ai dat ochii cu mine la masă.

— Retrage-ţi cuvintele, am spus eu.

— Poftim?

— Retrage-ţi cuvintele. Nu te mai folosi de felul în care am fost crescută şi educată ca argument împotriva mea.

El rânji, apoi se întoarse să plece.

— Nu merg.

I-am aruncat inelul de ^odnă înapoi. Deşi putea să-l

prindă, alese să n-o facă, lăsandu-1 să cadă la podea. Era sub demnitatea lui să se lupte pentru ceva — cu atât mai puţin pentru mine.

— Ba da, mergi, dacă nu vrei să-fi interzic accesul la telefon. Pot să-l deconectez. Ca să nu mai spun că nu mi-ar plăcea deloc să fiu forţat să-ţi înţep venele frumoase ca să te conectez la o perfuzie să te hrănesc, spuse el.

Se opri în faţa uşii. Era în continuare cu spatele la mine. începu să râdă încetişor.

— — De asemenea, va trebui să porţi mereu inelul de logodnă.Fiindcă, altminteri? l-am provocat eu, cu vocea tremu- rândă.

— Fiindcă atunci o să te iau pe sus la Vegas, lansând zvonul c-ai ti însărcinată, ceea ce n-o să fie deloc bine pentru familia ta.

Mt-am ţinut respiraţia, căci ini-am dat seama pentru prima oară ce eram.

O poveste despre o Nemesis şi un Nemernic, fără nicio şan$$ la un final fericit.

în care prinţul n-o salvează pe prinţesă.

O torturează.

Şi frumoasa nu doarme.

Este blocată.

Într-un coşmar.

Trei ore mai târziu, intram amândoi pe uşile unei săli de bal din Madison, unul dintre cele mai extravagante hoteluri din Chicago. In vântul răcoros, clădirile sclipitoare de pe Magni- ficent Mile şi podul roşu Michigan Avenue mi-au adus aminte că eram încă în oraşul meu preferat şi asta îmi dădea speranţă.

Purtam o rochie Armâni albastră, fără bretele, care îmi punea ochii în evidenţă şi aveam părul strâns într-o coadă olandeză.

Doamna Sterling aproape chiuia de încântare când îmi împletea părul şi mă machia ca la carte. Ştiam că mai avem puţin până ajungem la destinaţie, dar nu mă aşteptam să fie atât de aproape. Acasă era doar o oră de mers cu maşina prin oraşul Chicago, dar acum mi se părea că mă îndepărtez tot mai mult, cu fiecare secundă din fiecare minut, de locurile pe care le iubeam şi pentru care trăiesc — părinţii mei, prietenii mei, chiar şi cafenelele în care obişnuiam să mănânc o gogoşică cu ciocolată.

în costumul lui negru excelent, logodnicul meu îmi puse mâna pe spate şi mă conduse prin holul recepţiei. Acesta era decorat în tonuri de alb şi galben, iar podeaua era din marmură, cu pătrate albe şi negre. Nu fuseserăm invitaţi la ceremonia religioasă de la biserica locală şi facuserăm drumul până aici într-o tăcere apăsătoare, care-mi tocase nervii. Senatorul Keaton nu păruse câtuşi de puţin afectat. Răspunsese la e-mailuri pe telefon, îi dăduse ordine lui Smithy, şoferul tânăr, şi se prefăcuse că nu existam.

M-a băgat în seamă doar ca să-mi facă observaţie.

— Asta nu este rochia pe care ţi-am spus s-o porţi.

—Te-ar surprinde să afli că pot gândi şi singură? i-am replicat, în timp ce mă uitam pe geam, când maşina încetinise în traficul din centrul oraşului Chicago. La urma urmei, sunt doar o adolescentă protejată.

— Şi neascultătoare, spuse el.

— O mireasă îngrozitoare, am concluzionat.

— Pot să îmblânzesc zeci ca tine înainte de micul dejun.

De îndată ce-am trecut de uşile largi şi luxoase, oamenii au început să roiască în jurul lui Wolfe, de parcă el era mirele. Cu braţul pe talia mea, m-a tras mai aproape de el, ceea ce mi-a provocat un val de căldură prin tot corpul, în timp ce el zâmbea şi întreţinea conversaţii politicoase cu admiratorii. Când nu era acasă sau în maşină, personalitatea lui era complet diferită, şarmul lui era turat la cote maxime. Cu cei doi bodyguarzi stând aproape în spatele nostru, lansa zâmbete şi amabilităţi în stânga şi-n dreapta. Nu semăna nici pe departe cu bărbatul teribil cu care locuiam.

Un atpfa de *pitokkmt* pe k *dmăzj&ă p «xtn,* de «fiii, w-,w,

tocmai &n DC, ne luă deoparte, W<Me m£ iai»s^
hii soţie, apm rwâ me^râ o* tmpxlmxz&j&x,

— Nu te ruşina, Arată-fe tnduL Am înlemnit, inhm ttm că pî£ %p£& <&-tm *arâ âmp#y

Wolfe mă ztntdt de tachefctur* p k zxfră k*M mm <k | godnă, Femeia km prm mâna, aatmlni inekri p-p A«e ^ mâna la piept,

— Oh* cm perfect. Cam te-a cerat de soţie?

Flutură din gene; evident că mure? de curkjrzkate. Âs& % şansa mea 0 distrug toată comtnjcţk ku Wolfe. Am râ^r, rni-am rotit puţin mâna pentru ca diamantul *â poa» cap* luminile din cameră şi 0, orbesc pe toata lumea <Sn jur.

— Pe treptele Institutului de Arta, Bietul meu logodnic H cam făcut de râs. l-au crăpat pantalonii k spate când a kgt- nuncheat. 1 s-a văzut tot funduL

Am oftat; nu îndrăzneam să mă uit k d ca sâ-l văd reacţs.

— Nu, nu se poate!

Bărbatul începu să râdă in hohote, bătându-i pe ursii p Wolfe, Femeia pufni in râs şi ii zâmbi lui Wotfe cu admiraţie i dorinţă. l-arn aruncat o privire şi i-arn văzut buzele subţundu-2 de iritare. Spre deosebire de ei, iui nu i se păruse ansazanl povestea mea.

Reacţia lor m-a făcut sa-mi recapăt încrederea şi abia assp

i

tam să repet figura. Pentru o clipă, m-am gândit că avea sir spună că e o minciună. Dar nu era stilul lui Wolfe. Ar fi fost co mai uşoară cale de scăpare şi ei părea genul de bărbat dispus $ parcurgă drumul lung şi anevoios spre

3 (*LX SH&4*

victorie.
— A meritat osteneala

.f

Sâ'rtf'i I* 'tfnVte şî Mă tl#*x AW dv dv di lH< »U fHO

x* x> ^ W* ^ Mnl

îrt |te, A NwvţM(W VA H-A AUVl vtan vn, mHptUita lui tultla pi **UUgAmloU A mbVAHrt mea iu <u * minate** x-:ru>i de .iv cA ou ou îHgouunv ho* uu lodatîi jVi'imi o \ivuu\ *\vf vv <uu (Avut a UM **HA** anunţam logodna mMoA v\s *m* umn-iu dm co *iu* cu mai mam tiu per *o»oo \^>OAU sA ne felicite» tgovn Aud cuplul pioaspAl căsătorit. $;*V>p jam^i ooteAsa lui *m* pAieau deranjaţi. I *>v* ţapi, păreau adU de feriviri. *fc* scl^vau ochii vio iubire. (ueăt nu mă puteam **abţine să rin şi mai forivwA |H' \\\>lfr pentru cA mă împiedica sa îSJ «lături vfc iubire* mea adevAratA Senatorul VVulte Keatou**

n-apuitat prin satAoa |\A un cal vio rasA la paradA.ptezentăndu -mă si împ&mându-sc ou mine vie jmvA eram o achiziţie do sol. Stomacul meu se zvârcolea şi pornea vie toarne şi am avut nevoie de toatt puterile ea sA nu mA clatin lăngA el ea o frunză în bătaia vântului *Cehe* peste pupAzA, YYblfe mA înghiontea când avea nevoie să *zâmbesc,* mA trAgra mai aproape v And mA distanţam şi mă înscrisese la (iei evenimente diferim de caritate în următoarele iuni.

în mai multe rânduri, femei atrAgătoarc chicoteau şi îi strecurau numerele de telefon în palm A, în timp ce veneau sA ne felicite, crezând câ eu nu observ. Una dintre de, ambasador al

Nâpurâjor Unire, chiar i-a reamintit despre timpul

minunat petrecut împreună la Bruxelles, în urmă cu doi ani, şi i-a bătut un apropo ca o $â mai stea m oraş o vreme,

—Ar trebui *si* ieşim să bem ceva. Să mai povestim, îi sugerii tipa cu părul de culoarea mahomrlui, cu accentul ci franţuzesc

siropos.

El îi aruncă un zâmbet marca Angelo. Genul de zâmbet care îi schimba aerul în jur şi-ţi facea inima să bată cu putere. — Secretara mea o va contacta pe a ta, mâine-dimineatâ.

Ticălosul.

Oamenii ne lăudau logodna şi păreau să nu fie deranjaţi de diferenţa de vârstă. De fapt, în afară de Preston Bishop, care stătuse la masa noastră în seara balului şi fusese martor schimbul acid de cuvinte dintre noi, nimeni altcineva nu pustia îndoială logodna noastră neaşteptată. Chiar şi Bishop părea mulţumit doar să ridice o sprânceană.

— Asta e o surpriză plăcută, spuse el.

— Este, nu-i aşa? i-a răspuns Wolfe. Viaţa pare să fie plină de ele.

Cuvintele lui păreau obişnuite, dar ascundeau ceva pe care eu nu-1 intuiam.

De fiecare dată când eram prezentată vreunui apropiat de-ai lui Wolfe, inventam o altă poveste pentru logodna noastră *„Şi-a uitat cuvintele, apoi a început dintr-odată să se bâlbâie.A trebuit să le scrie şi, chiar şi aşa, a făcut câteva greşeli de gramatici A fost înduioşător."*

Afost atât de romantic! Ta cerut tatei mâna mea în stil vechili am fost atât de mişcată când a început să plângă după ce am accef-tat. Intr-adevăr, hohoteai ca un copil, nu-i aşa, Wolfey? Dar m liniştit cu o pastilă de Xanax şi opina colada. Desigur, nu mi-aşj imaginat niciodată că ăsta e cocktailulpreferat al viitorului* metij ***soţ'*

„Sunt atât de entuziasmată că o să mă mărit cu un senator. Mereu am vrut să vizitez Washingtonul. Ştiai că Nirvana era din Washington? O, *stai, dragul meu, nu e Washingtonul ăla, nu-i aşa*

f

Eram de ncoprit. Chiar şi atunci când Wolfe a trecut de la detful de iritat la furios de-a dreptul* scrâşnetul dinţilor lui sîSerând că avea să explodeze în secunda în care aveam să fim singuri, am continuat să spun baliverne ca să-l fac de râs. Si d — gentlemanul perfect în public — chicotea încetişor şi im 4pn>ha, în acelaşi timp ce încerca să devieze discuţia spre jnuncâ şi alegeri.

.Am pierdut foarte mult timp cu prezentările. Atât de mult A

sadt Iî-avusesem timp să-mi caut părinţii. Intr-un final, Wolfe şi cu mine ne-ani îndreptat spre masă. Eu m-am scurs pe scaun şi jun înghiţit în sec, încercând să nu leşin de la lipsa de mânece. Keaton şi-a rezemat braţul de spătarul scaunului meu, inngându-mi umărul dezgolit Tinerii proaspăt căsătoriţi erau Î£ masa lor din centru şi ţineau un toast. Eram aşezaţi lângă un ah senator, doi diplomaţi şi fostul secretar de stat. Am început sl-nti caut familia cu privirea. Ştiam că aveam să-i găsesc după o? se servea desertul şi începea dansul, dar tânjeam s-o văd măcar o clipă pe ~~mama~~

Mi-am descoperit părinţii — la o masă în partea cealaltă a SHIOSUIUL Tata arăta minunat, ca de obicei; singurele semne de oboseală erau cearcănele negre din jurul ochilor. Mama părea la iri ie pusă la punct ca de obicei, dar nu nai eu observam anu- atise detalii. Felul în care-şi mişca bărbia atunci când vorbea cu âmda. din fota ei sau felul în care îşi mişca mâna ca să ia paharul ca rin. Lângă ei stăteau părinţii lui Angelo şi ceva mai aaoolou.

Mi-a stat inima în loc, presând de sub coaste ca un balon

pe «desâse spaigă-

Numele ei era Emily Bianchi. Tatăl ei, Emmanuel Bianchi, rgani-

sos și niște pometi minunați. Înaltă și cu un decolteu generos, era zveltă, ca trasă prin inel. Și ea făcea parte din elita italo-americană. Era de-o seamă cu Angelo, deci legătura lor era aștep-

dar îndeajuns de nepoliticos încât să-mi dea de înțeles că nu-i plăcea atenția pe care o primeam. La acestea se adăugau faptul că Emily frecventase aceeași școală ca Angelo și că mă ura din suflet pentru că îmi petreceam verile cu el.

Purta o rochie neagră, lungă și mulată, cu o crăpătură adâncă pe piciorul drept și avea în jurul gâtului și în urechi suficient aur cât să-și deschidă o casă de amanet. Își ținea mâna peste a lui Angelo, în timp ce vorbea cu persoanele din jur. Un gest mic, posesiv, pe care el nu îl respingea. Nici măcar atunci când privi-

p

Angdo venise însoţit. Nu de o fata oarecare, ci de *acea* fată & cot se aştepta toată lumea.

Aer. Aveam nevoie de mai mult aer. Mai mult spaţiu. Mai multă *speranţă.* Întrucât ceea ce văzusem în ochii lui m-a speriat mai mult decât viitorul meu soţ. Era complet împăcat cu
situaţia.

Aveau amândoi douăzeci si ceva de ani.

Erau amândoi frumoşi, singuri şi proveneau din acelaşi cerc social.

Erau amândoi pregătiţi pentru căsătorie. *Stop joc pentru*

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | W

mint — Francesca?Unul dintre diplomaţi, w| cami nume **IUI** I *hlcoli **in** şervet, fucmt And să mi ntntgil menţin liwpol Iu eoiiveiMifiii Ui* |ti niM MNm smuls privirea de Iu Angdo şl m iun întors, olipiiul nedumeriţii eăiid Iu diplomat, diiul Iu viitorul meu soţ, Am vti/iit mim Wolfo Hlrângrn din dinţi, imrtluişlndu şl ni greu trust nurii adunaţii de ut lungul scrii, şl am înţdcM cil nu-i scăpase privirea pe muc o HeliimbnNcm eu prietenul meu din copilărie, Am zimbil încurcată şi mEum netezit rochia,

— **Aţi putea sil repetaţi întrduirca, vil rog?**

— Vrei sil ne spui cum tc-a cerul senatorul Kcalon de soţie? Trebuie sil recunosc, nu mi s-a pilruI niciodată genul superro- mantie,a răs d, trecAndu-şi întina prin barbă ca un personaj din ***Il(irr\i Pottn***

Nici nulcar nu-mi mai ardea sil-l fac de rAs pe Wblfc. Eram prea necăjită c;\ viaţa mea se terminase, că Angclo avea să se însoare cu Ernily şi astfel cel mai marc coşmar al meu o să devină realitate.

— Da, sigur. El,.. el... m-a cerut în căsătorie ...

— Pe scările muzeului, mă ajută Wolfe, ciupindu-mâ de bărbie cu o falsă afecţiune care-mi dădu fiori reci. Nu ştiu ce-am făcut ca să merit sărutul ei pasional. M-ai lăsat cu răsuflarea tăiată.

Se întoarse spre mine, cu ochii lui cenuşii, două lacuri dc minciuni frumoase. Cei din jurul nostru au exclamat, fermecaţi de puterea magnetică a privirii lui în timp ce se uita ia mine.

— Eu ţi-am furat inima, continuă el.

Mi-aiforat primul sărut.

Apoifericirea.

Şi, la sfârşit, întreaga viaţă.

—Aşa e.Mi-am tamponat gâtul cu un şervet, căci dintr-odaţ$ f simţeam prea ameţită şi slăbită ca să ripostez. Corpul sfârşit capitula, lipsit de hrană zile de-a rândul.

— N-o să uit niciodată noaptea aceea, arn spus eu.

— Nici eu.

— Sunteţi un cuplu frumos, a remarcat cineva.

Eram prea ameţită sâ-rni dau seama dacă era bărbat femeie.

Wolfc surâse ţii îşi ridică paharul de whisky în dreptul bu^ lor. Sfidându-l dinadins — fără îndoială, o decizie prosteasca^ mi-arn lăsat privirea să se întoarcă la masa unde tânjeam sa stau Erriily mângâia, cu manichiura ei franţuzească, braţul ^ Angelo. El se uită la ea şi-i zâmbi. Puteam să văd cum ea 2 făcuse să accepte ideea dc a alcătui o pereche. Cum îl convinsese să lase garda jos, încetul cu încetul.

Se aplecă spre el, îi şopti ceva în ureche şi chicoti, iar el îşi îndreptă din nou privirea spre mine. Vorbeau despre mine? Mă făceam dc râs pentru că mâ uitam atât de făţiş la ei? Am luat un pahar de şampanie, cu gândul să-l golesc dintr-o înghiţitură.

Wolfe mă apucă de încheietură, înainte să duc paharul la gură. Era o atingere delicată, dar fermă. Atingerea unui bărbat.

— Draga mea, am mai vorbit despre asta. Aici este şampanie *adevărată*. Pe care o beau adulţii, spuse el cu o milă exagerată în glas, făcându-i pe toţi cei prezenţi la masa să izbucnească în hohote.

— Problemele pe care le întâmpini atunci când te căsătoreşti cu o femeie mai tânără, spuse râzând celălalt senator.

Wolfe ridică din sprâncene.

Căsătoria este o afacere complicată. Că tot veni vorba..., se aplecă spre el şi se încruntă. Cum faci faţă divorţului de Edna? *ojteSÂFvaGmmĂcvimskmr i* s?

_%2**S£ 3U-2S2 mââ** *«xstxam zsamâz obrajii* **îmbujoraţi Voiam** *Vj-mi* să-l omorpentru şarlatania asta,pentru ca mă £2^2 si mă mân* cu el şi pentru faptul că, indirect, îî aruncase *eAaş£ 3 is tetele feri Emilv.

Ass pe.? paharul de şampanie înapoi pe masă si m-am *0pzz£iiîp'm* -că *hmsem destui în* seara în caic ne-am cunos-

? j2srşic£pe armei nu părea sâ-i pese prea mult. De fapt, profi- ■ *^sedtî'-ptL* I ca eram ameţită .şi mă păcălise să-l sărut.

— Mă scuzaţi o dipa?

Mî-am dres glasul şi, fără să aştept un răspuns, m-am ridicat ^JSMBB îndreptat spre baie, conştientă de faptul că eram privită ■*X* rivala mea. de Angelo şi de părinţii mei, de parcă eram o îxscabâ gata să explodeze.

La capătul sălii de bal toaleta pentru doamne şi cea pentru isans *erm &ţă-n* faţa, sub o scară uriaşă de fier fbrjat, în spi- .ratâ- M-am strecurat înăuntru, m-am proptit de perete, am iscbis odsri şi am tras adânc aer in piept, pe cât era posibil în *sunam!* ala.

Rtsfnră.

Dw' mprâ.

Gmva îmi puse mâna pe umăr. Am simţit nişte degete calde, pe claviculă. Am deschis ochii si am tresărit, dând *ot* capul de plăcile din spatele meu.

— Doamne-Dumnezeule!

mama.De aproape, faţa eî părea prea obosită, bătrână şi nc£ttatfiară. Arăta de parcă îmbătrânise zece ani peste noapte şi *iMâtona* pe care o nutrisem faţă de ea în ultimele trei zile se (KtpiOdi 5 erau roşii şi umflaţi de plâns. Părul ei şaten era *iQWţfeonaoL ~€m vttut&ftoramia*.?în loc să răspund, ni-iim aruncai în braţele ei şi am să plâng. Mii in
c$_c$
abţineam de când Wolfe mă convinsese să^ în maşina Ini neagră şi luxoasă. Cum să nu fiu mai blânda Arăta la iei de nefericită ca mine.

— Urăsc locul ăla. Nu mănânc. Abia dacă dorm. Şi,cas^ treaba treabă, am suspinat cu, Angelo c cu Emily acum.

Simţeam cum îmi ies ochii din cap.

— E prima lor întâlnire, mă asigură mama, bătându-mâp, spate şi îmbrâţişându-mă iar.

Am dat din cap, în timp ce o îmbrăţişam.

— Nici măcar nu ştiu de ce contează. O să mă mărit.

» *

terminat.

— Draga mea...

— De ce, mama?

M-am desprins din braţele ei şi m-am târât până la chiuvet ca sa iau nişte şerveţele, înainte să-mi stric complet machiajul,

— Ce l-a apucat pe tata să facă una ca asta?

M-am uitat la reflecţia ei în oglindă. Umerii păreau ofiliţi îr. rochia ei neagră, uşor largă. Mi-am dat seama că nici ea nu piei mâncase în ultima vreme.

— Tata tău nu împărtăşeşte prea multe lucruri cu mine, dai crede-ma când îţi spun că nu i-a fost deloc uşor să ia deci® asta. Suntem încă zdruncinaţi de ce s-a întâmplat. Vrem doai să-i acorzi senatorului Keaton o

şansă cinstită. Este chipft bogat şi are o funcţie bună. Nu te măriţi cu un bărbat mai prejos de rangul tău.

— Mă mărit cu un monstru, am spus eu.

— Ai putea să fii fericită, *arnore.*

Am dat din cap, înainte să-l las pe spate şi să râd.

Nu trebuia să mi-o spună. Ea nu avea niciun control. Nutream multe sentimente negative pentru tatăl meu, clar să le analizez — ca să nu mai spun să le rostesc cu voce tare — era ca ₙsi cum aş fi vărsat cianură pe-o rană deschisă. Mama se uita când la mine, când la uşă, aşa că ştiam ce gândeşte. Nu puteam sâ mai zăbovim mult. Oamenii ar începe să pună întrebări. Mai ales când aveau să vadă că plânsesem. Era esenţial să păstrezi aparenţele în Organizaţie. Dacă oamenii ar fi bănuit că tata fusese şantajat de un senator tânăr şi ambiţios, nou în viaţa politică, reputaţia lui ar fi putut fi distrusă.

Mama îşi deschise geanta, scoase ceva din ea şi mi-1 îndesă în palmă.

— L-am găsit sub un maldăr de haine murdare, în camera ta.

A

Foloseşte-1, *cava mia.* începe să te obişnuieşti cu noua ta viaţă, pentru că n-o să fie una rea. Şi, pentru numele lui Dumnezeu, pune mana şi mananca!

A ieşit. M-am uitat în palmă şi am inspectat obiectul recuperat. Era mobilul meu. Preţiosul meu mobil. Plin de mesaje şi apeluri ratate. Voiam să le citesc pe toate — singură şi atunci când timpul avea să-mi permită. Ştiam că presupunerea mea că senatorul Keaton îmi tăiase accesul la telefon, fără măcar să verific, era exagerată. Dar, pe de altă parte, nici şantajarea tatălui meu nu fusese o modalitate de curtare subtilă, asa că nu mă

• » V w » ₁ •«₁

putea acuza nimeni ca ma pripeam cu concluziile.

Am aruncat şerveţelul folosit în coşul de gunoi şi am fugit spre camera slab luminată de sub scări, în timp ce pantofii mei Louboutin cu toc de doisprezece centimetri ţăcăneau pe podeaua din marmură. Am făcut doi paşi înainte să fiu încolţită

şi placată, de o persoană înaltă şi zveltă, în oglinda care dădea spre
scări. Am gemut şi mi-am deschis încet ochii, în timp ce meu se recupera după izbirea de oglindă.

Angelo era lipit de mine şi-mi ţinea capul în mâini. ||^ lui se freca de decolteul meu şi inimile noastre bateau la respiraţia noastră era egală.

Mă dorea. Venise după mine. încă mă mai *voia.*

— Zeiţă, şopti el, cuprinzându-mi obrazul în palmi lipindu-şi fruntea de a mea.

Vocea lui era atât de plină de emoţie. Mi-am ridicat mâir^ tremurătoare, atingându-i obrajii pentru prima oară. El apăsat degetul mare pe buzele mele. M-am agăţat de reveit!; sacoului sau. Ştiam ce-i cer si nu mă sfiam s-o fac. Nevoia de,
j *y*
fi ţinută în braţe de el era mai puternică decât responsabilitatti de-a face ceea ce se cuvenea. Tânjeam să-mi spună că Emily nu însemna nimic pentru el, deşi nu era corect faţă de ea. Sau tiţ- de el. Nici măcar fată de mine.

— Am fost atât de îngrijorat.

îsi frecă nasul de-al meu. Era mai mult contact fizic deci > avuseserăm în toată viata noastră. Si asta — în combinaţie cs
7 *9*
foamea — îmi facea capul să se învârtă.

Am dat din cap, dar nu am spus nimic.

— N-ai prea răspuns la telefon.

Mă apucă de mâna în care ţineam telefonul, ca pentnn sublinia, şi mă strânse dojenitor.

— Abia l-am recuperat, am răspuns eu. Nu l-am mai avui dt la baiul mascat.

— De ce ai face asta? mă întrebă Angelo, frecându-se practic de corpul meu.

Mă cuprinse panica. Dacă Angelo mă atingea aşa cum na mai îndrăznise niciodată pentru că nu mai avea nimic de pierdut

*Tatăl meu nu i-ar reproşa niciodată că a mers prea departe — pentru că Angelo n-ar putea să stea în faţa lui Arthur Rossi şi să-mi ceară mâna.

Am vrut să-i explic cu disperare totul despre logodna mea bruscă. Dar ştiam că, dacă tata nu putuse să mă ajute, atunci cu siguranţă nici Angelo nu putea. Nu voiam să fim îndrăgostiţi fără noroc, să ne vedem pe ascuns şi să ne furăm câte un sărut. Să ne înecăm într-o dragoste interzisă. Nu ştiam prea multe despre viitorul meu soţ, dar de un lucru eram sigură — dacă aveam să provoc vreun scandal, atunci el avea să se răzbune şi să-i rănească pe cei pe care îi iubeam. Nu mă deranja să fiu ţinta furiei lui, dar Angelo nu merita să fie pedepsit.

— Angelo, am spus şi i-am pus mâinile pe piept.

Nu mai atinsesem niciodată un bărbat astfel. Atât de deschis. Pectoralii i s-au încordat sub palmele mele şi îl simţeam fierbinte, chiar şi prin materialul costumului.

— Spune-mi, mă îndemnă el.

— Ne potrivim, am spus eu, clătinând din cap.

— *Noi* ne potrivim, răspunse el. *El* e nasol.

Am râs, deşi îmi venea să plâng.

— Atât de tare vreau să te sărut, zeiţă.

Mă apucă de ceafa — nu mai era drăguţ, înţelegător, nu mă mai tachina — şi se aplecă decis. încerca să demonstreze ceva. Un lucru de care eu eram deja convinsă.

— Atunci îţi sugerez s-o faci imediat. Pentru că, peste optsprezece zile, o să fie o femeie măritată şi

o să am tot dreptul să-ti rup degetele dacă ai s-o atingi, se auzi o voce amenințătoare din spatele lui Angelo.

Uluită, mi-am luat mâinile de pe pieptul lui Angelo şi am simţit cum mi se înmoaie genunchii de şoc. Angelo mă prinse

de tul io şi nu> ridică lu loc. Se trezi lu %

nuă drumul spre toaleta bărbaţilor, complet
nctullHir^t (t, k t

realitate, teşitul (|M tuia dorinţei, şi se întoarse spre Wolfe. Viitorul meu *m*| /

« • V

plină de afecţiune din faţa lui. Era mult mai înalt şi ff,H(decât Angelo, eu să nu mai spun că era eu /cec ani rrmi în,,+ Autoritatea lui era aproape tangibilă. A trebuit ^-Uij ' interiorul obraz,ului ea să nu-mi ccr scuze. Mi-arn ridicat în loc să mi-i las în pământ:, rcfuzăml să mă declar înfr^j Angelo sc uita drept la el.

— Senatorulc Keuton, spuse el.

Wolfe se opri între cele două intrări la toalete. Sc uita la mine, când la Angelo, evaluând situaţia cu dezinteres

— Am vorbit serios, Bandini, spuse Wolfe, aspru. Dad v> să-mi săruţi logodnica de adio, ai şansa în scara asta. Data % toare când o să te văd, n-o să te mai iert atât de uşor.

Cu acestea, îmi atinse inelul dc logodnă, un memento & chiar subtil că îi aparţineam, fapt care mă făcu să mă cutrerry Dispăru după uşa toaletei, înainte ca eu să-mi recapăt răsuflat Credeam că Angelo o să fugă imediat ce Wolfe o să-i întoarâ spatele, Iar n-o făcu.

1 limb, mă lipi iarăşi de oglindă, sprijinindu-şi braţe!; di e şi de alta a capului meu. e ce? mă

întrebă.

De ce Emily? am parat eu, ridicându-mi bărbia.

Eşti singura femeie în stare s-o aduci pe Emily în discuţk în clipa asta.

Dădu un pumn în oglindă, lângă capul meu. Am tresărit

— Am venit cu Bianchi, pentru că tu eşti logodită şi urmea# să te măriţi.

Angelo îşi umezi buzele, încercând să-ţi ţină emoţiile în frâs-

— Şi pentru că m-ai făcut să par un idiot. Toată lumea s*c* aştepta ca noi doi să ne logodim. *Toţi ticăloşii din Organizaţie, fană la unul.* Şi acum vii aici, stai de cealaltă parte a camerei, cu secretarul de stat la masă, în braţele lui Wolfe Kcaton, prefă- cându-te că eşti logodnica devotată. Aveam nevoie să-mi «alvex obrazul. Obraz pe care tu ai călcat. Ştii care este cea mai urâtă parte, Francesca? Nici măcar nu-mi spui *de ce.*

Pentru că tata este neputincios şi şantajat.

Dar ştiam că nu puteam s-o spun. îmi putea distruge familia şi, chiar dacă îl dispreţuiam pe tata, nu-1 puteam trăda. Fără să-mi dau seama ce fac, i-am mângâiat obrajii, zâmbind, deşi lacrimile îmi curgeau nestăpânit din ochi.

— O să fii mereu prima mea iubire, Angelo. Mereu.

Ii simţeam respiraţia caldă învăluindu-mă, cu miros de vin dulce, de mosc.

— Sărută-mă.

Vocea îmi tremura, pentru că ultima dată Când fusesem sărutată — *singura* dată — totul fusese greşit.

— O să te sărut în sigurul fel în care pot fără să-ţi dau inima mea, Francesca Rossi. Singurul mod în care meriţi să fii sărutată.

Se aplecă şi-mi sărută vârful nasului. Am simţit cum i se cutremură corpul, cu un suspin ce ameninţa să-i frângă oasele. Toţi aceşti ani. Toate aceste lacrimi. Toate acele nopţi nedormite de emoţie nerăbdătoare. Toate numărătorile alea inverse: săptămâni, zile şi minute până aveam să ne vedem, în fiecare vară. Cum ne jucam prea aproape unul de altul în râu. Cum ne luam de mână pe sub masă, la restaurante. Toate clipele alea prinse în acel sărut inocent. îmi doream atât de mult să pun în aplicare planul meu de la balul mascat. Să-mi dau capul pe$pat\\ Să mi lipesc hu/elc vie ale lui. Dar mai ştiam ' V' ei, [1] ol io [mil]y li mi-AŞ t\ putut o ierta» dacă ii stricam ploile ai ft, puteam să i piue; începutul relaţiei, doar pentru ei\ condamnată. *'■

— Augelo.

îşi Upi fruntea vle-a mea. Am închis amândoi ochii „ rând clipa. In sfârşii împreuna, respirând acelaşi aer. Doare fim despărţiţi pe veci.

— IVate în următoarea viaţă, am spus cu.

— Nu, *ztifîy* cu siguranţa în asta.

Cu acestea, se întoarse şi se fileu nevăzut pe holul întunec* penmţându-mi să mag sufletul înainte să ies din spaţiul în^. Când m-am oprit din tremurat, mi-am dres glasul şi am pom? înapoi spre masa mea.

Cu fiecare pas, încercam să arăt mai multă încredere. Zâmbetul meu era puţin mai larg. Spatele meu, puţin mai drept Când mi-am văzut masa, am observat că Wolfe nu era acolo Am început sa-1 caut cu privirea, în timp ce un amestec de im rare si spaimă mi se răsucea în stomac. Lasaserăm lucrurile ii coadă de peşte, aşa încât nu ştiam la ce să mă aştept. O parte dk mine spera — îşi dorea — să se fi

săturat în sfârşit de mine şi si renunţe la şantajul contra tatălui meu.

Cu c it îi căutam silueta înaltă, cu atât îmi bătea inima mai rare.

Apoi l-am găsit.

Viitorul meu soţ, senatorul Wolfe Keaton luneca pe lâi$ mese cu eleganţă. La un metru în spatele lui, mergea Emil) Bianchi, înalta şi provocatoare, legănându-şi şoldurile ca pe W mar interzis. Părul ei blond şi strălucitor — exact ca al parteneri)lui de la bal. Nu observase nimeni că era îmbujorară. Că păstrau distanţa în ere ei. dar mergeau în aceeaşi direcţie.

Emily dispăru prima. în spatele draperiilor negre uriaşe de mătase.

Wolfe se opri, dădu mâna cu un bărbat bătrân, care părea bogat, şi stătu de vorba cu el cel puţin zece minute, înainte să se retragă şi să-şi continue drumul către capătul sălii.

De parcă s-ar fi simţit privit, Wolfe întoarse capul spre mine, printre sutele de persoane din jurul nostru, şi mă privi. îmi tăcu cu ochiul, în timp ce picioarele îl duceau la destinaţie.

îmi clocotea sângele în vene. în timp ce eu tăceam eforturi să-mi înăbuş pasiunea, Emily şi-o trăgea rapid cu viitorul meu soţ. îmi batea inima atât de rare, încât credeam că o să-mi sară din piept şi o să înceapă să se zvârcolească pe podea, ca un peşte fără apă.

Wolfe şi Emily ne trădaseră.

Trădarea avea un gust.

Era amar.

Era acru.

Era chiar şi puţin dulce.

Mai presus de toate, îmi dăduse o lecţie importantă — că orice ar fi fost între noi patru nu mai era sacru. Inimile noastre erau întinate. Pătate. Şi vinovate.

Imprevizibile.

Şi pe cale să se frângă.CAPITOLUL 3

ftattccjca

\

In dimineaţa următoare, am aminul ciocoiul.;) (îo<|j$_{V;)1}$ gunoi, în bucătărie, unde speram s o vuda el. (mi datina,, din pat corpul înfometat, mimaţii de singurul lucru ni;ii |»|,| $_{(!(}$ nic decar foamea — răzbunarea.

Mesajele pe care le găsisem în telefon erau suficiente[1] iruj, să-mi dea puteri. Erau din seara balului, din aceeaşi *mti%* care evitasem sa-mi scot telefonul, de teamă să nud implorjr Angelo să mă salveze si să mă fac de ras.

Angelo: Vrei sa-ini explici sărutul ăla?

Angelo: Sunt în drum spre tine.

Angelo: Tatăl tău tocmai mi-a spus că nu mai pot veni pt la tine pentru că urmează să te logodeşti.

Angelo: TE LOGODEŞTI.

Angelo: Şi nu cu mine.

Angelo: Ştii ce? Du-te naibii, Francesca.

Angelo: DE CE?

Angelo: E din cauză că iun aşteptat un an? Tatăl tău mi t cerut asta. Am mers în fiecare

săptămână $ă-i cer permisiu nea pentru o întâlnire.

Angelo: Tu ai fost mereu aleasa, zeiţa mea.

Nu mai erau alte mesaje noi.**l tot nu era pe lista mea ele activităţi zilnice — am Strrling nun i se plângea lui Wolfe la tcle-'V ||T(.„(pe lângă ea, într-un capot de pfon**

„n-atârna pe coi pul ,m‘

‘ | sc Jfuhisc băni! şi încetase să mai scoată şi sunete, len,

să lui câteva înghiţituri de pâine, când Wolfe era

înflorat MI **din ce in ce mai slab. în punctul ăsta,**

„romano s< *vi* forţasem

.vupsit cu Kmilv, dar nu fusese nici pe departe suficient *pentru* **a-mi domoli stomacul chircit. într-un fel sperasem să leşin sau**

sî ma simt aşa de râu, încât să fiu dusă de urgenţă la spital, unde poate câ tata ar fi pus capăt acestui coşmar. Din păcate, nu era doar periculos să sper într-un miracol, ci şi dureros. Cu cât petreceam mai mult timp în casa asta, cu atât zvonurile începeau sa capete mai mult sens — senatoful Wolfe Keaton era destinat sâ ajungă mare. Urma să fiu prima-doamnă şi asta probabil pânâ-n treizeci de ani. Wolfe se trezise devreme, astăzi, ca sâ ajungă la timp la aeroport şi chiar îşi făcuse planuri să meargă in DC, în weekend, pentru câteva întâlniri importante.

Nu mă indusese şi pe mine în planurile lui şi mă

îndoiam că i-ar fi păsat dac-aş fi murit. I-ar fi păsat doar de titlurile din ziare pe care probabil le-ar isca.

A

In grădina de sub fereastra mea acoperită de iederă, ascunsă in inima conacului, aveam grijă de noile mele plante şi legume. Eram surprinsă cum de reuşiseră să supravieţuiască fără apă câteva zile la rând. Până acum, vara fusese nemiloasă, cu un soare mai dogoritor decât în lunile tipice de august din Chicago.

La urma urmei, totul fusese nebunesc în ultimele două săpră- mâni. Vremea părea să semene cu viaţa mea care se ducea de râpă. Dar noua mea grădină era rezistentă şi, mi-am dat eu seama când am îngenuncheat ca să smulg buruienile de lângă roşii, la fel eram şi eu.

) 1

Am cărat două pungi de îngrăşământ la brazda de. fereastra mea şi am scotocit prin şopronul mic aflat într-u$_n$ ’ al curţii ca să găsesc mai multe seminţe vechi şi ghivece g$_f$^ Evident că persoana însărcinată cu întreţinerea grădinii prj^ instrucţiuni s-o facă să pară bine îngrijită şi plăcută la ved^. dar fără să exagereze. Era verde, dar lipsită de personali^ Frumoasă, dar insuportabil de tristă. Asemenea proprietarul ei. Totuşi, spre deosebire de el, eu tânjeam să cultiv grâdir^ Aveam în mine un preaplin de atenţie şi devotament, dar nimjr şi pe nimeni spre care să le îndrept.

După ce mi-am aşezat toate materialele într-un şir ordona m-am uitat la foarfecă din mână. O luasem din şopron, expij. cându-i doamnei Sterling că aveam nevoie de ea ca să tai pun& cu îngrăşământ, aşteptând ca femeia mică de statură şi-n vârstă să se întoarcă. Acum, în timp ce lamele străluceau în bătaia soarelui, mi se ivise în sfârşit şansa. Doamna Sterling, care nu bănuia nimic, era în bucătărie, certându-1 pe bietul bucătar — cumpărase tipul greşit de peşte pentru cină (încă spera că aveam să-l încânt pe senatorul Keaton cu prezenţa mea la cină în seara asta, fără îndoială).

M-am strecurat înapoi în casă, trecând prin bucătăria elegantă. Am urcat treptele câte două, în aripa de vest, către dormitorul lui Keaton. Mai fusesem o dată aici, când trăsesem cu urechea la discuţia lui cu jurnalista drăguţă. Am intrat repede in dormitorul lui, ştiind că Wolfe avea să ajungă acasă abia peste o oră. Chiar şi cu avionul său privat, tot nu putea să scape de traficul din Chicago.

A

In timp ce camera mea era decorată cu fast, amintind de perioada regentă a Hollywoodului, camera lui Wolfe era elegantă, sobră şi cu puţină mobilă. Draperii

spectaculoase, alb cu

mu <icopoiv.iu finvsttvle uriaşe, o nlblie de pat neagră, de piele ;flls,a ^ noptiere de culoarea cărbunelui de-o parte şi de irl A patului. Pereţii erau de un gri indus, euloarea ochilor lui, l llU singur catulelabru de oristal atârna în oontrul tavanului, gunu'âse înv iind în faţa oolui oare. ocupa camera.

\u avea tdevi/or, comode sau oglinzi. Avea un minibar. nu mă surprindea, avatul in vedere cil ar ti luat bilutura de ^nedacâ ar ti tost legal în Illinois.

Am înaintat ciltre garderobă, cu foarfecă în mână, **deschi- îindu-i u^ile. Rafturile de stejar negru contrastau podeaua albă, je marmunl. Zeci de costume sortate după culori, croială şi design erau aşezate in şiruri ordonate, perfect călcate şi gata de** a ti îmbrăcate.

Avea sute de eşarfe împăturite perfect, suficienţi pantofi încât să-si deschidă un magazin Bottega Venete, nenumărate blazeie şi pardesie. Ştiam ce să caut mai întâi. Pe raftul de cra- rate erau peste o sută de bucăţi. De îndată ce-am găsit raftul, am început cu seninătate să-i tai în două cravatele de lux. îmi plăcea, deşi era puţin ciudat să mă uit la ele cum îmi cădeau la picioare ca frunzele uscate toamna.

Tac, tac, tac.

Sunetul era reconfortant. într-atât încât şi uitasem cât îmi era de foame. VVolfe Keaton se culcase cu partenera lui Angelo. Eu nu puteam — şi nici n-aveam de gând — să-1

înşel ca să mă răzbun, dar puteam foarte bine să mă asigur că nu avea nimic de purtat mâine-dimineaţă, în afara zâmbetului lui prostesc şi arogant.

După ce i-am tăiat toate cravatele, m-am mutat la cămăşile lui perfect călcate. *Avusese tupeul să-şi* ***imagineze*** *că o să-l ating vreodată,* m-am gândit eu cu amărăciune, sfârtecând ţesăturile

de calitate, netede, bej, albe şi bleu. I aunea se aştepta (împreună ea soţ şi soţie, după căsătorie. Dar în ciuda asp^[11'1] fizic plăcut, detestam stilul lui de viaţă, reputaţia îngro/ţ^, ^ faptul că se culcase deja cu atâtea lemei. Mai ales că e\i^' stânjenitor de lipsită de experienţă.

Şi prin lipsită de experienţă vreau să zic virgină.

Nu că era ceva rău să fii virgină, dar aşa mi se părea ^ Ştiam căWolfe avea să folosească asta împotriva mea, să sci^ în evidenţă cât de naivă şi simplă eram. A fi nu virgină nu era o opţiune în lumea în care trăiam eu. Părinţii mei se aştept să mă păstrez până la nuntă, şi eu n-aveam nicio problemă în

{

le îndeplini dorinţa, mai ales că nu credeam în mod special ideea de-a face sex cu un bărbat pe care nu-1 iubeam.

Am decis că aveam să mă ocup de problema cu virginitate la momentul potrivit. *Dacă* avea să fie vreodată un mornem • • potrivit.

Eram atât de concentrată pe misiunea mea — să-i distmţ hainele si cravatele în valoare de zeci de mii de dolari — încât >

nici n-am auzit când a intrat în cameră. Mi-am dat seama abii când s-a oprit în faţa dormitorului şi-a răspuns la telefon.

— Keaton.

— Ce-a făcut?

Tăcere.

— O să mă asigur că n-o să mai poată mişca un deget ta oraşul ăsta fără să fie percheziţionat de poliţie.

Apoi a încins.

La naiba, am înjurat eu în gând, aruncând foarfecă la pod$ şi neştiind cum ies mau repede. Am trântit un sertar în care-j ţinea ceasurile, am dărâmat ceva şi am ieşit din garderobă.

lʷ'ʷ dvMmuoiul. Atu vlv\sv l\U uşHo vlnlîlfMÎlt^™

. vsv" Uu c\.u î v Aiul v i dădcu sil *iw|w|* im mnliitulu r«» in om

s ti'" • '

;i;îUAlC U lA'lv'"

\u i nui \Amsem vlc iou$_{t}$ vio la uimiţi, Pupii dmnVm*l tio .♦maico vie când dispăiuso cu Kmil\, so imnrsiw şi mi apimrw ^ ,va timpul $ii plecăm. Nu voibiM'tăm pe tlnuuul spre eiiHft.

[aiw»wi$ un mesaj vvuşoavei Andreu vio **pe (ciclonul meu, (Iar V$_{u\ a}$ a pătut sA i pese. C'and ajunseserăm ucasă** *(nsto nu* **o** *mm* **- A mă retrăsesem direct \n oameni mea» mintisem uşa ^oiAxuiasem. pentru orice eventualitate, Nu ii oferisem plăcc-•xi vie al înnx'ha despre Km tiv. De fapt, im-i arătasem cil rni-ar î* nâsat. IVloc.**

⁴

Acum. în timp ce stătea în faţa meu, mi-um ciut seama că reacţia mea in privinţa aventurii lui cu Emily nu conta şi nu mă ajuta cu nimic. El deţinea

controlul. Am fileut un pas înapoi din instinct şi am înghiţit în sec.

Ochii lui ca de gheară îmi studiau corpul de parcă eram dezbrăcată şi eram gata să mă ofer pe tavă. Purta pantaloni de stofă şd-deschis şi o cămaşă albă, cu mâneci suflecate, filră sacou.

— Ţi-a fost dor de mine? mă întrebă sec, trecând pe lângă mine si intrând în cameră.

»

Am râs tremurat, de groază când mi-am dat seama că s-ar putea să observe fotografia înrămată spartă, pe care o răsturna- sem în încercarea de a scăpa, şi hainele distruse care-1 aşteptau în dulap. în clipa în care se întoarse cu spatele la mine, am dat să mă strecor în vârful picioarelor afară din camera lui.

— Nici să nu te gândeşti, mă avertiză el, tot cu spatele la mine, în timp ce-şi umplea un pahar la minibarul de lângă fereastră, cu vedere la strada principală. Scotch?

I WWI zimp că n-um voie sa beau, i-am răspuns metil, Mirprlnsâ de sarcasmul meu.

C\\sn *m*|| mii schimba. Alai pe dinăuntru, cât pe dinaf^, Pielea meu culiielulă atârna ile oasele ascuţite, devenisem ci^ şi aveam o inimă ca de gheaţă.

Nn poţi s;i hei, in a tara casei, Eşti pe cale să te mărit;, un senator şi mai ai până împlineşti douăzeci şi unu de ani.^ idee cum ar arăta asta pentru mine?

Ce legi! Cum de este în regulă să te poţi mărita lao^ sprezece ani, dar să nu poţi bea până la douăzeci şi unu? \Jnj dintre alegerile astea de viaţă este mult mai importantă decjţ cealaltă, m-um bâlbâit eu agitată, încremenită în loc şi uitându-rnj la spatele lui lat.

Făcea exerciţii regulat şi asta se vedea. 11 auzisem pe instructorul lui personal cântând melodii din anii ’80 în timp ce intra în foaier, în fiecare dimineaţă la cinci. Wolfe facea exerciţii în subsol în fiecare zi, timp de o oră, şi, când avea timp, mergeala alergat înainte de cină.

Se întoarse spre mine cu două pahare de scotch într-o mâni şi îmi întinse unul. Am ignorat oferta de pace, încrucişându-mi

— Eşti aici ca să discutăm vârsta legală pentru consumul de alcool, Nem?

Iar numele ăsta stupid de alint! Era ironic că îmi spunea Nemcsis. Pentru că era vanitos ca naiba, exact ca Narcis. Nimic nu mi-ar fi focut mai multă plăcere decât să-

l sugrum până-şi dădea ultima suflare.

— De ce nu? am continuat să vorbesc, într-o încercare de a-1 distrage de la garderobă şi de la mormanul de cravate şi haine distruse din mijloc. Tu poţi să modifici legile, nu-i aşa?Vrei să schimb eu legea ca să bei tu în public?

— După ziua de ieri, cred că mi-am câştigat dreptul la o băutură tare oriunde m-aş afla.

Pentru o clipă, ochii îi sclipiră. Un vag sentiment plăcut, deşi nu-mi dădeam seama ce i l-ar fi putut provoca. Trânti paharul pe care îl umpluse pentru mine, se rezemă de bar şi mă examină. învârtind lichidul de culoarea chihlimbarului în pahar, îşi încrucisă picioarele.

—Te-a satisfăcut?

-Ce?

— Garderoba mea.

Am simţit că roşesc şi-mi uram corpul pentru că mă dădea pe gol. Pentru Dumnezeu, Wolfe se culcase ieri cu altcineva. Şi chiar se amuzase s-o facă sub nasul meu. Ar fi trebuit să ţip la el, să-l lovesc, să arunc în el cu lucruri. Dar eram epuizată fizic de nemâncare şi la pământ din punct de vedere psihic din cauza logodnei. Chiar dacă părea tentant, n-aveam energie pentru o criză de isterie.

Am ridicat din umeri.

—Am văzut şi garderobe mai bune, mai mari şi mai drăguţe la viata mea.

— Mă bucur că nu eşti impresionată, având în vedere că n-o să te muţi în dormitorul ăsta după nuntă, îmi dădu el vestea, vesel.

— Dar presupun că te aştepţi să-ţi încălzesc patul atunci când o să ai chef de puţin extaz domestic, nu-i aşa?

Mi-am mângâiat gânditoare bărbia, şi i-am zâmbit cu aceeaşi satisfacţie răutăcioasă ca a lui. M-am bucurat de o clipă de triumf atunci când se uită la degetele mele şi îşi dădu seama ca nu purtam inelul de logodnă.% '

¥ ^ % lm\ veuag cuvintele, Ai puţin tupeu. K chtţn ^

să ţ\ | ftăng uşor. *ehw*||| el infatuat, I)(u există, |*xy*^| K(

V\vlu iţi mulţumesc cit recunoşti. După

pwţmesc uuuW mul mult decât părerea ta despre M^''N excepţia, poate, a nervului vie sub unghii.

Muncesc»,

îmi vostt numele vie puicii o mai tăcuse de milio;Uu, ^ nvAUUwlVute cit o feeuse. l\>ute cit eu fusesem in planul lui^ dinainte sit mit întorc iu Chicago, * ■

— Ou-te in garderoba mea şi aşteaptă panii-mi termin ^ tura, Avem multe vie discutat.

— Nu primesc ordine de la tine, am spus, ridicându^ [1] capul

— Atu o ofertă pentru tine. Ar ti o prostie să n-o accepţi,§ pentru ci eu nu negociez, ar putea ti *singura* ofertă pe care ţi-o

Am început să fee diverse scenarii în minte. îmi dădea drumul? Se culcase cu altcineva. Aproape că mă văzuse sărutându-mi cu iubitul din copilărie. Şi sigur după ce vedea dezastrul din şifoniere, sentimentele lui pentru mine aveau să se înrăutăţeai şi mai abitir, dacă era cu putinţă. M-am îndreptat spre garde robă, îngenunchind şi apucând foarfecă în chip de armai protecţie, pentru orice eventualitate. M-am sprijinit cu spatele

de nişte sertare si am încercat să mă calmez.

? Î

Am auzit clinchetul făcut de pahar, apoi paşii lui. îmi crescuse tensiunea. Se opri în prag şi se uită fix la mine, fără nicio emoţie, cu maxilarul împietrit şi ochii de oţel. Mormanul deli picioarele mele îmi ajungea până la gambe. Nu încăpea nicio îndoială ci aşa îmi petrecusem o bună parte din după-amiazi — Ştii câţi bani tocmai ai tocat? întrebă el, pe acelaşi ton rezervat si detaşat ca întotdeauna.

Nu-i păsa că-i distrusesem hainele şi asta mă facea să mă simt pierdută şi fără speranţă. Se simţea absolut intangibil şi inaccesibil, o stea singuratică pe cer, care strălucea puternic, la galaxii distantă de mâinile mele violente care cereau răzbunare.

— Nu suficient cât să mă lepăd de mândrie.

Agitam foarfecă în aer şi simţeam cum îmi e din ce în ce mai

greu sa respir.

— Ce te macină, Nemesis? Faptul că iubitul tău avea ieri o parteneră sau partea în care eu mi-am *tras-o* cu aşa numita lui parteneră?

Deci recunoştea. Din nu ştiu ce motiv, voisem să-i acord senatorului Keaton prezumţia de nevinovăţie despre ceea ce se întâmplase cu Emily în spatele uşilor închise.. Dar acum era real şi durea. Doamne, n-ar fi trebuit să doară aşa! Ca un pumn în stomac. Trădarea, indiferent cine o comite, frânge ceva în interiorul tău. Şi apoi trebuie să trăieşti cu bucăţile alea zornăind în tine.

Senatorul Keaton nu însemna nimic pentru mine.

Nu. Nici asta nu era adevărat.

El era suma tuturor lucrurilor rele care mi se întâmplaseră vreodată.

— Angelo, desigur! am răspuns ţâfnoasă şi mi-am încleştat şi mai tare degetele pe foarfecă.

Â

îşi îndreptă privirea spre mâna în care-mi strângeam arma. Mi-a zâmbit de parcă voia să-mi transmită că mă poate dezarma cu doar o clipire, darămite cu forţa fizică.

— Mincinoaso, spuse el fără emoţie în glas. Eşti o minei-noasa şi mea una nepriceputa.

— De ce aş fi geloasă că ai fost cu Emily, dacă tu abia ai

reacţionat când m-a înghesuit Angelo?

Mă luptam cu lacrimile care mi se adunaseră > în gât
< şi

— In primul rând, pentru că ea a fost grozavă Angelr

un tip foarte norocos că are la dispoziţie gura ei drăguţ expertă, mă tachină el, deschizându-şi primul nasture ^ cămaşă.

,

Am simţit cum iau foc. Nu mai rostise niciodată vr- cuvânt cu tentă sexuală de faţă cu mine şi, până acum, cisătr* noastră mi se păruse mai degrabă o pedeapsă decât o uni',., reală. Când se desfăcu la al doilea nasture, i-am văzut câteva f(, de păr negru de pe piept.

— în al doilea rând, pentru că n-am fost mulţumit de puţi;, afecţiune pe care mi-ai arătat-o. Ţi-am dat şansa să-ţi iei # corespunzător. De care ai profitat din plin, judecând după fe în care vă ţineaţi înlănţuiţi, când am ieşit eu din baie.Ţi-aplâa>

Am clipit, încercând să-i descifrez cuvintele. Credea câeu Angelo am...? Dumnezeule, chiar credea asta. Expresia imobilă nu-1 ajuta să ascundă emoţia pe care o zărisem mai devie* în ochii lui. Crezuse că mi-o trăsesem cu Angelo la nunti- reacţionase la un delict fără măcar să asculte si mărturia mea

y *y*

Furia îmi străbătu fiecare părticică din corpul slăbit. C& intrasem mai devreme în camera lui, nu mă gândisem că putea: să-l urăsc si mai mult.

y

Dar îmi demonstra contrariul.

Asta? *Asta* era ură adevărată.

Nu l-am corectat în presupunerea lui. Făcea umilirea de a: fost înşelată mai puţin dureroasă. Acum eram chit. Mi-£ îndreptat umerii, asumându-mi vina imaginară doar pentr: d voiam să-l rănesc la fel de tare cât mă rănise el.

— O, m-am culcat cu Angelo de multe ori, am minţit eu.t cel mai bun în pat din întreaga Organizaţie. *Desigur*, am verificeilit P«ttt Că mă lăsa să plec, dacă afla că are de-a

ctt *o* femeie uşuratică. ^

\\yir lăsă capul inrr-o parte şi se uită intens la mine, facân-

^rt>vă să-mi pie.nl şi ultima fărâmă de încredere.

Cc ciudat. Aş fi putut să jur c-ai zis la bal că voiai să-l şi nimic mai mult.

\m înghiţit în sec, încercând să inventez repede ceva. Pu- .4 număr pe degetele de la o mână daţile când minţisem.

— Q *aşa seria pe bilet*. Eu doar urmam tradiţia. Il mai săru- $s$em de o mie de ori înainte. Dar în seara aia era despre destin.

— Destinul mi te-a dat mie.

— Tu mi l-ai *titrat*.

— Rxue, dar asta nu înseamnă că nu-mi aparţine. Consideră ci ieri a fost o excepţie. Te-am lăsat să-ţi faci de cap. Un cadou de logodnă de la mine, dacă vrei. De acum înainte, eu sunt singura ta opţiune. Accepţi sau pleci.

Presupun că regulile nu se aplică şi pentru tine.

Am ridicat din sprânceană, agitând iar foarfecă. Se uită la ea cu o faţă plictisită.

— Foarte ageră, domnişoară Rossi.

Atunci, senator Keaton, te înştiinţez că regulile nu se aplică *deloc*. O sa mă culc cu cine vreau, oricând vreau, atâta ampear tu continui s-o iaci.

Mă luptam pentru dreptul meu de a mă culca cu alţii când, ia practică, eram mai virgină decât o călugăriţă. Wolfe era singumî bărbat pe care îl sărutasem vreodată. Totuşi, acum nu era turba despre dreptul meu de a mă culca cu elita mafiotă *din* Chicago —, d doar de prindpiu. *Egalitatea conta pentru mine.* Ras? pentru că, pentru prima dată, gândeam că aş *putea s-o*

— Permite-mi să fiu cât se poate de limpede.

Intră în garderobă, micşorând distanţa care ne separa. nu era suficient de aproape ca să mă atingă, numai faptei' respira in aceeaşi cameră cu mine mi-a trimis un fior de t_{rrif} * şi tnca pe şira spinării.

— Nu mănânci, iar eu n-o să renunţ la aranjamentul chiar dacă asta va însemna să-ţi îngrop corpul mic şi drfy A atunci când o să cedeze, în cele din urmă. Insă pot să-ţi viaţă foarte confortabilă. Eu am o problemă cu tatăl tău, nu - \ tine, şi ar fi înţelept să nu schimbi asta. Aşadar, Nemesis ^ | ce-aş putea să-ţi dau eu şi părinţii tăi nu? |

— încerci să mă cumperi? am pufnit eu.

Dădu din umeri.

— Deja te am. îţi dau o şansa ca să-ţi fac viaţa suportabil- Profită de ea.

îmi venea să râd isteric. îmi pierdeam minţile. Tipul tr_t incredibil.

— Singurul lucru pe care-1 vreau înapoi este libertatea m&

— N-ai fost niciodată liberă alături de părinţii tai. Nu *T»* insulta amândurora inteligenţa pretinzând că era aşa.

Tonul lui egal îmi biciui faţa. Mai făcu un pas în cameil M- am lipit şi mai mult de sertare, iar mânerele de bronz k intrau în spate.

— Gândeşte-te, rosti el. Ce-aş putea să-ţi dau? Ceva c*

părinţii tăi nu ţi-ar da niciodată?

— Nu vreau rochii. Nu vreau o maşină nouă. Nu vreau nid măcar un alt cal, am ţipat eu, agitând disperată foarfecă.

Papa îmi spusese că bărbatul care voia să se însoare cu mint avea să-mi cumpere un cal ca să-mi arate bună lui credinţi Şi când mă gândesc că *atunci* fusesem devastată...

_ Nu mai *pretinde* căii *P'^A* despre lucrurile *mau-Sa*ile, răbufni *el.*

M-am *întors* şi am anim at ni un |nmfof înspre d, cu ^-j *itupictlic nil se* apropie. ICI doar se lei i şi râse,

— *(Uttuleşti'-te.*

— Nu vreau ni mie.

— **Cu lojii vrem ecva.**

■— iu cc vreir*

Trăgeam de timp.

— Să-mi servesc (ara. Să caut dreptatea şi să-i pedepsesc pe (ci cure merită să fie duşi Ia judecată. Şi tu ai o dorinţă. Oân-Jcştc-tc ia seara balului.

— Facultate! am strigat, cedând in sfârşit. Vreau să mă duc ja /acuitate. Ei nu m-ar lăsa niciodată să urmez nişte studii superioare şi să fac ceva cu viaţa mea.

Eram surprinsă că Wblfc fusese atent când încercasem să-mi ascund jena şi dezamăgirea, atunci când Bishop mă întrebase despre facultate. Notele mele erau bune şi scorurile mele SAT erau grozave. Dar ai mei credeau că-rni irosesc energia, când ar *fi trebuit* să mă concentrez *pe* căsătorie, planificarea *nunţii* şi copii, ca să le *transmit* moştenirea Rossi.

El se opri în *loc.*

— Bine, o *sa te* dud.

Eram atât *de* şocată auzindu-1, încât am tăcut. Tăcerea mea *îl. inspiră* să-şi continue înaintarea. Surâse, şi, trebuia să recunosc, deşi nu-mi convenea, că arăta mereu enervant de atrăgător— cu trăsăturile lui ascuţite, ca o figură origami, *dar mai ales când* surâdea ca Adonis. Mă *întrebam cum arăta la el* un zâmbet autentic. Speram că n-aveam să stau suficient *de* mult în

preajma *lui cât să aflu.*

1Q4 |; LASHSf

— Tatăl tău mi-a cerut explicit să nu te trimk u l';

** ^CVk #■'

ce ne căsătorim, casă păstrăm tradif ’

mzaţk, dar tatăl tău se poate duce naibii.

Cuvintele lui m-au străpuns ca nişte cuţiie. \ *Y* oxhci diferit faţă de atunci când era în pubik. De parcă era ihi^l soanâ, cu un alt vocabular. Nu mi-i puteam imagina înjuri^ *k* altă parte decât acasă.

— Poţi să te duci k facultate. Poţi sa te dud să călăreai. *$* i vizitezi prietenii şi să mergi k cumpărături în Paris. Sâ s , naibii dacâ-mi pasă. Ai putea să-ţi trăieşti viaţa separat de ^ să-ţi jod rolul în public şi, după ce mai trec nişte ani, chiar ^ s iei, discret, un amant.

Cine era tipul ăsta şi ce-1 făcuse să fie atât de dur? In t^ viaţa mea, în tot timpul petrecut cu bărbaţii nemiloşi din Cb nizaţie, nu întâlnisem nidodată o persoană intr-atât de dris Până şi cei mai cumpliţi mafioţi voiau dragoste, loialitate *:

v . . 11 ^ w . ■ . ..

căsnicie, rana şi ei voiau [

copii.

— Şi eu ce-ţi dau k schimb?

Mi-am ridicat bărbia, strângând din buze.

-A ª

— lu *mananct.*

Aş putea face asta, m-am gândit eu, posomorâtă.

— Iţi joci rolul de soţie devotată.

Mai făcu un pas. Instinctiv, m-am împins şi mai mult *i V*

^ ,

1Q4 |;
LASHSft

dulapuri, dar n-aveam scăpare. încă doi paşi şi el avea sâ K j| peste mine, ca Angelo în seara aia, şi aveam să-i întâlnesc coi | pul diavolesc şi răceala din privire.

Ridică o bucată dintr-o cravată tăiată, maronie, închizânc dintr-un singur pas, hotărât, spaţiul dintre noi.

— Plănuiam o excursie în DC, dar dac-am văzut că tatăl® se ţine de tot soiul de rele, am decis să rămân în oraş. A# *CUM* **SA** *rum o*

INIMA *CU IJN HAI un j m*

.„incri, **o wl itvciit <>jis|>e|l ilm** *IX .* **O «a lc**

unhr.in

lnsrtimn» ‘■*>v,,,t ’ . ,

i, :i „ «1 fermini povcsn/c- iihcrmilr *il*c*;>rr *i tun*

ut- tun r, in ftwwmai unei versiuni ileeenle,

noaptea in aripa de
est.

~~ Să dorm în patul
rău?

am-tti>ttn/Jimrt:, 51 r, d'infit’fi' conversuliu filră cusur, aşa C-IIIII *ui hm invfyiM. După* ^,0 să cânţi fa pian *pentru ci.* lar *lu* «%//, o nil *tc retrăi in* aripa *de* vest cu *mine,* având în vedere *cil* ci o *si* şi *petreacă*
Am ras. Nu-i aşa *că* era convenabil?

— O să dormi în cealaltă cameră.

Stătea acum aplecat deasupra mea şi aproape că mă atingea. Emana o căldură pe care corpul meu o absorbea cu lăcomie şi, deşi il uram, nu voiam să se îndepărteze.

Nu mai aveam cuvinte. Voiam să refuz, *dar* ştiam că, dacă acceptam înţelegerea, aveam şansa să trăiesc *într*-adevăr o viată decentă. Insă nu puteam să-i cedez de bunăvoie şi complet. Nu atât de repede. El îmi expusese regulile, aşteptările lui şi preţul pentru versiunea asta încurcată a libertăţii mele. Negociam un pact verbal şi era esenţial să

adaug şi o clauză sau două.

— Cu o condiţie, am spus.

Âşi arcui întrebător o sprânceană şi vârful cravatei din mâna lui îmi mângâie gâtul. Am ridicat instinctiv mâna cu foarfecă, pregătită să-l înjunghii în inima lui neagră dacă mă atingea nepotrivit. El nu doar că nu se feri, dar mă şi răsplăti cu zâmbetul plin despre care îmi pusesem întrebări. Avea gropiţe. Două.

Cea din dreapta, **UUM tiA JÂUHi t) UNÎMA CU UN** dmi adăuga ţinută cea din stânga. Cravata flutură pe **HAMUT** plat, fâcându-mi sfârcurile să se întărească în sutien, şi m-am rugat din suflet să aibă suficient burete încât să nu observe. M-am încleştat pe dinăuntru şi am simţit un gol înlofl | w.

rrtpu| jtiqmilui. O diwre P,ltcuht îmi immdă pântecul, ^

llt Iml i iiM' f|

Votbrşlu acum HUII tuci pentru totdeauna, Nemesis

IVulni o clipă, buzele lui nu fost aşa dc aproape ele a|c ineilt nu m uş li împotrivit dani m-ar fi sărutat. *

l'ir ar să fie. Ce naiha avea corpul meu? îl uram pe I)ar in acelaşi timp îl domini, Groaznic de tare.

Ml am ridicat privirea» încordată.

N-o să lin luată de proastă. Dacă te aştepţi ca eu să-ţifj,.

fidelă, aşa o să faci şi tu.

Plimbă cravata dc pe omoplat între sâni, ridicând-o înajy pe gât. M-am înfiorat, făcând eforturi să-mi ţin ochii deschişi îmi simţeam lenjeria udă.

— Asta e singura ta condiţie? mă întrebă el, calm şi foar4 serios.

— Şi biletele, am adăugat repede. Ştii despre ele, pentru d aşa mi-ai compromis sărutul cu Angelo. Nu le citi. Eu deschid citesc şi explorez caseta de lemn, oricând sunt pregătită.

Arăta atât de blazat, încât nu-mi dădeam seama dacă umblase sau nu la casetă. Şi, între timp, înţelesesem că viitorul meu soţ n-avea să împărtăşească niciodată de bunăvoie vreo informaţie cu mine.

Viitorul meu sot. Chiar se întâmpla.

— Iau destul de în serios înţelegerile verbale.

îmi atinse obrazul cu cravata, cu zâmbetul încă pe buze.

— Şi eu la fel.

Am înghiţit în sec şi am simţit cum îmi descleştează degetele de pe foarfecă. Aceasta căzu pe podea lângă noi şi el îmi strânse palma într-a lui, versiunea lui de strângere de mână.Inimile noastre bateau Ia unison, dar era ceva complet diferit *fad* de seara trecută, când Angelo şi cu mine eram încolăciri, ca Joi adolescenţi zăpăciţi care se sărutau pentru prima dată. Ceea # se întâmpla acum părea periculos şi sălbatic. Şi cumva captivant De parcă m-ar fi putut face bucăţi, indiferent cu câte foarfece m-aş fi înarmat. M-am forţat să-mi amintesc că se culcase ieri cu Emily, deşi era logodit cu mine. M-am forţat să-mi amintesc cuvintele crude pe care mi le aruncase când crezuse că mă culcasem cu Angelo în aceeaşi seară în care îmi prezentasem inelul de logodnă elitei din Chicago.

El nu era tovarăşul meu de joacă. Era un monstru.

Wolfe ridică mâinile noastre strânse până în dreptul bărbiei mele. Priveam fascinată mâna lui mare şi întunecată, închisă peste a mea, mică şi albă. Firişoare de păr negre îi umbreau degetele pe fiecare falangă, iar braţele lui erau vânoase, bronzate şi puternice. Totuşi, diferenţa de mărime nu părea ridicolă.

Inima îmi făcu un triplu salt mortal când senatorul Keaton îşi lăsă capul în jos şi-mi atinse urechea cu buzele.

— Acum curăţă dezastrul pe care l-ai făcut. Până diseară, o să primeşti un laptop nou cu conexiune la internet şi o broşură de la Northwestern. Până la

noapte, o să-ţi mănânci cina şi o gustare. Iar mâine-dimineaţă, după micul dejun, o să exersezi la pian şi o să mergi să-ţi cumperi o rochie nouă, care o să-i facă pe musafiri să halească. M-am făcut înţeles?

Foarte clar. Dar am ales să mă retrag, să mă uit la el şi să-i răspund cu unul dintre surâsurile zeflemitoare care îi plăceau lui atât de mult. Nu aveam nicio putere de a influenţa situaţia dintre noi doi, aşadar sarcasmul nu mă costa nimic şi am descoperit ca aveam din plin.

Am trecui pe lângă el şi m-am îndepărtat, 1$^ in garderobă. H v

— Pentru cineva care nu negociază, ai m j n(îr« di departe.

A chicotit în urma mea şi a clătinat din cap

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

O să-ţi

Am tras de noua mea cravată galbenă şi am aruncat-o pe podea.

Prea moderată.

Am luat una verde de pe suport şi mi-am pus-o în jurul gâtului, dar m-am răzgândit.

Prea veselă.

Am scos una neagră, de *catifea, lucioasă*, şi-am pus-o peste cămaşa mea albă.

Perfect.

Frustrarea mea sexuală atinsese apogeul. Abia dacă mai puteam merge drept fără să mă gândesc la cum să-mi bag scula în cea mai apropiată gură. Nu mi-o mai trăsesem de câteva zile şi ultimul meu intermezzo cu sexul opus fusese mediocru, ca să spun doar atât.

Emily, fără îndoială, era o parteneră de sex plictisitoare în draci. Un pic mai activă decât un cadavru şi cu la fel de mult farmec. Totuşi, în apărarea ei pot să spun că fusesem mai interesat să-mi eliberez presiunea internă decât să fac treaba plăcută pentru vreunul dintre noi. Ea a fost destul de lamentabilă cât s

ămimeze un orgasm şi eu destul de întors pe dos cât să v , ᵘNi ca nu observ. *

Avusesem nevoie doar de-o secundă, la nuntă, să-mi ₍| seama că Francesca şi Bandini cel cu ochi albaştri erau jumătatea preludiului, indiferent dacă ei o ştiau sau nu. Ochi’J chiar şi în întunericul alcovului, ardeau cu atâta intensit încât mi-a trecut prin cap s-o târăsc prin sala de bal şi *si*; trag pe masa nupţială a mirilor, drept pedeapsă. Dar gclrnfo.' posesivitatea nu-mi stateau in lire şi mei nu erau construi pentru scopul meu final. Şi-n plus, de când eram eu interes^ ^ adolescente? Aşadar, nu era în interesul meu sa-i las să-şi de cap o ultimă oară. însă, dacă m-aş fi amestecat, ar fiîns^ nat sa-mi stric reputaţia şi nu-mi permiteam.

Aşa că l-am lăsat pe Bandini s-o strice în locul meu. I-am dat mână liberă.

Complet.

Acum Nemesis mă surprinsese cu dorinţa ei de exclusivitate. I Presupuneam că avea să-şi dea seama, după săptămâni încât[1] avea să fie folosită fără milă în pat, că aranjamentul n-o avantaja[1] şi avea să mă trimită la cea mai apropiată amantă disponibili[1] Kristen, desigur, nu mai era o opţiune, de când încercase *i*[1] publice articolul despre logodna mea cu Rossi. In consecinţa,[1] Kristen fusese retrogradată de la jurnalist senior la reporter ţt teren. L-am sunat pe editorul ei şi l-am informat că frumoasa blondă, pe care o angajase acum zece ani direct pe de băncile universităţii Yale, se culca acum cu oamenii nepotriviţi.

2 | U. SMEN

Cu oameni despre a căror viaţa scria.

A mea.

vutiM despre susţinerea pe care avea să mi-o acorde în ,ea campanie. Mandatul meu de senator era de

UN

Era vineri seară era timpul pentru marea şaradă.

Secretari Ministerului Energiei, Bryan Hatch, venea în vizită cu soţia ca

ţiiisc ani» dar obiectivul era clar: preşedinţia. Acesta era, î> Kipt» motivul pentru care domnişoara Rossi definea acum inii! dintre cele mai scumpe inele de logodnă din stat. îmi ^brtinltăfcam imaginea, de la cineva care le-o pusese damelor jin mai bine de jumătate din ţară, la salvatorul unei prinţese jiu mafie — asta sigur avea să-mi aducă nişte puncte în plus. Kducatin ei aleasă era, de asemenea, un detaliu drăguţ pentru o priniă-doamnă. Ca să nu mai menţionez că, pe parcurs, aveam ^ distrug tără milă afacerea tatălui ei, în ciuda asa-zisei afecţiuni pentru soţia mea.

Aveau să mă numească un martir şi ea n-ar putea niciodată mâ dea în vileag.

Mi-am înnodat noua cravată neagră şi m-am încruntat la oglinda din faţa mea. Garderoba fusese curăţată bine şi lucrurile distruse, înlocuite. Am pipăit în fundul sertarului după fotografia înrămată la care mă uitam de fiecare dată când voiam să-mi aduc aminte de unde veneam şi unde voiam să ajung.

N-am găsit-o.

Am deschis încet sertarul. Fotografia *tot* nu era acolo. Francesca fie o distrusese, fie o luase cu ea. Pariam pe prima mi antă, căci se simţise de bună seamă îndreptăţită să se răzbune, după ce aflase că mi-o trăsesem cu ultima jucărie a iubitului ei. Dar ce se aştepta, să mă uit la ea în timp ce se freca de altul şi să-i întind un prezervativ? In orice caz, mersese prea departe.

Am ieşit valvârtej din cameră şi am luat-o spre aripa de est. Sterling mi-a tăiat calea pe hol, tocmai ieşind din camera ei. îşi ridică braţele în aer, cotcodăcind ca o găină fericită

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT

Logodnica in arată îiirfint fttor, scnatorulc Ki- .
^tş0r , A
L

aştept sil vezi cât de (Vum..

Nu-şi termină propoziţia. Au» trecut ca trenul p(! ^ filră să- i răspund, drept spre camera Frimccscăi, Sterii,[1]/ împletici după mine, înainte să ţip la ea: ,

— Nici să nu ţi Itracii prin cap, băbătie!

Am deschis uşa dormitorului lui Nemesis fără sA Ut data asta, chiar o tăcuse lată. I lamele şi cravatele erau doarh, fără însemnătate. în schimb fotografia era nepreţuită.

Mi-am găsit mireasa stând în faţa oglinzii, purtând *<, v,.* de catifea neagră, mulată — părea că ne armonizam şi ^c,. decât în dorinţa de a ne înjunghia unul pe altul —, cu n ţ,,,.. aprinsă atârnându-i într-un colţ al gurii voluptuoa.se. 1 nnV ^ pământ într-un ghiveci, în mijlocul dormitorului, într-o rr/: de seară Chanel.

Era nebună.

Şi era nebuna *mea.*

In ce naiba mă băgasem?

Din câţiva paşi rapizi, am fost la ea, i-am luat ţigara din guri şi i-am rupt-o cu o mână. Şi-a ridicat ochii, bătând din gene Era fumătoare. încă o apucătură pe care o dispreţuiam la ea şi la oameni, în general. In ritmul ăsta, începusem să ma gândesc serios să încep s-o cunosc pe fata asta ca s-o pot distruge complet, chiar dacă atunci când îi cerusem mâna decisesem că nu vreau să ştiu nimic despre ea — decât poate cât de caldă şi dt umedă ar fi când i-aş

trage-o.

— Nu fuma în casa mea, am mormăit.

Vocea îmi trăda furia şi asta m-a enervat şi mai tare. Eu nu eram niciodată nervos, niciodată afectat şi mai presus de toate — nu-mi păsa de nimeni decât de mine.

$c ridică, înclinând uşor capul, cu un zâmbet amuzat.

Vrei să zici casa *noastră*.

-- Nu tc juca cu mine, Ncmcsis.

^-Atunci nu te mai comporta ca o jucărie, Narcis.

Bra în formă. Iată ce primeam pentru că stătusem la nego- ,jcfi,Să mă învăţ minte. Am împins-o la perete dintr-o singură mişcare, mârâind:

— Unde e fotografia?

Se schimbă imediat la faţă şi zâmbetul i se şterse de pe buzele pline. M-am uitat la genele ei negre şi întoarse. Ochii ei erau prea albaştri ca să fie reali. Şi îmi venea s-o strâng de gât până ce şi pielea i-ar fi fost la fel de albastră, pentru că era atât încăpăţânată. Dacă aş fi ştiut ce bătaie de cap avea să fie, probabil c-aş fi rezistat tentaţiei s-o iau de la tatăl ei. Dar acum era problema mea şi eu n-aveam de gând să-mi recunosc înfrângerea, cu atât mai puţin să fiu dominat de o adolescentă.

Crezusem că avea să facă pe neştiutoarea — orice altă femeie slabă de înger ar fi facut-o —, dar Francesca avea chef să mă convingă că nu era uşor de manipulat. De când încheiaserăm înţelegerea, aproape începusem să cred că se potolise. Mersese la călărit în fiecare zi şi făcuse tururi la Northwestern, însoţită de Smithy, şoferul meu, de Clara, pacostea aia de menajeră, şi de Andrea, verişoara ei. Veniseră toţi la conacul meu de parcă vizitau Casa Albă. Verişoara Andrea arăta ca o Kardashian rătăcită, cu extensiile ei de păr, bronzul fals şi hainele

mulate. Obişnuia să pocnească balonaşe de gumă de mestecat ca să-şi finalizeze propoziţiile. Jur că le *folosea* pe post de punct.

— *Drăguţă vază.* Poc.

Voi doi sunteţi pe bune împreună ? Pentru că el e puţin cam bătrân. Poc.

— *Crm ai nr trebui sA-(i oryînr/r/Â o pet retur?* —

/ *'H*ₕ,

Cuba? N-am fost mriotbifth IW.

Stei ling îmi spusese < ă

EruiuescH *rimau* la *ţ,*ᵢUₕ ^ mânca tic trei ori |>e zi şi ln^rijcu grădina in timp.,) 1. *i>t*ţ*

Crezusem cil se < 1;1<JIIHC pe brazdă,

Mă *itiţe/asem.*

— Am spart-o, spuse ea, ridicându şi bărbia *%Ut*\'Atl,

Era plină de surprize, iar cu îrrii doream in rnvj . seară liniştită.

— Din greşeală, adăugă ca. Nu surit adepta y»^ fiiră rost.

— Şi ce, eu sunt? am muşcat momeala, cu zâmtar.*;,*

Eram mai îngrijorat de faptul că oamenii de b r V(probabil aruncaseră fotografia cu tot cu rama spartă, *h,* fotografie pe care o mai aveam cu noi doi, toată l jrr^..J încastrată în sticlă ieftină. Mireasa mea avea noroc că *u..* deasupra legii, deocamdată. Altminteri, i-aş fi rupt gkr. mos chiar în clipa asta.

îmi oferi un zâmbet politicos, lipsit de căldură.

— Bineînţeles că eşti.

— la spune-mi, Nemcsis, ce ţi-am stricat eu? am y^ii printre dinţii strânşi, apropiindu-mă şi mai mult de faţa? strivindu-i corpul firav cu al meu.

— Păi, dragul meu logodnic, mi-ai frânt inima şi apoi >pin:J Eram pe cale să spun ceva, când Sterling a bătut încet la-jsl

vârându-şi capul alb ca bumbacul înăuntru. Abia atunci amrtd lizat că-mi ţineam genunchiul între coapsele Franccscâi»dl ambele femei se uitau şocate la genunchiul meu, una din prifc cealaltă, cu buzele întredeschise şi pleoapele grele. Am făcut# pas înapoi.Scerliog înghiţi în sec.

^ Domnul secretar şi soţia lui au sosit. Să le... sa le spun că ^rep ocupat?

pufnit, clătinând din cap şi uitându-niă cu dispreţ la pfipccsca pentru ultima dată.

— N-am fost niciodată mai plictisit.

Presupun că cina a decurs bine, având în vedere că eu şi francesca ne-am folosit de cuţit şi furculiţă doar pentru perele ir. sos de vin şi pentru friptura de miel cu mirodenii.

Bryan şi cu mine am stat faţă în faţă, discutând planurile de viitor înainte să primim măcar primul fel de mâncare, în timp ^logodnica mea uimitoare şi fermecătoare — cuvintele lui Bryan, *nu* ale mele — o întreba pe searbădă lui soţie despre roare fundaţiile ei de caritate, inclusiv Adoptă-Un-Clovn pensa copiii spitalizaţi şi organizaţia Camarazi de Tulumbe — rdombele fiind literalmente cele de pompieri. Bryan n-avea să şteargă niciodată din amintirea oamenilor numele ales de soţia lui Totuşi, Francesca dădea din cap şi zâmbea, chiar dacă eram sigur că se plictisea de moarte. Eram ciudat — şi enervant — de mulţumit de ea. Mai ales că tocmai reuşise să distrugă singurul lucru de care îmi păsa în tot conacul ăsta scump şi fără rost. *Fotografia.*

îmi dezmembram felul principal, un homar, imaginându-mi că sunt mâinile şi picioarele viitoarei mele soţii, când

Galia Hatch se învioră dintr-odată şi aruncă o nouă privire entuziastă, aproape ţicnită, la Francesca. Avea părul decolorat şi cu atât de mult fixativ încât îi clămpănea în mănunchiuri uscate în

creştetul capului, şi cu faţa atât de prelucrat j n^.

să treael drept calicii. Ca să nu mai menţionez undeva o vrăjitoare medievală careţi voia oribila

— Q, Doamne, acum ştiu de ce îmi păreai aut ^\| Şi tu ai conduc o casă de binefacere, nu-i aşa. Europa, în Franţa* dacă nu mă înşel,

Bătu în paharul de şampanie cu ftirouli ta, tăcând ei un fel de anunţ grandios şi prostesc,

Ma pregăteam să pufnesc şi să-i spun că se înşalâ.Luiv . îi păsa doar de caii ei, de grădină şi de Angelo Bandini^p* părat în ordinea asta.

Urechile companioanei mele se înroşiră imediat ^ tacâmurile pe farfuria pe jumătate plină.

— Elveţia.

Se sterse la coltul gurii cu şervetul de hrinntun imagî^ Am încetat să-l mai ascult pe Brvan» cate-1 bârfea pe ^ tarul de stat, şi mi-am întors atenţia la conversaţia doan^ Când m-am uitat la Francesca. ea-şi ţinea capul plecat şi nu** fugit ochii la decolteul ei. Sânii albi ca laptele erau tfumo> în valoare de sutienul strâns. N-aveam de gând să-mi miupr^ rea prea curând. însă exista o şansă să-mi explodeze testic^ek

— Fascinantă organizaţie, aceea. îmi amintesc ci

implicit puţin grădinărit? Ştiu că ne-ai condus într-un tur. acum cip; ani. N-am mai putut să mă opresc din vorbit luni de zile vte americanca drăguţă care ne-a arătat arunci grădinile, >i^{v}*s Galia.

Mi-am ridicat privirea de la sânii la tara soţiei mele. Re*** şi mai tare; parea atat de proaspata şi tanani, cu nuchi.m;' abia ghicit. Nu voia ca eu să ştiu. Nu vedeam riteiun motiv •'cfl»ⁿsi scscundi informaţia ast* de n»«e. >« «*#«* de tc«ra oi Rotile* să-mi placi vte ea, daci «ţ ? ti v i tace aetc vie filantropie.

^ £ju seama di nu eram atent la ei.

0 ştiam acum. Si* cu toate că poseda calităţi admirabile dc

^ Ştiai că soţia ta conduce o societate de binefacere? mă

^TtWBriaîvrtdicimiiiin sprâncenele stufoase şi cărunte, când

^nî-doamnâ* inclusiv frumuseţe* inteligenţa şi abilitatea de a ^rcţine conversaţii şi cu femei obtuze — vezi Gali a. care ar h jet*.? tace şi o maimuţa să se ia de băut —, eram din calc-afară

v

je enervat. Francesca dovedise oficial că atea mai multă perso- sîStatc decât era necesar. Era timpul să-i mai tai aripile negre **JeNemesis.**

— Desigur.

Mi-am aruncat şervetul pe masă, semnalând celor patru ser- î^CKI care stăteau lângă fiecare dintre pereţii camerei să ne stoag* ârfiirule şi s-aducă desertul. Francesca îmi evita privita- Simţise că eram scos din sărite. Purea sa mă citească destul de bine, acum. Şi acesta era un alt lucru de adăugat pe lista assârstă de lucruri care nu-mi plăceau la ea. Când îmi găsi pkbrdpe sub masă şi îmi înfipse un toc ascuţit în mocasini, ca svertisment, mi-am dat se-ama ca voiam o despăgubire în sfekgerea mea cu Arthur Rossi.

Fiica hii nu era o jucărie sau o armă.

Era o responsabilitate.

1 | L,J,
SHEN

—

Pantoful ci ural spre genunchiul meu, apoi

pe . :oap$eu Mi-iim mutat scaunul, înainte să aibă

şansa

Cultivam grădini de legume ecologice în părţile sărace ifc ţării, în principal zonele care foloseau ca forţă de muncă refugiaţi şi imigranţi ce trăiau în condiţii deplorabile, explică Nem, stând relaxată şi plimbându-şi degetele lungi şi subţiri pe gaî, evitându-mi privirea.COlipM-'U mi

beasca testiculele cu tocul cui.

Jocul Astii sc putea juca de alt re amândoi — l\ totul în

regulă? o întrebă Gulia cu un zâmb^ ;

»

nit, când logodnica mea îşi duse rapid mâna la i\ gură.

Asta pentru că eu îmi ridicasem piciorul pe sub

m;iv.

apăsasem talpa între picioarele ei. Tresărirea ei, de parc?'

avut ceva pe buze, era o reacţie involuntară. Şi eu am ,

. **% reacţie asemănătoare când mi s-a sculat,

una care parcă sn

Da, Nemeşi s, cu sunt ceea ce-fi lipseşte din gură.

Pe scările muzeului mi se păruse că acela fusese prirr|llj

sărut. Dar după ce se lăudase că s-a culcat cu Angelo de

n^.

ori, şi probabil şi-o trăsese cu jumătate dintre bărbaţii din

Or^,

nizaţie, am ajuns la concluzia că viitoarea mea soţie ştia

sărute foarte bine. Dacă, după ce o sărutasem, puteam

vedea i-

nou dezgustul pe faţa ei, atunci trebuia să mă gândesc că ţri

doar ticăloasa fără suflet care îmi amintea atât de mult de

tatăl ţ

— Mi-ar prinde bine o ţigară.

Francesca zâmbi şi îşi împinse scaunul în spate,

eliberându-a de sub piciorul meu, care îi apăsa fără îndoială pe clitoris.

— O fată atât de frumoasă si un obicei atât de indecent.

>

Galia strâmbă din nas. Nu putea să rateze şansa de a o trati cu aroganţă pe conviva ei mai tânără şi mai drăguţă.

întâmplător; *mie îmi place o logodnică indecentă,* am vrut săi trântesc, dar, desigur, m-am abţinut. Fumatul era un viciu şi viciile erau slăbiciuni. Nu permiteam niciunul în viaţa mei. Beam numai din când în când si-mi controlam cu strictete can*

titatea, calitatea şi frecvenţa băuturilor. In afară de asta, nu consumam mâncare nesănătoasă, nu jucam la pariuri, nu fumam. ®M %h nm o mmk cu m %/ton i m

f!»C
ifftttTfltt'

' Jroguri ¥ *m tiK*- m^C8r *t'*il l-wndt y dandy
%%b dependenţi. I» *dur»* de *nmmxite* Im Atthut Hm*,*

I r- jr***,

| *fy iatuitnl* puteam sătura i - MI *mmp (f clipit iruu cboi m* drese vocea.

1 .ţjfi fluturat ncrâbdător din *miră.*

.-Grăbeşte-te.

[j desert, dc care cu şi Bryao nu ne-am atim — OaJia roânci *ux* f: c!iar ceru şi a doua porţie —, am observat ci Francei H J*«r două linguri dintr-aî ci, înainte să dedare ci era nea*' *r 'tim de* bun, dar ca era rnai mult decât sătulă Onternatul ik L *zitw* fiecare bănuţ). După aceea, ne-arn du?/ in valon cu bău- wfr a *~o ascultăm pe viitoarea mea soţie cântând la pian. .vi J in vedere că Nern avea nouăsprezece ani, practic o copiii r braea in care mă învârteam eu, era esenţial sâ demonstreze că «a bine-crescută, vorbea frumos şi era destinată să facă parte *djs* aristocraţia americană. Ne-arn instalat pe canapelele ţapi* şafc,in timp ce Francesca s-a aşezat la pian. Salonul avea pereţii dptufiţi cu cărţi. Pianul era detaliul suprem pe care-1 foloseam ^Harw impresionez colegii, dar să am o soţie care putea cânta la ***Mnirnent*** era şi mai impresionant.

fraocesca îşi aranja rochia pe scaun cu o siguranţă admirabila, cu spatele drept ca o săgeată, cu gâtul ei lung şi delicat, care implora să fie învineţit. Degetele ei pluteau pe clape — flirta, abia dacă le atingea. Admiră o vreme pianul pe care îl moştenisem de la părinţii mei. Răposaţii *Keaton* fuseseră împătimiţi *i*| muririi clasice. Mă imploraseră să învăţ să cânt la el până în ziua în care au murit.*m* **I U SHEN**

ttry*n ţi G#li» iţi ţineau respiraţi» ţi se holbau l»..

aveam încotro, a trebuit $4 mă uît şi cu. Logodnica ' frumoasă In rochia ci neagră de catifea, cu părul prins i$_{niT}$ ^

* ^Î'

coc franţuzesc răsucit, măngăia clapele planului antic, ţ$_{n}$ ţj ! ce zâmbea fermecată şi se uita la el cu drag. Era, spre marc* J nemulţumire, mai mult decât un bibelou de fildeş bun de ^ net, scump şi frapant, dar inutil. Era o fiinţă vie, cu un pui* carc-l puteai simţi din cealaltă parte a camerei. Şi, pentru p$_{rirr}$ dată de când o luasem de la tatăl ei, îmi doream cu ardoare

n-o fi făcut. Nu doar din cauza fotografiei, ci pentru **ci** nu lv.. **să fie uşor de îmblânzit. Iar eu decisescm de la o vârstă fra^ să dispreţuiesc lucrurile dificile.**

începu să cânte Chopin, Degetele ei se mişcau cu graţie, da,- expresia a fost cea care a trădat-o. Plăcerea intensă pe care H. dădea muzica m-a uluit şi m-a înfuriat, în acelaşi timp. Arata de

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *W*

parcă avea un orgasm, cu capul dat pe spate, cu ochii închişi, oi I buzele murmurând tăcut pe muzică.

M-am foit pe canapea. M-am uitat în stânga, la Hatch, in timp ce camera se micşora şi devenea din ce în ce mai încinşi, [1] cu sunetele dramatice reverberând din pereţi. Galia zâmbea şi dădea din cap. Nu ştia că soţul ei avea ditamai erecţia. Pani acum, nu avusesem nicio problemă cu Bryan Hatch. De fapt, chiar îl plăceam, deşi era incapabil să aibă grijă şi de un peştişor auriu, darămite să ocupe un loc în Senat. Totuşi, asta îmi schimbă părerea despre el.

Lucrurile mele erau pentru mine.

Nu să fie admirate de alţii.

Nu să fie dorite de alţii.

Nu să fie atinse de alţii.

Dintr-odată, nevoia de-a strica momentul pentru tânăra ca so pe deveni copleşitor, aproape violent. Logodnica mea evocatoare — care avuse tupeul să şi-o tragă cu alt bărbat în jrara in care o prezentasem colegilor şi cercului meu, după ce ii jjdusem un inel de logodnă care mă costase mai mult decât casele unora — trebuia cu siguranţă să plătească pentru asta.

Liniştit şi oh-atât-de-fudul, mi-am dus paharul de whisky îa gură. m-am ridicat şi m-am îndreptat încet spre Franccsca. Având în vedere că mă aflam în spatele ei, nu putea să mă vadă nici daca îşi deschidea ochii. Dar n-o făcu, prinsă într-o transă artistică şi senzuală. Dorinţa îi şiroia practic pe podea, în ochii oaspeţilor noştri, iar ei savurau fiecare picătură — într-atât încât era obligatoriu să intervin.

Cu fiecare pas făcut spre ea, muzica devenea mai intensă şi mai dramatică. Ajunse în punctul culminant exact când am sârutat-o uşor între omoplaţi. Deschise brusc ochii şi tresări surprinsă. îşi păstră degetele pe clape, cântând în continuare, dar restul corpului ei tremura, în timp ce îmi plimbam buzele pe gâtul ei fin şi cald, îndreptându-mă spre locul din spatele urechii pentru un alt sărut seducător.

— Cântă mai departe, Nemesis. Ne oferi un spectacol pe cinste, excitându-te pe pianul meu vechi. Eşti gata să încerci să te ridici la nivelul lui Emily?

Puteam să simt cum i se înginge pielea, cum se cutremură de pasiune când buzele mele au coborât din nou pe umărul ei, muşcând-o, afiindându-mi dinţii în pielea ei catifelată în faţa invitaţilor noştri şi afişând o lipsă de autocontrol care mă facea să-mi trag una.

Francesca greşi notele. Degetele îi alergau pe clape fără o direcţie anume. Mă încânta faptul că îi stricasem echilibrul

M-wti tlc»ţ»rin*t Jntct de ea ţi m am ridicat. Am j/rcvij,,,.

avea »ă w oprită, dar ca îţi re poziţiona dietele pe i:bp,: f< piră «d îi ne începu *vf&* cânte *labe Mf* / *o (-jhutt-h* de 1b/zmi *j.* ţtiut imediat că wta era u invitaţie pentru ţi mai multe ^n,^'

M-am uitat in jos, Ka îţi ridică ochii. Privirile *u>^,Ui.* întâlniră. Dacă aţa reacţiona la săruturile pe gât, cum *v,, 'vi fată în pat/

M< /r *mai pândi la ea in pal, idiolule.*

M-am aplecat din nou peste ea. îmi treceam degetul *Utift* de-a lungul gâtului ci ţi-mi afundam nasul intre omoplaţii

— Pot să vadă ţi ci cât de udă eţti pentru mine. fi excită.

— La naiba, şuieră ea printre dinţi.

Începuse hă greşească iar notele. îmi plăcea mai mult cântecul ei. Mai puţin perfect. Mai mult din ceea ce tânjeam - *m* nereuşita ci.

— Şi pe mine mă excită.

— Nu face asta, şopti ca.

Respira întretăiat. Totuşi nu făcuse un singur lucru simplu - nu-mi spusese să mă opresc.

— Pot să se uite dacă vor. Nu eşti singura exhibiţioniste din casa asta, Ncm.

— *Wolfel* mă avertiză ea.

Era prima dată când îmi spunea pe nume. De faţă cu mine, oricum. Se mai dărâmase un zid dintre noi. Voiam

să-l ridic la loc, dar nu la fel de mult pe cât îmi doream s-o rănesc pentru că-mi depăşise aşteptările.

— Să nu-ţi dai drumul pe pianul meu, te rog. Le-ai lăsa o impresie îngrozitoare oaspeţilor noştri. Ca să nu mai spun cava trebui să cureţi scaunul cu limba.

I |jyv| tai*t* în clape tocmai când oaspeţii noştri se pregăteau

^ plece. Făcusem pe toată lumea din încăpere să se simtă stânjenită şi înţeleseră mesajul. Aveau să se retragă în camera lor şi & înceteze să mai saliveze la logodnica rnea. Secretarul Hatch, cu erecţia lui» şi doamna Hatch, cu alegerile ci nefericite pentru casele de binefacere şi părul neobişnuit de ţeapăn, işi luară la revedere.

— Ce seară! pufni Galia în spatele meu, indesându-şi mai bine corpul dolofan în rochia cu mai multe straturi.

L-am cruţat pe soţul ei de umilinţa de a se întoarce şi de a-şi expune erecţia. Nu merita să-mi stric relaţia cu el pentru Francesca.

— 0 seară minunată!

îşi drese glasul, în care încă i se mai simţea dorinţa.

‘ t i

Draga mea, urează-le noapte bună oaspeţilor noştri, am spus privind-o în continuare pe viitoarea mea soţie, cu spatele la ei.

— Noapte bună! murmură Francesca.

Nici ea nu se întoarse, căci eram în continuare cu faţa adâncită în umărul ei. De îndată ce uşa se închise, se ridică brusc. Am iuat-o şi eu către uşă, de asemenea. Nu eram interesat de alta ceartă cu o adolescentă guralivă.

— Aripa de vest, i-am spus, peste umăr.

— Te urăsc atât de mult.

A

îşi ridicase tonul, dar rămăsese nemişcată şi sfidătoare. X-a *lovit nimic* şi nici nu a *încercat să* mă împingă, cum făcuse Kristen.Ea îmi tăia hainele fără să se smiorcăie.

Am *închis* uşa şi-am *plecat.* Nu merita un răspuns.

Zece minute mai târziu, eram în camera rnea şi-mi desfăceam cravata. Deja îmi consumasem doza *zilnică* de *alcool,* aşa, ,1 nviiisHiH po apă, m»tl»lrul (lifi pahar ?) privind $ţf$_{a}$,j$_{9}$ |ᴍlK do la fiMtMmiiă. Aiu flll/H tocurile logodnicei m-j* ' Hm|Mui*lmţH miros dtitl^rlÎncercase $^{f"y}$ nl nil nwii «fl nmpecte regulile rasei, dar prin aprinderea, i;$_{irţM}$ m,ii umil de uifli. Credea tă «tintem egali? Era p* $_{fj}$j ' IV pusă la |mmf, servită ni o porţie marc de plăcintă de $_{*}$Şl, &pm deosebite «le desert, aveam s-o forţez să mânăm* cam lngbl|Hmă până băga la cap,

Voiam sil Intru in garderobă şi să rnă schimb, când ^, deschise de perete

— (!mn «l înmiit şuieră ca, cu ochii atât de mijiţi,Încât .

" '^îr

dacă II se mal desluşea culoarea unică,

Ţinea Intre degete o ţigară aprinsă. Porni ţintă spre mir,, dar licoare pas era calculat şl demn de un model pe podium,

— N-aveal uleiuri drept să mă atingi. Niciun drept sâ ^ lucrurile alea despre corpul meu.

M l-am dat ochii peste cap. Testarea limitelor era o chestie limi te copilărească din partea ci. Dar eu nu stăteam să asoiţ mincinoasele şi ca vorbea ca o sfânta virgină, de parcă nu încercase să-ini atingă penisul cu tocurile şi nu ajunsese în prag de orgasm mai devreme, când îi sărutasem umărul.

— Dacă nu eşti aici să mi-o sugi, atunci poţi să ieşi din cameră. Nu mi-ar plăcea să sun la pază şi să te trimit la un hotel, dar am s-o fac.

— Wotfe!

Mă împinse cu ambele mâini în piept, pierzându-şi echilibrul. Eram deja cu capsa pusă din cauza fotografiei, fiindcă pierdusem singurul obiect la care ţineam. N-am răspuns. Mâ împinse din nou, mai tare.

CUMSAFUBIOINIMACUUNSARUT l 1?ft

mFam spus cu ou amărăciune, *Ditiftr fonie Cbkt$*| /* *re tomri rn o nM'Sxeml* S MHW «*x# trlelonul din hu/uniu* ţii am fonmil numărul xx^t^rdttlui. Făcu ochii mari şi încercă sil-mi ta (ciclonul din Am apucat-o de încheieturii şi-am îmbrâncit o.

— c> naiba? ţipă ca.

— Am spus că o să te dau afară. Vorbeam serios.

— **De ce?**

— IVwru că eşti confuză, excitară şi mă oalei pe nervi. Kşfi $vkrnnmmil meu doar pentru că ai chel*să faci sex. Numai că flaaj mine. Şi de vreme ce eu nu iau eu forja femeile, nu am dbefsă mă uit la tine o jumătate de oră cum ai o cădere nervoasă frânte să te lămureşti.

Mării» dar nu spuse nimic. Se înroşi mai tare. Trăgea clin îipirl Buzele ei erau făcute să tortureze bărbaţi, eram sigur de jstsu

— Ieşi afara, am spus.

— A cui era fotografia? întrebă ea din senin.

— Nu-i treaba ta. Ai văzut cine a făcut cin at în camera

mea? Angajasem nişte profesionişti de la o firmă de curăţenie care veneau de trei ori pe săptămână. Nu obişnuiau să arunce lucruri, dar probabil poza fusese îngropată sub mormanele de haine. *Un dtlumt fie care-l stricase.* Desigur, Francesca nu se obosise nicio-

dată să cureţe mizeria făcută. Fusese crescută ca un monarh. Nu * era obişnuită să strângă după ca.

— Nu, spuse ea şi îşi laşa privirea in pamant.

îşi stinse ţigara în paharul meu cu apă (aveam s-o omor) şi se uită drept în ochii mei.

— Si ştiu de ce sunt aici.

— —Zău? am ridicat o sprânceana, prefteându-mă interesat.Am venit să-ţi spun să nu mă mai atingi niciod*^

— Din întâmplare, ai venit aici sa-mi dai vestea in < porţi o cămaşă de noapte care abia dacâ-ţi acoperi ^ lasă la vedere picioarele.

'

M-am uitat iar pe fereastră, căci dintr-odată îmi era greu s-o privesc.

Am urmărit-o cu coada ochiului. Părea surprinsă de că era deja în cămaşa de noapte, de un albastru pal. Era un de^ tru complet. întâlnisem tot felul de femei de-a lungul vieţii^ niciodată una atât de hotărâtă să mă seducă, doar ca s-o uro^. ori de câte ori îi arătam cel mai mic semn de interes.

— Bine.

Mi-am trecut degetul mare peste buze, privind cu indifa^ grădinile îngrijite din vecinătate.

— Bine?

— Da. Oricum pari o partidă deosebit de plictisitoare.

— Prefer să fiu plictisitoare în loc să fiu psihopată.

— îţi stă bine să fii umilă, Nemesis. Acum pleacă, i-air,

ordonat, dându-mi jos cravata.

l-am urmărit reflecţia în oglindă în timp ce mergea spre uşi oprindu-se cu mâna pe clanţă şi întorcându-sc cu faţa spre mine. M-am răsucit, ca $ă-\ susţin privirea.

— Ştii cum de mi-am dat seama că nu erai Angelo, atund când ne-am sărutat? Nu din cauza înălţimii sau a parfumului tău. Ci pentru că aveai gust de cenuşă.

Ca trădarea. Turnatoriile Keaton, ai un gust amar ca otrava. *A i gust de escroc*.

Asta a fost picătura finală. M-am repezit la ea, prea repede ca să aibă timp să reacţioneze, am apucat-o cu o mână de pir s i-am astupat gura cu a mea. Cu cealaltă mână, i-am tnfisuK cravata în jurul gâtului şi am tras-o spre mineA fost un sărut lung şi violent. Ne-am ciocnit dinţii. Limba ei o căuta pe-a mea în timp ce o lipeam de uşă. Am zâmbit când s-a izbit cu spatele de clanţă. Buzele ei flămânde îmi confirmau ca era o mincinoasă. Bazinul ei arcuindu-se spre al meu o dădea şi mai mult de gol — voia cu disperare să i-o trag, doar că nu-i plăcea ideea de capitulare. Am strâns-o şi mai tare de ceafă, sărutând-o cu şi mai multa pasiune. Era năucită şi am ştiut asta după felul în care şi-a ridicat mâinile de pe pieptul meu, mi-a cuprins obrajii şi m-a tras mai aproape. Era acelaşi lucru pe care îl făcuse cu Angelo, la nuntă. Aşa îi prinsesem când ieşisem de la baie. Mâinile ei pe obrajii lui. Dintr-o singură mişcare, mângâierea ei s-a schimbat din pasională în intimă. Trase cravata între noi, gemând neajutorată. M-am dat înapoi numaidecât.

Intre noi nu este o poveste de dragoste.

Pleacă! i-am ordonat cu asprime.

— Dar...

— Pleacă!

Am deschis uşa, aşteptând să iasă.

— M-am făcut înţeles. Şi tu la fel. Eu am câştigat. Acum bagă-ţi coada între picioare şi şterge-o, Francesca.

— De ce?

Făcu ochii mari. Era mai mult ruşinată decât rănită, judecând după felul în care îşi încrucişă mâinile la piept ca să-şi ascundă sfârcurile întărite. Nu fusese niciodată respinsă. Dar suferea în mândria, nu în sentimentele ei.

Pentru că iubeşti un alt bărbat si te prefaci că sunt el I-am zâmbit sardonic, i-am dat o palmă peste fund şi am împins-o uşor pe uşă afară.

— Ai spus că am gust de escroc, dar tu ai gust de victimă. Acum salvează-ţi ce ţi-a mai rămas din stima de sine şi pleacă.

I-am trântit uşa în nas. M-am întors.

Am apucat paharul de apă cu mucul de ţigară care Şi l-am aruncat pe fereastră.

Piteai

t

a

CAPITOLUL ŞA[illegible]

*'fa*ce4t&*

Pfrinpi mei nu aveau de gând să lupte pentru eliberarea <nea. Ar fi trebuit să-mi dau mai repede seama, dar m-am agăţat speranţa asta ca de marginea unei prăpăstii. Neajutorată, prosteşte, umilitor.

După ce Wolfe m-a dat afară din camera lui, în dimineaţa următoare am sunat-o pe mama. I-am spus despre mesajele primite de la Angelo şi despre cele petrecute seara trecută. M-am înroşit Ia faţă şi pe gât. Mă simţeam îngrozitor de ruşinata pentru că mă purtasem atât de nechibzuit. E drept că fiam logodiţi, că urma să ne căsătorim, dar nu eram un cuplu. Nu chiar* Tehnic vorbind, fusese doar un sărut. Dar eu fusesem acolo şi fusese mult mai mult decât atât. Mai multe atingeri. Mai pasionale. Mai multe sentimente pe care nu le puteam identifica — departe de dragoste, dar şocant de aproape de afecţiune.

Când a auzit mama despre mesajele lui Angelo, m-a certat pentru că mă gândisem să răspund la ele.

— Eşti o femeie logodită, Francesca. Te rog, începe să te comporţi

ta atare.

Când fata îmi dogora de ruşine încât mi se părea că eram pe cale să explodez, îl puse şi pe tata pe cealaltă linie. împreunăm-au informat, cu tact, că Angelo avea să participe la însoţit de Emily. Tata adăugă şi că formaseră un cuplu dr r nunta lui Bishop. în clipa aia mi-am dat seama nu doar ^0 meu n-avea de gând să mă revendice, dar că poate nic\ nil ^ voiam să facă asta. Singura diferenţă dintre monstrul ^ b ţinea acum captivă şi cel care mă născuse era că primul inj. promisese nimic şi nici nu ma tăcuse sa cred ca n pasa.

Se spune că duşmanul pe care-1 cunoşti e mai uşoţ J înfruntat, dar nu mi se mai părea că-mi cunosc tatăl. Afecţi^1 lui părea să depindă de circumstanţe şi eu trebuia să absolut tuturor aşteptărilor lui.

Umilirea de seară trecută, laolaltă cu faptul că mama îşi sdiT;. base părerea peste noapte şi tatăl meu era nerăbdător să-ifocţ* plac lui Wolfe, mi-a stârnit pofta de a mă răzvrăti.

— Sunt singură că ei doi arată minunat împreună,^ Sunt de asemenea bucuroasă că o să-l văd des pe Angelo şio-i aflu direct de la el despre relaţia lui cu Emily.

Mi-am inspectat unghiile pline de noroi de parcă pfe' mei mă puteau vedea. Mă plimbam în sus şi-n jos prin grife[1] luând o pauză de la plantat şi fertilizat ridichile în ghircc.[1] Doamna Sterling se prefăcea că citeşte în pavilionul de alătur, cu nasul vârât într-o carte istorică la fel de groasă ca lenuldî ochelarilor ei. Ştiam că

trage cu urechea. De fapt, îmi dădusem seama că iscodea de fiecare dată când cineva din casă deschid?; gura — menajerele, grădinarii, curierii. M-aş fi mirat sa Am nu auzise când ne sărutaserăm şi apoi când ne certaserăm a Wolfe mă dăduse afară din cameră.

Roşeam doar când mă gândeam la noaptea trecută. Senatoli Keaton încă nu ieşise din cameră, după ce, mai dweffi

dimineaţa asta, îi însoţise pe oaspeţi la avionul lui pârtie*

io timp ce eu dormeam. Din partea mea, aş fi fost mulţumită ţac& « I~ŞI fi văzut tot restul săptămânii, lunii şi întregii mele vieţi.

— Ce vrei să spui? ceru lămuriri tatăl meu.

— Oh, papa, am veşti minunate. Logodnicul meu a decis să mă trimită la facultate. La Northwestern. Am făcut deja un tur al campusului şi astăzi o să-mi completez cererea de admitere. M-a susţinut *atât* de mult în decizia asta.

Am observat cu satisfacţie că doamna Sterling zâmbea, deşi stătea la aceeaşi pagină de cam mult timp. Eram sigură că tata ştia de faptul că Angelo se înscrisese la un masterat tot la Northwestern. Se pricepea la făcut legături.

In urmă cu vreo câteva zile, oftasem şi mă plânsesem grădinii că aveam nevoie de mai multe ghivece şi de o stropitoare nouă. In ziua următoare, unele noi mă aşteptau în şopron. Doamna Sterling era băgăcioasă, dar cu siguranţă nu era la fel de rea ca viitorul meu sot.

— Ba chiar a spus că mă susţine să-mi fac o carieră. Acum trebuie doar să-mi dau seama ce vreau să mă fac. Mă gândeam la avocată sau, poate, poliţistă.

Asta era picătura finală. Tatăl meu ura avocaţii şi poliţiştii mai mult decât ura pedofilii şi ateii, cu o furie iraţională care-i clocotea în vene.

Fusesem marioneta părinţilor mei atât de mult timp, încât părea înfricoşător şi imposibil să tai sforile. Purtasem fuste lungi şi rochii pe care nu le puteam suferi, doar pentru că le plăceau lor. Participasem la slujba de duminică regulat, deşi celelalte fete de la biserică nu mă înghiţeau, pentru că aveam haine mai bune şi pantofi mai frumoşi. Mă abţinusem chiar şi să sărur băieţi ca să le fac pe plac părinţilor mei stricţi. Şi cu c

emă ajuliise dociiifttteH mea? Tata nul viind usc unui $en^ mama, in ciuda durerii şi a dezamăgirii, era *neajutorata* ^ ,‘S lui, Dar asta n-o oprea sil nul descurajeze, *pentru* a urnia ac$_c$ cale ca ea, ^

Nu voia sil studiez şi să am o meserie.

Voia sil fiu Ia fel de eşuată ca ea.

Tata se înecă şi tuşi.

— Asta-i o glumă? Fiica mea nu va *lucra,* zise ritos.

— Viitorul tău ginea* nu pare să fie de aceeaşi părere,^ spus eu, lăsând la o parte pentru o clipă ura pentru Wolfc.

— Franecsca, ai educaţia, frumuseţea şi averea. Nu te-ai ^ cut ca să lucrezi, *cura mia*. Eşti deja bogată şi, pe lângă ast^ măriţi cu un *Kcatoti*!exclamă marna.

Nici măcar nu ştiam că familia Keaton era bogată înainte de discuţia asta. Nu mă obosisem niciodată să întreb, cu atât puţin pe viitorul meu soţ, având în vedere că banii erau ultim, mea grijă.

— Mă duc la facultate. Asta dacă nu...

Era o idee nebunească, dar putea să ţină. Am zâmbit cu viclenie şi mi-am încrucişat privirea cu doamna Sterling,din cealaltă parte a grădinii. încuviinţă uşor din cap.

— Ce anume? întrebă tata nervos.

— Dacă nu-mi spui de ce i-ai dat mâna mea lui Wolfe. Dacă-mi spui, o să mă mai gândesc dacă mă duc.

în primul rând, voiam vederea de ansamblu. Mă îndoiam ci îmi mai puteam schimba soarta, în punctul ăsta, dar voiam 4 ştiu in ce mă băgase, ca să văd dac-aş putea să evadez.

Tatăl meu pufni.Tonul său glacial m-a sco-. dm 'ar te i — Nu discut chestiuni de afaceri cu ternei, ci; c.v ,

Im propria mea fiică.

_ *Ce* e In neregula *cu* a *fi femeie, pupur Cu siguranţă tu te-ai comportat cu ana slabă <h tny/t in /,îuu in ₀ rn-ai dat lui Wolfe Keaton.*

—Jucăm roluri diferite.

— Şi al meu e să fac copii şi «ă arăt *bine?*

— Al tău e să continui moştenirea familiei şi să laşi Jocurile ^ muncă oamenilor care au nevoie de ele,

— Mi se pare că nu mă tratezi ca pe-un egal. îmi fineam telefonul cu umărul, in tirnp ce îofigearn lopata

în pământ şi mă ştergeam in acelaşi timp pe *frunte.*

—Asta pentru că nu eşti egala mea, draga mea Frankic.

Se lăsă liniştea la celălalt capăt al /irului.

Am plantat douăzeci de ghivece de flori in ziua aia. Apoi m-am dus în camera mea, am Zăcut un duş şi am *început* să-mi completez formularul de admitere la Northwestern. Dcciscsern — urma să studiez ştiinţe politice şi drept. Sinceră să fiu, crezusem mereu că grădinăritul era menirea mea, dar fiindcă tata mă înfuriase Ia culme, merita să studiez ani de zile ceva care mă îndoiam că avea să mă intereseze, doar ca să-i dau peste nas.

Era o răzbunare jalnică, dar măcar aveam parte de educaţie şi lucrul ăsta mă bucura.

Scriam de zor, aplecată deasupra biroului meu din stejar, când aerul din jur se schimbă deodată. Nu trebuia să-mi ridic privirea ca să-mi dau seama de ce.

Logodnicul meu venise să-şi verifice mireasa prizonieră.

— Mâine ai prima probă pentru rochie. Ar trebui sa dormi acum.

Puteam să văd cu coada ochiului că nu era în costum. Avea un tricou alb care îi scotea în evidenţă pielea bronzată, corpul suplu, dar musculos, şi jeanşi negri cu talie joasă, care îi atârnaupe şoldurile înguste. Nu atâta deloc ca un

comporta deloc ca un politician, iar faptul că nu I | >I{| ^ S gorisi mă tulbura.

— Îmi complete/, formularul de admitere la Noul am răspuns, simţind cum mă roşesc din nou.

De ce simţeam că iau foc de fiecare dată când H/A ţ,rj(cum puteam să opresc asta?

— îţi pierzi timpul.

Mi-am ridicat brusc capul, acordându-i privirea % pe cano,,,

— Ai promis.

— Şi o să mă ţin de promisiune.

Se desprinse din prag şi intră in cameră, venind agale <•* mine.

— Nu e nevoie să completezi o cerere de admitere. ()Hrri,r mei s-au ocupat deja de asta. Eşti pe cale să devii o Keaton.

— Şi cei din familia Keaton sunt prea preţioşi ca sâ-şî pleteze singuri cererile de admitere la facultate?

Abia dacă mă puteam abţine să nu mă răstesc la el.

Mi-a luat hârtiile de pe birou, le-a mototolit şi le-a aruncat la cos.

)

— înseamnă că ai putea să desenezi penisuri de toate formele şi mărimile pe formularele de facultate şi tot ai fi admişi.

M-am ridicat de pe scaun, luând distanţă. Era nevoie. Nu puteam risca un alt sărut. Mă ardeau buzele de fiecare dată când [1] îmi aminteam cum mă respinsese.

— Cum îndrăzneşti?! am strigat eu.

— Pui cam des întrebarea asta. Mai schimbi şi tu placa?

îşi băgă o mână în buzunar şi, cu cealaltă, îmi luă telefonul

de pe masă, butonându-1 cu degetul mare, foarte relaxat. Părinţii mei îmi interziseseră să am o parolă. Când mama îmi

telefonul înapoi, numai la protejarea intimităţii nu mă ti având în vedere că mare parte din ea deja îmi fusese

Ce faci? l-am întrebat foarte calmă, deşi mi se simţea ■mpefâcţia în voce.

El încă se uita în telefonul meu.

-- Hai, mai întrea.bă-mă o dată. Cum îndrăznesc, nu-i aşa?

Eram prea şocată ca să vorbesc. Omul ăsta era sub orice critică. Mă necăjea şi mă provoca la fiecare pas. Tatăl meu era un nemernic încăpăţânat, dar tipul ăsta... tipul *ăsta* era un diavol împieliţat care se întorcea să-mi dea coşmaruri în fiecare noapte. Era un demon cu mască de înger. Era ca focul: frumos la vedere, letal la atingere.

— Dă-mi telefonul în clipa asta.

Am întins palma. Flutură nepăsător din mână în direcţia mea, continuând să-mi citească mesajele. Mesajele de la *Angelo.*

— Nu poţi să faci asta.

M-am repezit la el să înşfac telefonul. Se apără cu un braţ, mă apucă de talie cu cealaltă mână, prinzându-mi ambele încheieturi şi-mi lipi palmele de pântecul lui, peste tricou.

—Mişcă-te şi o să vezi ce efect are furia asupra mea. îţi dau un indiciu: mă încântă în mai multe feluri decât ţi-ar plăcea să ştii.

Pe de o parte, voiam să-l provoc ca să-mi împingă mâinile mai jos. Nu mai atinsesem niciodată un bărbat acolo şi ideea mă excita. Viaţa mea era deja vraişte. Castitatea era ultima mea problemă şi, sinceră să fiu, obosisem să mă ţin cu dinţii de

ea.

M-am mişcat la sugestie. El zâmbi, citindu-mi în continuare mesajele şi strângându-mă şi mai tare de încheieturi. Nu se ţinu de promisiune.

— — Ai de gând să-i răspunzi iubiţelului? mă întrebă el.Nu-i treaba ta.

— Eşti pe cale să devii soţia mea. Totul despre tir^

—mea. Mai ales băieţii cu ochi albaştri şi zâmbete în Nj încredere. \.

Îmi dădu drumul, băgă telefonul în buzunar, îşi într-o parte şi mă cercetă, dispreţuitor. După umilire

nu doar ca nu-şi ceruse scuze, dar ma şi necăjise de ^ astăzi — îmi aruncase cererea de admitere la gunoi şi ^ mesajele.

îmi confiscase telefonul de parcă eram fiica lui.

—Telefonul meu, Wolfe. Dă-mi-1 înapoi.

Am făcut un pas în spate. Voiam cu atâta ardoare sad ra. încât mi se încleştase pieptul şi abia mai respiram.

El mă privea, calm şi tăcut.

— Doar dacă ştergi numărul lui Bandini.

— Este un prieten din copilărie.

— De curiozitate, ţi-o tragi cu toţi prietenii din copilărie: l-am zâmbit mieros.

—Ţi-e frică că o să fug şi o să mi-o trag iar cu Angelo:

Cu vârful limbii îşi linse sinistru buza de jos.

— Eu? Nu. Dar lui ar trebui să-i fie. Asta dacă nu vrea, deşi-

gur, sa ramana tara scula.

— Vorbeşti ca un mafiot, nu ca un viitor preşedinte.

— Ambele sunt poziţii de mare putere, exercitată diferit. Ai fi surprinsă să afli câte lucruri au în comun.

— Nu-ţi mai justifica violenţa, am zis eu.

— Nu te mai împotrivi destinului. Nu-1 ajuţi cu

nimic pt tatăl tău. El vrea să te supui.

— Cum de ştii asta?

UN# tlitiWC |)WpfkiA|dc lui a luat foc, în *dimineaţa* asta.

,je kilograme dc cocaină direct din Europa —

^ jI((j pe ap# uămbcfd! Nu poate *â **ia** legătura **cu** cei **dela** $rrtp#Nlă ^ î* ^K^ur^ până *WJ* <*:apâ *de dovezi. Şi* pani îdjd o # creadă că cl l a *pornit,* **Tocmai** a *pierdut milioane* **de dolari.**

—Tu ai făcut asta, 1-arn acuzat eu, mijindu-mi ochii la el El dădu din umeri,

~ Drogurile omoară.

Ai făcut *um* **ca să mă ccrtc, am spus eu,**

Râac,

Scumpo, eşti o pacoste, în ccl mai bun caz, şi nu meriţi deloc riscul,

înainte să-i trag o palmă — sau rnai râu — m-am repezit dări Furia mea rnă urma ca urnbra. Nu puteam paraşi casa, căci nu aveam o maşină sau alt loc in care să merg, dar voiam sâ dispar. Am fugit la pavilion, unde am cedat, am îngenuncheat şi am plâns în hohote.

Nu mai puteam rezista. Combinaţia dintre tatăl meu, care era un tiran, şi Wolfc, care încerca sâ-rni distrugă familia şi viaţa, era prea mult, Mi-arri lăsat capul pe lemnul alb şi rece al băncii, jelind încet, în timp ce simţeam că rnă părăseşte puterea de împotrivire.

0 mână mă mângâia pe spate. îmi era frică să mă întorc, deşi ştiam că Wolfc nu m-ar fi căutat niciodată şi nici n-at fi încercat să îndrepte lucrurile.

— Ai nevoie de mănuşi?

Era doamna Stcrling, cu vocea ei mieroasă. Am clătinat din cap,*m* | L). SHPN

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *W*

§[||^| 1*1 Iii Itd dt< mMllI/ ţl d^/UMHUrO /), ■ Singura dlltMeuţn r* ni «*|« «VIII lvi d^poMţP fu,i d*> «a tnvvţr WIN «Ml M'ltmto Nlinţllle, *h*

ApuMam ifi lutru a RW I iimaiii/r/r lMţ/odtft<ffţ ^ mi pma fum ţloua.

Am iivul plflirtra de a 1i inpr p<< Wolfi A fi,,t, băiat deştept, Nii şl nmundtui nUiodabl furia.

VoCCU ol lăuvmw CU Ull ^U»ţKil. I *hMtM* * <'M p< tţ|M|, t/ aşa cuni obişnuia afl Iacă tmiimi când eram *uw* /.(jf. Nu-mi păsa cft Wolle avea propriile Irmiinr Nu k« f ca sîî merii modul în cure RC purta cu tnine,

—Trebuie să treci de perioada erltiefu draga tw",», (fl/. iţ să-ţi dai scama, după perioada de acomodare, 1ă voi *t|i*fi V)f,v atât de explozivi împreună pentru că sunteţi o provo* ',f< pentru altul.

Se aşeza pe-o banca şi-mi dădu parul la o parte de *y* M-am uitat la ea şi am clipit.

— Nu cred că-l poate sperla ceva pe senatorul Keston

— Oh, ai fi surprinşii. Cred că îi dai suficiente *urnim* să-şi facă griji. Nu se aştepta sa fii atât de... *tu.*

— Asta ce înseamnă?

Faţa ei se încreţi, în timp ce-şi cântarea răspunsul pe urc | *i* mi-1 dea. Având în vedere că Wolfc o angajase pentru ti *v* ataşase de ea, după ce îl crescuse, aveam cel puţin speranţa ca, intr-o bună zi, el avea să se deschidă şi faţă dc mine.

Îmi întinse mâinile şi, când i le-am luat, mă trase spre ca v. mă îmbrăţişă. Eram amândouă la fel de înalte şi ca era si slabă decât mine.

. jarni dej# »' încel nii s# l,c Ji', 'uui' Kl se lupt» p$_{cn}$. f Tr rf tu te lupt» îu'POtrivK lor. Vroi sil ştii secretul

Cred ~~vo$ştrd~~ ~~dajoznit~~ ~~cauza~~ că povestea ~~ta~~ ~~ştiindu~~ ~~ta~~ ~~asta~~ ~~o să fie~~ nemaipomenita. VVOITC Keai<Ł

'Iii

.ţi impomvu 101. vroi sa şt 11 secretul pentn |* Wolfe Koaion. draga meu? ^{rl}'^$_{flin}$, sigurii cum sil rilspuml la asta. îutr-un fol. cran, .J,., speriaţii dc idecn vil aveam sil-l fac budlţi, dacii mi $_{sc}$ ^l$_{eil}$ $_{0}$p>^{rn}mitutt'ii. Şi n-a? ti putut trăi împăcată cu gândul că Suisem p<-' cineva atât de profund.

.Da, m-am auzit răspunzând.

~-htbe$te-L O să fie tărâ apărare în (aţa iubirii tale.

După asta, am simţit cum se desprinde de lângă mine. Se întoarse spre uşile de sticlă şi dispăru în conac. Am respirat adânc.

Wolfe tocmai distrusese o clădire în care tatăl meu prelucra droguri. Şi recunoscuse, pe jumătate, în faţa mea. Acestea erau mai multe informaţii decât îmi oferise tatăl meu vreodată. De asemenea, el mă lăsa să merg la facultate. Şi să plec oricând aveam chef.

M-am uitat la ceas. Era ora doua noaptea. îmi petrecusem două ore în grădină. Două ore pe care Wolfe trebuie să le fi petrecut citindu-mi fiecare mesaj pe care îl primisem vreodată.

Frigul nopţii mă pătrunsese până la os. Abătută, m-am întors spre casă. Când am ajuns, l-am văzut pe Wolfe stând în prag. Se sprijinea cu o mână de tocul uşii, blocându-mi calea. M-am apropiat cu paşi măsuraţi.

M-am oprit la o jumătate de metru.

— Dă-mi telefonul înapoi.

Spre surprinderea mea, îşi băgă mâna în buzunarul de la spate şi mi-1 aruncă. L-am strâns în pumn, încă zdruncinată după ultima noastră ceartă, dar intr-un fel ciudat de mişcată c

ărămăsese treaz şi mă aşteptase. La urma urmei începea la cinci dimineaţa.

— Îmi stai în cale, am şoptit, încercând să ascund că-mi clănţăneau dinţii de frig.

Se uită la mine fără nicio emoţie.

— împinge-mă. Luptă pentru ceea ce vrei, Francesca,

— Credeam că asta ne face inamici, i-am zâmbit cu cios.

Că vreau să mă eliberez de tine.

Era rândul lui să rânjească.

— Una e să vrei, alta e să lupţi. Una e pasivă, cealaltă,

Suntem inamici, Nemesis?

— Ce altceva am putea fi?

— Aliaţi. Eu te apăr pe tine şi tu pe mine.

— N-am de gând să te mai ating vreodată după cele întâmplate noaptea trecută.

Dădu din umeri.

— Ai fi fost mai credibilă dacă nu te-ai fi frecat de mine înainte să te dau afară din dormitorul meu. In orice caz, eşti bine-venită să intri. Dar n-o să-ţi fac viaţa uşoară, dacă nu-mi promiţi că-l ştergi pe Bandini din telefon şi din viaţa ta. Mi-am dat seama de ce facea asta. Putea să-l fi şters el însuşi, dar voia să vină de la mine. Nu voia o altă bătălie — voia sa capitulez complet.

— Angelo o să fie mereu în viaţa mea. Am crescut împreună. Şi doar pentru că m-ai cumpărat, asta nu înseamnă că-ţi aparţin, am spus ferm, chiar dacă nu aveam de gând să-i răspund lui Angelo la mesaje.

Cu atât mai puţin cu cât auzisem că avea de gând să

meargă la o a doua întâlnire cu Emily.

— Atund, mă tem că va trebui să-mi mai arăţi nişte mânie ^ ca te cerţi cu mine.

— Pot să te întreb ceva? mi-am frecat fruntea, obosită.

—Desigur. Dacă o să răspund sau nu, asta e cu totul altceva.

Rânjetul lui era mai înfumurat şi mai batjocoritor.

— Cu ce îl ai pe tata la mână? Este evident că te urăşte de {iioarte, dar nu mă vrea înapoi, nici după ce i-am spus că o să mă duc la facultate. Asta o să-i păteze reputaţia, având în vedere *d* oamenii vor şti că o fac împotriva voinţei lui. Prin urmare, trebuie să fie ceva substanţial, dacă preferă să mă ştie în patul tău, decât să-l dai tu în vileag.

I-am studiat cu atenţie faţa, aşteptându-mă să mă critice şi să mă umilească aşa cum o făcuse tata, mai devreme.

Wolfe mă surprinse din nou.

— Am ceva ce ar putea să-i ia tot, ca să nu mai spun că ar înfunda puşcăria pentru restul vieţii lui mizerabile. Dar tatăl tâu nu te-a aruncat în gura lupului. Are încredere în mine că n-o să te rănesc.

— Şi asta e o prostie din partea lui?

M-am uitat la el. Wolfe îsi încordă braţul. O mişcare abia vizibilă,

— Nu sunt un monstru.

— M-ai fi putut păcăli. Spune-mi de ce, am şoptit eu. De ce îl urăşti atât de mult?

— Sunt două întrebări. Du-te si te culcă.

— Dâ-te la o parte.

— Reuşitele aduc mai multe satisfacţii atunci când sunt presărate cu obstacole. *Luptă-te cu mine*, *draga*

mea.

M-am strecurat pe sub braţul lui, am pătruns în casă şi m-am repezit spre scări. Mă prinse de talie dintr-o singură mişcare,

mă luă în braţe şi mă lipi de pieptul lui. îşi plimba d spatele meu. Mi se făcu pielea de găină. îşi apropo urechea mea. Erau calde şi moi, în contrast cu durjţ^ ^ ^ rului lor, iar respiraţia lui îmi gâdila ceafa. ^

— Poate că sunt un monstru. La urma urmei, îes * joacă. Dar si tu fad la fel, micuto. Si tu eşti afară, D„

’ ’ pln V^

CAPITOLUL Ofl ft

s^-î arunc în aer lui Aithur proprietatea si laboratorul de îctsuninâ — cocaina dinăuntru — a fost doar o altă zi ^ iiurti, Pedepsele cereşti loveau prin intermediari si de a mea ^ocupaseră alţii.

MV am petrecut următoarele patru zile bătându-i la cap pe Haite şi Bishop, pana când au cedat, intr-un final, şi au fost de ȷ*mm* $â desemneze cinci sute de poliţişti în plus la datorie la cioc oră, care să protejeze străzile oraşului Chicago de nebunia pe care o stârnisem. Cheltuielile aveau să fie colosale, dar nu sinii Illinois avea să scoată bani din buzunar. Banii erau din buzunarele Iui White şi ale lui Bishop.

Bani primiţi de la viitorul meu socru.

Care, apropo, îşi schimbase strategia. Renunţase să-şi mai convingă fiica sa mă îmbuneze şi decisese să mă răsplătească aruncând sute de kilograme de gunoi în parcuri, în tot oraşul Chicago. Nu putea să facă mai mult de atât, căci îl aveam la mână. Eu deţineam puterea. Atingerea bunurilor mele — chiar ’ şi zgâriatul maşinii — venea cu o notă de plată exorbitantă şi avea să-i aducă atenţie nedorită din partea FBI-ului

.l-am pus pe voluntari să adune gunoaiele şi $a i l$_e$ grădină. Atunci au început să curgă apelurile. Cu zecile ^ fostă iubită dornică de afecţiune şi beată de Ziua îndrăgosti^ N-am răspuns. Eu eram senator. El era un mafiot cu ^ conexiuni. Puteam să mă însor cu fiica lui, dar nu voiam să$_3$„ ce avea de spus. Slujba mea era să curăţ străzile pe care ep mânjise cu droguri, arme şi sânge.

Â

încercam să stau cât mai puţin pe acasă, ceea ce nu era fo^ greu. Zburam des în Springfield şi DC.

Francesca insista să mănânce în continuare în camera ei (m» că-mi păsa). Totuşi, îşi dusese la capăt îndatoririle — gustări prăjiturilor, probatul rochiilor şi toate celelalte rahaturi cart ţineau de organizarea nunţii cu care o împovărasem *(nu* ci mi-ar fi păsat dacă apărea îmbrăcată într-un afurisit de şerveţel supradimensionat). Nu-mi doream afecţiune din partea logodnicei mele. Din punctul meu de vedere, cu excepţia modificăm clauzei *nu ţi-o trage cu alţii înainte să mi se usuce mie sămânţa* putea să locuiască în partea ei de casă — sau, şi mai bine, in cealaltă parte a oraşului — până îşi dădea ultima suflare.

în a cincea zi, după rină, eram îngropat în hârtii, în biroul meu, când Sterling mă chemă în bucătărie. Era trecut de mult de ora unsprezece şi Sterling ştia foarte bine că nu trebuie sama deranjeze, aşa că mi-am dat seama că era foarte important.

Ultimul lucru de care aveam nevoie era să aud că Nemeşi.' plănuia o evadare. Părea că Francesca înţelesese într-un finalei nu exista nirio ieşire din

povestea asta.

Am coborât scările. Când am ajuns la parter, am simţit mirosul de zahăr, aluat şi ciocolată care venea din bucătărie. Dulce, lipicios şi nostalgic, într-un fel care mă răscoli. M-c. oprit în prag şi m-am uitat la Sterling, mică şi aprigi care tia un tort de ciocolată simplu, cu patruzeci şi şase de lumânări, de pe masa lungă. îi tremurau mâinile. Şi le şterse pe sortul pătat in clipa în care am intrat, dar nu mă privi în ochi.

Ştiam amândoi motivul.

— Ziua de naştere a lui Romeo, murmură ea şi se grăbi la chiuvetă să se spele pe mâini.

M-am apropiat încet de masă, mi-am tras un scaun şi m-am aşezat, uitându-mă la tort de parcă era adversarul meu. Nu eram prea sentimental şi eram catastrofa la ţinut minte zilele de naştere, ceea ce era numai bine, pentru că oricum toate rudele mele erau moarte. Totuşi, îmi aminteam zilele în care muriseră.

îmi aminteam si cauza morţii.

> >

Sterling îmi întinse o farfurie cu suficient tort să înfund o toaletă. Nu ştiam dacă să-i mulţumesc pentru că omagia persoana pe care o iubeam cel mai mult sau să ţip la ea pentru că-mi amintise că în inima mea exista o gaură mare cât pumnul lui Arthur Rossi. Am decis să mă îndop cu tortul. Nu obişnuiam să mănânc dulciuri, dar părea exagerat de răutăcios să nu gust măcar, după ce ea se chinuise atât.

— Ar fi fost aşa de mândru de tine.

Se aşează pe scaunul din faţa mea şi îşi puse palmele

în jurul ceştii aburinde de ceai. Stăteam cu spatele la uşă. Sterling era cu faţa la ea — şi la mine. Am înfipt furculiţa în felia mea de tort, dezvelind straturile de ciocolată şi zahăr de parcă erau maţe de om, din ce în ce mai tare cu fiecare mişcare.

— Wolfe, uită-te la mine.

Mi-am ridicat ochii, încercând s-o liniştesc, deşi n-aveam nici cea mai mică idee de ce. Nu-mi stătea în fire să fiu amabil şi prietenos. Dar ceva din treaba asta cerea o emoţie, alta decât

dispreţ» Avea ochii mari, ochii ei albaştri ca cerul [spmvX ceva»

rCl S

— Fii blând cu ca, Wolfe.

— Asta i-ar da speranţe false că legătura dintre noi e ceea ce ar ti prea crud, chiar şi după standardele mele

Am împins deoparte farfuria cu tort.

— Este singură. Este tânăra, izolată şi îngrozitor dci O tratezi ca pe-un inamic chiar dinainte să apuce să tede^ rr geascâ. Tot ce ştie despre tine e că eşti un bărbat influent, c.. urăşti familia si că nu vrei să ai nimic de-a face cu ea.Toto.

precizat dar ca n-ai s-o laşi niciodată să plece. Este o prizonul intr-o închisoare. Pentru o infracţiune pe care n-a comis-o.

— Se numeşte victimă colaterală.

Mi-am prins mâinile la ceafa şi m-am lăsat pe spate.

— Şi situaţia nu este foarte diferită de viaţa pe care

ai dus-o cu altcineva. Cu excepţia că, spre deosebire de majoritatea mafioţilor, eu o să-i spun adevărul când am s-o înşel.

Sterling tresări de parcă îi dădusem o palmă. Se apleca şi-roi luă mâna într-a ei. M-am abţinut din răsputeri să nu mi-o retrag. Uram să-i ating pe oameni, atunci când scula mea num în ei şi Sterling era ultima persoană de pe planetă căreia să i-o trag. Ca să nu mai spun că îmi displăcea în mod special cândişi dădea frâu liber sentimentelor. Era nepotrivit şi în niciun cai nu figura în fişa postului ei.

— Să alegi o osândă şi să fii forţat s-o faci sunt două lucruri foarte diferite. Nu-ţi va fi luată drept slăbiciune dacă îi arâfl milă. Dimpotrivă, i-ar întări convingerea că eşti încrezătorii! puterea ta.

Vorbea ca Oprah.

Dacă l pu «< IM să-i dau bani Fraaoescâî si -o trimit intr-o

— Mai precis, la ce te gândeşti? am întrebat-o batjocorita ***de sbopping in Europa, ca să-şi piardă timpul cu veri-***

***0p.* ti Andrea şi să scap de ea, as fi făcut-o fără $â clipesc Din**

<ocm! Ista de vedere, mă gândeam şi la Cabo ca opţiune. Era

i

^ acelaşi continent, dar suficient de departe.

— Du-o k părinţii ei.

— Ai băut?

M-am uitat k ea cu răceală. Speram să nu. Sterlin^ şi hâu-Sin erau o combinaţie letală.

— De ce nu vrei?

Pentru că din cauza tatălui ei sărbătoresc ziua lui Romeo £rieL

4

Ea *nu* e tatăl ei! sări Sterling în picioare şi dădu cu palma £& de tare în masă încât răsună ca o explozie.

Nici nu ştiam că era capabilă de aşa ceva. Furculiţa mea sări <iis farfurie şi zbură cât colo.

Sângele lui curge prin venele ei. Pentru mine, e suficient de contaminată, am răspuns sec.

— Dar nu suficient încât să te împiedice să vrei s-o atingi, aia ironiza ea.

Am zâmbit.

— Să pângăresc ceva de-al lui ar fi o satisfacţie în plus.

M-am ridicat. O vază căzu în spatele meu, fără îndoială

‘X

doborâtă de viitoarea mea soţie. Apoi zgomotul unor tălpi goale lipăind pe podeaua de lemn şi bufnete înfundate când urcă scările spre aripa ei. Am lăsat-o pe Sterling în bucătărie ca să fiarbă în sucul supărării ei şi am urmat-o voit relaxat pe viitoarea mea soţie. M-am oprit la etaj, între cele două aripi, înainte să mă retrag în birou. N-avea niciun rost să încerc s-o calmez.La trei dimineaţa, după ce răspunsesem la toate

inclusiv ale cetăţenilor îngrijoraţi despre **starea** **ros** **^Hri∗**

Illinois, am decis să văd ce face Nemesis. Nu-mi *rJ* °r ^ co%)"

era o pasăre de noapte, având în vedere că eu trebuia

%

zesc în fiecare zi la patru, dar ei părea să-i placă să ia$â nf Cunoscând-o pe viitoarea mea soţie capricioasă, nu era să încerce să scape din colivia ei. Cu siguranţă îsi luase ok, să zăngănească gratiile. M-am dus în camera ei si am des, ’ x-

uşa fâră să bat. Camera era goală.

Furia începu să-mi clocotească prin vene şi m-am abţine, nu înjur. M-am apropiat de fereastră. Bineînţeles, era lap^

O ţigară îi atârna în colţul gurii ei cu buze pline şi trandaf^. Plivea într-o grădină de legume care nu existase înainte ~ arunc in aripa de est şi s-o las să-şi facă de cap.

— Cu puţină speranţă şi multă dragoste, o să supravieţui^; până la iarnă, spuse ea... ghiveciului cu ridichi?

Şi se referea la ea sau la ridichi? Faptul că vorbea cu le^-

mele era o trăsătură tulburătoare a personalităţii ei ciudate.

— Fii bună cu mine, OK? Pentru că el n-o să fie.

Nici tu nu te numeri printre nominalizaţi la titlul deLoţdt

‘X

Anului, Nem.

— Crezi c-o să-mi spună vreodată a cui era ziua?

Se lăsă în genunchi şi atinse frunzele de salată. *Nu, n-o s-o facă*.

— Mda, nici eu nu cred asta. Oftă. Dar oricum, bea nişte apă. O să vin să văd ce fad, mâine-dimineaţă. Oricum n-am nimic altceva mau bun de focut.

Chicoti, se ridică şi îşi stinse ţigara pe terasa de lemn.tfem îl trimitea pe Smithy să-i cumpere un pachet de ţigări ► fiecare zi. Mi-am notat în minte să-i spun că soţia unui sena- tornU avea voie să fumege ca un furnal în public.

Am mai stat câteva clipe, apoi m-am îndreptat spre foaier. Aşteptam să se deschidă uşile de la balcon şi s-o prind în drum spre scări. După ce-am aşteptat câteva minute lungi — ceva ce uram din suflet să fac — am coborât scările şi am luat-o spre terasă. Mă scotea din sărite că dispăruse. Mai întâi, distrusese fotografia lui Romeo, iar acum se furişa şi stătea de vorbă cu viitoarea ei salată. Am deschis uşile de la balcon, gata să răcnesc la ea să se ducă la culcare, când am zărit-o în celălalt capăt al grădinii. Era în a doua magazie, unde ne ţineam containerele de gunoi. Grozav. Acum vorbea şi cu gunoiul.

Am pornit spre ea. Am observat că sub picioarele mele nu mai foşneau frunzele uscate. Grădina era într-o stare mult mai bună. Francesca era cu spatele la mine, aplecată peste un container verde de reciclare, înconjurată de gunoi. N-aveam cum s-o spun frumos. Scormonea în gunoi.

Am intrat în magazie şi m-am sprijinit de tocul uşii, cu mâinile băgate în buzunare. O urmăream în timp ce căuta prin sacii de gunoi. Mi-am dres glasul, ca să-mi anunţ prezenţa. Tresări.

— Cauţi o gustare?

A
îşi duse o mână la piept şi clătină din cap.

— Eu doar... Doamna Sterling a spus că *hainele pe* care

2 ˅ ʷ
le-am... aa...

— Distrus?

— Da, sunt încă aici. Cel puţin, o parte din ele.

Făcu un gest spre maldărele de haine de la picioarele ei.

— O să lc trimită mâine la o casă de binefacere. trc ele pot fi reparate. Aşa că m-am gândit că, dacă mai ^ aici, atunci poate

*
o
n
t
ţ

că...

Şi fotografia mai era aici.

încerca să recupereze fotografia lui Romeo fără să ştie a era, după ce ne văzuse pe Sterlîng şi pe mine serbându-i zj, j naştere. Nu ştia că n-avea s-o găsească. O întrebasem pc Sterli care îmi confirmase că mormanul cu poza fusese dus ck Mi-am trecut apăsat o mână peste obraz. îmi venea să Iove., ceva. Surprinzător, nu pe ea. I se citeau durerea şi regretul int, părite pe faţă când se întoarse şi mă privi cu emoţie. înţelese* că nu sfâşiase doar stofe — dă-le naibii de cârpe —, ci o pane importantă din mine. Avea ochii plini de lacrimi. Mi se păru o ironie că-mi alesesem toată viaţa de adult femei cu sânge rece. nesentimentale, doar ca să mă însor cu o mimoză hipersensibili

— Las-o baltă. N-am nevoie de mila ta, Nemesis.

— Nu încerc să-ţi ofer milă, Escrocule. încerc să te consolez.

— Nu vreau nici asta. Nu vreau nimic de la tine, în afara de supunere. Şi, poate, la un moment dat, să te am în pat.

— De ce trebuie să fii aşa de vulgar?

Lacrimile îi faceau ochii să strălucească. Era şi o plângi-cioasă. Ar fi fost cu putinţă să fim mai puţin compatibili? Nu credeam.

— De ce trebuie să fii o epavă emoţională? i-am replicat tăios şi m-am întors să plec. Suntem cum suntem.

— Suntem cum alegem să fim, mă corectă ea, azvârlind o bucată de material la picioarele mele. Şi, spre deosebire de tine, eu am ales să *simt*.

— Du-te la culcare, Francesca. Mâine mergem în vizita la părinţii tăi şi aş aprecia dacă n-ai arăta ca naiba la braţul meu.

—

— Chiar mergem?

Nu-i venea să creadă.

— Da.

Versiunea mea de a-i accepta scuzele.

Versiunea mea de a-i da de înţeles că nu eram un monstru. Nu în noaptea aia.

Noaptea care marca ziua de naştere a bărbatului care mă învăţase cum să *fiu bun. Şi, ca omagiu, am permis această mică crăpătură în scutul meu, să-i dau Francescăi un strop de căldură. Răposatul meu frate fusese un bărbat bun.*

Dar eu? Eu eram un *escroc grozav.*

CAPITOLUL ŸfiB6Ă

'Pᵗuutce4ca

— Spune-mi doar cine era. O fostă iubită? Un verişor dispărut? Cine? *Cine*|

Am luat-o la întrebări a doua zi pe doamna Sterling, and nu lucram în grădină. Fumam la greu şi mă uitam prin gunoi după fotografie — singurul obiect pe care viitorul meu soţ il
preţuia şi eu reuşisem cumva să-l stric.

Ea îmi răspunse aspru şi tăios. îmi explică, printre pufnete si între două apeluri telefonice, ţipând iarăşi la cei de la compania de curăţenie, că, dacă voiam să aflu mai multe despre viaţa lui Wolfe, trebuia să-i câştig încrederea.

— Să-i câştig încrederea? Nu pot nici măcar să-l fac să-mi
zâmbească.

— Ai încercat?

Mă scrută cu privirea ca să vadă dacă mint.

— Ar fi trebuit? Practic m-a răpit.

— Şi te-a salvat de părinţii tăi.

— Nu voiam să fiu salvată!

SreHiojS» >i'[n] concluzionat eu, era senilă. Schimbase

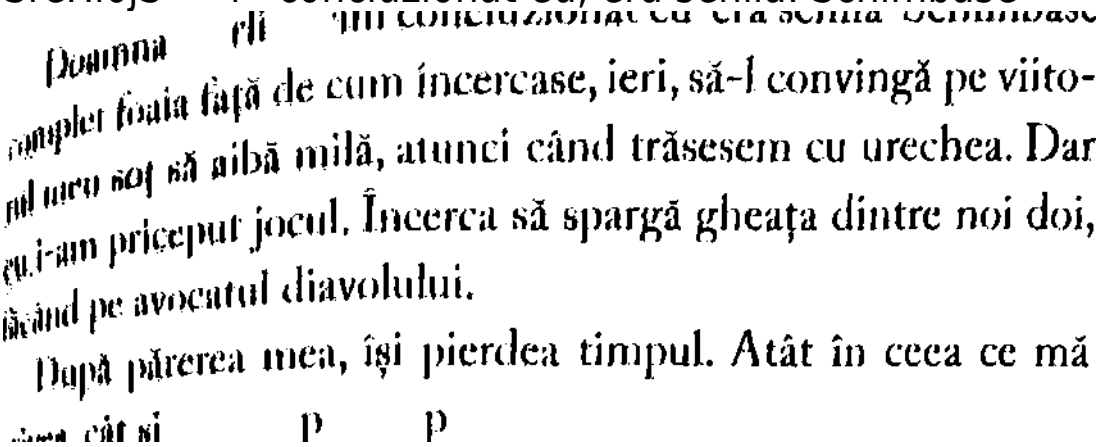

Doamna [illegible] concluzionat cu era senila Schimbase complet foaia față de cum încercase, ieri, să-l convingă pe viitorul meu soț să aibă milă, atunci când trăsesem cu urechea. Dar eu i-am priceput jocul. Încerca să spargă gheața dintre noi doi, făcând pe avocatul diavolului.

După părerea mea, își pierdea timpul. Atât în ceea ce mă [illegible] cât și [illegible]

Există două lucruri pentru care oamenii ar trebui să fie recunoscători ca le primesc fără să le ceară: dragoste si să fie salvaţi, Ţie ţi-au fost oferite amândouă. Totuşi, draga mea, tu pari destul de ingrată.lotuşi* ciondănelile cu doamna Sterling erau partea mea judenită a zilei. Arăta mai multă pasiune şi implicare în viaţa meu decât Wolfe şi tatăl meu la un loc.

„fhrMil î'i [a'11] Priveil Pe Wolfe-

Logodnicul meu şi cu mine urma să ajungem la părinţii mei bora şase,pentru cină. Prima noastră cină în calitate de logodnici. Doamna Sterling spusese că era esenţial să le demonstrez iilor mei că eram fericită şi bine îngrijită. M-a ajutat să mă preoţesc, să-mi pun rochia de vară, galbenă şi lungă de sifon, şi sandalele asortate Jimmy Choo. în timp ce-mi aranja părul în fnp oglinzii, mi-am dat seama că discuţia noastră despre vreme, dragostea mea pentru cai şi a ei pentru romanele de dragoste îmi aminteau foarte mult de relaţia mea cu Clara. Ceva ce se semăna mult cu speranţa începuse să-mi încolţească în piept. O prietenă mi-ar fi făcut traiul în casa asta mai uşor

suportabil. Bineînţeles, noul meu logodnic băgase de seamă optimismul meu temător, pentru că decise să-l zdrobească din faşă şi să-mi trimită un mesaj:

Întârzii. Ne vedem acolo. Fără şmecherii, Nem.

Nu putea să ajungă la timp nici măcar la prima cină cu părinţii mei! Şi bineînţeles că se gândise că aveam să încerc să

Sângele mi-a clocotit în vene tot drumul. Cadillacul negru,a oprit pe alee în faţa casei părinţilor mei, iar mama şi Clara s-auia*» | L.J, oncw

grăbit afară, luându-mă în braţe şi Hărulându-mă I* * V,

parcă mă întorsesem de la război.Tata

stătea in p$_{r<il}$^ . ^i’ mul lui impecabil, şi se încrunta, in timp ce eu le ^ U'M'i braţe. N-am îndrăznit să-l privesc în ochi. Catul >$_{AUJ}$ * 1 1,1,11

” U)||iţ

urc scările, s-a dat la o parte, facându-mi loc să înv M *Vi* îmbrăţişat, nu m-a sărutat, nici măcar nu mi-a adresat $_{Vr}$ * cuvânt de bun venit. "

M-am uitat în altă parte. Umerii noştri s-au atins şi i$_{(llt}$, părut că ai lui i-au tăiat pe ai mei cu postura încordată

şi ţapj$_{fli}$

— Eşti frumoasă, *cara mia*, îmi spuse mama din spate, tri gându-mă de poalele rochiei.

— îmi prieşte libertatea, am spus eu cu amărăciune, in tirr^ ce mergeam spre sufragerie.

Mi-am turnat un pahar de vin, până să vină Wolfc.Mi-am petrecut următoarea oră conversând despre nimicuri cu mama, în timp ce tata plimba nişte brandy în pahar şi mă privea din cealaltă parte a camerei. Clara intră să ne aducă răcoritoare şi nişte zeppole ca să ne minţim foamea.

— Miroase urât, am strâmbat eu din nas.

— Poate că e logodnicul tău, spuse tata, stând pe spate, în jilţul lui directorial.

Mama râse.

— Am avut un mic incident cu fosa, în curtea din

spate. E în regulă acum.

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT

1

Se dusese o lună în care mama nu pusese piciorul în sufragerie, de frică să nu fie nevoită să ia parte la o discuţie despre logodnă problematică, mai ales că Angelo n-avea să se însoare prea curând. *Din cauza mea.*

Mama îşi muşcă buza atunci când îşi dădu seama că sunase a acuzaţie, jucându-se cu manşeta. Făcea des asta. I-o atribuiam stimei scăzute de sine, după atâţia ani de căsnicie.

— Desigur, Angelo o să-şi revină.

— Gândeşte înainte să deschizi gura, Sofia, zise tata.Ţi-ar prinde bine.

Când pendula bătu pentru a doua oară în seara aia — anunţând că se făcuse opt — ne-am mutat în sufragerie şi ne-am aşezat la masă. Nu l-am scuzat nicicum pe Wolfe, având în vedere că nu-mi răspunsese la mesaje. Eram ruşinată şi îngrozitor de dezamăgită că bărbatul care mă luase de lângă familia mea mă lăsase baltă.

Mâneam toţi trei cu capetele plecate. Sunetele făcute de solniţe şi de tacâmuri erau insuportabil de stridente în tăcerea din încăpere. Gândurile mi-au zburat la bileţelele profetice din caseta de lemn. Am decis că toate greşiseră. Senatorul Keaton nu putea să fie dragostea vieţii mele.

Bărbatul pe care-1 uram cel mai mult? Fără îndoială.

Orice altceva aş fi spus despre el ar fi fost o exagerare.

Pe când Clara ne servea aperitivele reîncălzite, am auzit sunând la uşă. Nu m-am simţit uşurată, ci îngrozită. Ne-am lăsat cu toţii furculiţele jos şi ne-am uitat unii la alţii.

Si acum?

>

— Ia te uită, ce surpriză plăcută! bătu mama din palme.

— Nu mai mult decât cancerul.

Tata se şterse la gură cu un şerveţel.

Wolfe apăru o clipă mai târziu, într-un costum

mandă, cu părul negru tăciune bine aranjat şi o cxp$_{r}$^$^{f;}$! ninţătoare.

— Senatorule Keaton, zise batjocoritor tata, fără să-şi $_{r}$-, ochii din farfuria de lasagna. Bag de seamă că ai decis ,$_{ntr}$° final să ne onorezi cu prezenţa.

Wolfe mă sărută pe creştetul capului. Uram felul în carţ facea să mă simt. Il dispreţuiam pentru că întârziase aşade^. şi era atât de nepăsător. Şi pe mine însămi, pentru că sem ca o fraieră, în clipa în simţisem buzele lui pe pârul rr^ Tata urmărea scena cu coada ochiului, vizibil amuzat şi satisfac- *Eşti nefericită*, *Francesca*, *zău asafi* mi spuneau ochii lui. *Da, papa. Sunt. Bună treabă.*

— Ce ţi-a luat atât? i-am şoptit-strigat eu lui Wolfe, lovit-du-1 cu piciorul pe sub masă, în timp ce se aşeza.

— Afaceri, răspunse scurt, punându-şi şervetul în poală cu a mişcare rapidă şi luând o înghiţitură generoasă din paharul a vin.

— Deci, nu doar că lucrezi toată ziua, începu tata în tom. lăsându-se pe spate şi împreunându-şi degetele pe masă, dar o mai şi trimiţi pe fata mea la facultate. Ai de gând să ne dai nişte nepoţi în următorii zece ani? întrebă el abrupt, chiar dacă nu-i păsa.

însă eu vedeam dincolo de aparenţe. Ştiam f&ră urmă de îndoială că interpelarea asta nu era doar despre educaţia mea. Viitorii copii ai lui Wolfe Keaton, indiferent cât de mult sânge Rossi urmau să aibă, nu aveau să moştenească niciodată afacerea lui papa. Senatorul Keaton n-ar lăsa să se întâmple una ca asta. Prin urmare, căsătoria mea cu Wolfe nu îi ucidea doar visul unei fiice perfecte care creşte copii frumoşi, bine educaţi ş

ijltiţii.iltti li JiainigM şl moştenirea, llifH fnecrcu «ii NC separe |H de mine, încetulcu încetul, cu "A »r fercuMcă de durere, ^,,0 şl dădea seama cA ml liAngcu inimii.

[1] |y| rtm ul(u(lu Wolfe. Se uitM lu ceasul lui Curficr, *evident* **să se termine cina.**

fntreulv'o pe li leu tu. liu c responsabilă tic *programul ci* **lP |rt (acuitate.** *Şi* **de pAntceul ci.**

~ Chiar aşa, spre murea meu dezamăgire. Femeile au nevoie Jc băfbafl adevăraţi cure sft Ic spună ce vor. Dacă «unt lăsate dc ţ.,ţpul lor, sunt predispuse să facă greşeli nesăbuite.

— Băfbufii *adevăraţi* **nu fac pe ei de frică dacă soţiile lor obţin studii superioare şi puterea de-a supravieţui fâră ci, scu- /jiţi-nii limbajul.**

Wolfe îşi îndesă nişte lasagna în gură şi-mi făcu semn să-i dau piperul. Era pe un teritoriu ostil, dar se arăta foarte calm şi relaxat.

— In regulă, chicoti mama, atingând mâna tatălui meu. A auzit cineva ultima bârfă despre cea mai recentă operaţie esteticii 11 soţiei guvernatorului? Umblă vorba că pare permanent surprinsă şi nu despre scandalul lui cu impozitele.

— Ce o să studiezi, Francesca? o întrerupse tata pe mama, îndreptându-şi atenţia spre mine. Fără îndoială,

nu crezi cu adevărat că poţi să devii avocată.

Mi-am scăpat din greşeală furculiţa în lasagna. Stropi mici de suc de roşii au sărit pe rochia mea galbenă. Am şters petele cu un şervet şi am înghiţit nodul din gât.

— Nu poţi să mănânci niei măcar o aluniţă de cină fără să &d un dezastru, sublinie tata, înfigându-şi cu putere furculiţa în lasagna.*m* **J u, SHfcN**

— Asta din cauza că tatăl meu mă ,0 1 culului şi a mamei mele Nu pentru c ă Mim m< aţ)'lf,ţ/lV/v — VtanccMa,ai un coelicieni de mt<lig*mi , dwu avoc ată, dar probaţii! nu una bună. Şi ţ, 4S |lWf ’ viaţa ta. Ai fi o stagiară leneşă şi dată afară A» ir*,-, (’ resursele tuturor,imlusive ale tale (.'a >ă nu *uui* trun

iu calitate de soţie a senatorului Keaton, i *M* sufle :4î care chiar merită locul ăla de muncă. Nepotismul *•». gravă boală din Americ a.

— Hu credeam că c crima organizată, < omenră V/-/iu o altă înghiţitură de vin.

— Şi pe tine..., tata îi aruncă o privire viitorului n,< pe mine m-ar fi ţintuit la perete, dar Wolfe râm.»^ netulburat.Te sfătuiesc să termini eu prostiile. Ai pne.:* vrut. Să-ţi reamintesc că am pornit de josr No vă A au nilc în sân, să ma uit cum îmi distrugi tu tot. Sunt ur.v c foarte descurcăreţ.

— Ameninţare notată, chicoti Wolfe.

— Deci ar trebui să stau acasă şi să fac copii pe *hix** rulantă?

Mi-am dat farfuria la o parte. Eram sătulă de mâncare, conversaţie şi de companie. Mama se uita de la unul la altul, ochii cât cepele. Era un mare dezastru şi eu eram chiar li miji" Tata îşi aruncă şervetul pe farfurie, semnalând servitorilor terminase. Doi dintre ei se grăbiră să-i ia farfuria din taţii, dauu din cap încontinuu.

Erau speriaţi.

— Ar fi un început hun.Totuşbcu un soţ ca al tău,

Dumnezeu ştie**UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT |** *w*

— V în soţ pe cave *tu* l-ai ales.Am înfipt furculiţa în ceva din farfurie. îmi imaginam că era

ifî .

— Asta a fost înainte să aflu că o să te focă să lucrezi ca o...

—... femeie din-secolul douăzeci şi unu? am terminat eu propoziţia în locul lui.

YVolte chicoti în paharul de vin, atingându-mă uşor cu umărul. Tata îşi goli paharul, apoi îl umplu până în buză. Nasul îi era niai roşu, obrajii mai aprinşi sub luminile gălbui ale candelabru- iui. Obişnuia să bea mereu cu măsură. în seara asta, n-o făcuse.

— Şcoala ta cu internat a fost o creşă scumpă şi sofisticată pentru cei bogaţi şi cu relaţii. Doar pentru că te-ai descurcat în Elveţia nu înseamnă că poţi supravieţui în lumea reală.

— Asta pentru că m-ai ţinut departe de lumea reală. Nu, ci pentru că nu te poţi *descurca* în lumea reală.

Luă paharul plin cu vin şi-l aruncă în cealaltă parte a camerei. Paharul se izbi de perete şi se făcu zob, vinul roşu se împrăştie pe covoare şi pe tapet precum sângele.

Wolfe se ridica, îşi sprijini mâinile pe masă şi se aplecă, pri- vindu-1 pe papa în ochi. Pentru o secundă, timpul se opri în loc şi toată lumea din cameră păru mult mai mică, ţinându-şi respiraţia şi holbându-se la logodnicul meu. Aerul nu-mi mai ajungea in plamam.

— Asta e ultima dată când ridici tonul la logodnica mea, ca să nu mai spun de aruncat cu lucruri înjur ca o maimuţă de circ prost dresată. Nimeni — vreau să spun nicio persoană de pe lume — nu vorbeşte cu viitoarea doamnă Keaton în felul ăsta. "Doar eu pot să fiu furios pe ea. Doar mie îmi dă explicaţii. Eu o să fiu singurul bărbat care o s-o pună la punct — daca şi când va fi nevoie, Tu o să fii respectuos, agreabil şi politicos faţă de ea.i

_Dacă nu m-am făcut înţeles, spune acum şi o să vezi cum voi
Tdistruge toate lucrurile de care îţi pasă.

Atmosfera era încărcată de ameninţare şi eu nu
voiam să fiu aici când se întâmpla. Nu puteam suporta umilinţa
d'un să-i nu toată. Îl uram pe amândoi, dar trebuia să ţin cu unul
ochi pe tatăl
di meu. Aceiaşi ochi care sclipeau de mândrie şi respect nu cu

mult timp în urmă, de fiecare dată când intram în cameră, în timp ce el visa la căsătoria mea cu un bărbat dintr-o familie bună, din Organizaţie, şi la cum aveam să-i umplu casa asta cu nepoţi fericiţi şi privilegiaţi.

Ochii ăştia erau goi.

Am sărit în picioare şi-am plecat, deşi nu ştiam încotro si merg. Abia vedeam din cauza lacrimilor. Picioarele m-au purtat singure în camera de oaspeţi de la etajul unu, din cealaltă parte a casei, unde era aşezat pianul.

Mi-am şters repede lacrimile şi m-am ascuns în spatele pianului, strângând bine poalele rochiei în jurul meu, ca să fiu siguri că nu mă zărea nimeni dac-ar fi intrat în cameră. Era copilăresc, dar nu voiam să fiu găsită. Mi-am încolăcit mâinile în jurul picioarelor şi mi-am ascuns faţa. Tremuram toată şi plângeam.

100 I U,
SHEN

Au trecut câteva minute până când am auzit pe cineva intrând. Era inutil să mă uit. Oricine ar fi fost, nu era o companie bine-venită.

— Ridicâ-ţi capul. -

Dumnezeule. Pulsul mi-a luat-o razna la auzul vocii lui. *De ce d*

*?*Am rămas nemişcată. îi auzeam paşii, din ce în ce mai *prt>ape. Când, în cele din urmă, mi-am ridicat capul de pe genunchi, logodnicul meu stătea pe vine, în faţa mea, cu o expresie sobră.

Mă găsise.

Nu ştiam cum, dar o făcuse.

Nu mama. Nu tata. Nu Clara. *El.*

— Ce ţi-a luat atât? m-am răstit eu, ştergându-mi lacrimile de pe obraji.

Mi se părea copilăresc că încercam să mă aliez cu el, dar era singurul. Mama şi Clara aveau intenţii bune, dar niciun fel de putere asupra tatăl meu.

— Am fost prins la muncă.

— Mai putea să aştepte până mâine.

~ Ar fi putut, dacă nu s-ar fi amestecat tatăl tău. Am avut o întâlnire într-un bar pe nume Murphy s. Mi-am lăsat servieta acolo. A dispărut de lângă mine, apoi a izbucnit un incendiu misterios în bucătărie, care a cuprins şi restul barului, în scurt timp, Ghici ce s-a întâmplat.

— Italienii şi irlandezii sunt rivali de la începutul anilor ’20, în oraşul ăsta.

ţ

T V _ 1 * V A V

Kidica o sprânceana.

— Tatăl tău a pus să-mi fie furată şi arsă servieta. A vrut să distrugă dovezile pe care le am împotriva lui.

— A reuşit?

— Ce fel de idiot îşi ţine cel de mai de preţ lucru într-un singur loc, fără copii de rezervă, şi umblă cu el ziua în amiaza mare?

Genul de oameni cu care se încurcă tatăl meu.

— Ai de gând să-i spui? m-am smiorcăit eu. *m | | x mm*

Aş \MVUMa m\ I bis nit w[1] flAuduAm^. Knir ţ(,rtlj[r] ^

Atunci *w* o sil w opvmcA.

Hl\u\ NUl uu»

Ştiam cA spune adevărul, Ştiam, dr asemenea,* a,,

adevăr decât aş li putut scoate vreodată de la lutul

Votul avea sens acum, l\tpa aranjase ni neara aula

dmatiu* Volit să iUntvv(p,i\ dovezile pe nur Wollr

WoltV sc stvădula să dc/.umorHese un alt dezastru publică fusese doar circ AŞA de pe tort.

— îl tute,

Mă holbam IA podea, cuvintele scăpându mi din amărăciune, Dar era ci\t se poate tic adevărat.

— Ştiu.

WoltV se aşează tu ţaţa mea şi-şi încrueişă picioarele.. M;t uitam la croiala pantalonilor lui. Făcuţi la comandă, lix pentru înălţimea şi silueta lui, CA toate celelalte în ceea ee-1 privea. Un bărbat atât de calculat, am decis eu, avea sA riposteze şi mai dur, de îndată ce se hotăra să-l pedepsească pe tatăl meu.

Şi tata nu avea să se oprească până nu-1 distrugea. I Jind dintre ei avea să-l omoare pe celălalt şi eu eram prinsă la mijlociu războiul lor.

Am închis ochii, încercând să-mi adun puterea să ies din cameră şi să-mi confrunt părinţii.Totul era aşa de încurcat.

Sunt un căţeluş nedorit, care fuge din uşă în uşă

prin ploaia torenţială, *căutând adăpost*.

M-am târât încet, în pofida raţiunii, în poala viitorului meu soţ. Ştiam că greşeam. Ştiam că, făcând asta, mă predam. Mă dă-

deam bătută, li ceream protecţia atât faţă de tatăl meu, cât şi faţă de haosul meu interior. Intram direct în cuşca mea, rugându-1

CUMîi»\HmUMNIMArllUNMAmi| | 1(1.1

„jituw iniummu tVimu i-i> o mlm'itmii I nimi uimi oin |nr

v^^^WvAv\»lui ovUos. ('uşca era caldă şi etam in Mifpuaii|il.

puteam să (iu rănită. Ml »un im olarii braţele pe ^^rulluiţii n\i'tun i(\Nv\i\^pu(capul la pieptul lul, (iiiiîiulii mi ,0a>nuţia ca să nu plâng, pl înlemni.

M am gândit la ce îmi spusese itonmnu Sterlitig, Să **I >IHULIC/ ^blândeţea,** Săi **înving un iubirea,**

'itĂH*) A) A* *i'umww /)«) mi voi? imiuntvnl h)u, Simt? nul %*

încet» braţele iui ni*au înconjurat, de parcă îmi înţelesese ^pmdarea, deschisese porţile şi îmi lăsase armata, înfometată şi ■''inâ de răni, să se turbeze în cetatea lui. Se apleci! ţii-mi puse Vinile pe obraji, ridiciinviu-tni ca|>ul. Privirile ni s au întâlni!. Pramatât de aproape unul de celălalt. Puteam ssi- i văd culoarea imică a ochilor, nuanţa aia argintie. Palizi ţii înfricoşători ca planeta Mercur, cu pere albastre, ca de gheaţă. Am ştiut imediat cil ent i> fisurii în musca Ini de indiferenţii ţii cit era treaba mea să-mi croiesc drum prin ea mai adânc ţii sil-mi plantez seminţele acolo, Să Ie cresc ca în grildina mea ţii sil sper din suflet că o să înflorească.

Își apropie capul de al meu. Buzele noastre se întâlniră, de parcă s-ar fi cunoscut de mult. Mi-am dat seama, litră să tresar, ca într-adevâf se ştiau. A fost un sărut diseret, care îmi dădea putere.Timp de câteva minute lungi, ne-nm explorat reciproc, cu mişcări precaute. Singurul sunet care se auzea era al buzelor şi limbilor noastre, care lingeau nişte răni adanci. Iar când ne-am desprins, mi s-a strâns inima dureros. IVI-am temut e-o să iasă din cameră furios, aşa cum o tăcuse data t recută când nesărutaserăm. Dar el mă mângâie pe obraz şi se uită la • încruntat. >

—Te-ai săturat de tatăl tău pentru săptămâna asta, Nenp

Am tras adânc în piept.

— Cred că mi-am făcut plinul pentru tot anul.

— Bun. Pentru că încep să cred că n-am petrecut destul timp cu logodnica mea şi mi-ar plăcea să remediez asta.

In drum spre casă, Wolfe îmi luă mâna strâns şi o apăsă pe coapsa lui musculoasă. M-am uitat pe fereastră, dată de gol de micul zâmbet de pe buzele mele, pe care încercam să-l ignor.

După ce am ieşit din camera cu pianul, mama mea îşi ceruse mii de scuze pentru cina dezastruoasă. Tatăl meu nu era prin preajmă; şoferul lui tocmai ieşea de pe alee, în timp ce ea inventa scuze. Probabil se ducea într-un loc unde să poată complota împotriva viitorului meu soţ. Nu că numitului logodnic i-ar & păsat prea mult.

Am îmbrăţişat-o pe mama şi i-am spus c-o iubesc. Am spus-o sincer, chiar dacă mi-am seama că îmi schimbasem complet părerea despre ea. In copilărie, crezusem cu tărie că mama ar fi putut să mă protejeze de orice. Chiar şi de moarte. Nu mai credeam asta. De fapt, o parte din mine credea că se apropia ziua când eu va trebui s-o protejez.

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT | 2

Am jurat să nu-i fac niciodată asta copilului meu.

Când o să am o fiică, o s-o protejez de toată lumea, chiar şi de tatăl ei.

Chiar şi de moştenirea noastră.

Chiar şi casetele de lemn eu zeci de ani de tradiţie în

m-a ajutat să-mi îmbrac scurta de lână şi-i aruncă maniei $_0$ privire pe care n-o merita.

Acum» în maşină-, cu mâna aşezată peste a mea, îmi mişcă palma urcând mai sus pe piciorul lui, mult prea aproape de zona dintre picioare. Coapsele mele s-au încordat, dar nu mi-am tras mâna înapoi. Singurul lucru pe care nu-1 puteam nega şi de care nici nu-mi păsa: viitorul meu soţ îmi stârnea o reacţie în tot corpul.

Cu Angelo, mă simţeam ca acasă, protejată. Cu Wolfe, simţeam cum iau toc. De parcă putea să-mi curme viaţa în orice moment şi tot ce puteam face era să sper la mila lui. Mă simţeam în siguranţă, dar nu protejată. Dorită, dar indezirabilă. Admirată, dar neiubită.

Când am ajuns acasă, doamna Sterling stătea în bucătărie şi citea un roman de dragoste istoric. Am intrat ca să-mi iau un pahar cu apă, cu Wolfe pe urmele mele. De îndată ce-şi luă ochii de la paginile îngălbenite, ea îşi lăsă ochelarii pe nas şi zâmbi.

— Cum a fost seara voastră? flutură din gene, prefacându-se inocentă. Plăcută, presupun?

Probabil ne dăduse de gol faptul că intraserăm amândoi pentru prima oară într-o cameră.

— Ieşi, ordonă Wolfe, fără să pară ameninţător.

Doamna Sterling ieşi din cameră, chicotind. Mi-am turnat

un pahar cu apă, refuzând să mă uit la el. Veniserăm aici pentru ea el voia să petreacă mai mult timp cu mine. N-aveam nicio îndoială că nu îl interesa inteligenţa mea sau conversaţia. Când mi-am dat seama de finalitatea a ceea ce avea să se întâmplentre noi, am simţit un gol undeva între inimă şi pân. panica mi-a invadat tot corpul.

— Vrei nişte apă? am spus eu, cu o voce piţigăiată.

Wolfe mă luă în braţe din spate, învăluindu-mă cu co^ lui, plimbându-şi o mână de pe coapsa până pe burta mea. ii^, luă în palme sânii mici, făcându-mă să tresar din cauza şocului şi a plăcerii inexplicabile. Buzele lui calde erau pe umărul meu

Ii simţeam erecţia. Inima îmi batea cu putere. *Oh, Doamne.* Tot corpul lui era înfierbântat, iar senzaţia că eram protejată de el ca de un scut mă facea să mă simt deopotrivă neajutorată şi invincibilă.

Mi-am băut apa cu înghiţituri mici, fără grabă, în timp ce mi-a strâns un sfârc între degete, prin rochie şi sutien. Am gemut şi spatele mi s-a arcuit involuntar, încât a trebuit să pun paharul pe tejghea înainte să-mi scape din mână. El a râs încetişor, mângâindu-mi iarăşi coapsa şi strecurându-şi mâna prin crăpătura rochiei. îşi trecu vârfurile degetelor peste marginea chiloţilor mei de bumbac şi îmi gemu în ureche. Mi se făcu pielea de găină. în loc să fug cât pot de repede — întregul meu corp mă implora să fac asta —, m-am trezit că îmi doresc să mă dizolv în braţele lui. Eu eram deşteaptă care-i spusese că nu-s virgină. Acum trebuia s-o scot la capăt cu urmările minciunii mele prosteşti.

— Apă? am murmurat iarăşi, îngrozită când mi-am simţit chiloţii uzi lipindu-se de piele.

Corpul meu se simţea rebel şi aventuros sub degetele lui, dar mintea îmi spunea că suntem în continuare rivali.

îşi lipi penisul de fundul meu, prin rochie. Am gemut şi m-am lovit cu osul bazinului de bufet. Durerea loviturii era cu o plăcere pe car? nu puteam s-n înţeleg O pun? Waftine M dorea s* ^ din nou»

— Acum o vreau doar pe viitoarea mea soţie.

-Ah.

M-am ui rar în tavan» storeându-mi creierii după vr SĂ mai

^xuv Avea să mi-o tragă pe la spate» ea un animal? Nu ştiam

unic despre sex. Awisesem suHc.ie.nt timp ea sA caut pe inter

^ şi să citesc totul despre viitorul meu soţ. Kra un afemeiat şi

?sese o mulţime dc iubite şi aventuri. Întotdeauna erau temei

rirre educate, ai picioare lungi şi pAr strălucitor, din familii •*

:;oe.In tabloide, atârnau mereu la braţul lui şi se uitau la ţaţa lui de parcă privilegiul asta era un cadou deosebit, proaspAt pi i sair de la el. Dar printre toate articolele de laudă la adresa lui, ni găsit şi multe titluri care miroseau a scandal. Camere de liotei cu un cos de gunoi plin cu prezervative folosire, un incident la toaletă, la o gală dară de partidul lui. Se tncuiase intr-o maşină cu o prinţesă din Europa timp de două ore, spre dispreţul omiliei şi al regatului acesteia.

Trebuie s-o luăm încet. Nu te cunosc încă.

Îmi tremura mâna. Am vrut să-l împing, dar n-aveam forţă. Eram în continuare cu spatele la el.

— Ne-ar ajuta în privinţa asta dacă am merge împreună în pat, zise el.

JL

îmi doream să mă fi gândit înainte de a-i spune că mă culcasem cu Angelo. Dar, pe măsură ce timpul trecu.se, minciuna devenise din ce în ce mai gogonată.

Mă întoarse ca să mă uit la el şi mă împinse cu spatele pe tejghea. Eram atât uimită, cât şi tulburată de cat de uşor mă

manuia.

1 | L.J.
SHEN

încet? am repetat, cu o voce tremurândă.

— încet, repetă el, ridicându-mă şi punându-mă pe tejg}^

Păşi între picioarele mele de parcă o mai făcuse de mii der>fj înainte — şi chiar aşa era. Doar că nu cu mine. Rochia mi * ridicase. Dacă s-ar li uitat în jos — o făcuse, desigur — put^ să-mi vadă chiloţii galbeni ca rochia şi cât de umezi erau. apucă de tund strângându-mă bine îşi lovi bazinul de al meu. Apăsarea lui pe chiloţii mei uzi îmi tăie respiraţia.

Chiloţii mei *foarte* uzi.

Eram fleaşcă. Ruşinată până în măduva oaselor. Speram că nu avea să mă atingă acolo, jos, pentru că asta i-ar fi demonstrat cât de mult îl doream.

Pleoapele mi se închideau, grele, împovărate de dorinţa mea. Mă sărută intens şi cu ardoare şi asta îmi puse pântecele pe jar.

^
îşi apăsă tare corpul de-al meu şi începu să se frece între picioarele mele. I-am trecut mâna cu degetele răşchirate pe spate, aşa cum văzusem că fac femeile în filme, bucurându-mă că puteam să-l ating oricum voiam. Mă simţeam bine, dar nu voiam să ml gândesc la nimic altceva. De pildă, că relaţia noastră era o minciună. Sau că minciuna era mai plăcută decât adevărul — ce era real în viaţa mea. Am lăsat la o parte sentimentele pentru tatii meu, dorul de Angelo şi îngrijorarea pentru mama.

Eram doar noi doi şi nu puteam să scăpăm de inevitabil.

Wolfe îşi strecură o mână între noi şi mă mângâie pe deasupra chiloţilor. Eram atât de udă, încât îmi venea să-mi cer scuze pentru că reacţionam astfel la corpul lui. Continuă să mă sărute, chicotind de fiecare dată când tresăream şi gemeam.

— Corpul tău răspunde atât de frumos, murmură el cu ceea ce ar fi putut trece drept uimire sinceră.

Săruturile deveniră mai dezmăţate, mai lungi, şi mai ude, mâna lui mângâindu-mă mai apăsat şi mai repede. Era de bine

de rău că eram atât de sensibilă la atingerile lui? Un alt lucru despre care să-mi fac griji, ca fată fără experienţă. M-am sur- dns desfacându-mi picioarele pentru el, invitându-1 să-şi con- ^ue numărul de magie. Unele fete se atingeau singure, dar eu preferam să n-o fac. Nu pentru că nu mi se părea în regulă, ci pentru că nu-mi puteam permite să-mi pierd virginitatea din greşeală. Era de nepreţuit. Dar el era viitorul meu soţ şi asta părea să-i placă.

Şi mie.

Ştiam că durea prima oară, dar într-un fel mă bucuram că era cu Wolfe, căci el avea experienţă.

Simţeam fiori prin tot corpul. Mi se părea că sunt pe cale să explodez. La un pas de ceva extraordinar. Gura lui mă devora cu mai multă mânie, dar ştiam că nu era aceeaşi mânie din ziua în care mă dăduse afară din camera lui.

— Atât de umedă, mormăi el, împingându-şi degetul pe jumătate în mine, prin chiloţi.

Mi-am arcuit spatele şi am închis ochii. Corpul mi-era străbătut de o mie de senzaţii care mai de care mai copleşitoare. L-am atins uşor între picioare. Erecţia lui uriaşă era chiar mai fierbinte decât restul corpului. îmi trecu prin minte un gând şocant. Voiam să-l gust.

Unde-mi era capul? De ce l-aş vrea aşa? Asta cu siguranţă nu era ceva de povestit Clarei sau mamei. Nici măcar doamnei Sterling.

Doamne, *Francesca. Gura ta? Perverso.*

Mi-a ridicat coapsele, punându-le în jurul taliei lui, săru- rându-mă, în timp ce mă ducea în braţe pe scări. Aveam în continuare braţele agăţate de gâtul lui. Mi-am dat seama că mă ducea într-un dormitor — al lui sau al meu — şi că nu putea

m

«-ajung la arta. Trebuia »ă~i «pun că eram virgini. *Ca* /
mea, existau reguli. Şi că una dintre ele era fără <tcx căsătorie. Dar mărturisirea ar fi fost mult prea jenantă îr,^ de acum.Trebuia să aleg un alt moment. -

— La«ă~m& jos, i-am spus printre săruturi.

— **Eu nu fac oral din principiu, dar tu eşti** suficient <lt ^**tată.**

Ce? **Mă cuprinse frica. Era aproape gata să mă** devoreze **^ acolo, pe podea. Eram deja la etaj când am** început **ca să mă desprind din braţele lui. îmi dădu** drumul ime/fe **uitându-se cum mă Împleticesc, până mă lovesc cu** spatele >. **perete.**

— **Nemcsis? se încruntă el, lăsându-şi uşor bărbia** în piep **Părea mai degrabă confuz decât furios. în ciuda tute**

defectelor lui, Wolfe nu mă forţase niciodată fizic.

— Am spus că nu sunt pregătită!

— Ai spus-o ca şi când te-aş fi escortat personal la porţik

iadului. Care-i problem a? '

îmi era ruşine de comportamentul meu. Ruşine şi de minciuna mea, şi de faptul că eram virgină. Şi, nu în ultimul rând de faptul că îl doream atât de mult. Numai de atât fusese nevoie ca să-l uit pe Angelo? Să-l simt pe

Wolfe apăsându-mi corpul'

— Eşti virgină? întrebă, aproape zâmbind.

Râdea aşa de rar, încât începusem să cred că nu era capabil de bucurie adevărată.

— Bineînţeles că nu sunt virgină.

M-am plesnit peste şold şi m-am întors spre camera mea El mă apucă de braţ şi mă strânse din nou la piept. Mâ topeam toată lângă el.Am nevoie doar de puţin timp*Tu ai mai multă experienţă

Nu este o competiţie.

^ Am citit ziarele, nii-ani mijit ochii acuzator. Fşti un ^asanova.

— Casanova! râse el. Să te însoţesc la cel mai apropiat portal ca să te pori întoarce în secolul şaisprezece? întrebă el teatral, cu ul i accent britanic.

Ştiam că vorbeam ca o pudică. Şi mai rău — că fusesem crescută ca una şi că urma să tic greu să mă eliberez de lanţurile scrupulelor. Dar nu aveam nouăsprezece ani. Nu chiar. Aveam manierele unei doamne de cincizeci de ani şi experienţa unui copil.

— Las-o baltă.

Şuieră printre dinţi şi îşi reluă surâsul zeflemitor,

— Bine. Fără sex. Putem să ne riiccm de cap ca liceenii. Ca în vremurile bune.

Asta mi se părea la fel de periculos. Cunica, însăşi ideea de a fi cu el în aceeaşi cameră, cu uşile închise, mi se păţea scandaloasă.

— In camera ta?

Dădu din umeri.

— Tu alegi. Unul dintre noi va trebui să plece, când se termină. Nu-mi împart patul cu femeile.

— Dar cu bărbaţii?

Mă simţeam iarăşi în largul meu. Mă bucuram că nu mai eram pe teren minat.

—Ai grijă ce zici, domnişoară Rossi, asta dacă nu vrei să-ţi astup gura eu ceva lung şi tare până îţi trosneşte maxilarul

De data asta ştiam că glumea şi-a tost nevoie chiar să-mi ascund rânjetul, lăsându-mi capul în jos.

— Şi să dormi singur e un principiu?

— Da.

Nu-şi împărţea patul cu partenerele, nu facea sex oral era interesat să aibă o relaţie cu o femeie. Nu ştiam prea ^ despre a fi cu un bărbat, dar eram destul de sigură că soţul ^ nu era o partidă grozavă.

— Presimt că urmează o întrebare â la Francesca, zi$e cercetându-mi fata.

Mi-am dat seama că îmi muşcam buza de jos, gânditoare

— De ce nu faci oral? l-am întrebat, roşind iar.

Nu mă ajuta nici faptul că purtam conversaţia asta în cui holului, unde doamna Sterling putea să ne audă. Desi^ Wolfe nu părea deloc stânjenit, rezemându-se de perete uitându-se la mine.

— Gustul chiar îmi place. Ce nu-mi place deloc e să îng^- nunchez.

—Ţi se pare înjositor?

— N-aş îngenunchea pentru nimeni. N-o lua personal.

— Sunt sigura că există multe poziţii care nu necesită asta.

Ce spuneam f

— Dar, în toate, persoana care oferă plăcere arată ca o slugi, spuse el zâmbind.

— Şi cum de nu-ţi împărţi niciodată patul?

— Oamenii pleacă. Este inutil să te obişnuieşti cu ei.

— Se presupune că un soţ şi o soţie nu pleacă.

— Cu toate acestea, tu ai fi mai mult decât dornică să scapi de toată povestea asta, nu-i aşa, draga mea logodnică?

Am tăcut. Făcu un pas spre mine. **INIMA CUIUI** frig. Nu de când mi dădusem seama de ea. Nu mai eram aşa de îndărătnică să, **HAMUT** | *w*

părinţii mei n-aveau să se lupte pentru mine. Angelo spusese că ^yeam să fim împreună în viaţa asta, dar nu mai auzisem nimic je atunci. Cu fiecare zi care trecea, îmi era din ce mai uşor să respir tară să simt o greutate în piept.

Dar nu i-am mărturisit asta lui Wolfe. N-am rostit ceea ce corpul meu îi transmisese în camera cu pian a părinţilor mei.

M-am desprins din îmbrăţişarea lui, spunându-i astfel tot ce era de spus.

încă nu sunt pregătită.

— Noapte bună, Escrocule!

Am pornit spre dormitorul meu.

Simţeam tăişul vocii lui în spate gata să mă rănească, dar într-un final cedă. îmi acceptă reticenţa de-a mă culca cu el.

— Somn uşor, Nemesis!

CAPIÎOLUL MdE

Il urmăream de pe bancheta din spate a pc Cadillacului detectivul pe care îl angajasem, "Frânţi portiera şi bătu la uşa lu, Rossi. Mama Francescăi răspunse şi el îi înmâna un plic maro. Plecă fără să zică un cuvânt, aşa cum îl instruisem.

Arthur Rossi încercase să distrugă dovezile pe care le aveam împotriva lui.

Eu aveam să-l distrug pe *el.*

Umplusem străzile oraşului Chicago cu şi mai mulţi poliţişti si informatori. In ultimii treizeci de ani, el condusese străzile astea cu mână de fier. Şi acum, în doar câteva săptămâni, reuşisem să-i anihilez mare parte din putere.

Detectivul pe care-1 angajasem îmi raportă că Arthur începuse să bea mai mult, să doarmă mai puţin şi chiar ridicase mâna asupra a doi dintre cei mai de încredere oameni ai lui. Pentru prima oară în treizeci de ani, era văzut ieşind din propriile cluburi de striptease, mirosind nu doar^a ţigări şi alcool, ci şi a alte femei. Două dintre ele, care nu erau din oraş, au fost suficient de proaste încât să-l lase pe detectiv să le facă poze cu Arthur.

m I
U.SHEN

fU-wwew uu‘,te |wW*mc $ |*m ’*V,{1 nV/,)‘,|ul ,ui nl
^iHVeAS* «* termine piva minimi,
\^?ut dumirii vio pe tutu imunei lViuicescâl nlnd u scos fx>îck'vlîn pUe, fn acelei timp, strângeam şi tui o scrisoare în .O $crisv>ate pentru mine, vio lu soţul oi. Ar li con|iuul *&tra\>eram sigur dc asta, dacă nu I ar ti incriminai unit tic turc.

Mama Fnmccscâi alergii vlupil muşina alini a detectivului, ,fsreUmb&tă înainte ou ca sit-i poară puiul întrebări.

Am deschis scrisoarea şi am mit-o in grăbii.

Era o invitaţie. Voia sil dea o petrecere vie logodiul în cinstea mustri

En\ suspect, dar pe de alţii parte înclinam s;l-i acord prezum- pa vie nevinovăţie. Mii gândeam c;l voia sil se dea în spect acol şi $H tacă pe toţi sil creadă cil avem binecuvântarea lui, ca să-şi revendice mai multa putere asupra situaţiei. în plus, incendiul de la Murphvs nu-1 ajutase cu nimic. Servieta mea (care mi conţinea dorezile împotriva lui, aşa cum fusese el informat) dispăruse şi acum dezgropase securea războiului eu irlandezii, care mieau incendiul ca pe-un arac direct la adresa lor.

Să spun câ ultima întâlnire dintre Francesea şi părinţii ei se Încheiase prost, după mine, ar însemna subestimarea secolului. Petrecerea le-ar fi dat o şansă sa remedieze situaţia. Nu c-aş fi avut de gând să mă joc de-a *7b? Bnuiy Bum b*[5] cu un mafiot, dar ultimul lucru pe care mi-1 doream era o nuntă cu scandal şi o mireasa

5 Sircom american **despre viaţa de familie, creat de Shcrwnod Scluvartz. Primul episod** a **fost difuzat** în **1969.**

care să plângă. Şi viitoarea doamnă Keaton se pricepea să bocească de fiecare dată când lucrurile nu ieşeau pe placul ei; dispreţuiam asta la ea.

Fnmccsca *m* din nou la biserică. Petrecea mult timp l_a^ vicii. După ce că era o pudică şi o plângăcioasă, era şi ^ ghicii — o călugăriţă în secret. Partea bună era că nu-mi p_{ut} afecta şansele dc-u obţine şi mai mulţi susţinători în campa^ Toată lumea iubea o lamilic creştină bună. Nu trebuia ca ei să ştie că mirele era mai interesai: să şi-o tragă cu prietena de familie Astăzi, Francesea văzuse decoraţiunile pentru nuntă.Ţinând cont că amândoi căzuserăm de acord că nu aveam nevoie de repetiţie pentru dineu, ne-am decis asupra unui eveniment rapid în casa Domnului, urmat de-o cină modestă la părinţii ei acasă.

Arthur ne mai întreba, în scrisoare, dacă vrem să-i onorăm cu prezenţa noastră şi să stăm peste noapte la ei, urmând ca a doua zi să luăm un mic dejun festiv.

Era o ocazie bună să-l invit să discutăm despre toate şi sa-i prezint planul meu, pas cu pas. Cum aveam să iau tot. Apoi să-i dau vestea că banii, proprietăţile şi reputaţia nu contau şi să-l fac să realizeze că nimic n-avea să-l ajute, câtuşi de puţin, în situaţia lui disperată.

Francesea şi cu mine n-aveam să-i dăm niciun nepot.

Poate că nu era rău să aibă şansa de-a petrece un timp cu mama ei. O recompensă pentru comportamentul ei raţional.

A.

m I

U.SHEN

— Înapoi acasă, i-am zis lui Smithy.

— Ai un miting de susţinere la şase, îmi atrase atenţia unul dintre Agenţii de Protecţie (un titlu pompos pentru bodyguard, dar care pica bine — căci n-aveam nicio şansă să-mi amintesc numele lui).

De obicei, era treaba asistentului personal să-mi aducă aminte de obligaţiile mele sociale. însă era a cincea oară pe vara$_{c}$|nd $cca gastroentcrită şi acum le dădea mesaje în neştire , * fynîrhv P celorlalţi bodyguarzi ca să-mi respect programul, ^fîi fluturat din mână.

Să ne grăbim.

Mi gândeam la logodnica mea în timp cc treceam pe lângă faijittrilc Sears, pizzerii cu neoane ieftine şi cântăreţi ambulanţi ^pretind biruri actuale. Francesca mi se băgase pe sub piele. îfH\’L hotărâtă şi fără atenţie sau încurajări din partea mea.

Mâ aştepta în fiecare scară în grădina ei de legume. Avea un parfum straniu de atrăgător. Mirosea a noroi, ţigări şi săpun şi ent semiîmbrăcată — vreun neglijeu lung şi subţire, care i se îip® de corpul transpirat. Era mereu surprinsă şi încântată iîiiflQ când o întindcam pe pământul umed, încă îmbrăcat în

vwmm, îmi plantam un genunchi între picioarele ei şi-i devora gura dulce până ni se crăpau buzele şi ni se uscau gurile. Totdeauna gemea când îi duceam mâna la penisul meu, ca să mi-! frece. încercase chiar să mi-1 frece până la ejaculare — în {milion, un loc suficient de deschis pentru ea ca să se simtă fe siguranţă, dar îndeajuns de ferit ca să nu avem parte de public. Vedeam uimirea şi bucuria din ochii ei, când îi atin- pm, nu tocmai accidental, clitorisul prin chiloţi. De fiecare dată când îi ofeream şansa să se distanţeze, ea îşi lipea corpul ic-al meu şi deveneam o singură persoană.

M-am ţinut de cuvânt şi nu am iniţiat sexul între noi. Mi gândeam că se apropia şi ziua aia. Era receptivă, sentimentală *fascinată.* Partidele cu ţipe cinice şi experimentate precum Kristen erau de mult apuse. Chiar

dacă se mai culcase cu bărbaţi, Francesca era pură. Eu aveam s-o învăţ toate trucurile pe care flăcăul Bandini nu putuse s-o înveţe şi aveam să rnă delectez

ftcând asta.*m* i (• -A ww

tifIHriMti ***ifc tkit-H i»| Ut t- WtfiH*** M$_r$ ^ $_y$

iMfty fttfifl *fiWMHt Ui u*hU U*

/

> '

MM *V"* **# tm** *iMttow i **>4* fym w* '"*

iM *diU H4* **UiHM In** *\m* **Mm** *& itn***** **, ***

llff I MfHMIdfH fllMtii* *i jt/ţff jffi fnfat t\ţ** **./, ^**

V^i-lil i^ff IM l/ilo/mf *UtAitil#* **d* vmhMmu** **Ut>*

t ʳSi $_{r>J}$

ti **|ll((ifi Hiillw Iţi |lliM W** *i\i< iWln ni* **I**

I (iillr)ll lunii (W W nliiiil IM M#|ı,ı,ıı|,(« *ni vili ilmi***,,...'**

< (ˡvn i u A . N i M i i f Mk*pk Iм» *****,«,** *; ^,*

liMf *r / ii im i* **şhWW di** *h* **lhh< (te Mrfifw »*,**

A mı irijmm# ftpwm Kmilby, in timp м-

^AVA **Un^** *|6<>* **t .im ı.|ı* hiiii.Wi,**

tiiinii iiMH ptodiiWM h,,ii imilfi mafioţi de/M o»:*Mf$_{,1}$ **ului aţi şi toiul IIIIMI** I I,I **nă vimibr.M ,*{i fm ıM mfma şi ^ pMiwj** i â hilui avea hfl lin in fp|/,uU pentru drvi, Şi avea «-/i fir. iudtilă n* i îHîiţ'iiiu Mrâvile (ii* ciou ii imului l'VaiMraa-ăi.

l'iulocului cerea ı м im AP iul &ft ini dcM'ltidîi ţiMrlitr»,in timp ic al doilea &Ă Meu lol timpul in npulelr, mm, In formaţ» asia, iun iruver&ul ţmp^lCM tu yayou uneai şi neinfţrijii spredS direa sniiulfl, cenuşie şl deprimantă, trcrăod printrr. bnriijuldi: ilr metal cм elevi cuiuvuuMmuţi şi părinţii lor, care veniw.râ vadă мм luM elev ui şcolii, ruppcr " urma să den мu spectacol in scara aia, INiştml aven »mu inului icinealîi pe Inţri iledt un

VOIMIM dio *littrry* IV»//rr şi oişte cicatrice dubioase, M-.un indreptut degajai spre directoarea liceului, o temele cu forme pline,imbrftcutA iuir-uu cosUuvr ieftin şi cu o Uumoarc unii'HO. ftu alergii sp»*c nunc,afuudi\ ndu-şi tocurile în jiiimauiul usni.

Scuulurulc Kcatou! Suntem extrem de l'încâmnţi.,.,iiHc\'u eu şl exact atunci răsună un foc de armă.

(Inii! Jjjjtrc AP-'işti silii instinctiv pe mine şi mă culcă la De **Oamenii** j«»s. mi-um întors capul într-o parte şi m-am uitat alergau *"n(|]^mea de dincolo de în toii re baricade. direcţiile.

Părinţii îşi trăgeau copiii jf ndnîl, bebeluşii plângeau şi profesorii ţipau isteric la elevi să mimeze. Directoarea se aşează pe iarbă şi începu să ţipe în fata ,1K*ii,îU't>periudu *şi capul cu mâinile.

MnlţumtSi pentru ajutor, cucoană.

(h) alt glonţ şuieră prin aer. Apoi încă unul. Şi încă unul, fifi'iue din ce în ce mai aproape.

— Dă-te de pe mine, i-am spus bodyguardului de deasupra.

— Dar protocolul spune că...

— Să-l ia mama dracu’de protocol! am izbucnit eu, o rămăşiţă a vieţii mele anterioare, nu chiar plăcute, strecurându-se în limbajul meu. Sună la urgenţe şi lasă-mă pe mine să mă descurc cu asta!

Se ridică de pe mine cu reticenţă. Am sărit în picioare şi am început să fug după puştiul cu arma. Mă îndoiam că mai avea gloanţe în chestia aia. Şi chiar dacă avea, dovedise că trăgea prost. N-ar fi putut să mă împuşte nici dacă îl luam în braţe. Alergam drept spre el. Ştiam că nu eram atât curajos, ci mai degrabă răzbunător şi prost, dar nu prea-mi păsa.

Ai mers prea departe, *Arthur,* am gândit eu. *Mai departe decât te credeam în stare.*

Se purtase frumos, îmi trimisese o invitaţie la o petrecere de logodnă şi propusese să rămânem la el acasă. îşi construise un alibi. Pun pariu că stătea undeva în public, în clipa asta. Poate chiar turna supa în castroane prin vreun subsol al unei nenorocite de case de binefacere

.Până să ajung la asasinul meu imberb, lumea se Capot au acum era expus. Se întoarse şi o rupse la era fugă. Eu n\ rapid. L-am prins de la spate de tricoul alb şi l- am smucit mine.

— Cine te-a trimis?

— Nu ştiu despre ce vorbeştil strigă el, dând din mâini şi^

picioare, în timp ce îl târâm înapoi, nu înainte să-i smulg ar^ din mână si s-o arunc cât colo.

>

Nici zece secunde mai târziu, zece maşini de poliţie nţ înconjuraseră. Din ele au ieşit poliţiştii de la brigada speciali, înarmaţi şi cu scuturi, şi l-au arestat. Am înjurat în barba. Aş mai fi avut nevoie de câteva minute cu el. Eram sigur că nu avea să-l toarne pe Arthur. Dar AP-iştii şi şoferul meu mă escortau deja în cealaltă parte a clădirii, urmaţi de doi detectivi şi patru

— Ceea ce ai făcut astăzi este un lucru demn de toata admiraţia, senatorule Keaton. Atacurile armate în şcoli sunt 0 adevărată problemă, în ultima vreme, iar eu..., începu directoarei *Dumnezeule, femeie, ţine-fi fleanca!*

— Răniţi? am întrerupt-o eu.

— Nu până acum, răspunse unul dintre poliţişti, în timp ce mă conducea spre maşina mea. Tot oraşul o să vorbească numi despre tine, în următoarele zile. A fost un act eroic.

— Mulţumesc.

Uram complimentele. Te făceau să-ţi laşi garda jos.

— Zion spune că va trebui sărVorbeşti puţin cu presa astăzi îmi transmise AP-ul meu — cel care mă apărase de poante - uitându-se în telefon.

— Bine.

—

Mi-am scos telefonul şi i-am dat mesaj lui Ariiutr. IVimul mesaj pe care i-1 trimiteam viitorului meu socru,

Mulţumesc pentru invitaţie. Logodnica meu şi ni mifu* acceptăm cu drag.

Mi-arn băgat telefonul înapoi, în buzunarul de la plopi al sacoului, şi am zâmbit.

Arthur Rossi încercase să mă omoare.

Urma să afle că era un laş şi că eu eram o pisică.

Cu nouă vieţi.

Două se duseseră, mai aveam şapte.

Mi-am petrecut următoarele zile vorbind cu presa, insistând pe conştientizarea înmulţirii atacurilor armate în şcoli şi folosind în interesul campaniei fiecare clipă a incidentului. Nimeni nu suspecta că fusese o încercare de a mă asasina. Puştiul —- un absolvent al unei şcoli italieneşti şi un puşcaş marin în vacanţă, căruia i se f&cuse frică în ultima clipă şi uitase naibii cum să ţintească — era acum în custodie şi insista că jocurile video îl motivaseră s-o facă.

In ziua petrecerii de logodnă, Nem şi cu mine ne-am întâi nit la parter, la ora şapte. Am făcut un duş şi rn-am îmbrăcat la birou,dar am ajuns acasă în timp util. Nu mai puteam s-o las pe Francesca la mâna lui Arthur.

Începuse să devină imprevizibil şi nud voiam amestecat în viaţa mea în care toate lucrurile mer geau brici.

1 | U. SM£W

Când am ajuns, Francesca mă aştepta, într-o rochie albă şi mulată care mi-a produs imediat o erecţie. Doamne, ce Im moaşă era. Şi Doamne, aveam să i-o trag în seara asta. Chiardacă trebuia sâ-i *ofer* preludiul care fi plăcea aţa de rr«r.- îmi cădea limba. Femeia era ddkioa&ă ţi dornkă *£ fk Şi *a mea.*

Şi *a mea.*

Şi *a mea.*

Dacă repetam cuvintele astea în gând suficient de puteam să le transform in realitate.

M-am apropiat de viitoarea rnea soţie, am apucat-o de ţi am sărutat-o, de faţă cu Sterling, care-i moşmondea *k f* rochiei. Bătrâna aproape leşina când buzele noastre se atinvsi Mă cunoştea de-o viaţă ţi nu mă văzuse niciodată sărutând femeie, în public sau altfel. Sterling se răsuci pc călcâi *t v** şterse grăbită la bucătărie ca să ne ofere intimitate.

Am ridicat amândoi din sprâncene în acelaşi timp. Şi corpurile noastre se mişcau 1a unison.

— Cum te simţi?

Mă întreba des asta, de când cu incidentul de la liceu. *îmi* doream sa n-o facă. Imi reamintea constant că era odrasla persoanei vinovate. Totuşi, ea n-avea habar de atacurile nechibzuite ale tatălui ei.

— Nu mă mai întreba. O sâ-ţi răspund mereu la fel — sunt bine.

— Sinceră să fiu, nu eu sunt cea îngrijorată. Ştiai că doamna Sterling trage cu urechea la tot ce facem şi zicem?

Nem strâmbă din nasul ei cârn.

I-am ciupit în joacă bărbia. Aflasem pe propria mea piele despre fascinaţia lui Sterling pentru treburile ajtora. La treisprezece ani şi jumătate, după ce mă masturbasem în camera de lângă ea, în ziua următoare găsisem pe noptieră o cutie de şerveţele şi o broşură despre sexul protejat. Am citit chestia aia

(jc două ori şi niciodată în cei treizeci de ani de existenţă mize- f fţibiiă pe planeta asta nu făcusem sex fără prezervativ,

I —Mă întreb cum ar reacţiona daca am face mai mult decât ne sărutăm.

Se îmbujora şi-şi plecă Ochii.

Poate ar trebui să te mai gândeşti la asta$_y$ draga mea. Am o erecţie uriaşă şi nu~mipasă de niciun auditoriu.

— Propun să aflăm în seara asta.

— Ce curios eşti, zâmbi ea. Ai fi un detectiv grozav.

Singurul mister pe care intenţionez să-l rezolv e cât de adânc pot să intru în tine.

Nu-mi vine să cred că eşti senator, murmură ea ca pentru sine.

Nici mie.

Petrecerea eşuă din clipa în care am pus piciorul în casa părinţilor ei. Nu eram surprins, dar nici satisfăcut.

In primul rând, de îndată ce-am ajuns la domeniul Rossi, am observat dubiţele televiziunilor prin tot cartierul, blocând strada principală şi atrăgând mulţi gura-cască. Arthur invitase jurnalişti şi reporteri de la posturile locale şi ei, desigur, dăduseră fuga la uşa lui.

Un senator se însura cu fiica unui mafiot. Era senzaţional.

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT | 3

Hotărât să nu-i permit lui Arthur să-mi dea viaţa peste cap mai mult decât o făcuse deja, i-am deschis portiera Francescăi şi am condus-o spre fosta ei casă, ignorând ţipetele reporterilor şi bliţurile aparatelor de fotografiat. De îndată ce-am intrat, Francesca se agăţă de mine de parcă eram colacul ei de salvare şi eu am ~~realizat,~~ cu groază, nu încântare, că, într-un fel, eram. Nemesis nu se mai simţea acasă aici. Eu eram casa ei acum. Dar**cam <> c«s& mteură Jc bântuită, gata să-mi exorciza dorinţa de a o poseda.**

Părinţii ei ne-a» întâmpiitat, ţinând»-se la distanţă unul d$_{e}$ altul.

Mânui ci arăta de parcă nu mai dormise de vreo două luni şi era prea mult fardată, ca să ascundă efectele stării ei psihice, iar Arthur părea cu vreo câţiva centimetri mai scund. De vreme ce nu-mi făceam iluzii că Sofia Rossi şi-ar părăsi soţul care o înşela, am dedus că tăcusem exact lucrul pentru care venisem aici — să-i zgâlţâi puţin corabia şi să-i mai spulber una dintre faţadele vieţii lui.

Am executat ritualul uzual al pupăturilor şi îmbrăţişărilor, am ciocnit paharele de şampanie, apoi ei ne-au prezentat cercului lor de prieteni.

Am observat imediat trei lucruri:

1. Arthur Rossi invitase o reporteriţă cu picioare toarte lungi, foarte blondă şi foarte *retrogradată* din funcţie, în consecinţă foarte dornică de răzbunare, care mă cunoştea foarte intim —

Kristen Rhys.

2. De asemenea, îi invitase şi pe unii dintre cei mai dubioşi oameni din ţară, cu o reputaţie dintre cele mai proaste, inclusiv foşti puşcăriaşi, şefi de bandă şi alţii de teapa asta, de care ma feream, în mod normal. Spera ca astfel să-mi păteze reputaţia — şi n-aveam nicio îndoială că va reuşi,

de vreme ce Kristen era aici să ia notite.

>

3. Fără măcar să fie nevoie să mă uit, l-am găsit imediat pe Angelo, stând cu un pahar de vin în mână şi făcând conversaţie cu ceilalţi oaspeţi.

Asta nu era o tentativă de a mă calma şi de a-mi arăta că

soţii Rossi erau de acord cu nunta noastră. Era o înscenare

— Avem un public select în seara asta. Crezi că te descurci? jjni zâmbi ameninţător Arthur, învârtind licoarea in pahar.

Nu mai vorbiserăm de când acceptasem invitaţia lui. Nu Ic spusesem autorităţilor ce se întâmplase cu adevărat. Voisem mai multe lucruri cu care sâ-1 am la mână — încă un secret pe care il puteam folosi împotriva lui. Desigur, asta însemna *ci* kvul ista mişuna de agenţi de pază, din cauza viitorului meu

fcVTU.

Bine că mai trebuia să ne prefacem doar câteva săptămâni.

Francesca şi cu mine ne căsătoream curând, după care planul meu avea să fie pus în funcţiune. Urma să-l arunc în închisoare â să mă asigur că putrezea acolo, în timp ce mi-o trăgeam cu De-sa şi o invitam pe soţia lui să accepte ospitalitatea cuplului Keaton. Nu eram atât de generos încât să plătesc pentru reşedinţa luxoasă din cartierul italienesc. Mama Francescăi era hine-venită să se mute într-una dintre numeroasele proprietăţi pe care le deţineam în Chicago.

Ultimatumul avea să fie clar — dacă mama şi fiica voiau pmtecţia, banii şi mila mea, atunci era nevoie sa-i mtoarca spatele lui Arthur — mi se părea un final aproape perfect. La urma armei, un singur lucru era mai groaznic decât să-ţi pierzi o rudă apropiată şi îndrăgită în ghearele morţii — să pierzi dragostea şi afecţiunea sa cât încă e în viaţa.

— Mă descurc cu orice îmi dai, Arthur. Inclusiv, clar nu numai, cu odrasla ta, care este, ce-i drept, mânuită destul de drăguţ in spatele uşilor închise.

Am căscat, ignorând privirea surprinsă şi îndurerată a Francescăi.

Nu-mi stătea în caracter să divulg picanterii despre partidele mele, iar în cazul de faţă, chiar nu aveam nimic de divulgat. N

facuserăm nimic în afară de a ne freca unul de altul \\ s-o umilesc pe Nemesis, dar era necesar s-o fac ca sâ-l „ ^ pe tatăl ei. Şi dacă trebuia să aleg între

Arthur.

suferinţa ei şi lui, aş fi călcat oricând peste viitoarea mea soţie ca să-llov^

Nările lui Rossi fremătară, aţintindu-şi ochii asupra ^ două ţevi de puşcă.

îşi reveni repede şi întoarse capul spre fiica lui.

— Angelo Bandini şi familia lui sunt aici. Păcat că n-a ^ relaţia cu Emily, până la urmă, oftă Arthur, studiindu-i expr^ Francescăi peste marginea paharului, din nou dat de duşcă nicio surpriză din punctul ăsta de vedere.

Nemesis se holba în continuare la mine, zăpăcită. Cu un mare efort, se adună cât să-şi privească tatăl în ochi şi să-i vorbească. Dacă aş fi avut măcar jumătate de bun-simţ, mi-aş fi cerut scuze. Insă nu eram doar ticălos, dar şi dornic să-şi întărească această părere despre mine înainte să facem sex. Avea sa mă ajute să stabilesc limite pentru ce urma să fim şi ce nu.

— Oh?

Francesca zâmbi politicos, de parcă ar fi fost complet necunoscuţi. Fie viitoarea mea soţie era o actrită foarte bună, fie

într-adevăr îi trecuse obsesia stupidă cu armăsarul italian.

— îmi pare rău să aud.

îşi întoarse privirea la mine, cerând o explicaţie.

Tatăl tău e un nemernic. Ce zici? Mulţumită?

x

— Nu-i spune asta senatorului, prostuţo. Spune-i *lui* şi Arthur o împinse pe Francesca în cealaltă direcţie, spre Bandini.

Am dat s-o însoţesc pe logodnica mea, când Arthur îmi puse ferm mâna pe umăr. Zâmbea fals şi ameninţător şi duhnea a alcool. Mă sfredelea cu ochii lui mici şi roşii.Kwrtwn mi-*r plăcea sa | i-l prr/int |>c prictc-

Burtos

iWljpnwn care tocmai îşi dfltlitNr demisia ca . ^ vhipa ce şi pipase angajatele. Mai bine

^ wveriţă* Ar ti fost un litiu tic primă plinii

^ Jenant şi nu mi ar H pus moralitatea In îndoială.

sigur că ţi ar plăcea, Jar trebuie să mii ocup dc ceva. Am*Vw un pas în lănui, iar umerii noştri se atinseră.

— rtvKriu

l;p de hraţ şi mă trase înapoi. M-ain abţinut doar pen- stcănu u>tam să fee o scenă în prezenţa Iui Kristen şi să-i dau jSRs:S\i despre oare sa scrie mâine-dimineaţă.

— N-ai donat pentru campania lui?

iXT 'sem. Dar înainte să încerce să-şi bage scula în orice birou, inclusiv în ascuţitoare» electrică. Desigur, Burton ir: lângă mine. îmbrăţişându-ma şi felicitându-mă, în

ce mireasa mea se îndrepta ca atrasă de un magnet spre A~xia. care deja se repezise spre ea. Mi se zbătu o venă pe :r-?îâ văzându-i nerăbdarea. S-au întâlnit la jumătate şi s-au r~‘r b’usc, rămânând cu braţele atârnate pe lângă corp. Sdsjeneaîa lor îmi spunea că nu se schimbase nimic. încă nu

cum să se comporte ca să pară ne-îndrăgostiţi. I-am urmărit în continuare, fără să-i scap din ochi, în timp ce Burton începuse să ruruie braşoave, înşirând pretexte pentru a-mi explica & ce fusese nevoit să se retragă, Ideea că mie mi-ar fi pasat aproape că m-a deconcertat. In punctul ăsta, putea să omoare si *m* club întreg de striptease şi eu tot aş fi fost mai interesat de felul în care viitoarea mea soţie — viitoarea *mea* afurisită de soţie — se îmbujora la spusele lui Angelo, îşi lăsa privirea în Pământ şi-şi dădea o şuviţă după ureche. Ştiau că-i privesc, aşacă au păstrat o distanţă respectabilă» dar limbajul trupuri . indica, fără doar şi poate, intimitate.

^

Locul era plin de oameni şi a trebuit să-mi reamintc$c asta nu era nunta fiului lui Bishop. Nu se puteau furişa în|^ să şi-o tragă. Pe de altă parte, tocmai o umilisem în faţa tată ei ca să-l aţâţ, aşa că sfidătoarea mea logodnică avea toate moţj vele ca să mi-o plătească pe măsură cu singurul lucru care ^ că mă scotea din minţi — fostul ei... ce i-o fi fost. (Nu ştiam«j

nici nu-mi pasa cum îşi spuneau ei.)

— ... şi apoi le-am spus ca in niciun caz n-am sa accept ^ test cu detectorul de minciuni, continuă Burton să abereze ^
mâna pe umărul meu. însăşi îndrăzneala să ceară...

— Hei, Charles? 1 -am întrerupt eu.

— Da?

— Nu-mi pasă nici cât negru sub unghie de ce te-ai retras sau de restul carierei tale inexistente. Să ai o viaţă frumoasă. Sau nu. Din păcate, nu-mi pasă oricum ar fi.

Şi cu acestea, m-am descotorosit de el, am luat un pahar de şampanie de pe o tavă de argint, plimbată în jurul camerei aglomerate de unul dintre ospătarii care arătau ca nişte pinguini, şi m-am îndreptat spre viitoarea mea soţie. Eram la câţiva metri de ei, când cineva îşi făcu loc prin mulţime şi-mi tăie calea. Am văzut un cap cărunt, cu părul pieptănat pe spate şi tuns cu grija.

Bishop

Clătina din cap, zâmbind cu gura până la urechi. In sfârşit, după săptămâni întregi în care îi avusesem la mână pe el şi pe White, după ce aflasem că erau mituiţi-de Arthur, putea să-mi strice şi el planurile.

— Nouăsprezece ani? Trebuie să fie la fel de strâmtă ca afurisitul nostru de buget.

Chicoti şi-şi învârti whisky-ui în pahar.

—De unde să ştii tu ce înseamnă strâmt? TotuJ la tine e larg maleabil, inclusiv principiile, i-am zâmbit şi eu.

Eram, în toate privinţele, un gendeman perfect şi un partener politicos de conversaţie, când mă aflam în societate. Dar nu alai trebuia să-i impresionez pe Bishop şi pe White. O ştiam de dinainte de balul mascat şi tocmai de aceea îmi şi permisesem s-o enervez pe Francesca.

I — Nu-mi amintesc să-i fi făcut o impresie prea bună când v-ati văzut prima dată. Ca să nu mai spun că nu eşti singura persoană cu principii îndoielnice din încăpere, răspunse Preston, zâmbind şi facându-le cu mâna tuturor celor din jur.

Lasă aluziile, vorbeşte pe şleau, l-am repezit eu.

— Deja îl şantajezi pe Arthur pentru fiica lui. Asta-i clar. Fata nu e a ta.

Făcu semn cu bărbia spre Angelo şi Francesca. Angelo îi spusese ceva care o făcuse să-şi pună mâna la gură şi să-şi lase privirea în podea. *Era îndrăgostită,*

— Ce încerc să-mi dau seama este dacă asta înseamnă că White şi cu mine suntem în siguranţă.

Slavă Cerului pentru aroganţi cretini ca Bishop care primiseră mereu totul pe tavă. El chiar credea că scopul urmărit de mine era o puicuţă tânără, nu să-l distrug pe cel mai influent mafiot din Chicago de la Al Capone încoace. Ceea ce, desigur, era în avantajul meu. Dacă Bishop şi White aveau impresia că primisem deja ce voiam, atunci aveau să lase garda jos.

Astfel, chiar dacă separarea Francescăi de Angelo era esenţială, chestiunea asta deveni prioritară.

— Am ce îmi trebuie, am surâs.. s I ^lll[1] spţV mm<\ Inii ^i|MU

Cum C In păi? l'il llll %* r luşel sau ui o lenuii ȺI » mir ewmpktt splendid, Kcatou.

NU bucuram că nu vru posibil sA sugrum pe unrvu < (k j)f ÎVA, altfel lVslon Hisbop *wr* ti fost muri şi eu uş li io*,i ,.v U era mai apmpnuă sciţii' de poliţie. Nu şiium şi mu i,,, lf păsa de ce mă deranjase aşa tic umil telul in ture giivrriui-^ vorbise vlcspvv viitoarea meu soţie, de part A era un i ,tl dr, , pe care il cumpărasem, Mi-um m>ltl paharul de ţanij«Mr mi-am ridicat bărbia.

— Soţia tu cum c in put? bum intrclv.it.

— Pardon?

— Dc fapt, nu cred că o să te sar/,, Preston. r u Varsta don şoarei Rossi nu te îndreptăţeşte să vorbeşti despre eu u dc^.r o bucutu dc carne.

— Dar...

— Bucură-te mai departe de petrecere.

Am trecut pe lângA el, mjurându-1 în gând pe Arthur, pentru ci era un ticălos, pe Angelo, pentru cA exista, şi pe mine însumi, pentru că voisem sa pun mana pe frumoasa sirenă îmbrăcaţi u Nemesis. Deci7.ia de a mi căsători cu ea ar ti trebuit su l lege mai strâns pe Arthur de planul meu şi să-mi cureţe reputaţii Când colo, făcuse totul de o mie de ori mai dificil şi mai complex. M-am uitat după Nem prin mulţime, dar am găsit-o în schimb pe Kristen, cave-şi ridică paharul spre mine cu un zâmbet viclean.

CUM SĂ FURI O INIMĂ CU UN SĂRUT | 1

Era o invitaţie pe care am respins-o ignorandu-i gestul,cercetând camera cu privirea câteva minute, doar ca să-mi dau seama că Francesca şi Angelo nu mai erau acolo. Am urcat iac taj, am verificat camera ei, fiecare dormitor din casă, apoi băile, înainte să-mi aduc aminte că logodnicei mele îi plăceau grădinile. M-am gândit că, dacă Angelo şi Francesca voiau să şi-o tragă, aveau să-şi caute un loc retras. Dar uitasem un amănunt. Nemesis susţinuse că-1 *iubise* pe Angelo. Câteva săruturi şi promisiuni făcute pe fugă la apus pentru ei erau la fel de satisfăcătoare ca o tăvăleală în pat.

Am coborât scările spre grădină ca să-i găsesc stând pe o fântână de piatră, întorşi unul spre celălalt. El o mângâia pe obraz şi ea îl lăsa.

El îi dădea o şuviţă după ureche şi ea îl lăsa.

El îşi lipea fruntea de-a ei şi ea îl lăsa să facă şi asta.

Respirau amândoi cu greutate, în acelaşi ritm.

Şi eu stăteam acolo, mă uitam la ei şi simţeam cum îmi fierbe sângele în vene. Regretam că o umilisem în faţa tatălui său. Căci aflam, pentru prima dată, că acţiunile mele împotriva ei aveau consecinţe.

Eu îi compromisesem onoarea, aşa că acum o compromitea şi ea pe a mea.

Singura diferenţă era că eu o făcusem doar ca să înfurii pe altcineva. Ea chiar iubea pe altcineva.

Bandini se aplecă spre ea şi îşi plimbă un deget pe buzele ei. Ea îşi coborî din nou privirea, savurând un moment pe care amândoi ştiau că nu-1 puteau

prelungi. Era durere şi tristeţe în atingerea lui, confuzie în expresia ei, şi eu am înţeles că mă băgasem în ceva mai mare decât anticipasem. Asta nu era o iubire copilărească. Era dragoste adevărată.

Francesca îşi ridică ochii şi-i spuse ceva, luându-i mâinile într-ale ei şi ducându-le la piept. îl implora ceva.

Ce naiba poate sâ-ri dea băiatul ăsta ţi eu nu? Dai ilsput era evident. Dragoste. El îi putea oferi dragoste adevărată. ^ ce nu avea să primească niciodată în conacul Keaton Ni ^ partea mea sau a legumelor.

El dădu din cap, se ridică şi se duse spre uşile duble ale te, sei. Pentru o clipă, am fost surprins şi tulburat de uşurare* care am simţit-o, înainte să mă înverşunez din nou. Probata, ea ma observase şi n spusese sa ruga înainte ca eu sa-J omor mâinile goale. Am făcut un pas spre fântână, pregătit s-o cr,^ lângă mine şi să mă asigur că nu-mi mai scăpa din ochi pr? tot restul serii. Dar de îndată ce Angelo plecă, ea se jjtâ stânga, apoi în dreapta şi abordă un grup de femei de vr-, mijlocie. Conversa politicos, dar complet dezinteresată St • uita spre ferestrele de la etaj. După nici cinci minute, intri j casă.

Am urmat-o, convins că se ducea în acelaşi loc unde * dusese şi Angelo, când o femeie mă luă de braţ, obligâniîu-
^
sa ma întorc.

— I—ai făcut măcar un oral? zâmbi compătimitor Kiisten Rujul proaspăt aplicat şi părul blond prins bine în coc rnx faptul că se aranjase înainte să vină după mine. Mi-am elibera: braţul, chitit să urc la etaj şi să-mi găsesc logodnica,

dar ea-mi bloca drumul spre scările care erau deja pline de oameni. Nn m-aş fi jenat s-o împing la o parte din calea mea, dar nu era cea mai bună idee, având în vedere toţi agenţii de pază, presa şi faptul că era jurnalistă. Mă loveam iarăşi de întrebarea aparent eternă, încă de când o lăsasem pe Francesca să facă parte din viaţa mea — cariera şi reputaţia sau s-o prind cum mă însală>

Partea bună? — încă puteam să judec logic.

Partea proastă? — *Pentru moment.*

— Aî« săpături.

K&ten îşi pocni halonaşul de gumă cu aromă de fructe în meu şi flutură din gene.

— Şi, ai găsit vreun os de ros sau de supt?

Mă enerva că îmi mergea mai repede gura decât creierul. De thkri mă lăudam cu un admirabil autocontrol. Dar faptul că îeg<\inka mea şi-o trăgea probabil cu un tip la etaj mă facea să să dărâm pereţii cu ghearele. Deşi în urmă cu vreo două sbtămâni eram destul de satisfăcut c-o lăsasem pe Francesca srsi facă de cap cu Angelo, acum era cu totul altă poveste.

— Nu vrei sa ştii ce-am ~~aflat~~?

— Nu chiar.

Am dat-o binişor la o parte din calea mea, începând să urc sările. Se luă după mine, mă apuca de sacou şi mă trase de eL Mâ? *şsnsây scumpe*. Eram pe la jumătatea scărilor, când cuvin-

d mi făcură să mă opresc.

— Ştiu de ce i-ai tăcut asta lui Rossi. El a fost responsabil pestru explozia aia. Cea care i-a omorât pe părinţii tăi, când tu fflfi la Harvard.

M-am întors şi m-am uitat la ea — m-am uitat cu adevărat, sa doar mi-am plimbat ochii peste trăsăturile ei — pentru prima dată. Kristen nu era o jurnalistă proastă şi, în orice alte circumstanţe, aş fi respectat-o. Dar având în vedere că încerca să mă distrugă, n-aveam de ales. Trebuia să fac şi eu acelaşi lucru.

— Ce vrei să spui?

— Rossi te-a lăsat orfan, aşa că tu i-ai luat fiica, drept răzbunare. Dinte pentru dinte. Aş spune că e un titlu de articol destul de bun.

— Duse paharul de şampanie la gură şi bău. I-am zâmbit, stu- diind-o cu răceală.Am luat-o pe Francesca Rossî de soţie pentru ci, Intr-adevăr, nu pot să spun acelaşi lucru despre el o să-mi încălzească patul noaptea,

— Nici măcar nu împărţi patul cu ea, ce interesam.

Kristen bătu uşor din palme. Mi abţineam să nu rabyfr şi ea ştia. De vreme ce îmi dăduse drumul la sacou, m-axa ^ să-mi reiau drumul spre etaj. Angelo ieşi dintr-o cameri > oaspeţi, fâcându-şi loc pe lângă umărul meu, pe holul L-am mirosit şi am ştiut că tocmai făcuse sex. Buzele £ ^ umflate, era transpirat şi avea părul ciufulit. Ochii lui Krins: * învăpăiară la vederea lui Angelo încercând să evadeze. Cripz^ satisfacţie. L-am apucat de braţ şi l-am întors cu faţa spre *zâst* Noaptea asta avea să rămână în istorie drept cea mai urâi noapte din cariera mea de persoană publică şi, probabil, de KL Angelo se holba la mine, respirând greu.

Înnebunit. Cu respiraţia tăiată. *Vinovat*.

— Pleacă, până nu-ţi distrug viaţa, i-am spus lui Knstcn-Şi. de data asta, n-o să mai primeşti al treilea avertisment.

Ea râse înveselită.

— Se pare că voi doi aveţi multe de discutat.

Fosta mea amantă se îndepărtă. Râsul ei îmi mai răsurii ii urechi câteva clipe. L-am lipit pe Angelo de perete şi l-am apucat de guler.

Ştiam că nu dădea deloc bine.

Ştiam că trebuia să explic asta, mâine-dimineaţa.

Pur şi simplu nu-mi mai păsa.

— Cine era cu tine în camera aia? l-am întrebat.

— Te sfătuiesc să nu te mai porţi ca un bătăuş, daci nu vid să fii tratat ca unul.

Ţe sfătuiesc să stai departe de viitoarea mea soţie, până nu te otftor.

— Ai făcut sex.

— Mulţumesc, Shcrlock, eram acolo.

Râse, rccăpătandu-şi o parte din încredere, ceea ce rna înfurie mai tare.

— Cu cine?

L-am smucit de guler, aproape strângându-l de gat. Asta îi şterse zâmbetul de faţă. Ştiam că trebuie să mă calmez, înainte ca oamenii sa observe mica scenă pe care o făceam. Dar nu puteam nici în ruptul capului să mă adun.

— Ţi-am mai spus. Nu e treaba ta, Keaton.

— Senatorule Keaton, l-am corectat eu.

Nici vorbă. Exclus să mă reprezinţi tu.

Vreun motiv anume pentru care insişti să te urăsc?

Eşti pe lista neagră a viitorului meu socru, spuse el, fără să tresară.

Trebuia să recunosc — avea tupeu, nu glumă.

— Şi în cursa pentru câştigarea inimii Francescăi o să te înving.

— Mă îndoiesc că eşti capabil să mă întreci la ceva, în afară de ejaculare precoce, puştiule.

— Sunt complet pregătit să testez teoria asta. Apropo, i-am spus deja Francescăi că m-aş însura cu ea bucuros şi fără zestre şi câ sunt mai mult decât dispus ca familia mea să vină cu banii necesari ca s-o scoată din situaţia asta. Poate că ar trebui să-ţi găseşti o altă mireasă care să încapă în rochia pe care

ai cumpărat-o.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

Eram pe cale să-l pocnesc în mijlocul petrecerii mele de logodnă, când şi logodnica mea îşi făcu apariţia. Părea răvăşită şi aranjată în grabă. îşi şterse cu atenţie rimclul întins. Avea

ochii **imn, «emu**

Cti tk(!|bt\ Ihlai;

faptul că Ihuulini recunoscuse pe şleau că *m*

nili

un |,ad)(

niiiui arătat dar ce aveau să

vadă şi ceilalţi invitaţi de- era logodnicul ei,

La propria ei petrecere de logodnă,

La câteva minute după ce fusese la luatul meu

pui.

L-am împins pe Angelo pe scări şi am apucai o ţ viitoarea mea soţie. Ţipă şi se agită, înainte să-şi dea beauj* eram eu. După care văzu expresia de pe ţaţa mea, I Vu t*j în-tr-un mare bucluc.

— Ce vrei? se răsti ea.

0 *logodnică loială.*

0 *nenorocită de armă.*

Ca săpun capăt relaţiei noastre prefăcute.

— Tocmai ai încălcat pactul nostru verbal, Nemesis, bine să-i faci asta unui avocat.

Se încruntă, dar nu încercă să se apere.

Simţeam o ghilotină în mine care voia să-i separe frumoşii-i cap de trunchi.

In seara asta.

'ptcutceăca,

îmi ştergeam lacrimile. Tocmai îi mărturisisem mamei d începusem să prind drag de soţul meu. Revelaţia asta avea un gust dulce-amărui, chiar dacă nu însemna că-1 iubesc. Poate datorită întâlnirilor în miez de noapte din grădina de legum

e

u felului în care mă sărutase fără reţineri în faţa doamnei Stefling în seara asta.

— *Este sindromul Stockholm, mamă?*

— *Cred că este un început de dragoste,* cara mia. *Dragostea este, până la urmă, un pic de nebunie. Altfel nu este dragoste, ci doar un capriciu.*

— *Trebuie să fii nebun ca să te îndrăgosteşti?*

— *Bineînţeles. Săfii îndrăgostit înseamnă, prin definiţie, săfii nebun după cineva.*

— *Tu eşti nebună după tata?*

Mă tem că da. Altminteri, n-as mai sta cu el deşi mă însală.

* *

Deci se întâmplase şi asta. Mă luase prin surprindere, chiar dacă mă aşteptasem. Nu era ieşit din comun ca bărbaţii din Organizaţie să-şi ia o amantă sau două.

Mama spunea că, dacă îţi rupe sufletul, înseamnă că dragostea este reală.

— Dar n-ar trebui ca dragostea să te facă să te simţi bine?

— Oh, nimic nu este bun dacă nu are puterea de-a te face să te simţi şi rău. Totul ţine de proporţii, Francesca.

Proporţii

Mi-am dat seama de cât de mult ţineam la Wolfe, când Angelo mă dusese în grădină, departe de mulţime. în ciuda faptului că mă simţeam umilită şi furioasă pe logodnicul meu lipsit de inimă, voiam să stau cu el şi să-l înfruntăm împreună pe tata. Apoi Angelo se aşezase lângă mine, îmi dăduse la o parte o şuviţă de pe ochi şi mă întrebase dacă eram fericită. M-am gândit bine la asta.

Nu eram fericită.

Dar nu eram nici nefericită.Mi-am dat seama că nu doar că începusem să nutresc segmente inexplicabile faţă de bărbatul care mă ţinea prizo$_{n}$*$_{lţ}$ dar că nici nu mai tânjeam după atingerea lui Angelo cainaim’ încă îl mai iubeam pe Angelo, însă ca pe copilul care mă proţ$_{t}$ jase de fraţii lui şi îmi zâmbise la masă. In loc de mâinile),■ calde, familiare şi catifelate, tânjeam după palmele dure ale Wolfe. Revelaţia mă lovise ca un trăsnet şi i-am spus lui Angţ]$_{r}$ că, deşi mă simţisem prost când îl văzusem cu Emily, între n$_{f)1}$ doi se terminase.

Definitiv.

Când i-am văzut expresia, i-am luat mâna şi i-am strâns-o la piept, implorându-1 să mă ierte. Iar când s-a ridicat şi a plecat, nu mai voiam decât s-o găsesc pe mama şi să-i spun. Dar trebuia să mai aştept puţin, ca să nu pară că plecam împreuna.

Angelo dispăruse înăuntru la scurt timp după aceea. Andrea, verişoara mea, îmi spusese, între două sorbituri din paharul cu şampanie, că-1 văzuse intrând într-o cameră de oaspeţi de la etaj cu reporteriţa blondă cu care obişnuia să se ~~vadă~~ Wolfe.

— Cea cu părul drăguţ? înaltă? Slăbănoagă? Bronzatâr

Nu era nevoie să-mi aducă aminte că era superbă.

— Da, mersi.

în loc să fiu furioasă pe el, tot ce simţeam era o ostilitate ciudată. Dar nu din cauza lui Angelo, ci din cauza logodnicului meu, care mă umilise în faţa părinţilor, atunci când tatăl meu îi provocase.

Acum eram în maşină şi ne uitam pe geam, ca

întotdeauna, cum Chicago se perinda prin faţa ochilor noştri, maiestuos, mai cenuşiu decât ochii lui Wolfe. Mă jucam absentă cu tivul rochiei mele albe. Nu ştiam ce să spun sau să fac. încă o dată, Wolfe ajunsese la concluzia că mă culcasem cu Angelo. Şi încă o dată mj se părea că, dacă mă apăram, îi încurajam un obicei ţii că trebuia mereu să inventez scuze ca să vorbesc cu un prieten.

Chiar aşa o părere proastă avea despre mine? Făcuscrăm o înţelegere verbală şi, de atunci, trecuse un timp. Timp în care îl sărutasem şi îl mângâiasem şi îmi dcsfiicuscm picioarele pentru el. Oare asta nu însemnase nimic? Chiar credea că puteam s-o tac oricând, cu orice bărbat?

— N-o să mă însor cu o târfă, spuse Wolfe cu o hotărâre seaca, uitându-se în continuare pe geam.

In oglinda retrovizoare, l-am văzut pe Smithy, şoferul lui, tresărind stânjenit şi clătinând din cap. Mi-am închis ochii, impunându-mi să nu plâng.

— Atunci lasă-mă să plec.

— Aud cumva o mărturisire, domnişoară Rossi?

— N-o să mă apăr în faţa unui bărbat care nu merită pledoaria mea, am spus, pe un ton cât mai calm posibil.

— Merită Angelo furia mea?

— Nu mă sperii, senatorule Keaton, am minţit eu, ignorând suspinele care-mi strângeau gâtul.

îmi plăcea Wolfe. Sincer. îmi plăcuse că îmi luase apărarea în fata tatălui meu, că-mi oferise libertatea de a studia si a lucra

> 7 }

şi a pleca din casă neînsoţită. îmi plăcea că se războia cu familia mea, dar nu mă amesteca în asta. îmi plăcea şi că nu voia să fiu maşinăria lui de făcut copii. Că se purta

frumos când hotărâm să mă port şi eu frumos cu el. Că versiunea de care aveam parte — Wolfe ticălosul sau Wolfe admiratorul cu limba ascuţită — depindea doar de comportamentul meu. îmi plăcea cum mă lua în braţe, cum mă simţeam protejată, cum gura lui îmi facea pielea să-mi ia foc, cum limba lui îmi trimitea fiori prin tot corpul.

— *încă,* mă corectă el, cu maxilarul încordat. Încă I

— frică de

mine. "v 1

— Vrei să-mi fie frică de tine? I

— Vreau să te porţi cum se cuvine pentru o singură I

viata ta lamentabilă de răsfăţată. I

i v I

— Nu

m-am culcat cu Angelo Bandini, am spus 1

prima oară în seara aia şi — mi-am promis mie — I

ulrima oară. 1

—Taci din gură, Francesca. I

Simţeam o durere în piept şi un gust amar pe buze. 1

Când am ajuns acasă, a ocolit maşina şi mi-a deschis *yc* l

era. Am coborât şi l-am ignorat, deschizând uşa de la

iiftv* 1 Eram atât de nervoasă încât voiam să ţip până

rămâneam :Ţ. 1 voce. Avea atât de puţină încredere în

mine. Cine îl înrâist 1 făcuse atât de sceptic?

Probabil tatăl meu. Nu putea să existe alt motiv.

L-am auzit pe Wolfe în spatele meu dându-le

instmcd’ri bodvguarzilor să nu intre în casă, ceea ce

contravenea proton lului. El nu încălcase niciodată

protocolul.

M-am grăbit spre camera mea, disperată să mă adun şi $ mă gândesc la o modalitate de-a face faţă situaţiei. Nu m-am gândit că evitarea confruntării putea să pară ca o mărturisii. Singurul meu păcat era că stătusem într-un loc public cu Angdo şi u spusesem sa nu-mi mai trimită mesaje, r undea voiam sa-: dau viitorului meu sot o sansă.

* ¡

— Poţi să uiţi de facultate. înţelegerea a picat.

Wolfe îşi trânti telefonul şi portofelul pe poliţa de maimuri a şemineului din spatele meu.

M-am întors brusc. Nu-mi venea să cred.LUM SM rum u miiWM iu um SMHUI | ZUI

m-am culcat cu Angelo! m-am răstit la el pentru a

(|oua oară.

dumnezeule, mă scotea din minţi. Nu-mi ceruse nici măcar o explicaţie, nu-mi spusese nici măcar ce-1 îngrijora. Doar făcea presupuneri.

Wolfe se uita cu răceală la mine. M-am repezit la el şi l-am finpins în piept. De data asta, spre deosebire de prima şi a doua oarâ când mai făcusem aşa, se clătină, dând înapoi câţiva centimetri. Era furie adevărată în mine. Mi-am dat seama că voiam să-l rănesc mai mult decât mă rănise el pe mine.

Proporţii.

— Eşti sigur că eşti avocat? Pentru că nu te pricepi deloc să strângi dovezi. Nu m-am culcat cu Angelo.

A treia oară.

V-am văzut în grădină.

— Da, si?

Eram aşa de supărată, încât nici nu puteam să dau explicaţii. M-am agăţat de cămaşa lui, trăgând cu putere, încolăcindu-mi braţele pe după gâtul lui, obligându-1 să lase capul jos. Mi-am lipit buzele de ale lui, disperată să-i arăt că legătura şi atracţia dintre noi era reală, netrucată, cel puţin pentru mine, şi că în sărutul meu era ceva unic — o poţiune — pe care nu mai puteam să i-o ofer nimănui.

El nu se clinti, nu-mi răspunse la sărut. Pentru prima oară de când îl cunoscusem, nu dărâma orice obstacol între noi în clipa în care îi dădeam voie să mă atingă. De obicei, de fiecare dată când făceam cel mai mic gest de apropiere, se avânta şi traversa oceanul, sărutându-mă şi

mângâindu-mă la infinit. Mă devora dacă îl lăsam. De data asta, îi simţeam corpul rigid şi rece.

Am făcut un pas în spate. Durerea surdă din pţc răspândea în tot corpul.

— Te plac, Wolfe. Nu ştiu de ce, dar te plac. Mă f.lcj simt trupul altfel. E derutant, dar e adevărat.

Oh, chiar era cel mai adevărat lucru pe care-l spusesem odată. După cât de încinsă îmi simţeam faţa, roşe,iţa tui întorsese în forţă.

— Foarte drăguţ din partea ta.

îmi zâmbi batjocoritor. Părea mai înalt, mai masiv si ruai înfricoşător ca niciodată.

— Spune-mi, Nemesis, crezi că o să ai mai multe şanse ss intri la Northwestern dacă ţi-o trag până uiţi de Angclo?

— Poftim?

Am dat înapoi, zăpăcită. încă nu mă credea. Nu mai puteam face sau spune nimic ca să-i schimb părerea.

îşi ridică mâna şi mă mângâie pe obraz. De obicei, mă delectam cu atenţia lui, de parcă era o rază de soare într-o zi de decembrie. In seara asta, mângâierea lui mă facea să tremur şi nu de emoţie. Eram încă udă pentru că el era acolo, pentru că era prezent, pentru că se uita la mine. Dar totul părea greşit, pe dos, deformat. II doream, dar era o dorinţă murdară, disperata. Condamnată.

— Nu te mint, am spus, muşcându-mi buza ca să nu-mi tremure. De ce crezi mereu ce-i mai rău despre mine?

Se aplecă şi-mi şopti:

— Pentru că eşti o Rossi.

>

Am închis ochii. Inspiram venin şi expiram speranţă. Mă simţeam de parcă mă înecam, deşi stăteam în mijlocul foaierului, în braţele bărbatului cu care urma să mă căsătoresc. Ştiam

…. aă litc OH Mit nu mfi uriw fi. l)oar i fi *nu* eram figură

^ |U ^

^ Iii uţi li imil li Ioni In Maro «fi im I fiolei,

‘ ‘ UHIVOM «fi mii orrmlfi ş) rm prcti ffir/iii, prea avantajos

,11(111 mlne.sfl-i spun unim ni enun virginii,

Nu, irrluiiu sfi alic singur.

Iii infi, am şoptit, mtrrlîliai. Culcă Ir HI mine, ('om uniUMNft,

l'l Aut strâns din ochi, simţind cimi mi *ur* scurge *tonti mândria*

V jiiiniinCiCViiponimlti se ca ahunil.

^Tragc-tni-o până uit de Angelo,

Beii un pus în spate. Puteam «fi văd nun in el se *ducea* uri ră/M. Prea mândru să-mi accepte oferta, prea nervos ea. s-o rrfa.

* 1*1 H*

M-am agăţat de gulerul cămăşii lui, ridicându-mâ pe vârfuri şi lipindu-mi corpul de al lui. li simţeam erecţia şi asta îmi dădea speranţă, chiar dani falsa şi prostească.

— Te vreau.

— A II vrei pe Angelo mai mult.

Am clătinat energic din cap şi i-am sărutat obrazul, colţul gurii, buza de sus.

— Pe tine, am şoptit, doar pe tine.

A închis ochii, a tras adânc aer în piept: şi s-a îndepărtat de mine. M-am agăţat şi mai strâns de cămaşa lui.

-—Mă refuzi? Serios? am şoptit eu pe gâtul lui, simţindu-i nodul lui Adam pe buzele mele, barba şi muşchii încordaţi.

Cu fiecare părticică din corpul lui încerca să sc împotrivească, să lupte.

îngenunchează, scrâşni el, şi imploră-mă să ţi-o trag. M-am desprins de el, făcând ochii mari

.— Poftim?

— '{Vai lrus-o cu un alt bărbat la petrecerea *wmu'* **' logodnă, A doua oară de cariei ne-sttn logodit, Vreau** *VA)„* **nunchezi şi nit mii implori, Mă tem că rm**

wM M>

1 1 M

Nemesis, spuse el cu răceală, ridicând o sprânceană, oi r;w/i rul încleştat furioH,

Am rămas fără cuvinte.

Mi-am pus rnâna la gură, ca să-rni înăbuş ur» geamăt pli?,* durere. Expresia lui era in continuare indiferentă, netulW^

Vii

4

>

mă întrebam cum putea să fie atât de crud faţă de femeia ^ urma să-i promită că-i va fi totdeauna alături. Nu mai *m* v* de întoarcere de la ce mă pregăteam să fac, dacă era vo fax. ir; venea să renunţ şi să plec. Dar ştiam, fără urmă de îndoială, ? A daca plecam acum, totul s-ar fi terminat.

Trebuia să ştie că nu mă culcasem cu Angelo. Şi, după ce T. minţisem că o făcusem, de mai multe ori, exista o singură modalitate de a-mi demonstra nevinovăţia.

Logica din spatele ideii ăsteia era sucită, dar aşa era Wolfţ

^

Întreaga noastră relaţie era anapoda.

Am inspirat şovăielnic şi am început sa îngenunchez. An. închis ochii. Nu voiam să-i văd faţa, în timp ce lâsarn să-mi cadă la podea şi ultima fărâmă de demnitate. Mama obişnuia â spună că mândria este cel mai de preţ

colier al unei femei, chiar şi atunci când e dezbrăcată. Dar Wolfe tocmai îl smulsese de la gâtul meu şi acum toate perlele încrederii se rostogoleau pe podea. Mi-am plecat capul, iar când genunchii mei au atins marmura, un geamăt de durere şi de autodispreţ mi-a scăpat din piept.

*

Te urăsc.

Te plac.

Mi-af dori să pot renunţa la tine.

Dacă nu-i arătam lui Wolfe adevărul, avea să-mi facă viaţa un iad sau chiar mai rău — să mă arunce înapoi în braţele părinţilor mei, să anuleze logodna şi chiar să mă facă subiect de bârfa pentru tot oraşul. S-ar fi folosit de toate dovezile pe care le avea împotriva tatălui meu, iar fără tata, care să ne protejeze de sărăcie, de irlandezi şi de asasinii din Organizaţie, mama şi cu mine am fi fost lipsite de resurse materiale, de putere şi de apărare.

As fi pierdut totul.

Opţiunea de a nu îngenunchea nu fusese cu adevărat la alegerea mea. Nu-mi puteam permite ca nunta asta să nu aibă loc. Şi nu-mi puteam permite ca viitorul meu soţ să nu mă creadă, căci ştiam că asta ne-ar fi făcut pe amândoi nefericiţi şi ne-am fi urât unul pe altul.

Era atât de linişte în foaier, încât puteam să aud ecoul făcut de bătăile inimii mele. Mi -am ridicat fruntea, am deschis ochii şi i-am întâlnit pe ai lui, cenuşii, însetaţi de răzbunare.

Ne-am privit câteva clipe. îmi ţineam mâinile la spate. Avea dreptate. Îngenuncheatul chiar te facea să te simţi ca o slugă.

In momentul în care te plecai de bunăvoie în faţa cuiva, nu avea să te mai privească niciodată la fel. In pat sau în afara lui.

— Nu te forţez s-o faci.

Avea o voce tăioasă, care îmi pătrundea până la rădăcinile nervilor.

— Mă ofer de bunăvoie, am zis, cu capul în jos.

— Ridică-te.

M-am ridicat.

—Vino la mine şi sărută-mă la fel cum l-ai sărutat pe Angelo în seara asta.

—

Am înghiţit în sec. Ură, umilinţă, dorinţă, groază şi ranţă — le simţeam pe toate de-a valma.

împleticind^' ni-am apropiat şi mi-am lipit buzele de ale lui, încolăcind braţele pe după gâtul lui.

Vibram de energii negative. Voiam să-l devorez şi să-i d^ dese că eram nevinovată. Că eram încă neprihănită, că erau, - lui. Dar m-a întâmpinat cu atâta dezinteres, încât n-am îndr^ nit să fac nimic.

In cele din urmă, şi-a aplecat capul, aducându-şi buzele spre ale mele. Credeam că o să mă sărute, dar el a spus, zâmbind:

— Dacă aşa săruţi un bărbat pe care îl vrei cu disperare, îmi dau seama de ce Angelo nu s-a zbătut mai mult să te câştige. Atunci m-am dezlănţuit.

L-am muşcat tare de buză, mi-am înfipt degetele în pârul lui şi am tras cât am putut, în timp ce el îmi sfâşia rochia, distrugând-o complet. îmi ardea pielea şi spatele mi s-a arcuit M-am dezbrăcat de fâşiile de rochie, călcând pe mătasea căzuta la picioare, l-am tras spre mine şi m-am încolăcit în jurul lui ca o caracatiţă furioasă. Eram o văduvă neagră care-şi înghiţea partenerul cu totul. Ne-am luptat corp la corp cu înverşunare, împleticindu-ne spre scară şi lovindu-ne de un tablou,o masaşi o statuie. Mă ridică în braţe şi începu să urce treptele, astu- pându-mi gemetele cu săruturi, înăbuşindu-şi propriile gemete de plăcere, muşcându-mă de bărbie, de buze şi de lobii urechilor. Mă învineţea,

pedepsindu-mă cu voluptatea. îmi lăsa semnele geloziei lui pe trup.

Doamna Sterling era pe hol, uda plantele uriaşe de pe pie- destalurile de marmură de lângă pereţi. Când ne văzu muşcân- du-ne şi gemând, eu în braţele lui aproape goală, tresări si o zbughi spre aripa de vest.

yil duse în dormitorul meu. Angelo părea la o viaţă distanţă, aproape la fel de departe ca luna. Wolfe era aici, în carne şi oase, ină încingea ca soarele. Letal şi exasperant şi — ştiam, pur şi ^pplu *ştiam*, la fel de pierdut ca mine la atingerea lui. N-aveam jjcc cum avea să facă faţă consecinţelor actului. Dar ştiam că avea să fie umilit, Ia sfârşit.

Nu eram o mincinoasă.

Nu eram infidelă.

Eram viitoarea lui soţie.

)

încercasem să-l previn, dar nu mă ascultase.

Când am ajuns la camera mea, deschise uşa cu piciorul şi mă

arunca in pat.

Am stat întinsă, uitându-mă la el cu bărbia ridicată şi ceea ce speram să pară o atitudine încrezătoare. Voiam să fiu arogantă şi rece chiar şi atunci când săvârşea actul sexual. Chiar şi atunci când îi cedam. Chiar şi atunci când îi ofeream singura şi cea mai de preţ posesie a mea. Una pe care în mod clar n-o câştigase în seara asta.

Virginitatea mea.

îşi îndesă mâinile în buzunarele pantalonilor şi mă privi cu dispreţ, studiindu-mă, acum că eram complet singuri. Nu purtam nimic în afară de sutienul alb şi chiloţii. Ştiam că-i plăcea ce vedea pentru că avea flacăra aceea întunecată în privire.

Privirea care facea temperatura din cameră să crească şi

aerul să devină irespirabil.

■— Dezbracă-te de tot, în afară de sandale, ceru el.

— Nu sunt o stripteuză, am şuierat eu, mijind ochii. Sunt viitoarea ta soţie. Dezbrăcă-mă aşa cum îţi depui jurămintele — ea şi cum vorbeşti serios, senatorule Keaton.Este evident că jurămintele nu înseamnă nimic

tine, zise el din nou şi mai distant.

Abia se uită la mine când făcu remarca.

— Scoate tot, Francesca.

Am zâmbit, adunându-mi curajul. Când mi-am dus mânai; spate şi mi-am desfăcut sutienul, aproape c-am văzut cum i se iuţeşte pulsul în vena de pe gât. Faţa îi era în continuare impa* sibilă, chiar şi după ce mi-am dat jos chiloţii, rămânând doar cu sandalele.

Se aplecă deasupra mea, încă îmbrăcat, mi se uită în ochişi îşi puse mâna între noi. îşi apăsă podul palmei între picioarele mele.

— Am s-o spun o singură dată, Francesca, apoi o să consider că am conştiinţa curată. Dacă nu-mi ceri să plec în secunda asta, o să fii devorată şi posedată toată noaptea. O să ţi-o trag pana uiţi complet de Angelo şi de restul idioţilor ghinionişti care te-au atins o dată şi au crezut că o să mai existe şi o a doua oara, N-o să fiu delicat. N-o să fiu înţelegător. Deci, dacă eşti obişnuită cu iubiţi blajini şi giugiuleli cu orele, spune-mi şi înţele-
gerea noastra pica.

— Şi o să te mai căsătoreşti cu mine? l-am întrebat. Se enervă.

— O să mă căsătoresc cu tine, dar o să-ţi doreşti să n-o fac. Era convins că mă mai culcasem şi cu alţii. Ii spusesem că

eram altcineva — şi el mă crezuse pe cuvânt. Nu-1 interesa

cine

eram cu adevărat. Wolfe făcuse tot posibilul să-mi demonstreze
asta. Totuşi, nu cuvintele lui mi se păreau ciudate, ci situaţia.
Era dispus să mă ierte, să-şi respecte partea lui din înţelegerea
pe care eu, chipurile, o încălcasem, chiar dacă, după stiinta lui,
de când ne logodiserăm mă culcasem nu o dată, ci de două ori

^ ^stul meu iubit din copilărie. Spusese că nu negociază, dar

^ fliod cert o făcea. Cu mine.

__Ti-e teamă c-o să simţi ceva dacă o să mă atingi? I-am

^jiteu. Zidurile.de gheaţă pe care le-ai ridicat în jurul tău sc r0pesc, senatorule.

— Ai zece secunde să decizi, Nemesis.

— Ştii deja răspunsul.

— Spune-1. Opt.

Am zâmbit, deşi, pe dinăuntru, mă năruiam. Avea să-mi ia virginitatea cu forţa. Credea că eram deja deflorată şi, ca sâ-i arăt cât de mult se înşela, trebuia să-l las să mă rănească la fel vum îl rănise pe el să mă vadă cu alt bărbat. Ştiam cum trebuie să ii arătat. Angelo mă atinsese. Se aplecase asupra mea. Se iiicasecu părul meu. îmi atinsese buzele. Şi apoi se strecurase atară dintr-o cameră după ce şi-o trăsese cu altcineva, în timp ce eu nu se ştie pe unde eram.

Dovada era aici, acuzatoare.

— Cinci.

— încearcă să nu te îndrăgosteşti de mine.

Mi-am desfăcut picioarele.

— *Francesca.* Trei.

— O să fie foarte incomod, *mio amore*[1]*.* Să-ţi iubeşti soţia pe care ai luat-o să te răzbuni.

— Unu.

— *Rămâi!* am spus eu, tare şi clar.

A venit spre mine şi m-a apucat de talie, ca să stau sub el. Mi-am ţinut respiraţia o cupa, m timp ce-mi punea o mana pe gat şi urca, imobilizându-mă între genunchii lui, în continuare îmbrăcat.

Dragostea mea (1b. it.)

— Deschide-mi fermoarul.

Nu puteam nici să respir, darămite să-l deschid la pantalon. Aşa că m-am uitat doar la el, sperând să nu-mi interpretez şocul ca sfidare. Dar o fileu. Bineînţeles că o făcu. Mârâi şi desfăcu singur, apoi şi-i dădu jos de pe şolduri. N-am îndrăznit să arunc o privire şi să văd ce mă aştepta. îmi bătea inima atât de repede şi de puternic încât credeam c-o să vomit. Mi-am recapitulat rapid toate informaţiile pe care le aveam despre sex şi am decis că aveam să fiu în regulă. Eram excitata, umeda acolo unde trebuia şi în mâinile celui mai dorit bărbat din Chicago.

Cu pantalonii lăsaţi până la genunchi, îşi strecură un deget în mine. Nici urmă de emoţie pe faţa lui.

Am tras iute aer în piept şi am încercat să par calmă, deşi lacrimile mi se adunau sub pleoape. Mă durea. Nu eram siguri ce mă durea mai tare, disconfortul fizic sau felul în care se uita la mine de parcă eram un simplu corp.

La fel cum se uita la Kristen.

îşi băgă degetul în gură, fără nicio expresie, şi iar în mine. Mi-l puse apoi pe buze. Eram forţată să mă gust. Un gust dulceag şi iute. Eram îmbujorată toată, iar sfârcurile mele se întăriseră şi mă înţepau, încât voiam să mi le frec de pieptul lui musculos.

— A folosit un prezervativ?

îşi şterse degetul de obrazul meu. îmi venea sa plâng până nu mai rămânea nimic din mine, dar m-am abţinut.

Avea să afle adevărul în câteva clipe, aşa că i-am spus ce voia sa auaa.

— Da.

— Măcar ai avut decenţa să fad asta. Eu n-o să folosesc ci mâme-dimineaţă o să te aştepte o pilulă de a doua noptieră. Ştii, să fac copii cu o femeie uşoară nu este o pontate pe lista mea. S-a înţeles?

Am închis ochii. îmi era arăt de ruşine.

Eram de acord cu asta. Cu toate astea. Acceptam acţiunile 3®, auamea hii. La urma urmei, tocmai îngenuncheasem în Aş* lui şi îl implorasem să facă asta.

— S-a înţeles.

— M-as juca puţin cu tine, dar ai fost deja pregătită de altul â au mă simt foarte generos.

Zâmbi sumbru şi mă penetra brusc, cu aşa de multă forţă, Ibdi mi se arcui spatele, pieptul mi se docili de al lui si am îtzut stele verzi când durerea mi-a săgetat prin corp. Intrase sât de adânc in mine, încât mi se părea că mă rupe în două. Jznghral era atât de profund, încât a trebuit să-mi muşc buza ca sl-mi reţin un ţipăt de agonie pură. Toată data mea, Clara şi ^rma mă preveniseră împotriva tampoanelor şi a mersului pe zîidetă. Trebuia sa port pantaloni groşi când călăream, ca să protejez ce era atât de sacru, atât de sfanţ. Doar ca să am parte *âtrnta.*

Nemişcată, mută şi încordată ca un arc sub corpul lui, singura! indidu că nu-mi pierdusem cunoştinţa erau lacrimile care *mâ* şiroiau pe faţă. îmi muşcam tare buza, ca să nu scot niciun Finet

Sunt o sârmă ghimpată ruginită, răsucită si strânsă intr-un ghem de fricâ

— Ce strâmtă eşti, gemu el.

începu să împingă în mine atât de tare, de repede şi de brutal, încât am crezut că o să mă sfâşie în bucăţi minuscule.

Lacrimile îmi curgeau de pe obraji pe pernă, în timp din ce în ce mai adânc. Am simţit cum îmi străpung virginităţii şi încep să sângerez. Dar nu i-am cerut să se şi nu i-am mărturisit virginitatea. Am stat acolo şi posede. îmi luase fecioria cu forţa, dar nu-i strop din mândria mea. Niciunul. Nu după ce plase în foaier.

După câteva penetrări, m-am forţat sa deschid vedeam ca prin ceaţă, dar i-am privit faţa impasibilă, mâ- Ceva se prelinse între noi, acoperindu-mi coapsele. Ştj ' era. M-am rugat din suflet să nu observe încă.

Dar observă. Se încruntă. Abia atunci băgă de seamă sia mea, lacrimile, agonia.

— Ciclu?

N-am răspuns.

Ieşi din mine cu grijă, uitându-se în jos. Era sânge pe coasele mele şi cearşaful alb era pătat. L-am apucat de guler- cămăşii, trăgându-1 spre mine. Eram disperată să-mi ascuns corpul cu al lui.

—Termină ce ai început, i-am cerut cu o grimasă, îi puteam simţi bătăile inimii din piept — era atât de aproape.

— Francesca.

Vocea îi era gâtuită şi plină de vinovăţie. îşi ridică mâni să-mi mângâie obrazul, dar i-am lovit-o, dând-o la o parte. Nn puteam să-i suport noua

tandreţe. Nu voiam să fie blând ai mine. Voiam să mă trateze ca pe egala lui. Cu aceeaşi mânie, dorinţă şi ură pe care le simţeam eu faţă de el în clipa asta.

— Acum mă crezi? am zâmbit amar, printre lacrimile caic curgeau neîntrerupt, ca ploaia, disperate să spele ultimele câteva minute. pgju si se ridice de pe mine, să se retragă, dar eu l-am lipit ^siise, *strângându-1 mai* tare,

— Faptul a fost consumat.

L-am privit in ochi şi am văzut multă suferinţa. Mi-am ridi- *tftpidosrek* inconjurându-i talia, ţinându~J captiv

— £u hotărâse cum vreau să fie prima oara. Termină ce-ai *jeepul Acum.*

Spre groaza mea, mai *multe* lacrimi mi-au ţâşnit din ochi. EJ Ic ungea in timp ce se lăsa înapoi peste mine. *îşi plimba limba* pegâtul şi pe obrajii mei, ca să ie *prindă pe toate*.

— Nem, *încerca el* să mă convingă.
-Taci.

Mi-am aiimdat fata in umărul lui, în timp ce corpurile noastre se contopeau şi el intra din nou in mine.

— *îmi* pare râu, *şopti el.*

Acum mă penetra cu blândeţe, in timp ce-mi mângâia *coap- %k, un gest relaxat* şi intim, care nu era nimic mai mult decât o aunciunâ. Simţeam sub călcâie pantalonii lui. *Nu se* obosise să frt scoată. wŞtiam că voia să *încerce să termine şi să se poată retrage.* Mai ştiam şi că era prea târziu ca să repare ceva.

După câteva minute de durere surdă, începu să mă penetreze mai tare. Se încruntă şi culoarea ochilor iui se schimbă. Şi *ăsta, doar când* puteam să-

l privesc fără sâ simt ca îmi *înfige* un

Oifitîn piept de fiecare dată când mă pătrundea. *îşi dădu* dru- nrfÎQjnine, căldura lui cuprinzându-ma cu totul. M-am agăţat *ik umerii lui.* Mă simţeam atât de zdruncinată. Partea *de jos* a tipului meu era aşa de plină *de* răni încât o simţeam amorţită.

Se ridică să mă privească, uitându-se atent la faţa mea, dar ochii.

[1] £7 '■

Am stat în linişte câteva secunde, el deasupra mea. Nu ^ întrebat de ce nu-i spusesem mai devreme că eram virgină. Şfja Intr-un final, se dădu jos de pe mine. M-am ridicat şi ei| M-am îmbrăcat cu o cămaşă de noapte din satin, de culoar^ lavandei, pe care o luasem de pe spătarul scaunului.

Stând pe pat, cu capul plecat, Wolfe părea puţin uimit. Avea umerii aduşi şi nu citeam nimic pe faţa lui. Nici pe departe ticălosul impertinent, viitorul soţ care deborda mereu de încredere în sine. Nu-1 învinuiam pentru muţenie. Cuvintele păreau prea neînsemnate pentru ceea ce se petrecuse aici în noaptea asta.

Mi-am luat pachetul de ţigări de pe noptieră şi am aprins una — chiar în casa lui. Măcar cu atât mi-era dator.

Ştiam amândoi că şi dac-ar fi vrut să încerce, eu n-aş fi putut primi afecţiune din partea lui.

— Mă trezesc devreme, mâine-dimineaţă. Ultima probi pentru rochie, apoi merg la cumpărături pentru facultate, am spus eu, luând loc la biroul care dădea spre' grădina pe care o iubeam atât de mult, la fel de mult cum îmi doream să-l iubesc pe viitorul meu soţ.

Complet şi fără să aştept prea mult în schimb.

— Nem...

Vocea lui era atât de blândă, încât n-o puteam suporta. Mi-am sprijinit bărbia în mâini. Era acum în spatele meu, cu mâinile pe umerii mei şi capul aplecat. Oftă adânc, suflându-mi părul pe toată faţa. Camera mirosea a sex, a sânge şi a disperare care nu fusese acolo înainte.

— Pleacă, i-am spus eu.

Mă sărută pe creştet.

— N-o să mă mai îndoiesc niciodată de tine, Francesca ^ Pleacă! am ţipat eu, proptindu-mă de birou şi îndepăr- ^du-mi

scaunul.

Roţile scaunului i-au trecut peste degetele de la picioare, dar lia părea să-t pese de durere. Plecă după asta, dar ceea ce se întâmplase între noi rămase în cameră.

în următoarea dimineaţă, mă aşteptau două pastile, una de jbuprofen, alta de a doua zi, o sticlă de apă şi o cârpă călduţă şi uniedă pe noptieră. Am ştiut numaidecât că doamna Sterling avea cunoştinţă de ceea ce se întâmplase peste noapte.

Am luat pastilele şi am băut toată apa. Apoi mi-am petrecut restul zilei stând în pat şi plângând.

Mă plimbam în sus şi-n jos prin aripa de est.

Dus, întors.

Dus, întors.

Nu mă mai înnebunise niciodată mersul în felul ăsta. îmi venea să dărâm uşa şi să dau buzna înăuntru. Abia mă abţinusem să-i trimit lui Kristen o scrisoare de la avocatul meu, amenin- tând-o cu un proces pentru fiecare cent câştigat dacă publica vreun articol despre mine. Mai ştiam şi că nu mai puteam s-o ţin mult timp departe, interzicându-i să mai scurme în noroi, dar—îmi păsa?

Nici cât negru sub unghie.

— Dă-i timp.

Sterling era mereu pe urmele mele, ca o umbră blestemată. De parcă aveam să intru cu forţa.

Am făcut asta destul cât să-mi ajungă o viaţă, Sterlin

Cât? n\ am rilstit eu,

Nu piva mii pricepeam la toatil t reaba asta eu reiaţi^

Knuu şi mai puţin familiarizat cu lumea şi scuti,ţ, adolescentelor. Cilnd fusesem cu însumi adolescent, oJ^[1]' pentru temei mai n\ature. Nu mii luau în serios şi IUI, ^ aştept ilri.

— IMnil se simte sulicient dc bine sa iaşii din dormitor

— Asta ar putea dura *sdptămâni.* brancesca

dovedise deja cil putea să nu mănânce pentru^ noade lungi de timp. Dacă nesupunerea ar fi fost un sport, v, toarcă mea soţie ar fi ajuns la Olimpiadă şi ar fi câştigat aurul

— Atunci atât o să-i oferi, spuse Sterling cu convingere,fj. cându-mi semn din cap să părăsesc aripa Francescăi şi să mer[2] cu ea în bucătărie.

Nu puteam să-mi scot din cap balta de sânge dintre picioarele ei sau felul în care corpul ei tremura, tresălta şi se încorda sub mine.

Avusesem mereu un talent la a citi oamenii. Aşa ajunsesem un politician de prim rang, un procuror impecabil şi unul dintre cei mai influenţi bărbaţi din Chicago. Asta se batea cap în cap cu faptul că nu reuşisem să-mi dau seama că logodnica mea tânără, foarte protejată şi sensibilă era virgină. Fusesem atât de orbit de furie gândindu-mă că se culcase cu Angelo, încât n-o crezusem. Şi ea — vulpiţa mea inteligentă, simţitoare şi superba care era — îmi servise o porţie zdravănă de umilinţă, silindu-im să termin ce începusem.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *W*

Ar fi trebuit să-mi dau seama de la o poştă. Provenea dintr-o familie italiană strictă şi mergea la biserică în fiecare duminică. Pur şi simplu voise s-o consider mai degrabă o femeie mondenă^H»ÎMPᵘJI« un şoarece mic şi naiv, 1)in luTerichc, Imif jiiiMUIMO. bine jviuru gustul ei.

Vinovăţia vnft apftsa pe umeri. O distrusesem ca mi HilIInUM tot timpul ăsta» eu se uitase la mine, plângând, tini linii na nume. Crezusem oft.era furioasă şi cft se simţea vinovaţii. Nfti-mi dădusem seama oft vamlali/am eeea or u aveam mumi drept să ating.

în mod tradiţional, în nunţile italieneşti din (bgani/nţir, sutele trebuia sft prezinte cearşafurile pline de sânge. Nu aveam
mdo îndoială cft Arthur Rossi ar muri ineer şi dureros, dacă i nş
trimite cearşafurile cu şase zile înainte de nuntă, Nu exista
nicnm dubiu pentru ceea ce se întâmplase. Şi, Iară îndoială, Ftancesca suferise tiecaft' secundft. Dar cumva, şi iu ciuda celor
mai rele intenţii de mele, tot nu puteam să-i fac una ea asta.
M-am retras în biroul meu, ahtinându-mă să mă duc sil vad ce tace. Nu eram foarte convins ca ar trebui să-i acord un răgaz,
dar nu mai aveam încredere în instinctele mele când venea wrba despre ea. Eu, care eram de obicei crud şi calculat, îmi pierdusem răbdarea de mai multe ori în ultima luna, de licearc

data din cauşa. viitoarei mele soţii. Poate oft era mai bine să ascult sfatul menajerei şi s-o las în pace.

Am ales sa lucrez de acasă în ziua aceea, pentru eventuali ta*

tea improbabilă că ea ar fi ieşit din cameră. Îşi ratase programările şi, când mama ei venise s-o ia la cumpărături în vederea noului an universitar, Sterling o trimisese acasă, deşi cu un tort de morcovi, explicându-i că Franccsca avea o migrenă îngrozitoare. Doamna Rossi părea tulburată, în maşină, când şoferul ieşise de pe alee. De la fereastra biroului meu, am văzut-o cum . încerca disperată să-şi sune fiica. Totuşi, nu putea să-mi parăJl rău de altcineva în afară de viitoarea mea soţie.»|U N

f | *m* vww, ***m M »* „,nui ,|., h

Tv>«^, WW î'^lxxxxxlo ('O , ,XXO io \x«^vwww,,, * ,W „, J dxvîx lvxxetW **«I |V\xWrtw. Wmto'm *1 >,x «lo,** *m*γ() ^ vl,kwontonuţ,\ cxx uvmx^mxl xxxoxx ,|,, u,v,xţK ţ>uMuo ţi XXi» txxî, om ,o ixxxxixxtxxxx ,lo ş(X('t,\xxxAt,i Uxtxo^i. X '«ml ,«» i„ţl, sfinţit dmbuou,cva |*ww*|| tvwut vio VHW emoi

Am mâncat m bucâtâde fiuâ să *m* nil la Sinln^om^ ţvriwa aciuatm, Stătea vi/avi vio mine, v u mâinile m h»i bâudu-sela mine de parcă tocmai atacasem uu beholu>-|*wu* tel, exact astu tăcusem.

— Mai ai şi alte ulei giwavc? Poate ai ttehui s o tumn |*wi* poila părinţiiei,i-am tis,când atu înţeles câ nu avea detd'uk nu se ivuu uite la nune,

— De buna seama *nu* av trebui sa tiu'i asia. Era prima oara când Steding îmi vorbea pe tonul îuu.Nui când fusesem copil, nu ma tratase ca pe unul. O tivea uomi.

— N-am s-o mai aştept sa u\sî\.

— N-ar mai fi trebuit sa aştepţi nici macat un *mitiutMti*

de acord, sorbind din whisky-ul meu fin.

Situaţia era foarte grava între mine şi Krancesca, daca Steding recurgea la băutură. Nu mai pusese gura pe alcool de dmiîtmi de ani.

— Şi atunci de ce mi-ai spus sa astept?

Am împins farfuria cu pantricot, trimiţand-o cât colo. ^ zdrobi de perete.

— Am vrut sa suferi la fel ca ea.

Dădu din umeri, se ridică şi ieşi din bucătărie, lăsând asupra faptului că, de fapt, *chiar* sufeream.

jVli-ain turnat un pahar de burbon cu gheaţă şi m-am în- jreptar sprc aripa de est. Uşa dormitorului lui Nem era închisă gm deschis-o pe jumătate ftră să bat, din obişnuinţă.

M-nni oprit şi am răpăit cu degetele în uşa de stejar.

— R)t să intru?

Vocea îmi era gâtuită şi forţată.

Eu nu ceream voie să fac nimic.

Şi nu-mi plăcea ideea să încep acum.

Niciun răspuns.

Mi-am lipit capul de uşă şi am închis ochii, adulmecând urmele mirosului ei. Şamponul cu mandarine pe care-1 folosea. Lodunea dulceagă, cu vanilie, care îi facea pielea să strălucească.

M-am gândit că poate o rănisem şi ar fi trebuit să meargă la doctor, astăzi. Apoi, o idee şi mai neliniştitoare îmi răsări în minte Francesca nu mi-ar spune dacă ar fi prea vătămată. S-ar agăţa de mândria rămasă. Mândria pe care eu i-o călcasem în picioare, în încercarea mea de a mă răzbuna pe ceva ce nu se întâmplase.

Am deschis uşa până la capăt şi mi-am văzut logodnica stând pe pat, privind în gol. I-am urmărit privirea. Fixa un punct de pe perete. Nici măcar n-a clipit când am intrat în camera.

M-am apropiat de ea, m-am aşezat pe pat şi am luat o înghiţitură din paharul cu burbon, apoi i l-am întins ei. Mâ ignoră, şi pe mine, şi băutura.

— îmi pare rău.

— Pleacă, gemu ea.

.— Nu sunt sigur că este o opţiune, am recunoscut deschis. Cu cât te gândeşti mai mult la cele întâmplate, cu atât *o* să niă urăşti mai mult

.— Ar *trebui* «ă tc urăsc.

Am luat o alţi Înghiţitură din pahar. Nu aveam de ^ mă apăr. Era de neiertat, chiar dacă îmi spusese sau nu c* ** virgină.

— S-ar putea să fie adevărat, dar am suferi amândoi, ş*, toate că-mi merit din plin porţia de suferinţă...

Ea mă întrerupse:

— Da, da, meriţi.

— Merit, am spus încet, abia recunoscându-mi propria voce, dar tu, nu. N-ai greşit cu nimic. însă, deşi nu sunt un bărbat hun, nu sunt nici unul îngrozitor. |

Se uită în jos, la mâinile ei, de parcă s-ar fi străduit să nu | izbucnească în lacrimi. Faptul că ştiam cum arăta faţa ei in pra- I gul plânsului dovedea că nu fusesem deloc un logodnic ideal.

— De ce nu mi-ai spus că eşti virgină?

Ea chicoti şi clătină din cap.

— îţi f&cuscşi o părere despre mine înainte să apuc să deschid gura, la bal. Şi, sinceră să fiu, nu-mi păsa prea tare ce-ţi închipuiai tu. Dar, ieri, ţi-am spus... nu, ţi-am *repetat* că nu m-am culcat cu Angelo. De trei ori. Aşa că întrebarea este de ce nu m-ai crezut?

Am stat puţin pe gânduri.

— îmi era mai uşor să te detest.

— Ce coincidenţă. Acţiunile tale m-au făcut să te detest cu îndârjire.

îşi încrucişă braţele la piept, întorcând capul în partea cealaltă.

— Nu te mai detest, Nemesis.

N-o uram. O respectam. Cu atât mai mult cu cât nu-şi lăsase mândria să intervină, ieri. îngenunchease ca să demonstreze ceva: că eram un ticălos şi că ea spunea adevărul. îi răpiseminocenta şi ştiam că trebuia să-i cedez ceva din mândria mea în

schimb.

Un preţ mai mare decât fusesem iniţiaJ de acord să plătesc. I)n avans ca să mă asigur că-mi puteam păstra logodnica nu Joar fizic, ci şi în aceeaşi stare mintală de dinainte de petrecerea noastră de logodnă. Logodnica aceea care îşi freca trupul firav catifelat de-al meu, în grădina ei de legume, în fiecare seară, gemând de fiecare dată când îi atingeam „accidental" clitorisul prin rochie.

— Pune-ţi mâinile deasupra capului, am spus, întorcându-mă cu faţa spre ea.

Ridică o sprânceană, fixând în continuare peretele.

Dacă te mai holbezi mult la perete, o să-ţi dau eu un motiv bun s-o faci.

— Ca de pildă?

Îi stârnisem interesul. Asta era şansa mea.

Mă gândesc la un portret de-al meu, în mărime naturală.

manele
ei.

— Ideea mea de coşmar, mormăi ea.

— Cu Sterling lângă mine, ţinând în mână unul dintre ro

îşi muşcă buza, refinându-şi un zâmbet.

— Nu eşti amuzant, senatorule.

— Posibil, dar o să am suficient timp să-ţi descopăr tipul de umor. Mâinile deasupra capului, Nem.

îşi întoarse capul spre mine, cu ochii plini de suferinţă.

Suferinţă pe care eu o provocasem, adăugând picătură după picătură, în fiecare zi petrecută de ea aici. Nu mi-am ferit privirea. Mi-am confruntat rezultatul păcatelor.

— încă mă doare.
Ea a fost prima care a întrerupt contactul vizual.

— Ştiu, am şoptit. îţi cer să ai încredere în mine.

— De ce ar trebui să am încredere în tine?

— Pentru că, dacă n-o să mai ai, o să ajungi ca mine, şi asta c o existenţă nefericită.

Ezită, dar se agăţă cu mâinile de tăblia patului. îmi pl^ aşa de mult când mă asculta. Purta aceeaşi cămaşa de noapte de ieri, simplă, de culoarea lavandei. Mi-am luat mâna de pe genunchi şi am plimbat-o pe coapsa ei, masând timp de câteva minute zona sensibilă, ca sâ-i detensionez muşchii. La început, era tare ca piatra, dar când am trecut la cealaltă coapsă şi îşi dădu seama că nu aveam s-o ating mai sus fără permisiunea ei, începu să se relaxeze.

— N-o să te rănesc, am asigurat-o eu, trăgând în jos de chiloţii ei. în dormitor.

— Ai facut-o ieri.

— Şi îmi cer iertare pentru asta. De acum încolo, o să mâ asigur că o să fie întotdeauna plăcut pentru tine.

— Ai spus că nu urmăreşti să faci femeile să se simtă bine. *Am spus cuvintele alea înainte să te violez.*

Nu că ar fi fost viol, după litera legii. Ea îmi ceruse s-o tac. Mă *implorase.* Se pusese în genunchi. Dar o făcuse ca să demonstreze ceva. Ştiam amândoi că nu-i plăcuse. Ştiam amândoi ci îi luasem un lucru pe care nu-1 meritam.

Privirile noastre se întâlniră în timp ce-i desfăceam picioa* rele şi o mangaiam in zona sensibila.

Nu îngenuncheasem niciodată în faţa cuiva, cu atât mai puţin a unui Rossi. Dar nu îngenuncheam în faţa lui Nemesis, doar demonstram ceva. Că sexul era minunat, dacă era făcut bine şi dacă ambii participanţi erau pe aceeaşi lungime de undă.

__ Nu-ti mişca mâinile, i-am ordonat eu, cu dorin fa

răzbă- tându-mi în glas.

Am observat cum respira, cu un amestec de aşteptare şi frică.

puteam să mă descurc. Ii tremurau picioarele înainte să-mi pun măcar limba pe ea. I-am ridicat cămaşa de noapte şi i-am dat-o peste umăr, dezvelindu-i sfârcurile ca două monezi trandafirii. Incredibil de frumoasă.

Atât de inocentă.

Irevocabil a mea.

După ce-am dezbrăcat-o de tot, mi-am scos pantofii, şosetele, pantalonii, sacoul şi cămaşa până am rămas doar în boxerii Armâni negri. Un alt lucru pe care nu-1 făceam des — să mă dezbrac în fata unei femei. Pentru mine, sexul nu era o plăcere. Era o descărcare de tensiune. Rar le-o trăgeam femeilor în pat.

In schimb, optam pentru reprize scurte de sex şi, chiar şi atunci când o făceam, nu continuam după ejaculare.

Nemesis se holbă la erecţia mea, cu groază şi curiozitate.

— Vrej să-l vezi?

Dădu din cap, roşind. Ceva din mine se aprinse ca focul.

— Vrei să mă vezi complet dezbrăcat? Nu e nevoie să

mă
atingi. In seara asta, totul este despre tine.

înghiţi în sec şi-şi muşcă buza. Mi-am dat jos boxerii cu grijă şi am stat complet dezbrăcat în faţa ei. Nu-mi aminteam ultima dată când se întâmplase. Am încercat să-mi reamintesc că a te căsători cu cineva te forţa să-ţi laşi garda jos, deşi nu complet. Avea să fie mult sex în baie, jacuzzi, duş şi în faţa oglinzii în anii ce urmau. Nu exista nicio diferenţă dacă mă vedea acum, mâine sau peste o lună. M-am urcat în pat şi m-am poziţionat între picioarele ei, luându-i fundul în palme. M-am aplecat şi am sărutat-o, întâi tandru, apoi mai pasional.S<iM | U.WIf N

M HI» |m ,u cu gura ?t ou l-u/olr ui, t» Colul wcl» vn* ?li

SCOUtC iliu tuhtţU

îşi urnind Imediat tonic *M^|W* noastre, $Um_{H,>v}$^ zănd In oferta mea de pace, şl M desprinse mâinile de p_c ^ patului, allngăndu toi obrazul.

Am apucat o vie încheieturile mâinilor şi i le um pu_s ^ pe tăblie.

— Răbdarea, Nem,cNte o virtute.

IV cure im o um,

Uitase peuiru moment oft eru furioasă pe mine şi /ăiulxniQ v> adolescentă.

*• * IV o urc vu treimi s°o înveţi, în calitate de soţie u senatw rului,

Am ciupit-o uşor dc bărbie — asta eru mişcare,\ mea —, apoi um sărutat-o eu pasiune şi furie, lăsându-mă purtat de val. S-a abandonat total în mâinile mele. O acopercam cu săruturi, dc la gât pftnft între sâni. l-am luat apoi un stare în gura şi am tras eu dinţii dc el uşor ea sâ n-o sperii, dai corpul ei tot a tresărit de teamă. M-am mutat la celălalt sfârc, frecându-l ai degetul pe primul, sullând peste pielea ei sensibilă şi udă. Sc întîorft şi un alt geamăt îi ieşi de pe buze.

Franeesea era o femeie nesigură, dar n-aveam nicio îndoială că, în ciuda introducerii dezastruoase pe care i-o tăcusem despre sex, avea să înveţe repede.

Am coborât cu limba pe mijlocul pieptul ei, adâncind-o în buric, apoi am început să-i las săruturi umede pe coapse, aprop\indu-mă dc locul cel mai intim. Am ştiut, după petele de sânge uscat, că nu făcuse duş. Mi se părea potrivit s-o ling eu, gustându-mi propria sămânţă pe pielea ei. Ştiam că nu era deloc igienic, dar nu-i puteam cere să facă duş. Nu pentru mine,

ndicâudu-şi şoldurile spre mine. îşi încleşta mâinile de

^nd eforturi să nu mă atingă. ‘ __ ^\i te mişca.

^ Scuze.

Râse

îmi plăcea că mă lăsa să-i fac asta, chiar dacă fusesem un TCJKVS. NU consideram că c docilitate. îmi arăta că avea curajul sÎ tupeul să mă înfrunte în pat, la urma urmei. îmi plăcea şi că ga atât de naturală. Că nu era epilată pentru sex. Mi-am vârât

pâinile pc sub ca şi am ridicat-o, ca s-o gust. înainte să-mi lipesc buzele de pielea foarte fină, am observat că era înroşită şi umflată si în clipa aia m-am urât cu o pasiune pe care de obicei o rezervam pentru tatăl ei.

— Eşti delicioasă, am spus, răguşit.

-Oh , a scâncit ea sub mine, gâfâind. Asta e… uau. Da!

Mi-am strecurat limba în ea. Nu îi mai făcusem oral unei temei de mai bine de zece ani, dar dacă merita cineva, atunci era viitoarea mea soţie. La început, corpul ei se împotrivi puţin, dar

apoi se deschise pentru mine. îşi desfăcu şi mai mult picioarele şi ma lăsa să-mi vâr toată limba, croindu-mi drum înăuntru.

Era încordată — deloc surprinzător, având în vedere prin ce trecuse ieri — şi încă incredibil de strâmtă. Ideea de a-mi introduce din nou erecţia acolo, şi în curând, mă excita din cale-afară.

Am mai gustat-o timp de câteva minute. Ea gemea, balan- sându-şi şoldurile, pierzându-şi controlul şi lăsându-se pradă plăcerii. Aruncă o privire la mine. Mi se dăruia cu desfătare. Sfârcurile îi erau atât de întărite, încât nu mă puteam abţine să DU i le frământ, în acelaşi timp. I-am apucat între buze mugu- rele roz al clitorisului, sugând şi învârtindu-mi limba în jurul lui, jucându-mă cu el minute-n şir,

prelungindu-i orgasmul,
amânând clipa, lăsându-1 din gură când simţeam că e aproap. de extaz şi întorcând capul să ling vreo pată de sânge pe coap, ei. După douăzeci de minute de joc, am decis că poate să-şi drumul. I-am provocat o plăcere aşa de intensă, încât ţipi ^ luă mâinile de pe tăblia patului şi mă trase puternic de p$ᵣ Simţeam cum mă ustură scalpul, dar nu m-am potolit. jᵣ, schimb, m-am întins după paharul de burbon şi am scos cubul de gheaţă. L-am ţinut puţin în gură, înainte să-l pun pe pielea ei sensibilă şi inflamată, provocându-i imediat un alt orgasm, care o făcu să geamă atât de tare, încât aproape că se zguduiră ferestrele.

Au mai urmat două orgasme.

— Poţi să mă înveţi cum să ating un bărbat? mă întrebă ea. după aceea.

Stătea sprijinită de tăblia patului. Eram întins lângă ea,încă dezbrăcat si excitat.

— Nu, dar pot să te învăţ cum să mă atingi pe mine. N-ai vrea să atingi alţi bărbaţi în viaţa asta, Nem.

Era prostesc să mă gândesc la puştiul ăla, Angelo, în momentul de fată.

>

Simţeam nevoia să mi-1 scot definitiv din minte. Nu-i povestisem Francescăi cum o incriminase pe nedrept şi mă făcuse $ă cred că se culcase cu ea. Seara de ieri fusese suficient de neplăcută din cauza mea.

Se înveli mai bine cu cearşafurile, bătând cu degetele în bărbie, de parcă se gândea la ce să zică în continuare.

— Ceea ce ai văzut in gradina...

Ezită. Am dat să-i spun să nu se ostenească să-mi explice, dar adevărul era că muream de curiozitate să ştiu cum se întâmplase.

Unde dispăruseră amândoi.

— Tata mă tot îndemna să stau de vorbă cu Angelo. După I ce Bishop te-a abordat, Angelo mi-a propus să mergem să vorbim, undeva unde nu trebuia să ţipăm ca să ne auzim. I-am spus că îmi place să locuiesc aici. Presupun că a fost adevărat, până noaptea trecută. S-a supărat şi a plecat. Am urcat la etaj, spre camera mea, şi, pe scări, verişoara mea mi-a spus că îl văzuse intrând într-o cameră de oaspeţi cu reporteriţa blondă care încercase să-l convingă pe Bishop să-i dea un interviu.

Kristen.

Mica vrăjitoare îmi înscenase totul şi Angelo îi cântase în strună. Mă întrebam dacă ştiau cât de departe aveam să merg. Aveau să plătească pentru acest mic truc. Păcat că ambii ticăloşi erau prea îndrăgosiţi de mine şi de Francesca. Ar fi făcut un cuplu drăguţ.

Francesca îşi trecea pe deget o şuviţă de păr.

— In camera mea, am găsit-o pe mama. O zărisem din grădină şi am stat puţin de vorbă.

Pauză.

— Tata o înşală.

— îmi pare rău.

Chiar îmi părea rău. Nu pentru părinţii ei. Mama ei mă lăsase să-i iau fiica de la ea. îmi părea rău pentru Francesca, fiindcă trebuia să vadă declinul familiei sale în doar câteva săptămâni.

— Mulţumesc.

i

Nici urmă de ostilitate în vocea ei. Doamne, era atât de dulce şi era toată a mea. Nu doar corpul ei, ci şi cuvintele şi curajul ei.

Am ştiut, J&ră urmă de îndoială, ca aveam s-o gust în fiecare zi de acum încolo. Mi-am pus paharul pe noptieră şi m-am întors spre ea. Am sărutat-o pe frunte.

— Du-te să mănânci, Nem

— .Nu mi-e foame.

Se foi şi se strâmbă. încă o durea. Trebuia să-i spun ^ Sterling să-i dea o cârpă umedă în fiecare seara, pentru $t_{0ţ}$ restul săptămânii viitoare.

— Nu poţi să arăţi înfometată la nuntă.

Oftă şi-şi dădu ochii peste cap.

— Ce avem la cină?

Eram în continuare dezbrăcat lângă ea, dar încercam sâ^j ignor vulnerabilitatea poziţiei. Intimitatea era prea stingheri, toare pentru gusturile mele.

— Antricot şi sparanghel.

Strâmbă din nas.

— Cred ca o sa sar peste cina.

Aşa o adolescentă!

— Le ai vrea sa mananci?

— Nu ştiu, gofre? De obicei nu mi-e poftă de dulciuri, dar am avut o zi nespus de proastă.

Fusesem aşa un ticălos faţă de ea.

— Restaurantul din josul străzii serveşte gofre. Groase şi pufoase. Haide. Ne-ar prinde bine puţin aer proaspăt.

— Este unsprezece.

Se uită la ceas neliniştită.

— Este deschis non-stop.

— Âă. Bine. împreună?

Am ciupit-o de sub bărbie. *Din nou.*

— Da. împreună.

— Nu pari genul de tip care mănâncă gofre.

— Adevărat, dar s-ar putea să te mănânc pe *tine* ca desert atunci când ne întoarcem. A trecut ceva timp de când am făcut asta şi, sincer să fiu, n-am gustat niciodată ceva aşa de delicios.

Se roşi imediat şi îşi feri privirea.

— Complimentele tale sunt ciudate.

— Eu sunt ciudat.

— Eşti, spuse ea. Şi asta este partea care îmi displace cel mai puţin-

M-am ridicat şi m-am îmbrăcat. Era *mult* mai bine. Mai puţină vulnerabilitate. Mai multe bariere. Apoi, mi-am dat seama de ceva.

— Mâine este prima ta zi de facultate.

Desigur, Francesca alesese să înceapă facultatea cu o săptămâna înainte de nuntă. Eram amândoi uşuraţi că nu trebuia să

> *j*

*plan*uim o Junã de miere falsă. Atunci când *înţelegerea noastră* era încă în picioare, abia dacă ne-am fi putut preface că ne suportăm unul pe altul.

— Da, sunt entuziasmată, spuse ea zâmbind.

Intră în garderobă şi îmbrăcă una dintre rochiile ei.

— Cine te conduce?

Nu avea permis şi îi uram pe părinţii ei pentru că nu se obosiseră niciodată s-o înveţe să conducă. Fusese ca un peştişor tropical pentru ei. Superbă în acvariul ei elegant, dar nu se chi- nuiseră deloc s-o educe.

— Smithy, desigur.

Desigur. încă nu-mi regăsisem limpezimea minţii după partida de sex.

— La ce oră?

— La opt.

— Te duc eu.

— OK.

— OK, am repetat.

Habar n-aveam ce-mi venise. Nici cu gofrele, nici cu con^ sul. Până acum, îi oferisem independenţă doar când ceruse, ^ schimbul a ceva. *Dacă* făcea asta, *atunci* putea să aibă cealalţj Când coboram amândoi, am observat că Steriing stătea la ma$_{Sj}$ din bucătărie, citea o carte şi zâmbea. Pun pariu că era destul <|$_{c}$ mândră, ştiind că urcasem la etaj ca să-i intru din nou în gratii viitoarei mele soţii. M-am şters la gură, apoi mi-am lins bu%|$_{t}$ sâ ascund urmele logodnicei mele.

— Niciun cuvânt, am avertizat-o pe Sterling, în timp ce Francesca îşi lua jacheta din hol.

Dădu din cap.

Francesca se întoarse în pragul uşii de la bucătărie. M-am dus la ea şi i-am oferit braţul. Am ieşit — era o noapte fără stele în Chicago.

— Escrocule?

— Da, Nemesis?

— Crezi că Smithy ar putea să mă înveţe să conduc?

Â
Ţ • » • ■! A •

Îşi voia aripile înapoi.

Era dreptul ei. Ştiam că voiam s-o protejez de toată lumea din jurul ei. Inclusiv de mine însumi.

Dă-1 naibii pe Smithy, Nem. O să te învăţ eu.

CAPITOLUL UNSPAlifi fefe

*'faxtetc**

în restul zilelor până la nuntă, Wolfc a venii in dormitorul meu in fiecare seară.

Nu făceam sex, dar îmi făcea sex oral până-mi dădeam drumul. De fiecare dată când îmi dădeam drumul, îşi lipea gura de mine — acolo, jos — şi râdea ca un demon. Câteodată se freca de mine prin haine şi apoi se retrăgea în baie. Când se întorcea in dormitor să-mi dea sărutul de noapte bună, obrajii lui erau mereu îmbujoraţi. Odată, m-a întrebat dacă îşi poate da drumul pe mine. Am acceptat, în primul rând pentru că nu eram foarte sigură eă însemna ce credeam eu. S-a frecat de mine şi, când a fost gata, a ejaculat între sânii mei, pe toată cămaşa mea de noapte.

Pe de-o parte, voiam sa mă culc cu el ca să-i arăt că-1 iertasem —pentru că, deşi uram s-o recunosc, îl iertasem. Pe de altă parte, mă îngrozea gândul să fac sex din nou. încă mă durea corpul şi, de fiecare dată el când se freca de mine, îmi aduceam aminte de noaptea aia îngrozitoare. Dar încercam să nu mă gândesc la asta, ci la lucruri frumoase.

Chiar dacă relaţia noastră se îmbunătăţise substanţial după petrecerea de logodna, tot nu eram un cuplu adevărat. Dormeam în aripi separate ale casei; mă avertizase că aşa avea să fie pentr

totdeauna. îmi oferea atenţie doar noaptea l unit şi nc retrăgeam fiecare în camera lui. Apoi |a făceam duş şi mă îmbrăcam într-o cămaşă de „ V bătea la uşă şi cu eram gata pentru el, cu picioarrj* dornică să-i simt atingerea, limba şi gura. *<?*

Mă simţeam desfrânată pentru ceea cc făce^n p învăţată că sexul era doar o modalitate de-a rămân? şi de a-i face pe plac soţului, nu ceva pe care să-ţi . faci atât de des. Eu îmi doream să-l simt pe Wolfe r- fiecare zi. Chiar şi acum, când mergeam la facultate efortul conştient să cunosc oameni noi şi să mâ oW.»,, orarul, nu mă gândeam decât la gura lui pe mine, in timp şoptea lucruri obscene şi înjositoare despre corpul meu, ca;, făceau din ce în ce mai udă.

Nu mă interesa să-mi fac prieteni, să-i las pe alţii ,« ■ cunoască sau să-mi clădesc propria viaţă. Voiam să-mi temele, să merg la toate cursurile şi să mă joc cu fiorosul \V în ziua de dinainte de nuntă, Wolfe era în birou şi eu re în grădină, când sună soneria. Cum ştiam că doamna Şterseră la etaj, citind una dintre cărţile ei nu chiar inocente (nu *zi* puteam s-o învinuiesc, însă), mi-am scos mănuşile de grădinărit, m-am ridicat şi m-am îndreptat spre intrare. Am văzut prin vizor că erau tatăl meu şi bodyguarzii lui. Inima începu să-mi bată cu putere. încerca să-şi ceară scuze?

Am deschis uşa şi am fost îmbrâncită la o parte, trântită cu spatele de uşă, în timp ce el intra în forţă.

— Unde e?

Cei doi bodyguarzi erau în spatele lui. M-am încruntat. Nici măcar nu mă salutase. După tot ce

făcuse la petrecerea noastră de logodnă — invitase cei mai dubioşi oameni din întreg statul <jp(tsaca să încerce să-i păteze reputaţia lui Wolfe, ca să nu mai Japonez că-i amestecase în poveste şi pe Kristen şi Angelo —, ravea nici măcar un cuvânt pentru fiica lui. Ce nemernic.

Am închis uşa în urma lor şi mi-am îndreptat umerii. Mă simţeam ciudat de în siguranţă. Nu mai aveam niciun dubiu în pridnţa sentimentelor lui Wolfe, dar ştiam că nu avea să lase pe nimeni să mă jignească în casa mea.

—Te aşteaptă? am tărăgănat, facând-o pe neştiutoarea.

Chiar mă săturasem de el. Mă săturasem s-o înşele pe mama şi să-şi vândă fiica celui care plătea mai mult. Tata era egoist şi permisese ca familia lui să sufere.

— Adu-1 aici. Acum.

— Ai sau nu o întâlnire programată cu senatorul Keaton? Mi-am înghiţit frica, ridicând uşor tonul.

Sunt precum vântul Puternică, evazivă si pretutindeni. Nu mă poate atinge.

Ma măsură cu privirea din cap până-n picioare.

— Cine *estft*

— Viitoarea soţie a lui Wolfe Keaton, am răspuns eu, cu o supunere falsă. *Tu* cine eşti?

—Tatăl tău. Deşi se pare că ai uitat asta.

— Nu te-ai prea comportat ca un tată. Poate de-asta.

Mi-am încrucişat braţele, ignorând feţele ruşinate ale celor
doi bodyguarzi. Tata părea beat şi se clătina puţin.
Era puţin cam prea roşu la faţă ca să fie doar de la soarele verii.

Flutură din mână spre mine, dispreţuitor.

— Nu eu sunt cel care s-a schimbat, Francesca. Tu eşti cea care merge la facultate şi vorbeşte despre găsirea unui loc de muncă.

— Să fii independent nu este o boală, m-am răstit. I)a asta e problema. Ceea ce te deranjează e că acum aparţin ^ bărbat care vrea să te distrugă şi tu nu mai eşti aşa de sl^J[1]partea cui sunt. '

l-o trântisem şi, chiar daca vorbeam serios, tot mă dnrp,

M.

Făcu un pas spre mine. Stăteam faţă-n faţă. Ne simţeam a]^ în clipa aia. *Egali.*

— Cui îi eşti loială, *mascalzone*?

Puşlama. Obişnuia să-mi spună aşa, când eram mici % facea mereu să râd, pentru că suna ca *mas calzones* din spaniol
adică *mai mulţi chiloţi.*

>)

M-am uitat în ochii lui albaştri, ca de gheaţă, m-am aplecat şi i-am şoptit:

— Mie, papa. O să-mi fiu mereu loială *mie* însămi.

Rânji, dându-mi la o parte o şuviţă de păr de pe frunte.

Autoritar ca întotdeauna, chiar şi beat.

— Spune-mi, *figlia[1],* pe tine nu te deranjează că viitorul tău soţ te încurajează să-ţi continui studiile şi să-ţi găseşti un loc de muncă? Nu te gândeşti că poate nu vrea să te ţină suficient de mult ca să aibă grijă de tine, aşa că se asigură că o să te poţi întreţine şi singură?

Am deschis gura să-i răspund, dar am închis-o. Când voiam să mă mărit cu Angelo, ştiam şi că tatăl meu avea să aibă mereu putere asupra lui. Angelo n-ar fi putut să divorţeze, să mă abandoneze sau să

greşească faţă de mine. Wolfe nu-i dădea socoteală lui Arthur Rossi. Nu dădea socoteală nimănui.

— Aşa mă gândeam şi eu! râse tata. Du-mă la el.

N-o sa..., am început, apoi m-am oprit fiindcă am auzit paşi apăsaţi în spatele meu.

[1] Fiica (lb. it.).CUM nm o INIMA CU UN SĂRII r | m

AfîKvw' Kossl CV surpriaă neplăcută, spuşr logodnicul

M întorc Cu Uf fiecare viat A când il vedeam, am
& simţit îft stomac — vi uram, Unim că primul hu
ni v pr , air {4.n observat a t'vxsr cât Uf înalt şl Uf
impresionant rtti pe lângă Şhtram faptul că mi $--a
încleştat pântecul la vednea lui.

WWft coborî relaxat scările, trecând pe lângă mine fără fd«u dea atenţie, îndreptândm se spre tatăl mru. Se priviră &$unul pc altul Am ştiut imediat că se mai întâmplase ceva, Cm mai grav decât tarea Uf la petrecerea Uf logodnă.

~~ Ai pus SĂ se tacă o razie la docurl şuieră tatăl meu, vârindu-şi pieptul in pieptul lui YVolte.

Ew prima dată când îl auzeam pc tata vorbind eu glas schimbat de turie. Suna aspru şi bârâit, ea o hârtie mototolita. Avea tata atât de umflată şi de roşie» încât abia îl recunoşteam. IV bună seamă că se întâmplaseră multe în ultimele săptămâni, dir semnele se vedeau doar pe faţa unuia.

—Ai trimis poliţiştii când ştiai c-o să tim acolo. Treisprezece din oameni mei sunt la închisoare.

Wolfe zâmbi, smulse batista din buzunarul sacoului tatălui meu, îşi scuipă guma în ea, după cam o îndesă cu grijă înapoi, bătătorind buzunarul.

— Este exact locul unde trebuie să tic. Knmcesca, pleacă! îmi ordonă el.

Era cu totul alt bărbat faţă dc cel care mă vizita în dormitor în fiecare seară. Nici măcar înrudit cu cel care mă ducea să mănânc gofirc la miezul nopţii, ca apoi să se întoarcă să mă guste, iar şi iar, până îi încleştam faţa cu picioarele.

— Dar...

Tata se întoarse ca să se răstească la mine.— Ţi-am trimis o fata ascultătoare, cu maniere, şi ^ I ea acum. Este neobrăzată, comentează şi nici rnâcar nuf^ I spui. îţi închipui că poţi să mă zdrobeşti? Nu poţi s-oţii*,ri£ I nici măcar pe fiica mea adolescentă. I

Wolfe se uita mai departe la el. Zâmbea şi nu rnă =, I seamă. Eu am clătinat din cap şi, descurajată, am ieşit in ^ I dină. Mi-am pus înapoi mănuşile de grădinărit şi mi-arn a;7-:, I
/>. I
o ţigară. In timp ce mă aplecam lângă un ghiveci,înjurându-i gând şi pe tata şi pe logodnicul meu deoarece mâ tratau, per^r. a mia oară, ca pe-un copil prost, am observat ceva ciudat;; colţul grădinii de legume. O uşă ruginită care, am presupus ss. ducea la cămara conacului. Era acoperită cu iederă, dar EZ puteam da seama că umblase cineva de curând pe acolo, pentr. că iedera era ruptă pe la margini. M-am ridicat şi m-am dus i uşă, încercând clanţa. Se deschise uşor. Am făcut un pas fetru şi mi-am dat seama că nu dădea în cămară, ci în spălător;* care era alături de foaier. Tata şi Wolfe nu mai aveau intimitate acum. N-ar fi trebuit să trag cu urechea, dar mă gândeam ci meritau, pentru că păstrau aşa de multe secrete faţa de mine. Mi-am lipit urechea de uşa dinspre foaier.

— De unde vin eu, senatorule Keaton, cuvintele au greutate, iar înţelegerile sunt respectate, se răsti tatăl meu. Ţi-am dat-o pe Francesca, dar tu ţii morţiş să distrugi ce-i al meu.

— Se pare că suntem chit. Am o servietă dispărută cu amprentele tale peste tot, râse Wolfe.

— N-am făcut-o eu.

— Nu se presupune că mafioţii Organizaţiei din Chi mândresc cu faptul că nu înjunghie niciodată pe la spate mereu adevărul?

cago se şi spun

N-am înjunghiat niciodată pe nimeni pe la spate, spuse aUf M$| meu, şi la Murphy s a fost un incident nefericit. Jlun! sigur că irlandezii o să iasă în câştig, când îşi vor primi banii pc asigurare,

| — Şâ vorbim despre mitingul de la liceu, continuă Wolfe.

Acolo unde avusese loc atacul armat? Auzisem despre asta pc scurt la ştiri, dar ştiam că nimeni nu fusese rănit. Un copil cu probleme mintale, care jucase prea multe jocuri video violente, ou spus. în aceeaşi zi căzuse cota la bursă, aşa că nimeni nu se agitase prea mult în privinţa atacului.

— Ce-i cu ci? scrâşni din dinţi tatăl meu.

— Eşti norocos că eşti în continuare în libertate şi nu la închisoare cu atacatorul, spuse Wolfe.

— Sunt în libertate pentru că n-ai nicio dovadă.

— Nici tu nu ai că am avut vreun amestec în treaba de la ciocuri. Dar cireaşa de pe tort n-a fost încercarea de asasinare. Aia a fost nepusă la punct şi făcută de amatori. Ci a fost petrecerea de logodnă.

M-am înecat. Tatăl meu încercase să-mi omoare soţul. Si soţul nu-mi spusese nici măcar mie. Ascunsese asta de toată lumea, practic protejându-mi tatăl. De ce?

— Chiar compari faptul că mi-am trimis fiica uşuratică să flirteze cu iubitul ei din copilărie, la o petrecere, cu arestarea a treisprezece dintre oamenii mei? se răsti Arthur Rossi.

Ridică tonul pentru a doua oară. Rivalitatea adevărată chiar şî schimba şi nu în bine.

— Fiica ta nu este nici uşuratică, nici un flirt. Este viitoarea mea soţie şi deja m-am săturat s-o jigneşti. N-am de

gând să te las s-o împingi în braţele altcuiva, cu atât mai puţin ale cuiva pe care-] îndrăgea când era mică. De fapt, de fiecare dată când faci

figuri în privinţa Francescăi sau îmi pui reputaţia în pericol ^ cum ai facut-o la petrecerea de logodnă, o să-ţi distrug câte 0 afacere. Docurile. Un restaurant. Poate un local de poker. Lj^ este nesfârşită şi am şi resursele şi timpul. Să-ţi intre bine ^ în capul ăla sec — ea este a mea acum. Eu decid dacă lucrea# unde studiază şi în ce poziţii vreau să i-o trag. Mai mult decât atât, n-o să-ţi meargă să mă scoţi din ecuaţie. Nu doar că am împrăştiat dovezile pe care le deţin împotriva ta în mai multe locuri, păzite de oameni diferiţi, dar am scris şi scrisori în care mi-am instruit oamenii de încredere ce să facă în cazul în care mor pe neaşteptate.

Vorbea de parcă urma să-mi facă lucruri îngrozitoare. Dai nu-1 credeam. Nu îl mai credeam. în ultima săptămână, nevoile mele fizice fuseseră o prioritate. Era evident că spunea chestiile astea ca să-l enerveze pe tatăl meu, dar nu mai conta de ce 0 facea. Dacă îi păsa cu adevărat de mândria mea, atunci trebuia să înceteze să se laude cu viata noastră sexuală în faţa tatălui meu. Am auzit ceva spărgându-se — o vază sau un pahar—şi pe Wolfe chicotind enigmatic.

— Ce te face să crezi că Bishop şi White o să te lase să scapi basma curată?

— Faptul că mă *lasă*. Eu deţin atuurile în partida asta de cărţi. Joci după regulile mele sau pierzi. Nu mai există altă opţiune.

— Am s-o iau pe Francesca, îl ameninţă tatăl meu, deşi nu mai părea la fel de autoritar ca de obicei.

M-am abţinut să ţip. Ce, acum voia să mă ia înapoi? Nu eram o jucărie. Eram o fiinţă umană care se ataşase ciudat de mult de viitorul ei soţ. De altfel, nimeni din Organizaţie n-avea

jj mă mai vrea acum, mai ales după ce Wolfe îmi răpise virginitatea.

Doar că tatăl meu nu ştia asta.

Chiar dacă suspecta, era evident ca nu-i păsa.

Lui Wolfe, da.'Wolfe putea să-mi distrugă viaţa acum. Obţinuse ce voise. Virginitatea şi reputaţia mea. Putea să pună capăt războiului cu tata chiar azi. Ar fi fost o umilinţă suficient de mare pentru tata. Doar la acest gând, simţeam fiori reci pe şira spinării.

Ii luă lui Wolfe o eternitate să vorbească din nou.

— N-ai s-o faci.

— Cum de eşti aşa de sigur?

— Iubeşti Organizaţia mai mult decât pe fiica ta, spuse el.

Am simţit cum o altă săgeată înveninată îmi străpunge inima.

De-asta oamenii au inventat minciunile, am gândit eu. Niciun alt animal nu minte. Adevărul e nemilos. Te răscoleşte si te trân- teste cu faţa în noroi. Te forţează să priveşti realitatea în faţă şi să te descurci cu asta. Să simţi greutatea lumii în care trăieşti.

— Şi tu? se interesă papa. Ce sentimente ai pentru fiica mea?

— Sunt sigur că o să fie o plăcere să i-o trag şi o să fie un accesoriu acceptabil, pe care o să-l pot înlocui

când o să i se apropie termenul de expirare, spuse Wolfe.

Irţii venea să vomit. Puteam să simt acidul bolborosind în stomac. Era gata să deschid uşa şi să-i confrunt pe amândoi. Cum îndrăzneau să vorbească aşa despre mine? Dar, în secunda în care am pus mâna pe clanţă, am simţit cum mă prinde cineva de umăr. M-am întors. Era doamna Sterling. Clătină din cap, cu ochii aproape ieşiţi din orbite.

Se auzi gălăgie de dincolo de uşâ. Tntll

îl

enervează pe tatăl tău, spuse apăsat, forţându-mă s-o privesc în ochi.râs şi mai rău. ' *v 1

Era suficient de mult zgomot încât s-o r„it , I doamna Sterling fără teamă c-o să fim auzite. I

— De unde ştii? am întrebat-o, ştergându-mi lacrimile 1

Plângeam din nou. Puteam să număr pe degetele de s 1 mână zilele în care nu plânsesem de când Wolfc îşi fjr; apariţia în viaţa mea.

— Pentru că ştiu ce sentimente are faţă de tatăl tău si, clipa asta, ura lui pentru tatăl tău este mai mare decât afecţiunea ' lui pentru tine. Dar lucrurile se schimbă, draga mea.Tot timpii:.

A fost nevoie ca doamna Sterling să mă tragă cu forţa afară, închizând uşa secretă cu mişcări precise şi atente, ca să nu r.t audă Wolfe. Se uită împrejur ca să se asigure că nu ne văzuse nimeni, înainte să mă apuce de încheietură şi să mă conducă ui pavilion. Acolo, îşi puse mâinile ridate, albăstrui, în şolduri, forţându-mă să mă aşez în faţa ei. Pentru a doua oară în ziua aceea mă simţeam ca un copil pedepsit.

— Cum poate Wolfe să mă placă, dacă îmi urăşte familia cu atât de mult patos?

Mi-am trecut mâna prin păr, tânjind după o ţigară. Doamna Sterling îşi coborî privirea, pe moment rămasă fără cuvinte. Punctasem bine. Cocul ei se mişca încolo şi-ncoace, de parcă se scărpina în cap.

— E pe jumătate îndrăgostit, Francesca.

A»

Il urăşte pe tata şi mă doreşte pe mine.Ţjoi o clipă înainte să vorbească din nou.

_ Numele meu nu este Sterling şi nu sunt cine par a fi. De ; am copilărit la câteva străzi de casa ta, în cartierul italienesc.

Mi-am ridicat privirea şi m-am încruntat. Doamna Sterling ᵥ: italiancă? Era izbitor de palidă. Dar, la urma urmei, şi eu , jjjflj îa feL Şi tata. Mama avea tenul mai închis la culoare, dar *$-1* moştenisem pe tata. Un alt motiv de care îmi era teamă că ttblfc mă ura. Am tăcut şi am ascultat-o.

— Când eram tânără şi derutată, am făcut ceva ce m-a oblici s-o iau de la capăt. Trebuia să aleg un alt nume de familie, orice nume, şi am ales Sterling[6] după culoarea ochilor lui Wolfe. Vu sunt mândră de unele dintre lucrurile pe care i le-am făcut anămlui Wolfe Keaton, când era prea mic să se apere, totuşi el j m-a iertat. Nu are o inimă aşa de împietrită pe cât crezi. îi bate │cu putere pentru cei pe care-i iubeşte. Doar că, întâmplător... Doamna Sterling se opri, parcă înecându-se cu propriile-i cuvinte, înainte să spună:

—... toţi oamenii pe care îi iubeşte sunt morţi.

Am început să mă plimb în sus şi-n jos prin pavilionul cu vedere la grădină. Era plin de flori mov şi roz. Şi grădina mea de legume creştea frumos. Adusesem viaţă pe terenul ăsta şi sperasem — poate chiar crezusem cu nesăbuinţă — că puteam să fac acelaşi lucru cu viitorul meu soţ. M-am oprit şi am dat cu piciorul într-o piatră mică.

— Ce vreau să spun, Francesca, este că a suferit multe. Este aspru şi neîndurător, mai ales faţă de cei care i-au greşit, dar nu este un monstru.

6 Argint veritabil (lb. cng.)

Crezi că mai poate iubi din nou? am întrebat-o eu încet. ***VU*** | LJ. î>nc! M

— Tu crezi c-o pod face? replică doamna Sterii zâmbet obosit.

Am gemut. Sigur că puteam. Dar eram şi o visătoare di* rată, care insista să vadă părţile bune în aproape toată 1^ Tatăl meu o numea naivitate. Eu o numeam speranţă.

— Da, am recunoscut. Am loc în inima mea şi pentru el, ^ trebuie decât să revendice spaţiul.

Propria mea sinceritate mă răvăşi. Nu ştiam de ce-mi ^ chideam sufletul în faţa doamnei Sterling. Poate pentru ca şi^ făcuse la fel, permiţându-mi să trag cu ochiul în viaţa ei.

— Atunci, draga mea fată,— îmi cuprinse obrajii în mâinii ei reci şi vânoase — ca să-ţi răspund la întrebare: Wolfe este capabil să simtă ce nutreşti tu pentru el, dar mult, mult ^ intens. Mai profund şi mai puternic. Tot ce face, face până la capăt şi cu ingeniozitate. Cu atât mai mult iubirea.

Am rugat-o pe doamna Sterling să-i transmită lui Wolfe să nu vină în camera mea în seara aceea şi el n-o făcuse. Având în vedere că era noaptea de dinaintea nunţii, putea să înţeleagă câ voiam să rămân în camera mea la cină, din pricina emoţiilor. Insistase ca doamna Sterling să-mi aducă cina în cameră şi sc asigurase ca mancasem tot.

Erau gofre cu sirop de arţar şi unt de arahide direct de la restaurantul din josul străzii. Evident că nu voia să aibă o mireasa lesinata, mame.

N-am închis un ochi toată noaptea.

La cinci dimineaţa, doamna Sterling intră în camera mea, vioaie şi încântată, cu o liotă de stilişti. Veniră şi Clara mama siţndiea, să mă dea jos din pat — cum se trezea Cenuşăreasa cu jţjutonil micilor vietăţi îmblănite şi al canarilor. Am decis să las jeoparte faptul că tatăl meu era un ticălos şi logodnicul meu tt-avea inimă, hotărâtă să mă bucur de ziua asta. Din câte ştiam, mi puteam bucura de o singură nuntă, în viaţa asta. De ce să nu profit?

Purtam o rochie de mireasă Vera Wang *rose-golii,* cu aplicaţii din dantelă cu flori şi o fustă plisată din tul. Părul îmi cădea în valuri până la spate, împodobit cu o diademă din cristale Swarovski. Aveam un buchet simplu, de trandafiri albi. Când am ajuns la biserica din cartierul italienesc unde urma să ne

căsătorim — respectând tradiţia familiei mele — locul era deja înţesat de jurnalişti. Inima începu să-mi bată tare. Nici măcar nu vorbisem cu soţul meu în noaptea dinainte de nuntă. Nu avusesem ocazia să-i cer socoteală de lucrurile oribile pe care le spusese iarăşi despre mine în faţa tatălui meu. Ca de pildă ca avea să mă lepede, când voi fi îmbătrânit. Abia în clipa aceea ai-am dat seama în ce situaţie eram.

Nu ieşiserăm la nicio întâlnire (mersul la restaurant nu era o întâlnire, era ca să-şi ceară scuze, şi, în tot timpul în care eu mă îndopam cu mâncare, el lucra pe telefon). Nu ne trimiseseram mesaje regulat. Nu dormiserăm niciodată în acelaşi pat. Nu vorbiserăm niciodată doar de dragul de-a vorbi.

Oricum încercam s-o dau, relaţia mea cu Wolfe Keaton era sortită eşecului.

Am mers spre altar. Logodnicul meu era îmbrăcat impecabil, proaspăt ras şi mă aştepta lângă preot cu o expresie sobră. Alături, stăteau Preston Bishop şi Bryan Harch. Nu-mi scăpase faptul că Wolfe Keaton nu avea prieteni adevăraţi. Doar colegi de muncă de pe urma cărora putea profira. Nici eu nu aveamnrifWMA |m ş< doamna MevUug m|| de Ur\ oii,

1 i i * ' uUtw,

vk\M mine. Andiva, mişmu* mea, avva douănv, . K

ani, dai im\ stătea aproape mal mult do milă

salon şi se se Întâlnea regulai eu mafioţi, deşi Kpuiu\i . | Uf 1,1

' ^ ||^| i

s o atingă,nici m&cut $ o sârme, Mama mea ave* к|{|A , 1

'•■ melc. Asta Însemna ea Woltc şi eu mine eram m

p,,,,^ v P rabile. Eram amoniu singuri şi prudenţi. Uâiuţi

N„ '* încredere in nimeni»

Ceremonia merse ca unsă. Ue îndată ee am t,lsţ (iPil

soţ şi soţie, Woltc mă scrută cast pe buze. Km mai prr«Mlţ,4, ’ hliţurilc camerelor din ţaţa noastră şi să sc asigure ci *rlf4n bine şi corespunzător, decât de primul nostru şarm iu ailU!r de cuplu căsătorit. încă nu schimbaserăm niciun cuvânt pc illu aceea şi era aproape ora prânzului.

Pe drumul de la biserică la casa părinţilor mei am pistnţ tăcerea, în maşină. Nu eram sigură că nu s-ar ti transtorm# intr-o ceartă dacă îl luam la întrebări despre ce aurisem ieri si nu voiam să înrăutăţesc şi mai mult atmostera şi-aşa încărcaţi.

După incidentul din seara petrecerii de logodnă, Woltc ii trimisese tatălui meu o listă de condiţii, dacă voia sâ-i mai cil-căm vreodată pragul. Desigur, casa era plină de oameni aprobau în prealabil de soţul meu. Deloc surprinzător, Angclo nu cu prezent, dar părinţii lui au venit, m-au felicitat, şi-au lăsat cadourile şi au zbughit-o pe uşă. Oamenii vorbeau, râdeau şi ne

leli- citau înainte de marea cină, când m-am întors către soţul meu şi am rostit primele cuvinte în calitate de soţie.

— I-ai făcut ceva lui Angelo?

Era semnificativ schimbul acesta de cuvinte. Prima noastă conversaţie era despre un alt bărbat. Un alt bărbat după cate tânjisem până nu de mult. El continuă să strângă mâinileinvitaţilor, să dea din cap şi să zâmbească deschis, ca persoană publică ce era.

— Ţi-am spus că n-o să mai fiu aşa de îngăduitor taţi de Angelo dacă se mai întâmplă vreun incident şi a treia oară. Deşi îmi cer mii de scuze că m-am îndoit în privinţa *ca*. nu există nicio îndoială că *el* a încercat să sară calul şi să convingi o femeie logodită.

— Ce i-ai ftcut?

Zâmbi şi se întoarse să se uite la mine, părâsindu-i pentru o clipă pe oaspeţii care se luptau pentru atenţia lui.

—Momentan este anchetat pentru complicitate în afacerik tatălui său. Nu-ţi face griji, draga mea. Sunt sigur că a găsit un avocat bun până acum. Poate că şi Kristen l-a angajat pe acelaşi. Tocmai am aranjat să fie concediată pentru depăşirea a aprori- tnativ cinci sute de limite şi pierderea întregii credibilităţi.

— Ai turnat o familie din Organizaţie?

Mi-am încleştat pumnii. Abia puteam să-mi stăpânesc furia. Se uită lung la mine, nedumerit, de parcă habar n-avea dne eram sau de ce vorbeam cu eL

— Le-am dat ce meritau ca să fiu sigur că n-o să se mai apropie niciodată de ce e al meu.

Eu. Eram a lui.

— Ce o să se întâmple cu el?

Mi-am ţinut pentru o clipa respiraţia.

Dădu din umeri.

— Probabil o să-l sperie zdravăn şi o sâ-i dea drumul. Câc despre Kristen, cariera ei s-a terminat oficial. Nu că ar trebui să-ţi pese.

Eşti *delicioasă*, şopti el, neluandu- mi îj\ seamă ^ • chiar delectându-se puţin.

xl ^|

Doamna Sterling era undeva în mulţime, probabil poze. îmi doream să fie aici, ca să arbitreze situaţia şi explice comportamentul lui.

^

— Şi acum eşti oficial soţia mea. Ştii că trebuie să cearşafurile cu sânge, nu-i aşa?

M-am cutremurat la auzul cuvintelor lui. Mă bazasem. faptul că Wolfe n-ar fi consimţit niciodată să se supună la ^ diţia asta, având în vedere că era senator şi toate celelalte. uitasem cât de mult îi plăcea să-mi tortureze tatăl şi ce era mai îngrozitor decât dovada că se culcase cu fiica lui înainte dţ nuntă?

— Nu cred că mai pot sângera după data trecută, l-am zâmbit, cu paharul de suc de portocale la gură. Nu era nevoie să ştie el că sucul era asezonat cu suficientă votcă si
înece un pudel. *Mulţumesc*, *Clara*.

— Nu-ţi stă în caracter să te dai bătută, draga mea soţie.Te asigur că mai putem produce sânge dacă ne dăm toată silinţa.

— Vreau să divorţez, am gemut, neluându-1 cu adevărat în serios, dar nici in gluma.

Chicoti.

— Mă tem că te-ai pricopsit cu mine până-mi dau ultima suflare.

Sau până mă înlocuieşti cu un model mai nou.

— Atunci hai să sperăm că asta o să se întâmple curând.

După două ore de petrecere, eu şi Wolfe ne-am despărţit. M-am dus la baie. Nu m-am grăbit. Mă chinuiam cu tulul ăla voluminos. Am reuşit, deşi mi a luat cincisprezece minutt bune. M-am spălat pe mâini, am deschis uşa si m-am întois din$_{n0}$u Ia petrecere. Atunci am auzit ceva spargându-sc în camera *jg* alături. M-am oprit şi mi-am întors privirea spre una dintre ^nierde de oaspeţi de la parter. încruntându-mă, m-am dus să ,-âd ce se întâmpla. Dacă era cineva beat care vandali/,a casa părinţilor mei, voiam să-i Spun vreo două. M-am oprit în Faţa uşii deschise, făcând ochii cât cepele. Nu-mi venea să cred ce se întâmpla în faţa mea.

Mama era căzută pe pat, iar tatăl meu stătea aplecat deasupra ei, răcnind şi împroşcând-o pe faţă cu salivă. Pe jos era un pahar de brandy spart. El îl calcă în picioare, sticla groasă imprăştiindu-se sub pantofii lui Oxford pe tot covorul.

— Ce fel de exemplu îi dai? O ajuţi să se pregătească pentru ziua cea mare, când şi-a *neglijat* tatăl şi a comentat la mine ieri? în fata diavolului ăluia împieliţat! M-a făcut să cad de prost. Şi tu? Tu mă faci să cad de idiot pentru că m-am însurat cu tine.

Ea îl scuipă în fată.

— M-ai înşelat.

Tata ridică mâna, gata s-o lovească peste faţă. Am sărit în apărarea mamei, vârându-mă între ei şi strigând:

— Nu!

Intenţionasem să-l împing pe tata, dar n-am fost suficient de rapidă sau de puternică. El sfârşi prin a mă lovi pe mine, tare, peste faţă. M-am clătinat, căzând lângă mama pe canapea. Mă ustura obrazul de mi-au dat lacrimile. Durerea s-a extins de la falcă spre ochi. Simţeam cum îmi arde întreaga faţă. Am clipit şi m-am clătinat, ajutându-mă de saltea să mă ridic în capul oaselor, clătinând din cap. Doamne, ce tare durea. De cât ori o mai lovise? înainte sau după ce mă dăduse lui Wolfe? înainte sau după ce ea aflase că el o înşela şi îl confruntase?| U.SH6N

B«n&sltiCtt)tilt#tt,Francesca,achicoKt i J.

,11! tnlr-ym dob şţite mine. I m ţme ca să ve7;, tot d Kh

talel-rtl > te#t.

Mmm b.btuni in jit&ns, acoperimiu-şi ţaţa cu

vitrine.

Nu voin sfl sc ocupe de situaţia asta dezastruoasă, aşa c4 retrăsese în sine, sub straturile de suferinţă si amărăciune n, an\ de zile în care jucase rolul unei soţii loiale şi perfecte,^ se prăbuşise. Trebuia sâ-1 înfrunt pe Arthur de una singuri^ tiu curajoasă, indiferent de omul în care se transformase dup* şantajul lui Woltc,

Mi-am ridicat privirea şi mi-am îndreptat spatele.

— De câte ori ai mai lovit-o?

Rratn furioasă şi dezgustată.

— Nu de suficiente ori ca s-o învăţ să se comporte corespunzător.

Îmi aruncă un zâmbet încrezut nesuferit, clâtinându-

sc uşor pe picioare. Rra beat. Criţă, mai exact. Am luat un dob mare, pentru protecţie, am făcut un pas înapoi şi l-am ridicat între noi ca să-l folosesc pe post de armă. Ştiam că Wolfe insistase să nu existe arme în casă, înainte să fie de acord cu petrecerea. Era chiar şi un detector de metale la uşă. Chiar dacă tatăl meu ascunsese pe undeva o armă, n-o avea acum la el.

—■ E adevărat, mamă? am întrebat-o, fără să-mi iau ochii de la el.

V/A se stniorcăi, încercând să tăgăduiască slab.

— Lasă-l, *cara* mia,e doar supărat din cauza nuntii, atăta tot.

CUM SĂ FURI O INîMÂ CU UN SĂRUT i 1

[1]— Nu mi-ar păşa nici dacă ar vinde-o pe piaţa neagră, după de respect pe care mi-a arătat-o de când a luat-o *d*

«^g^dbatsâ-nu -salvez imaginea şi mă asigur că ăştia doi nu j^g^pcfutâL

Ţa» îşi suldecâ mânecile de parcă se pregătea să mă dezar-

Ştkm ci spunea adevărul. Am îndreptat ciobul spre el. -las-o pe mama să plece. Hai să rezolvăm asta singuri

— Nu avem nimic de rezolvat şi tu nu eşti egala mea. N-o 4 Sxttî problemele mele cu tine.

[*] [4]

— N-o să-ţi mai ridici mâna asupra mamei mele, am spus, i»wvt uşor tremurătoare.

Aş fi vrut sâ-i cer şi să nu încerce să-mi omoare soţul legiuit, i£. să recunoaştem — nu era treaba mea să am grijă de Wolfe. Isfi dăduse foarte dar de înţeles că nu-i păsa deloc de mine.

— Sau... ce? O să dai îuga la soţul tău? Le-am venit de hac *m>i* bărbaţi mai mari şi mai puternici decât el, deci sâ nu-ţi isdîipui că acum poţi să-mi răspunzi înapoi. I-ai dat ce aveai 22ai de preţ, Francesca?

Papa făcu un alt pas ameninţător spre mine. M-am făcut idei, dar n-am dat înapoi, agitând ciobul în faţa lui, în semn de avertisment.

— I-&i supt-o la fel ca toate fetele alea idioate din Chicago, suficient de nătângi încât să creadă că ele sunt diferite? Nu m-ar surprinde câtuşi de puţin. Ai fost mereu prea prostură pentru binele tău. Drăguţă, dar prostuţă.

— Papa! am ţipat, făcând un efort sâ nu izbucnesc în plâns.

Cum putea să spună asta? Şi cum de încă mă durea auzindu-1,

când ştiam că nu merită dragoste sau respect din partea mea? Eşti beat

Nu ştiam dacă enunţasem asta pentru mine HAU pChţ . ncă îmi mai ardea obrazul. Aş ti vrut s;Vmi şterg deţinu

*'■

,y ^i,

—

Î

minte ultimele cincisprezece minute.

— Şi eşti jalnic.

— Sunt sătul până-n gat şi gata să vă distrug vieţile, rCpţ el.

— Vino, mamă, am rugat-o.

— Cred că o să stau aici şi o să trag un pui de somn.

Se ghemui pe canapea, în poziţie letală, aşa cum era, îmbucată cu rochia de mătase verde-închis şi cu perlele la gât.

Un pui de somn. în regulă. Mama insista sa nu-şi provoace soţul după tot ce-i făcuse. Am clătinat din cap, m-am întors şi am părăsit camera, strângând ciobul atât de tare în mană, încât am simţit cum îmi curge sângele pe rochie. M-am oprit iarăşi la baie, m-am curăţat şi m-am asigurat că nu aveam pete vizibile pe rochie. Apoi m-am întors la petrecere. Ştiam ca dispariţia noastră putea stârni un val de bârfe. Mă ciocneam de oaspeţi, dezorientată şi ameţită, şi ignoram privirile îngrijorate. Ara găsit-o pe doamna Sterling la bar, gustând aperitivele. M-am aruncat în braţele ei, ignorând micul platou de mâncare pe care îl ţinea. Platoul îi scăpă din mâini, iar chifteluţele cu peşte şi ouă umplute se rostogoliră pe podea.

— Putem să mergem sus? Am nevoie de ajutor ca să-mi refac machiajul.

Nu avu timp să-mi răspundă, căci o mână fermă mă apucă de umăr şi mă întoarse. M-am trezit faţă în faţă cu soţul meu, care se uita încruntat la mine, printre genele lui negre.

Nu-1 mai văzusem niciodată atât de furios.

— Ce-ai păţit la faţă? ceru el să ştie.

Yti'Hin dus Imediat mânu Iu ohm/, (rccândii-l şi râzând, ca ^ alung stinghereala, Din fericire, îşi controla fonul nudei- tnCl\t sil nu atragem special ori.

fi i i . i < i

, jSlimic* doar un accident.

^ Kranccscu...

\f{MCA lui deveni mai hl Ai ni il ţii uni lui! de mânii — nu de *cot,* ^ ce era o îmbunătăţire — si nul conduse înlr-un alcov, între şi salon. M-am uitat în jos, la rochia mea înfoianl, hotă- ^ s;\ nu plâng. Mâ întrebam când o să supravieţuiesc douâ- rtvi vîi pami de ore întregi fi! ni s;l plâng.

~~Tc-a lovit? m-a întrebat încet, îndoindu-şi genunchii să ajungă la acelaşi nivel cu mine.

Mă privea drept în ochi, căutând acel altceva în afara urmei mâinii tatălui meu pe obraz care să-i dea okay-ul pentru a face ceea. ce voia să facă.

— N-a vrut. A vrut s-o pălmuiască pe mama. Eu am vrut să-l opresc şi m-am pus în calea lui.

— Dumnezeule, clătină el din cap.

Mi-am ferit privirea, clipind.

— De ce contează, Wolfc? Nu eşti cu mult mai bun decât el. E adevărat ca nu mă loveşti, dar spui lucruri răutăcioase despre mine tot timpul. Te-am auzit declarându-i că eşti cu mine doar ca să mi-o tragi şi că intenţionezi să te descotoroseşti de mine în clipa în care n-o să mai arăt bine la braţul tău.

Cu coada ochiului, l-am văzut cum se îndreaptă de spate şi îşi încleştează maxilarul, supărat.

— N-ar fi trebuit să auzi asta.

— N-ar fi trebuit să spui asta. Tatei îi spui o mulţime de lucruri dureroase despre mine.

— Il întărâtam. Bunii treabă. S-a enervat atât de tare» încât u îneerc »

lovească pe mama. Asta e parţial opera ta. 'lata c un ncU, [1] oricine are vreo legătură cu el este o potenţialii victimă.

— Nu l-aş lăsa niciodată să te lovească.

— Niciodată sau până n-o să mai fiu suficient de drăguţ/,, să figurez drept doamna Keaton?

— *Niciodată*, rosti ei apăsat. Şi te sfătuiesc să termini cu *m.* relile. O să fii doamna Keaton până la sfârşitul zilelor.

— Nu asta e ideea! am strigat eu,întorcându-mă şi apucând un pahar de şampanie, dându-1 de duşcă, să prind curaj.

Mă scuti de morală. M-am uitat în jur. Era mai puţina lume. Pierdusem noţiunea timpului de la incidentul cu părinţii mei.

— Cât e ceasul?

— E timpul ca toată lumea să plece, ca să putem pune ordine în încurcătura asta, răspunse Wolfe.

— Şi mai exact?

îşi întoarse încheietura şi-şi ridică mâneca jachetei, uitân- du-se la ceasul Cartier.

— Unsprezece. Ştii că n-o să plece până nu ne vor conduce în dormitor.

Am oftat. Asa era tradiţia. Mi-a oferit braţul şi eu l-am luat.

> » » ’

Nu pentru că voiam neapărat să-mi petrec noaptea cu el, ci pentru că voiam să se termine totul.

Cinci minute mai târziu, senatorul Keaton anunţă ca ne retrăgeam în dormitor. Oamenii au fluierat, au bătut din palme şi au chicotit încântaţi, cu mâna la gură. El mă conduse pe scări spre dormitorul pe care părinţii mei îl pregătiseră pentru noaptea nunţii. Invitaţii ne-au însoţit, aruncând bomboane şi cântând, beţi,

cu voci piţigăiate şi mâloase. Wolfe mă cuprinse protector cu braţul pe după umeri, ca să-mi ascundă obrazul

jcJ rGşu şi umflat. Mi-am întors capul şi am văzut cum părinţii gi veneau la coada alaiului. Aplaudau şi ei şi aplecau urechea t-a să asculte lucrurile pe care oamenii le adresau lor. Mama avea un zâmbet larg pe faţă şi tata, acel surâs înfumurat care sugera ci încă avea lumea la picioare. Ştiam că era prefăcătorie şi asta mă sfâşia profund.

0 prefăcătorie pe care o crezusem când eram mică. Vacanţele de mă, sărbătorile frumoase de Crăciun, afecţiunea pe care mi-o arătau în public, în timpul evenimentelor.

Minciuni, minciuni, numai minciuni.

Wolfe închise uşa în urma noastră, încuind-o de două ori, pentru mai multă siguranţă. Ne-am uitat amândoi prin cameră. Puseseră un cearşaf alb imaculat pe patul dublu, special pentru ocazia asta. îmi venea să vomit. Nu doar pentru că nu aveam nimic să le arătăm — nu urma să sângerez în noaptea nunţii —, d şi din cauză că toată lumea ştia că făceam sex în seara asta. M-am aşezat pe marginea patului, cu mâinile sub mine, uitându-mă în jos, la rochia mea.

— Trebuie s-o facem? am şoptit.

— Nu trebuie să facem nimic.

Desfăcu o sticlă de apă şi luă o înghiţitură, aşezându-se lângă mine. îmi întinse sticla. Am dus-o la gură.

— Bine. Pentru că încă sunt la ciclu. A început la o zi după ce am luat pilula.

Nu ştiam de ce îi spuneam asta. Dar o făceam. Şi era

timpul să-l întreb.

— De ce m-ai pus s-o iau?

— Eşti pregătită pentru copii?

— Nu, dar tu nu ştiai asta. Şi, sincer, mulţi ar fi bănuit că a fost conceput după nuntă. De ce ţi-ar păsa atât de mult?

— Nu vreau copii, Francesca.

Oftă şi-şi frecă obrazul cu palmele.

— Şi vreau să zic... niciodată.

— Cc? am şoptit.

Mi se spusese că o familie mare şi bine închegată era visul oricui şi întotdeauna îmi dorisem şi eu una a mea.

El se ridică şi mă întoarse cu spatele, începând să-mi desfacă rochia.

— N-am avut o copilărie prea fericită. Părinţii mei naturali erau de doi bani. Practic fratele meu m-a crescut, dar el a murit când aveam treisprezece ani. Părinţii mei adoptivi au murit, când eram la Harvard. Relaţiile, aşa cum le văd eu, sunt complicate şi redundante. încerc pe cât posibil să le evit. Asta dacă nu sunt profesionale, când nu prea am de ales. Copiii, prin definiţie, sunt cea mai mare bătaie de cap, aşadar sunt pe ultimul loc pe lista mea de dorinţe. Totuşi, îţi înţeleg nevoia şi n-o să te opresc dacă îţi doreşti copii. Doar că va trebui să iei în considerare două lucruri. Unul: n-o să fie ai mei. Poţi să foloseşti un donator Je spermă. Şi doi: n-o să fac parte din viaţa lor. Dacă alegi să ai copii, o să mă asigur că o să aveţi tot ce vă trebuie şi o să vă cumpăr o casă într-un loc drăguţ, unde să fiţi în siguranţă. Dar dacă alegi să fii cu mine — *cu adevărat* —, atunci n-o să avem niciodată copii,

Francesca.

Mi-am muscat buza. Nu ştiam cât de multe

lovituri sufleteşti > > ’

aş fi putut îndura într-o singură zi, darămite o *lună.* Încă nu

deschisesem caseta de lemn să citesc ultimul bilet si ştiam exact

>)

de ce. Fiecare bilet de până acum indicase că el era alesul meu. Dar acţiunile lui demonstrau că nu era. Adevărul era că nu voiam să ştiu dacă el era sau nu dragostea vieţii mele, pentru că şi inima mea era nehotărâtă.Am tăcut, un timp. Se duse la şifonierul meu roz de fete şi se întoarse cu o cămaşă de noapte şi un capot. Mi le întinse. Atunci nii-am dat seama, printre aburii alcoolului, că, adâncită fiind în gândurile despre relaţia noastră, el mă dezbrăcase complet. Eram goală, doar în chiloţi.

— Mă întorc în cinci minute. Fii cuminte.

Am făcut ce mi-a spus. Cumva nu-mi mai păsa. Poate că era mai bine să nu avem copii. Cu siguranţă nu ne iubeam sau ne respectam unul pe altul cât să facem copii. N-avea să vină cu mine la programările la ginecolog. N-avea să-i pese dacă era băiat sau fată sau să aleagă mobila pentru camera copilului sau să-mi sărute burta în fiecare seară, aşa cum visasem c-o s-o facă Angelo.

Angelo.

Mă cuprinse nostalgia. Angelo mi-ar fi dat toate astea şi mai mult. Provenea dintr-o familie mare şi îşi dorea şi el una. Vorbiserăm despre asta când aveam şaptesprezece ani şi-mi legănam picioarele pe ponton. îi spusesem că voiam patru copii. El răspunsese că norocosului ăluia care o să fie bărbatul meu o să-i placă să mi-i facă. Apoi râseserăm amândoi şi eu îi trăsesem una în umăr. Doamne, de ce biletele îl indicau pe Wolfe? Angelo era bărbatul pentru mine. Mereu fusese.

Am decis, în timp ce-mi înfaşuram capotul de mătase în jurul taliei, că săptămâna viitoare aveam să merg la clinică să iau anticoncepţionale. Aveam să adopt stilul de viaţă al lui Wolfe. Cel puţin pentru moment. Să studiez, să am o carieră. Să ies din casă şi

să merg la muncă în fiecare zi, toată ziua.

Sau poate că aveam să divorţăm şi eu aveam să fiu liberă. Liberă să mă mărit cu Angelo sau cu oricine altcineva.

Mi-am revenit din visare când uşa se deschise şi Wolfe intri I cu nimeni altul decât tatăl meu. M-am aşezat pe marginea 1 patului, privind scena. Lui Arthur îi tremura buza de jos şi se 1 clătina tare când mergea. Wolfe îl ţinea strâns de cot, de parei I tata era un copil pedepsit. I

— Spune-o! se răsti soţul meu, aruncându-1 pe tata la podea, 1 la picioarele mele. I

Căzu în patru labe, dar se ridică rapid. Mi-am ţinut respiraţia I o clipă. Nu-1 mai văzusem niciodată pe tatăl meu aşa. Vulnerabil. I Era greu de înţeles ce se întâmpla. I

A fost şi mai greu de crezut ce spunea. I

— Figlia mia, n-am intenţionat niciodată să-ţi rănesc faţa I frumoasă. I

Chiar părea sincer. Şi mai îngreţoşător a fost că mi se înmuie I inima, pentru câteva secunde. Apoi mi-am amintit ce făcuse astăzi. Cum se comportase întreaga lună. M-am ridicat şi m-am dus la fereastră, întorcându-le spatele.

— Acum, lasă-mă să plec sau, pe ce am mai sfânt...! s-a răstit tata la Wolfe.

l-am auzit cum se îmbrâncesc în spatele meu şi am zâmbit cu amărăciune.Tata n-avea nicio sansă în fata soţului meu.Nici

t » t

eu n-aveam.

—înainte să pleci, mai e o chestiune care ar trebui lămurită, spuse Wolfe.

Eu mi-am scos un pachet de ţigări din sertar, aprinzând una cu bricheta şi trăgând cu sete din ea. Am

deschis fereastra, permiţând nopţii să înghită fumul albăstrui.

— Scuteşte-mă de ghicitori, se răsti tata.

— Problema cu cearşafurile pătate de sânge, termină Wolfe.

— Bineînţeles! pufni tata.

—

£2 S**2** mă întorc si sâ C2t£SC ce

ea că ai rm*!*. vaca înainte s-o aanperi-
o prima răsunătoare â m-am râsudî pe-tin
călcâi. ~d pdkiii îndărăt, rimndu-se de
obraz, lovind cu năsesesn şocata, ai
gura deschis!

— Ba&oesca ne esîe iacă pregătită, anunţă
Woîfţ vocea lui &siri şi iscările călcător,
calme, contrastând izbitor ai gstt ce «janâ fksse.

Banir-un pas a rost lingi tata şi-l ridică de pieptami
câmââL —ŞL^see deosebite de alţii, ea n-o si ating o
femeie împo- câs TCTBŞB d chiar dacă aie verighera mea
pe deget Ceea ce îtssaaoâ că un de aks, mi-i aşa, Arthur?

Ixz si miii ochii, scuipând un cheag de sânge pe pantofii
îdUfalfe. Artbor Roşă era un bărbat dur. îl văzusem în câteva
IB stresanîe, dar niciodată atât de scos din minţi ca acum.

l^ussşîez să sdu ci nu eram singura neajutorată în faţa
soţului □e*. dar mă â speria ci el avea genul ăsta de putere
asupra

^kgte se dose la o geantă neagră de la capul
patului şi o , scoţând un briceag elveţian. Se
întoarse. Tata stătea r SE mândru, în duda ătuatiei
lui dificile si nevoii de a se pentru echilibru. Se
rezemă de vechiul meu dulap, nervi

— Eşti mort Amândoi sunted morţi.

5 **J** **î**

Hbffe ignori amenințarea, deschizând briceagul şi
scoţând ® lamă ascuţită.

— **întinde palma.**

— O sa mi tai? îl zeflemist tata, cu repulsie pe faţă.

Dacă mireasa mea nu vrea să facă onorurile. **Wolfe îşi întoarse capul spre mine. M-atn uit>t. în continuare, ca si trag de timp.** Poate **ci inu'a** simţeam mei disperare, nici furie faţă de bărbaţi, ^ '- truseseră viaţa, amândoi, în felul lor unic. Şi rcu^fi * căci mă simţeam zdrobită. Suficient cât să rnâ<fo, |^r'' lantă, legănând din şolduri. Dacă tata nu pâm<* lrr/.

Wolfe avea să-l taie, când mâ văzu apropiindu-rni, *v.. * dinţi şi îşi încleştă maxilarul.

— N-ar îndrăzni.

Am ridicat o sprânceană.

— Fata pe care ai dat-o n-ar face-o. Dar eu." Eu s-o fac.

Wolfe îmi dădu briceagul, rezemându-se de perete ce eu stăteam cu o armă în mână în faţa omului care imi viaţă. Puteam s-o fac? Mă uitam la palma tatălui meu. Ac*^ palmă pe care o folosise mai devreme ca să mă lovească. A*~jj, palmă care ţintise obrazul mamei mele.

Dar şi aceeaşi palmă care îmi împletea părul la culcare, ce Clare mi-1 spălase, aceeaşi palmă care mă mângâiase. au mult timp în urmă, la bal, aparţinând unui bărbat care se uitu mine de parcă eram cea mai strălucitoare stea de pe cer.

Degetele cu care ţineam briceagul elveţian îmi tremurai. Aproape că l-am scăpat din strânsoare. *La naiba*, nu puteam r. fac. Voiam, dar nu puteam.

Am clătinat din cap, întinzându-i briceagul înapoi lui Wolfe. Tata pufni satisfăcut.

— O să fii mereu Francesca pe care am crescut-o eu. l'n mieluşel lipsit de curaj.

L-am ignorat, şi pe el şi golul din stomac, şi m-am dat un pas în spate.

\Volfe îmi luă briceagul din mână, cu faţa impasibilă, apucă ^cheietura tatei şi-i creştă palma pe toată lungimea. Sângele jpflori din rană. Am tresărit şi mi-am ferit privirea. Papa stătea, ^tându-se cum i se scurgea sângele din palmă, ciudat de liniştit. \Vblfc se întoarse, smulse cearşaful de pe pat şi îl aruncă spre tjta, cate îl prinse, pătându-1 de sânge.

— *Bastardo*, răbufni tata. Te-ai născut un bastard şi, indiferent de pantofi sau de costume, o să şi mori tot bastard.

Se holba la soţul meu. Il ura sincer. Vedeam asta în privirea lui.

—Tu ai fost bastardul originar, rânji Wolfe. înainte să devii un mafiot.

Uau. Mă uitam când la unul, când la altul.

Tata îmi spusese că părinţii lui muriseră într-un accident de maşină, când avea optsprezece ani, dar nu văzusem niciodată poze cu ei.

In loc să răspundă la acuzaţia lui Wolfe, mă ţintui cu privirea.

— *Vendicare me.*

Răzbunâ-mâ.

— la cearşafurile şi ieşi naibii de aici. Mâine-dimineaţă, o să le arăţi numai rudelor apropiate. Nu prietenilor. Nu mafioţilor.

Şi dacă află presa, o să mă asigur că o să-ţi înfig personal un cuţit în gât... şi o să-l răsucesc, zise Wolfe, desfacându-şi primul nasture de la cămaşă.

Tata se întoarse cu spatele şi ieşi din cameră, trântind

uşa în urma lui.

încă îmi mai răsuna bufnitura aia în urechi, când mi-am înţeles noua realitate — eram măritată cu un bărbat care nu mă

t

iubea, dar se bucura frecvent de corpul meu. Juruită unui bărbat care nu voia copii şi-mi ura tatăl cu pasiune.— O sa dorm pe canapea, spuse Wolfe pat şi aruncând-o pe un fotoliu de lângă fereastr°

Nu avea sa împartă patul cu mine. Nici rrr

- * • în

nunţii. [11] no$_a$,

M-am suit în pat şi am stins lumina.

Niciunul dintre noi n-a spus noapte bună Ştiam amândoi că ar fi fost doar o altă mincimr

CAPITOLUL DOISPREZECE

fattUMA

A trecut o săptămână. Eu şi Wolfe ne întorseserăm la rutina obişnuită. O mulţime de săruturi, atingeri, gemete şi tachinări cu gurile şi degetele. Dar de fiecare dată când mă atingea în locul ăla, mă retrăgeam şi îi ceream să plece din cameră. Mereu o facea. Durerea pe care o suportasem prima oară mă lăsase speriată şi cu cicatrice. Nu doar fizice. Faptul că nu mă crezuse îmi amintea constant că nu aveam prea multe în comun, în afară de atracţia fizică. Nu exista încredere. Nici dragoste.

Aveam să mai facem sex, probabil curând — însă numai în condiţiile fixate de mine. Numai când m-as fi simtit confortabil.

Zilele treceau. Aveam multe lucruri de făcut şi trebuia să merg în multe locuri, dar nu se întâmplase nimic semnificativ. Soţul meu era din ce în ce mai nemulţumit pentru că refuzam să mă culc cu el. Doamna Sterling era din ce în ce mai nemulţumita pentru că numai dorinţa fizică ne apropia, nimic mai mult. Tatăl meu încetase complet să-mi mai vorbească, deşi mama continua să mă sune în fiecare zi.

La o săptămână după nuntă, am ieşit din clădirea facultăţii şi m-am îndreptat către maşina lui Smithy care mă aştepta.

Când am ajuns la Cadillacul negru, l-am găsit stând rezemat d

e

[c w alta şj mă salută, dând din cap. - |i rândul rău să conduci.

— J\>ftim?

ptffeW |>wsigerului$_{f}$ îo costumul luî ieftin şi cu ochdarii r*g$_{f-A}$fe K^y-Baji Avea o acadea în gură, pe care o muri. dimr$_{(}$,

— Ordin de ia şefu. A zis ci e in regula, având in vedere ci son* autostrăzi în drum spre casă.

)> când îmi promisele că mă învaţă, Wolfe imi dăduse doa» două lecţii de şofat — soţul meu nu avea prea mult timp liber - dar ştiam că pot s-o fac. Wolfe spusese că eram un talent iunie cut şi el nu facea complimente deşarte. In plus, Smithy avt> dreptate — drumul spre casă era doar prin oraş şi destui a* aglomerat. Era perfect pentru practică.

— In regulă.

M-am abţinut si zâmbesc. Smithy îmi aruncă cheile şi eu Le-am prins.

Se desprinse de lângă maşină şi-mi făcu semn spre cafe**neaua** de pe cealaltă parte a străzii.

— Chemarea naturii.

— Atunci du-te.

Se întoarse peste cinci minute, tot un zâmbet.

— Dacă te întreabă vreodată soţul tău, te rog sâ nu-i spui

că am îndrăznit sa menţionez că sunt capabil să mâ uşurez. S-ai putea să-mi taie penisul doar pentru că ţi-am reamintit că esdsîă

Surprinsă de zeflemeaua Lui, am clătinat din cap, zâmbind.

— Wolfe nu e aşa.

— Glumeşti, nu-i aşa? Lui Wolfe îi pasă de tot ce fad şi c tot ce e în jurul tiu, inclusiv reclamele enervante de la radio strada aia care nu-ţi place, pentru că acolo trăieşte o pisică nu danezi.ApWpo* trebuie să-i găsim o rusă, am spus, aşczându-mă

şoferului şi ttninjându-l pentru înălţimea mea.

* \tU potrivit oglinzile, apoi am of tai şi am apăsat pe butonul aprindere al motorului. Maşina a pornit la viaţa. Am apucat]₍. \oktrt, vând Smithv intră şi se aşează pe scaunul pasagerului.

' (vata?

întotdeauna.

Arată spre zare, cu mana lui plină de pistrui. Avea o coamă (fcpărmşcat şi gene de aceeaşi culoare. l)u-ne acasă, Frankie.

Kra prima dată când îmi spunea Frankie şi, din nu ştiu cc motiv, asta îmi făcu inima să tresară. Mama îmi spunea *cava* •mtata nu-tni mai spimea nicicum în ultima vreme şi Wolfe mă munca Ncmesis sau Franccsca. Angelo îmi spunea zeiţă şi «ui era dor de a.sta. îmi era dor de el.

Nu -I mai văzusem şi nu mai vorbisem cu el de mult. Mă ^tulisem sâ-i dau un mesaj ca să vad daca era bine, dar n-am vmtsâ-l enervez pe soţul meu. în schimb, o întrebam pe

mama oaeâ el era bine, în timpul conversaţiilor noastre zilnice. îmi pmtstise că Mikc, tatăl Iui Angelo, era livid şi i se plângea lui fota despre comportamentul nedrept al lui Wolfe împotriva fiului său, ceea cc înrăutăţea şi mai mult relaţia lor, de când cu eăsătxuîa mea neaşteptată. Lucrurile nu erau prea roz pentru Mafioţii din Organizaţie, zilele astea.

Am ieşit din parcare şi am luat-o spre casa lui Wolfe.

Casa ~~*notisfrây*~~ presupun. Am virat, după colţ. începuseră să ⌒ $e domolească bătăile inimii după valul de adrenalină dato- faptului că eram la volan, când Smithy gemu.

^ **Volvo-ul** ăla tot stă în fundul nostru.2*41 *u.mn*

yyutoud foi *hi w&ifa tlmd tn*

nelinişte* f*j)tu) *'ă «MW *\nH-o tmmA* **a* ut\ irl^nd*.**

Chicago, deşi şi'ww <ă fjhwrt/y «w_io k^torî ^ *. /'r

cj mntoabij fos*4>e wiftiJW *hYmp hwfrt-t* ;â *fo* v., 4

» *T*f..

^oierul lui KeaMon, *

M-aâni uhai iu *o0mh feiftffr///*t£* â aw* *'Jto&rnr* V*i „, vifci pe care i-arn reoyftWtiM *Wie4teit.%î%fc)$* care hxr*u *pAt* familia Handini. Masm, dw metri îfDăJţîme, genul *fc y^* ^ mise de obicei *cĂ *â* se ocupe *de |tăm| cmt* necesitau *T* puţină conversaţie şi mat *rmlp mtmhh* Cel de [a -lia-

aruncă un râojct respirator,

batjocoritor, i(? wtTw, ^

— Accelerează, îmi spuse $ mithy.

Strada este aglomerată, Aş- putea să omor pe ca

Mă uitam înnebunită în jur, *Am* strâns- şi mai tare de voiai Smithy se răsuci in scaun, uitându-se în spate, regretând fio îndoiala clipa in care se oferise să mă lase să conduc.

— Se pregătesc să se ciocnească de noi. Nu, reiau — sî *x* iubească. Rău,

— Ce să fac;?

— la-o la stânga. Acum,

— Ce?

— ~~*Acum,*~~ Francesca,

Fără să rnă gândesc, am luat-o brusc la stânga, ieşind diu cartierul aglomerat şi pornind spre vest. Drumul era mai liber şi puteam să merg mai tare, deşi tot mă temeam să apăs pedala până la capăt, înţelesesem ce încercase Smithy să facă. Spera săd pierdem. Insă el nu ştia că oamenii ăştia din asta trăiau; vânătoarea de persoane._

Sîsâ^n.mat. *v*»**T *fa* ^ ^ *****

^fcaul" iiir ^swnaarşi^* -5«ss*ira*a».
__- C^BC^Traarfrart, î?^»OIJW»,

-atcs:

a» *im* căr 'roam* ii«Ktwă «nwrm?i* *>

'ipr-H^ lyrrTvuiioanr /> «iani & SPÎWÎUlG, *1^*^ ft

jp n ^ imr» ÎW 3» iţe»ilAv^OTlp»nkM> & £&*»**. *Ce*

rHfr-.T-rrA:rrrrJ^TWBrfi^ DkcrrrSfcpi fftjîul fTîl ^ÎU-l/t îVuSCfn

ij^i2Tar.deratisbCLJk& In&nâssns -r» W«dii> W-bui* $* 'fftli cd3rci:-%işaiB,MHi rmuh .âacâ: JtriU, sftpd wa *1 pe :&fr^IâKang!Ciptmin3^ .ăfltUWaiA caufca *£B<3$ *alc

asCfgjirizaţiâ: \xi*₂miîOTifcife s?ra * lui Mi fee Bandnu,

jaK 5m *znn;,OTSSxininfi3rrE tak jrocbtrafţl 3c JR$;).

Z^mutrLL âr Trfmfl sădirniî inesnaliîl *mk* asurzi ^i CadiîUcviî râm. înauiim, *xjkn£ rntîbmă* ifiu îfaac. A»a simriT iterhinţrala *m:: ni 'Umiimsdl fhr omsdim:* aus.

—IriiiTiifigicaxioafesacHC,f*a»e nisrc disranţi între .wTiffeSnH%;ing*«»db^ «ca safi^ I» Timp ce bufoni iele*

!!«.*#

Jar.<sm&*£Î sfii M dfe nsşarâstd pt^tât,

iiaji® ân« iânss OD ya*ar şi a»» W»*ir*u mâinile i$a de rs&.îrriir *&BŞcam* CUIE se *mişcM. mtşkm* ii aagfcag între benzi. **3kurai£** *m s&Mm&xs»<âar maptA* **dte>mna şi** *trişam* **pe jRWfiy gge^BB «coca» s* «ap «le gonfefc ki Bimfwi.**

«wni™

— CV *? buhul vocea lui Wnife în maşină. Smlthv il puse pe difuzor. /Km efcmflat Wum$_{M\ p}$*ă \ aud ţinea. Chiar dacă nu era lângă mine. *'|v,|xw* **„n> dkt puţin mai stăpâni pe situaţie,**

- Suntem urmăriţi, răspunse Smithy,

— De rine?

Uşurarea mea hi înlocuită imediat de groază, fericit să scape de mine. S-ar răzbuna la fel pe rara, tV. , fi nevoit să-mi îndure prezenţa.

— Nu ştiu, spuse Smithy;

— Oamenii lui Banditul ana ţipat eu, peste zgiwr.i mlui.

WoUe tăcu o clipa, ca să proceseze informaţiile. »

—Tatăl lui ;\ngeio? întreba ei.

O altă izbitură răsuna in aer şi maşina noastră ţaşri ic^{r} un metru. M-am lovit cu capul de volan. Am gemut. :u resimţi tăiată.

— Francesca, unde eşti?

WoUe avea o voce mai încordată, M-am uitat ir. jur. ;flcr- când să găsesc nişte indicatoare.

— Pe autostrada 1-190, spuse Smithy, luând geanta nea £ la picioarele lui şi căutându-mi telefonul!. O sâ sun la poliţie j

— Nu suna la poliţie! striga Wolfe.

— Ce? am ţipat la unison Smithy şi cu mine.

Gorilele lui Bandirvi se repezim iarăşi în noi. CadSsai

zvâcni şi scoase un zgomot teribili. Bara de protecţie se despnn-

sese şi se ţâra pe drum. îmi aducea aminte de zgomotele rîeirc de maşinile din *Grand Theft Auto* înainte să izbucnească ia flăcări — Angelo şi fraţii lui jucau tot timpul jocul feta rite fr\ vacanţele noastre de vară din Italia.Yîft după 1^ pe ijnwwvr Avr.wf !

^ ^ pe Wdhv)uându-*a cheile Nu-rm aminteam

^ j i'âWT \Ws>d*îâ vondocând Niciodată Fir nea şotrr. ne

]$vi£â vmne în fi mp ee condu,ram pnn căror:

Nu snm un şotvr hun, am scâncii AJU hvotvat să-mi rin emoţiile in frâu. iramintmdii-i di n^r trebui să se încreadă prea mult in ahunitiilr mele dr a ur din cursa asta nevătămaţi, Mă uitam disperară după |c$m despre care vorbea.

— Fşti un şofer al naihii de hun, spuse Welle, şi l-am auzii tăcând slalom prin nane, încâlcind aproximativ două mii dt reguli, după claxoanele şi ţipetele din fundal In plus. daca ţi se întâmplă ceva, o să arunc în aer innrjuţa Organizaţie şi o sâ bag la închisoare Secare mafiot din Chicago pentru TOT restul zilelor. Şi ci ştiu asta.

— Cred că c din cauză ci m-am măritat cu tine, am ingăi-

mat, clipind ca să-mi limpezesc ochii de lacrimi şi să nu rare? ieşirea pe Lawrence Avenue.

Smithy clatină din cap. Nu era timpul sau locul potrivit sâ discutăm asta.

— Nu e vina ta, spuse Wolfe. I-am băgat fiul la arest şi firma lui este anchetată de IRS. Vrea să se răzbune pe mine prin tine.

— Funcţionează?

*

»

îmi tremură vocea. Am auzit motorul Jaguarului lui Wolfe tur and la maximum. Nu-mi răspunse. O altă buşimrâ în maşina noastră. Mi-am reţinut un suspin.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT

încearcă să ne scoată de pe şosea! ţipă Smithy, lovind bordul cu pumnuL Pot să folosesc o arma?«MU 9MţN

— Ss tm «e t-fcy VV.-ife t v., ..

-ţfn^ttr f*t # pir tun capa! fr.imT'H-î*î. îl*

(’huif !n «tuf <* »->t% «m *Vr.

«Mit ,•*,

itiirS, *m* avtrlaşt fţ'Tiţ- cr «icK'işiinie

adiltaciiî scrâşni pe şfi<ea şi ieşi ta ni **1**iv An>iij j atu simţit ctvâ şuierând sub unt. Nu mă puteam nu>*.\„ puteam deschide guta. Nki măcar nu puteam

simţim nasul de patdi de parcă îmi fusese mutat ia ÎOtteham dacă era rupt. **Mă** gândeam **dacă acum. râmt** f.. Faţa **pfaf.** soţul meu avea sâ-şi **piardă** in «lârşit interesul mine.

Asta a ;t ultimul meu gând înainte să-mi pierd »unmt

— francesca? Nem? VofbeŞte-mi,*e auzea Wolfe in fundai Oo vil negfu mi se aşternu în faţa ochilor şi pleoapele mi* închiseră. Voiam $l-i flspund, dat nu puteam. L-am *m«* lOVifid în volan.

— Dat at foţi drătii. Sunt în dfufti spre tine.

M- am uitat spfe Sfnrthy cu dtamul de putere pe care il mii aveam. începu să-şi mişte capul, îfi timp ce airbagul se dezumfla, şi gemu de ducere.

— K-n regulă, spuse Sfnithy. îi sângerează gura şi nasul

Nici Ochiul ei nu âratl ptea bifte.

— La dracu’! zbieră Woîfe.

Stuifhy îşi scoase eentufa şi întinse mâna spre mine, ca s-o

desfacă şî pe-a mea.

^ Pot să...? Începu Smithy.

i ^W urlă .Wolfe. Foloseşte arma! Şi dacă se apropie de ea, îop sfinţii, omoară-i pe nenorociţi înainte s-o fac eu. Pentru 2 gy n-aş fi atât de milos.

Am leşinat, după asta. Am simţit cum mă acoperă o pătură jrflgsă de întuneric ca de coşmar, sufocantă, fierbinte. Kram şi au eram. Nu ştiam cât timp trecuse. Primele lucruri de care mi-am dat seama au fost luminile albastre şi roşii ale maşinilor de poliţie care fulgerau în spatele pleoapelor mele închise şi vocea lui Smithy care le explica poliţiştilor că nu-i văzuse pe a factori, că plecaseră fără să coboare din maşină. Sigur că n-aveau plăcuţă de înmatriculare, dar probabil erau doar nişte puşti rebeli caic voiseră să vandalizeze o maşină nouă şi scumpă. Apoi am simţit braţele lui Wolfe cuprinzându-mă şi purtându-mă pe sus, ca pe-o mireasă, către ambulanţă. M-a aşezat pe o targă şi [2] urlat Ia cineva care încerca să mă atingă.

— Domnule! se răsti un paramedic, trebuie să-i punem un guler cervical şi s-o legăm de targă ca s-o stabilizăm, în cazul în cai? are leziuni la coloană.

— Bine. Cu grijă!

Când am deschis ochii, am observat că Wolfe nu era singur, lin bărbat rotofei într-un costum elegant stătea lângă el.

Un paramedic îmi aprinse o lanternă în ochi, pipăindu-mi corpul şi uitându-se după orice rană aparentă. Mă lovisem la fruste şi îmi simţeam întreaga faţă umflată şi dureroasă.

— Dacă ajunge la urgenţe, va trebui să dăm o declaraţie, spase grasul de lângă Wolfe, care tasta ceva pe telefon. O să

smterătL

pasă cum arată, replică soţul meu

— .Când airbagurile sc declanşează, rrebuic *:,i* mergi ral, sc auzi vocea blândă a unei femei. Dară n-o ,<f. trebuie sâ semnezi un formular in care menţiona ră *r+ţ* asistenţa medicali. Eu vă sugerez s-o durem la spital *y--*-.* consultaţie.

Am deschis ochii. Era o femeie atrăgătoare, de do»i^r' ceva de ani. M-am întrebat, o clipă, dacă sonii meu ,* tragă şi ei. Dintr-odatâ, o uram, intr-atât încât voiam a-,

- »,
eram bine, doar ca sa ne lase în pace.

— Draga mea, spuse Wolfe, atingându-mi faţa r.j grija tandru ca sa cred că erau cu adevărat degetele iui. G .a la spital.

— Fără spital, am gemut eu în palma lui. fvoâr;.. rog.

— Francesca...

— E-n regulă. S-au deschis airhaguriîe; dar rm interveni Smithy.

— Ba merge Ia spital, îl contrazise Wolfe.

— Domnule..., încercă să vorbească bărhatftî .ie: '4*3* Wolfe.

Mă întrebam dacă se purta aşa pentru că era *Ume .z* 1 nostru. Pentru că trebuia să fre drăguţ" şi randru %ă *&* -n r public. Gândul rn-a speria de: moarte pentru că dgj&u sufletului meu aş fi vru* să mă agăţ de .seg3*f£ rtouă soţului meu şi să ou-i mai dfeu dtumui niriod&fă.

—Te rog. Vreau doar Ih. mine în. par.

Vocea mi. se frâose *pe* b jumâtate; căci încercam 3*#

teri să nu izbucnesc în pfe®; ^ueasffcto^ spartă de sigură că avea să mi se redeschidă rsna dâcă Splendida domnişea^ pasaiiţeElîc il lătU-pe .

rtij aitt adunat puterile ca să mă reped la ea. însă el se feri cu flonşalanţă de atingerea ei.

— Sunt doar nişte vânătăi superficiale, m-am milogit eu.

— Adu un doctor Ia mine acasă într-o oră, pocni Wolfe din degete în direcţia bărbatului în costum, apoi se întoarse iarăşi la

mine.

— Acasă, i-am spus.

— Da, acasă.

Wolfe îmi dădu la o parte părul de pe faţă.

— Slavă Cerului, murmură în barbă rotofeiul în costum, sunând deja după doctor.

— Taci din gură, Zion.

— Da, domnule.

M-am trezit în patul meu, câteva ore mai târziu după vizita lacută de doctor, care durase două ceasuri încheiate. Wolfe stă-

tea pe canapeaua din faţa patului meu şi lucra pe laptop. In clipa în care am deschis ochii, lăsă laptopul jos, se ridică şi veni la mine. Eu m-am ghemuit sub cearşafuri, prea suferindă ca să fiu atinsă, dar el doar s-a aşezat lângă mine, cu mâinile în poală.

— Cum se simte Smithy? l-am întrebat.

Se uită la mine de parcă întrebarea ar fi fost ridicolă. Nu întrebasem cu voce tare? Ba, eram destul de sigură de asta.

Apoi apăru un zâmbet pe faţa lui frumoasă ca luna şi am ştiut — cu o doză bună de melancolie — că eram îndrăgostită de monstrul ăsta crud. Că pentru încă un zâmbet din ăsta, luminos şi autentic, eram în stare să mă războiesc cu tatăl

meu, să ucid dragon! şi să i oier mâmliia IIUM p,-. argint. Era deprimant nă renmobt, iltiar şi (aţa eram la degetul lui inie,

— Asta-i primul lucru pe care il întrebi după i* scoasă de pe şosea de mafioţii[1] Cum se, nimic angajuiulr '

îmi mângâie obrazul.

— Nu este doar un angajat, **EHIC** şoferul şi piieit

— Oh, Nemesis. [1]

Clătină din cap, zâmbind si mai larg, şi mă Kârutâ laud,,,

frunte. Gestul era atât de emoţionant încât eram pe | de-a izbucni în plâns. Fără să mă întrebe dacă vreau paharul de pe noptieră şi-l puse la buzele mele crăpate, ajuta,, du-mă sa beau puţin.

— Sterling este înnebunită de îngrijorare. S-a dus la rentau rantul din josul străzii şi ţi-a luat destule gofre cât să poţi *u* strui o casă precum cea din *Hansel ţi Gretel.*

— Nu mi-e foame.

Mi-am schimbat poziţia în pat. Cumva, totul durea rnult mai tare, după câteva ore. Dar nu din cauza vânătâilor, ci *i* impactului andrenalinei, în timp ce se estompa.

— Şocant, îşi dădu el ochii peste cap.

Sentorul Wolfe Keaton dându-şi ochii peste cap exasperat — ei, iată o privelişte pe care nu credeam că aveam s-o văd vreodată.

— Dar mi-ar plăcea o ţigară.

— Mi-am lins buzele, gustând aroma sărată a sângelui uscat. Se duse la biroul meu şi scoase o ţigară din pachet, apoi se întoarse şi mi-o aşează între buze. Mi-o aprinse cu bricheta mea, ca intr-un film vechi, alb-negru. Am zâmbit.Ai de gând să-ţi fad un ofekeî dan asta? mă întrebă *&.

— Ce obicei?

— Sâ mă sperii de moarte.

— Depinde cât de tare mă superi Ai uitat &Haoo ^ aproape ai fost asasinat. De tatăl meu, unde mai pui

— A trimis un puşcaş prost, răspunse el cu o urma chiul lui ton de oţeL A fost doar pe jumătate seriot când * c-o sâ mă omoare. La urma urmei, îi #în frica ostatacă.

La acestea, n-am mai zis nimic.

Se ridică din pat. Corpul iui zvelt nu mai era *kxxxdz*L

— Mă bucur că eşti bine.

Mi-am dat seama că urma să plece. M-am uitat la ceat- Era trei dimineaţa. Trebuia să se trezească devreme penfirc abonf spre Springfieid. Dar nu suportam ideea să znâ pârâseaso astăzi, după ce îmi arătase afecţi jncc Nu voiam s-o pkrd. Na voiam să ne întoarcem in punctul in cart ne aflaserăm acacc câteva ore, înainte ca viaţa osca sâ fre an k>c. Doi cărora le plăcea să se frece unul de altul şi să «tea la aoscaw is^î, din când în când.

Ştiam, fără urmă de îndoiala, că d vob «â se bKuoi *h* •situaţia de dinainte. Şi că daci pkca — acolo *-zvam* sâ *hm*

— Nu! am scâncit, ciod era la uşi.

Se întoarse încet spre mâne *p m& stadie, h*

ptstezm dti pe diq) frica de ce urma «H întreb. Eram doar nn aracul di® posesia M, o achiziţie. Acum, cand se mcm&iîţase că moi in aerate, putea să se întoarcă la treaba lat.

— Nu vreau să stau *imgu&. m* noaptea arta. Ai po&a doar noaptea arta?

— M-am

~~opâtfVdmdApnueââm^MdmaLElMOo~~

^^ *** o privire spre «şi. aproape *cu* jndLTrebuie sâ mă trezesc devreme.

— Răpitorul meu mi-a dat un pat destul de confortabil.

Am bătut cu palma în pat, roşind. FI se foi în loc.

— Trebuie s-o anunţ pe Sterling că eşti bine.

— Desigur.

Am încercat să par binedispusă,înghiţindu-mi suspinul car$_t$ ameninţa să-mi scape din piept.

— Da. Probabil este foarte îngrijorată. Uită ce-am zis. ~~U~~$_t$ altfel, sunt obosită. Cred că o să adorm înainte să închizi uşa.

Dădu din cap, lăsând uşa întredeschisă.

Eram prea sleită de puteri ca să mai jelesc cererea neindep.' nitâ. Am adormit la un minut după ce el ieşi din cameră cu o ţigară pe jumătate fumată în paharul meu cu apă, un obicei care-1 tăcea pe Wolfe să înjure în barbă, adunând paharele k urma mea.

Când m-am trezit în dimineaţa următoare, ceasul arăta 0a şapte. Am încercat să mă mişc, dar simţeam o greutate imensă pe mine. Doamne, cât de grav fusesem rănită? Abia mă puteau mişca un centimetru. Atunci când m-am zbătut să-mi întind mâna dreaptă ca să opresc ceasul deşteptător, mi-am dat scama că nu râmle ma împiedicau sa ma mişc.

Soţul meu dormea lângă mine, cu burta lipită de spatek meu. îmbrăcat încă în costum, respira adânc şi liniştit. Puteam sâ-i simt penisul prin haine. Am simţit că roşesc şi mi-am reţinui un zâmbet.

Se întorsese în camera mea. îşi petrecuse noaptea

în patul meu, Lerusem ceva — ceva ce-mi spusese ca n-avea sa se întâmple niciodată — şi el mi-1 oferise.

Mi-am pus mâna pe braţul lui, care era petrecut peste mint. Stătea cu faţa lipită de omoplatul meu. M-am rugat pentru unlucru — ca anta Hă nu (ie o minciună plăcută,ci un adevăr

iate[fiis'

UUM tiA I UHL t) INIMA CU UN HAMUT

tvju puteai" suporta minciunile, pat să găsesc un adevăr şi să sap pe fir până sc/.r la iveală povestea? Kram gata pentru provocarea asta.

CAPITOLUL TREISU^Mcl

Wolfe

Cu mult înainte sâ iau la cunoştinţă existenţa Francai Rossi, studiasem cu atenţie o zi obişnuită de muncă din vi^- tatălui ei. Să cauţi răzbunarea era un job cu normă întreagă cu cât ştiai mai multe, eu atât mai mult puteai să distrugi, M.; uitasem după slăbiciuni în afacerea lui, după breşe în contra:*:, când, de fapt, fiica lui era cea mai de preţ posesie. Deopotri t mai fatală şi mai personală decât oricare club de striptease pc care i l-aş fi putut închide. Problema a apărut când mi-am da: seama că Arthur nu-şi mai preţuia fiica. Din câte îmi puteam da seama, ea nu mai era aliata lui. Şi, ca să înrăutăţească lucră
rile, se măritase eu un bărbat care era hotărât să-i închidă afacerea, nu s-o moştenească.

Jocul se schimbase.

Arthur îi permisese lui Mike B andini un atac care să-i vizeze fiica. Pentru că fiica lui era şi soţia mea.

Şi soţia mea, cum îi dovedisem eu prosteşte, era importantă pentru mine.

Jaguarul meu se opri în faţa pizzeriei din cartierul itafeSl Era un loc pitoresc care mirosea a aluat proaspă

t,,,...^*«*1* '*ᵛ,"'ᶠ" *■Micii *ib Hifiiin/a.* Afacerea I ■' ᴵᴹᴹᴵ ¹¹¹ llw -tie liiiifi, (1.11 era iₗₙ *U* ideal

^ ^ ^ iliii Orgaiii/a|ie

\a\Ah\v¹*'' ⁱˡ-ᵘ'ᵛ '!*> Hailimeiiiele inele sumbre fafă v \| ««ᴀV I ' * * • ' * ">l •*d\ ii|MVil hi) |e ileiiMiiisire/ ceva idio-

* ¹

■» W'W

mw|w din *mţ|m* şt (mi dichisi* |M»rticra. Am intrat t\\ vCVuNUUmiţ (gumând o jip doamna durdulie şi dezorien-tyigMch şi po uşa din spatele ei. Am păşit într-o dah luminata, mu|e aut ciut de zece harhafi aşezaţi în ţ^vIvMvî u'Uuuie, Avea vechea faţă de masă italienească sAvgvî»' nᵛ>u v'M «dk completată de o lumânare galbenă, arsă ,ᵧ *v>Mvd\ᵛ (n x^ueie ei, stătea socru! meu.

\\v<vAᴺ uUnudo distinseseră ierarhia,

V’ftuvâ \hdâ vând fusesem la Mama’s Pizza — masa era şa Atduu Rvwi stătea în capul ei. Si in spatele lui era o Wtoftâ phoâ v u urme de gloanţe. Al naibii de pitoresc.

VI am huhvpfat spve el, în timp ce femeia enervantă de pe uvole ţv|M şi îşi cerea scuze. Am dărâmat masa, cu tot ce p? o* lvreₓ vio. aj>â» suc de portocale şi franzele — în tv4* Au încremenit, cu gurile căscate, uitându-se la #8#r şxvaşi şi furioşi, Al-am proţăpit în tara lui Rossi — îi cu vinul din care gusta. Lângă el era Mike Şfe&lim, tatăl hxî AngeL\ cate începu .să se ridice încet de pe scuwftstăîă AvAualâ ca să fugă sau să mă amenințe cu vreo armă.

! apwctt vie umăr. îu%ândn'int degetele în came până ,N8ft sămţiî vxj»seie, şi Lam trântit înapoi în scaun, făcindu-i vâw ou |Ăcic«ul în cealaltă parte a camerei. Picioarele de lemn «ie scaamM au lunecat o jumătate tic metru îndărăt. M-am os coada vvhîukii *h* Arthur, încântat să văd că in că aveapsflauâ ~~*bmâfymî £*~~ nt noapttfii -- catfe poiasse cearşafurile albe ^ tffeagtsfc M..

— OUJJJ ;$ * lata jsi, Bar.cSrl? a«&< 'gambit eu Ia tatăl ┼^┤ Aogdia

R&yjj le snke.,

— *b&£k|/~*

St mi H «îkr.ţga *HB czeapto, ca să TOS* reacţia celorlalţi fo Vmta inea sjjpsfaâL Erau alei: ci # Sceasi pe ei de frici Nu eraa» <kk pcEjk. C® pe^ţuss® ac puteau descurca. Eu eram cel -cart arca ju:ttzta & a-î ccccsdib. pe Wbite şi,, mai mult de ad&, puteau» **4 r.firjd pe ESif/ap « pe Ro&si cât sâ nu-şi mai TOTM îiki<j duti- Dar giki si scape de mme nu putuseră. Şi ~~*amm mâ*~~ suu * ~~*ptamsA*~~ pr decanat-Şofaul caeu şi doi bodyguarci erau pkm^'5 in jewawrar^u:-

— Ma ~~*hjcm iik mă*~~ satJ, peniî® că fefa soţiei mele nu este. De firmei23 ~~*m& cmgp &ag&Sm*~~ nas.

L-am p<X3sk In firi. arerâsmei*, âcându-i pe toţi sâ sari in pkk«is&, î a®! Amdaar k seom să se aşeze Ia loc, cu bazele ^ihse ~~*de fme**~~ Mie skda capzt pe spate şi apoi se ~~*ttmmă m şcms&L Am*~~ fikat <k» paga spie ei

— Şi ©castele *O iot,* as» aEhgao, izfeelu-l cu piciorul pe Mike *m vj*sfe~*

Top ©ea <& jur exdai&ari şi maxâiri, furioşi din pricina «ftajiri Am SCE» O baikă din bamnarul de la pkpt şi jn-ai» *t«3$ pe mâni* citând testraL

—Şâ,f» Aind jteikazek ei mm om&ig/Fe ~~hs~~ sâ alegi — pwnu ~~îmi~~ pidor?

M'â^^rmki^eytiicfaâDdD^iiiimpccapiiLSămâtre- «se I» patul wţka mek cos o «priză nep&cntx Dar s-o simt <^î$8u»p*f^fi»didînctt*| *

arn^^satisfacă era ceva cu care în mod

cert puteam să mă obişnuiesc, după atâta timp fără sex. Ştiam că avea prea multe dureri, dar n-am putut să mă abţin să nu mă frec de ea prin cearşaf. Aşadar am făcut doar atât, m-am descheiat la pantaloni şi m-am frecat de fundul ei. După ce mi-am dat drumul pe cămaşa ei de noapte, am ieşit din cameră şi i-am spus doamnei Sterling să se asigure ca brancesca bea, mananca şi nu ridica obiecte grele. După care am pus mâna pe telefon şi i-am cerut lui Zion să angajeze un bodyguard pentru ea.

— Pumn, rânji Mike, cu gura plină de sânge.

Mafiot, la urma urmei.

— Atunci, picior să fie. Nu accept să-mi dictezi tu.

L-am trosnit cu piciorul în mutră şi am auzit pârâitul nasului spart. Intorcându-i spatele, am început să mă plimb agale prin cameră. Şi eu aveam lucruri mai bune de făcut decât să stau cu indivizi care îmi distrugeau munca asiduă.

— Mă simt generos azi. Poate că-i extazul de a fi proaspăt însurat. Mereu am fost un romantic incurabil.

Am privit faţa schimonosită de furie a lui Arthur şi pe ale oamenilor din jurul lui, dinspre care radia un soi de energie sfidătoare. Aveau pumnii încleştaţi, bărbiile ridicate şi băteau din picioare. Mureau de poftă să mă omoare în bătaie, dar ştiau că sunt dezolant de neatins.

Totuşi n-am fost mereu aşa. Şi Arthur Rossi fusese singurul vinovat de slăbiciunea mea.

Deci o să le cruţ vieţile nemernicilor care i-au făcut asta

sunt amhiiate. Pot >â vwmpjiţ toate ve>taut umeU: ^ ţ, curente* să bag kui in ele *4 >â |teazâ. A> putea să nvă asigur vă iauuliik UMMU măcar o firimitură la cină şi v ă tacturile v CWIM u neplătite. Aş putea trimite PUI ul la sălile de i. ascunse şi la bordeluri. Aş putea redeschide ca'un i ani de zile şi să angaiez suficienţi detectivi rai sa u.., zile — am tras adânc aer în piept — si as puica t>a ultimul sfanţ. Dar n-o să fac asta. Cel puţin tm iu* face bine să nu-mi daţi un motiv.

Arthur se încruntă. Pană acum îşi ţinuse gura —

Sugerezi că mi-am rănit fiica, ticălosule?

Francescăi. Dar m-am gândit că un memento subtil — şi, credeţi-mă, asta este ideea mea de subtil — e mai mult decât necesar. Am puterea şi resursele ca să vă distrug afacerea. M-aş putea asigura că toate proiectele voastre prin care spălaţi bani

— Bandini a facut-o.

Am făcut un gest spre prietenul Ini, cave se ridica de ia şi îşi ştergea faţa de sânge.

Arthur se întoarse brusc spre Bandini. Oh, frate. Nu i nuv.u nu ştiuse. Întregul lui imperiu se destrăma. Puterea lui M-dum nua cu fiecare minut care trecea. Nu era neapărat tm luciu Imn pentru mine. Un rege slab este un rege furios,

— E adevărat? se răsti Arthur.

— Mi-a băgat fiul la închisoare în ziua nunţii lor.

Mike scuipă sânge într-un coş de gunoi, M-am dus lu MiU\ l-am apucat de guler şi l-am smucit ca să se uite la rniue

— Mai apropie-te o dată de soţia mea şi am s-o consiliu declaraţie de război. Un război pe care o să-l termin, căci suut mai mult decât echipat, şi în timp record. S-a înţeles?

îmi evită privirea, refuzând să vadă hotărârea din ochii nui

— Bine, ~~*stronzo*~~[1]**; CUM $A R8*l O** *mmk* **CU utv SĂff',’" ,** *2&* bine!

[1] Nemernic (Ib. it.)

As v^^i lucru e valabil şa pentru fiul tâu. Dacă îi prind *ăi pată râu câ nevastă-îa a fost suficient de beată ca ^ pwwrâ ^^^perea lui,

— A*\gelt> e liber sâ iacă ce vrea, scuipă el. fiururiuidu-şi m aer. Nu-I amesteca în am.

— Mal vedem, ara spus» înttacându-i parele lui Jilike. Ros»?

Aftbui ar ridicase deja, nu voia să renunţe firă lupii. Visasem *sfi k clipa asta. Sâ-1 ara la deverul mic. Şi acum, când în sraisk suficienţi putere, simţeam acar dispreţ şi jAusfite, Sa \in aici fusese un risc nechibzuit. Oamemi ăştia ne

râcio busolă morală şi dacă Francesca sîarşea la dni metri ^pământ» n-aş n putut sa mi-o jen maoQata. Lu c narasem & drsastrul asia, în j^imul rând.

— Ţîne-ri în frâu acoliţii şi asociam. î-stm ordonau împuD- cu deşetul prin aer spre fata lui.

— Aşa cura face soţia ta cu tine, vrei SE zid?

îţi pipăi buzunarul şi scoase o pgariL

— Se pare că ţi-a luat minţile. N-ai fi venit aâd acum risfcrra »i şi îmi v'caai capul şi pe atunci» spuse Anim.

— Capul tâu îi ara deja.

—Te joci ea pisica cu şotarecek, smatorule fCeason, ***m*** ihcsâ arid prada. Eşti îndrăgostit de o adolescenţi şî asta tmessm fâmuâ tău.

— Dâ-rai cuvântul tău, am repetat, âmimt! cum meep *â mmerres.

Arthur fkmni din mâni.

— **N-o** să-mi rănesc propria fiică şi **o** să **mâ** **asigur** că **mmpysi** dsa camera asta **n-o** s-o faci. £a este, până la urmă, **ssnge din** sângele meu.

Nu-mi aduce aminte

în drum spre casă, i-ani sunat pc Bishop şi White pentru o teleeonferinţă. Ştiam două lucruri: că nu aveau sa respingă ape lul, pentru că aveam prea multă putere asupra lor, şi că n-o $ă vrea să-mi strecoare informaţii confidenţiale la telefon — din exact acelaşi motiv. Mă săturasem ca ticăloşii ăştia corupţi să-şi facă de cap nestingheriţi. Mai ales când oameni nevinovaţi erau răniţi.

Mai ales când unul dintre acei oameni era femeia care purta inelul meu pe deget.

— Am auzit că i-ai făcut o vizită prietenului nostru.

Bishop era la golf, după sunetul de carturi şi râsetele însorite de la capătul liniei lui. White rămase tăcut.

— Cum o mai duci, Preston? l-am întrebat, lăsându-mă confortabil pe bancheta din spate, în timp ce Smithy făcea slalom prin traficul din Chicago.

N-am răspuns la remarca lui Preston despre vizita mea la Arthur, pentru că, dacă mă întrebai, nu fusesem niciodată acolo. Am scos din buzunar o brichetă Zippo de-a Francescăi şi m-am jucat distras cu ea. Să fiu al naibii dacă ştiu de ce o luasem, când ieşisem din camera, dimineaţa.

— Sunt bine. Ai vreun motiv anume pentru care întrebi? mârâi Preston enervat.

White oftă prelung, aşteptând răspunsul meu. Era nasol când singura persoană care deţinea atuurile într-o conversaţie era un politician fără experienţă, dornic de răzbunare.

— Am vrut doar să verific cum îţi merg pregătirile pentru alegerile de anul viitor.M-am uitat pe geam. Era mai plâcnr trau in maşină *nt* Njemem prin preajmă. Nu pentru că aveam convenirii intere- «iinte — ceea ce se întâmplase pana acum temi de rar — pentru că mereu zâmbea la Chicago *de* parei era frumos, &*e;- ^nt şi aglomerat special pentru ea. Aprecia lucrurile TI imn m pe care le avea viaţa de oferit.

— Sunt destul de sigur ca mă descurc mult mai bine ierâr uiâ aşteptam. Cel puţin, conform statisticilor.

Bishop pufni. II auzeam cum îşi punea crosele ie şoif JI cart. Nu era de mirare ca ROSSL facea afaceri ca eL Pentru "icir losul ăsta hedonist nu exista conceptul *de* munca.

Am trecut abrupt la subiect. La urma urmei, nu era ui md. de curtoazie.

— Nimic pe care să-l distrugă vreo câteva comnnicjie *m* presa proaste, presupun.

— Ce vrei să insinuezi? se răsti White.

Aproape că vedeam cum îi sar stropii de saliva. Doamne, cs

Sa

creatură pocită era! II uram în mod speri al genrm ci era. in poliţist corupt. Puteam să mă descurc cu un politician aednsnn Toţi politicienii erau corupţi, însă unii dintre d. rrmsnpfm it continuare buni. Dar să fii poliţist corupt era de ter mhsmi. White reprezenta Departamentul de Poliţie din Chicago. mu care făcuse parte fratele meu.. Nu mi-ar ti placat *si* ştiu anns-ir fi simtit Romeo dacă ar fr ştiut că White sta cgmandanml â

y *r* .

şeful operaţiunilor, zilele astea.

— Insinuez că mi-ţi faci treaba pe măsura

jşpegtaiiibr ruge. Soţia mea a fost victima unei urmăriri de- ~~rrrasinf^rgr.~~ O~~amenii~~ lui Bandini.

— Cum se simte? întrebă Bishop, nici măcar an t^âinsesin

— Scureşte-mâ de amabilităţi. Viaţa e prea scurtă ca $â $_{nc}$ prefacem că dăm doi bani unul pe altul.

— A: nu-mi pune în pericol campania indiferent de circumstanţe şi B: dâ-mi instrucţiuni dare şi o să le dau mai departe la sursă, se oferi Bishop.

— Nu cred că-ţi poţi permite să-mi vorbeşti despre circumstanţe, am izbucnit eu.

Jaguarul intră pe porţile domeniului meu. Azi, pentru prima oară în întreaga mea carieră, de când absolvisem liceul, făcusem ceva: îmi luasem o zi liberă. Voiam să mă asigur că Francesca se simţea bine şf că nu trebuia să meargă la spital. Smithy îmi

deschise portiera. Am ieşit din maşină.

— în momentul de faţă, ca să-mi potoleşti furia faţă de *clientul* tău, am subliniat eu, îţi cer cu frumosul să-i spui sa se ţină departe, cu tot cu asodaţii, de soţia mea. Este pentru binele tuturor, inclusiv al tău.

— Bine, răspunse White.

Bishop rămase tăcut.

— Şi tu la fel,Tiger Woods.

— Te-am auzit. O să ne şantajezi cu i sta de-acum încolo, Keatonr Pentru că începi să-ţi faci duşmani peste tot. Întâi cu ştii-tu-cine şi gaşca lui şi acum cu noi. Ai mai rămas cu vreun prieten?

— N-am nevoie de prieteni. Am ceva mult mai puternic. Adevărul.

Mi-am găsit soţia în grădină, trăgând dintr-o ţigară subţire şi îngrijind de plante. Purta o fustă lungă şi albastră şi o bluzăRra <W* puternic şi hotărât în alegerea ei de a urma regu- fiî«; v^rimefifarc ale părinţilor, chiar şi după ce o renegaseră.

Când o văzusem prima dată, mi se păruse o marionetă. O jjit-âffc strălucitoare şi drăguţă, făcută de Arthur Rossi, pe care o puteam strica. însă, cu cât o cunoşteam mai bine, cu atât îmi piteam seama cât de mult mă înşelasem. Era umilă, modestă, (if:nSferifă, inocentă şi bine educată. In seara balului, o făcusem jr fâs pentru că excela în ceea ce voiau părinţii ei pentru ea, jpwând complet faptul că era mult mai intimidant să fie j'UviifK ioasă şi binc-crcscută decât o altă puştoaică din zilele noastre, sfidătoare şi rebelă, care purta fuste scurte şi făcea sex

iu otice mişca.

0 /efîemisisem că era răsfăţată înainte să aflu că era o femeie plină de compasiune şi bine intenţionată.

I'taneesca îşi şterse fruntea de năduşeală şi de pământ. Se întoarse şi se duse spre şopron ca să ia un sac de îngrăşământ. St opri şi îşi frecă fruntea, strâmbându-se. Lovituri fusese ni|Kuficiidă, dar vână Cit a era urâtă şi verde. M-am îndreptat ffr şopron, ajungând în spatele ei şi luându-i sacul greu.

— Dc ce eşti atât de încăpăţânata? am mustrat-o, în timp ce i i târâm spre grădina de legume.

a in care o

Mâ urmă cu cizmele ei mici. De fapt, era mică toată. Era

aşa (it minionâ, incit mă gândeam deseori la noaptea pledasem, savurând cât de duke şi strâmtă era. Nu pentru ci era virgini, ci pentru ci aşa era ea — micuţă. — Tu de ce eşti mereu atât de... tu?

f

Venea, după mine, cu un pas săltăreţ. M-am oprit *în* raţa junelor» observând pentru prima dată cir de spec^soAxisă era grăditu acum. Chiar & făcuse să crească.. Roşii, ridkhî, rnenti *$* busuioc. Fiori in ghivece proaspăt pese, detfcrr ăt rmm iimiL " -pÂnin. dt •zarzes’sc.. Nn ers pe gustul meu. Poet 'jmâtacani st c. vimaâi. *ux: aittsststtx xk PTE&* multe specii, tnivsdasti: -a immsuE»- *-. «a: ®s sxn&u*u. lucru drc toată locuinţa ^ctxcsccvr <iks* sdL .aaK*atiK3sad33Li£i amri de doamna Sterline.

— Cum ătcum^i- st "fur :-urt tasrumf», aşezând sacul iângs

pfann^f cS^ ARSIC TSÎ TU u

M-tuiL aificar a nr-nu SÎST? *şut* nnuim.

— .XăÂtiiBev^snăs^^

— Cu Je ffl^nrnhr Aasfţâec

Dbwr uu aduc puxEi sâ-3 OKSIEBSCS Tuiraae îtitr-xm moment ca usGt. Dtec JeaiomitZ^eiL că .guzze&ni să 6a ran adevărat fieaiot *snm*o câaii «SEL ax râc SSGIL anca.

—Dbb|!CBai£pbcec2îd<£Ş5B^Bse ea. ndkiiDd dumeri Mi

—.m ii?ecar catata. Mî 53paggg> ciudat de vulnerabil.

— Im&um $-*J B& SIM «soc

Asia. fcsc ds fessM» «şor azL Mt-am âcsir temele şi 2H **cobora sd abtu «f o janaGaee de ori X il pregătesc să iecor tex posta modă de legume şi sa le frimir la şe^ala dm capitol** scâzLSiffîsinik^oi^noe

Mă privi peotni prisma dsci Mi **s-a sciss inima când** 2-222 văzut ochiul vân& ă buza spartă. Am oupst-o uşor sub bahic.

— Asta ou c ksH uşoc Din contră. Nu im provoca să tac ceva nebunesc.

— Ca de exemplu?

— Să te răpesc.

Chicoti şi îşi lăsa privirea în jos. Obrajii î se îmbujorară.

— Mă tratezi ca pe un copil.

— Fii serioasa. Daca le făceam copiilor ce vreau să-d fac ţie, mi-aş fi petrecut restul zilelor intr-o celulă şi dintr-un motiv al naibii de întemeiat.

Se lăsa în genunchi, curaţând pământul dc fiuiuelr usviiir yjpam îndesat pumnii în buzunare, uitându-mâ Iu spuiele ci. N'emesis avea gropitele Iui Venus. Am simţit dintr odată nCVnin ^-mi înfig degetele în ele în timp ce o gust dc în sputc. IV|j <1U) dres glasul.

— Fă-ţi bagajul şi ia câteva gustări. Plec a nu

— Poftim?

Continuă să plivească, tara sa se obosească să se uite la mine. — Mergem la cabana mea de lângă lacul Micliigati, penlni vveekend. Se pare că tu nu ai în plan sa te odihneşti, aşa că fm eu planul.

Întoarse capul spre mine, mijindu-şi ochii în soare şi puiiăn du-şi mâna streaşină.

> >

— Nu-i nevoie. Nu sunt rănită, Wolfe.

— Arăţi de parcă ai fost bătută şi oamenii sunt îndeosebi de pricepuţi la speculaţii. Trebuie să te scot din oraş.

Era doar parţial adevărat. De bună seamă, să mă afişez in public cu proaspăta mea soţie când avea faţa aşa nu era indicai. Dar nici nu voiam altă companie. Sterling îşi băga mereu nasul şi Smithy era un ghimpe în coastă. în plus, Bishop nu greşise.

Intr-adevăr nu aveam prieteni. Nu era deloc o idee proastă să iau o pauză de la duşmanii mei pentru două zile. Aveam nevoie de un răgaz şi, sincer să fiu, Nem era singura persoană pc rare cumva puteam s-o tolerez

în momentul de faţă.

— Am multe teme, spuse ea.

— Ia-le cu tine.

— Nu mi-ar plăcea s-o las singură pe doamna Sterling.

— O să stea cei de la pază cu ea. Plecăm singuri.

— Dar e împotriva protocolului.

Dă-1 naibii de protocol.Tăi M. îş) MHIŞ(>i i*tH'/ă. A*t* UiWthh* ţ% TA-fa,*

dtnisrfl Irt llti «It MinlH/.

I’oţî s>1 IOUÎIHM pHţ'IH *\i*' drum») am SpO*,/> <? t_f fi hty.*

Sr il! Mii li fi l>1 blţft, *t* HlH *ţU%* vlţf* *\tlMh* S O *S:M %,* (V/pAf^4* ^

I II gorilele lui IhuidîMÎ M O d#(Sf majas* *WA i/t Urij&y’b*

Dc-asta n i* puica m Hă Nui *infam* d*wi hn*tt'4i(t l'/M 'tm** ţinasâ şî paf(ea i f * vi mai bună era ** % h) i) t n f a A î U* O şMi*.,

— Serios? {'hiar şi după *t* e s a întâmplat'

îi străluceau orbii de» enhi/iasm, Albiri *t* a no *u?,ţ 4* wi*

— Mai «le*» după ce s-a thtâmpl$n/fe ai *<\^ufrM *\r. IM* nune* Cum e ru fruntea?

— K urâtă, dar nu doare rom s ar < *mU^r,*

tyfntmpmii,

Desigur, nu puteam să rostesc *(.* uvmfebt a^ma, M am întorc şi am Jti;it-o spre terasă, plecând din grădină ţi du lângă v/ţ& mcUi CA ml am ajuns la uşile de sticlă, m am oprii şi m am *ns\$* înapoii îngenunchease din nou, rcluându-ţi munca,

— Nu va mai trebui să-ţi faci griji in prh in ţa lor, am spu*.

— A cui?

Se uită nedumerita la mine, l /ista creştea încontinuu, Mar întâi tatăl ci, acum familia Bandiţii/

— A oricărui ticălos care a vrut vreodată să-ţi facă *rin,*

Am intrat în birou şi rmam încuiat acolo pentru restul *m%* **nc-având încredere în mine ci pot merge în «arnera ei pentru festinul meu nocturn fără să dorm lângă ea, Se pare că aveam nişte probleme cu autocontrolul,**

Îmi lipsea cu desăvârşire,

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

Ea avea din plin. CAPITOLUL PAISPREZECE

! *y&eete**

' \b'i Jupă o oră am început să mă relaxez la volan. Nu doar ‘ «i făceam griji să nu stric preţiosul Jaguar al lui Wolfe şi L«m străfulgerări de amintiri cu gorilele lui Bandini urmă- *jfodu-mâ* şi izbind Cadillacul, dar nici nu mă simţeam în apele [1] ele în preajma soţului meu. După ce-şi petrecuse o noapte la ine, nu a mai venit în camera mea, în următoarea. Acum eram Şdrum spre cabana lui de lângă lac. Plănuia să dormim şi acolo camere separate? Sincer, îl credeam în stare. Nu aveam pe eni cu care să mă sfătuiesc în privinţa situaţiei noastre, istele *Como* şi *Mărie Claire*, singurele mele surse de sfaturi 5spre relaţii, nu aveau articole despre căsătoriile aranjate cu tori cruzi, cu probleme emoţionale grave, în secolul XXI.

£ **Doamna** Sterling era părtinitoare. Mi-ar fi spus orice voiam ^ud, ca să se asigure că eram mulţumită de soţul meu. Alama ţ>prea ocupată să-şi salveze propria căsnicie, iar Clara mi-era fel de bunică, deci, firește, ar fi fost aiurea s-o întreb.

.,|Aş fi putut s-o sun. pe Andrea, dar m-am temut să apelez la tiuia ei cu acest subiect.

,1'Eram mereu dezorientată. Etern neştiutoare.

'^Gândurile astea mi s-au tot învârtit în cap, în drum spre cabana de lângă Lacul Micbigan. Gând Wolfe spusese „cabană”, îmi închipuisem ceva pitoresc şi modest. In realitate, era o proprietate luxoasă, construită din piatră şi sticlă, cu jacuzzi şi privelişte spre lac, cu balcoane de lemn şi un stil arhitectural plin de farmec rustic. Era înghesuită printre cireşi şi dealuri verzi, suficient de departe de civilizaţie, dar fără să pară uitată de lume. îmi creştea inima la ideea de a-mi petrece timpul alături de soţul meu, atât de departe de restul lumii. Dar entuziasmul ăsta era amestecat cu puţină teamă.

— Simt că urmează un alt şir de întrebări marca Nemesis, mi-a zis Woife.

Stătea pe scaunul pasagerului, jucându-se cu bricheta mea Zippo. Eu îmi muşcam buzele, bătând darabana în volan.

— Ai fost vreodată îndrăgostit?

— Ce întrebare mai e si asta?

— Una la care mi-ar plăcea să primesc un răspuns.

A tăcut o secundă.

— Nu. N-am fost niciodată îndrăgostit. Dar tu?

M-am gândit la Angelo. Apoi, la toate încercările prin care trecusem din cauza iubirii mele pentru Angelo. în prezent, nu mai ştiam ce sentimente nutream faţă de el, dar aveam convingerea că, dacă îmi minţeam soţul de teamă, atunci aveam să ajung în aceeaşi situaţie ca mama.

— Da.

— Doare ca dracu, nu?

Se uita pe geam şi zâmbea.

— Da.

— De-aia mă feresc de sentimentul ăsta, mi-a zis.

— Dar e plăcut, când e împărtăşit.

S-a întors către mine.

Nicio iubire nu este complet împărtăşită. Nicio iubire nu

.fc echilibrată, corectă. întotdeauna unul iubeşte mai mult. Şi j ^ face bine să nu fii tu acela, pentru că doare.

I Am tăcut amândoi pana am parcat maşina în faţa aşa-zisci a bane.

— Dar tu — s-a răsucit spre mine, zâmbind cu superioritate — eşti rnai deşteaptă decât să te laşi prinsă în mrejele iubirii.

Aş fi vru t să ţip: *Nu-/ mai iubesc pe Angelo, prostule. Te iubesc pe tine.*

— Şi tocmai de asta te respect, a adăugat Wolfe.

— Mă respecţi?

A coborât, a înconjurat maşina şi mi-a deschis portiera.

— Nu mai cerşi complimente. Ştii că te respect, Nem.

Frigiderul era plin cu o mulţime de lucruri gustoase. Chifle proaspete erau aşezate pe tejghea. Am devorat două, una cu gem de căpşuni şi alta cu unt de arahide. Wolfe a făcut duş şi, după ce a terminat, m-am spălat şi eu. Apoi a îndesat în rucsacul meu un bax de bere şi mai multe negrese ambalate individual şi mi-a cerut să merg cu el la plimbare. Fruntea încă mă durea, rana de la buză se redeschidea de fiecare dată când zâmbeam şi descoperisem că aveam coastele învineţite, probabil de eâftd mă puseseră pe targă. Dar, cu toate acestea, m-am supus.

începusem să regret decizia noastră comună de a nu pleca într-o lună de miere, când el şi-a pus pe umăr rucsacul meu şi m~a condus spre un drumeag de beton, înconjurat de iarbă care sc legăna în bătaia brizei răcoroase de seară. Vântul şi lacul cântau o muzică mai plăcută decât orice simfonie, iar peisajul avea

nuanţe spectaculoase «le mov şi roz, graţie soarelui (AT* ap,(ţ>f tlupA dealuri. Am mers vreo douăzeci de minufe şi AU| <hwr, o alta cabană de lemn, iu vârful dealului

— Cc-i acolo? am întrebat,arâtâridu i tabaria.

Şi-a trecut mâna prin părul des şi negru.

— Arât cu a ghid turistic?

— Arăţi a om acru, domnule senator, l- arn tachinat eu

A izbucnit în râs.

— Hai să mergem până acolo, să vedem ce e, rni a propv

— Se poate? Nu vreau să încalc vreo proprietate.

— Eşti un cetăţean model. Ce bine ar fi dacă şi tată! tf.. -47 avea aceeaşi virtute.

i

— Hei! m-am încruntat eu.

M-a ciupit uşor de sub bărbie. începea să-mi placă geî* ăsta. Mai ales acum, când nu mai credeam că Wolfe nu ar/ea sentimente pentru mine, după felul în care mă ţinuse în braţe în ziua accidentului.

— Şi Sterling îmi tot spune să încetez cu asta. Adică să nu vă mai bag în aceeaşi oală, pe tine şi pe taicâ-tău. E greu.

— Se întâmplă des?

Am tresărit când m-a luat de mână şi m-a tras spre vârful dealului.

— Nu, în ultima vreme.

— De ce, mă rog?

— Pentru că sunteţi complet diferiţi.

Pe măsură ce urcam, respiram din ce în ce mai anevoios. Eram hotărâtă să fac conversaţie, ca să nu mă mai gândesc la faptul că nu eram deloc în formă. îmi neglijasem şedinţele de călărie în favoarea şcolii. în plus, chiar aveam o întrebare care nu-mi dădea pace

:

Ao»[1] ^ ***** «P* * «Hi ură*5i «& * «*&., . ^

.— £fti aşa de
fied^pd M~am
bosumflat.

— *S-am pr&ms mdoâMâ crjBtasri& ta orke * -*^-» ?Jii să fdi râspvmm.*[9]

— De «ode ftsî? Poate d »-ar «poa «2 se2 «r*ittfcz[a] ^ dd câ caca m-a repudiat. ~

S-a oprit to faţa *am&mtâpă am $m em <? a&smL, & ^ fa&nbsx, vopsir m* roşu fî aJfe,

— Faptul că a renunţat !a comoara kl de pset *âf/m* jsesars *& m xtim-o* e o *dovadă wSdeotâ că* mi ne *m&hl.*

— Şâ cu *mă meriţi?* l-am întrebat

— Dar, draga mea, tocmai asta *t* deosdisrea *âkmz wk&t g îsTM* tău. Eu n-am pretins *md&âzxă, că. te* merit» Te-arn *loazp^*ţi simplu.

Am pus *un* bcaf pe poarta de karni a *hoojkanâcâ M* am dă- sfiat *âm* cap.

— Asta e dar încălcare de pnjfrietâte, Wd&. Ei sie îrara. Ei a «ărit gardul fi a intrat în hambar rari *e rate înapoi.

îs dreptul uşilor era *împrăftkx* fio proaspăt £ judecând dopt «Îwm1 f ^rf plrt»wi In aac.de pteâm umed s* de ceea ce instroc- **Kwfcu meu dk căkrk îi** *p^cea #ă mmemăjn&tk.* **drarmduT—** Wtgâ de cal —,ax» ftiut că *înăuntru erm* amrrrak.

L-am auzit pe Wolft *Btdetând* dm ârtfindaj *hzmibmM.*

ZS4 [1] LI 5H£\

— Eşti o frumuseţe!

— Abia ai plecat de kr# mine fi deja flirtezi, i-am irigat

Zâmbeam itic de tare, incit mi dureau obrajii. Rasul lui I ispni. gutural umplu aerul. Mi-am strâns coapsele una de alta, I ceva dinăuntrul meu tânjind, in sfârşit, să-l simtă. Aş fi putut să I tac sex cu ei in seara asta. Doamne, *votam* să tac sex cu el în 1 seara ista! Pentru prima dată de la petrecerea noastră de 1 Logodnă, mi simţeam complet pregătită fizic pentru soţul meu. I Mai mult decât pregătită. *Dornica*. Şi, chiar dacă Wolfe era 1 aproape imposibil de descifrat, un lucru ştiam sigur despre el: că ! şi el ml dorea. I

— Fă-te-ncoa! m-a chemat el.

In mod surprinzător — sau de-a dreptul şocant —, vorbise ca băieţii italieni cu care copilărisem. Modul în care cuvintele i s-au rostogolit din gură m-a făcut să tresar, uluită — dar, în clipa următoare, am clătinat din cap, râzând în sinea mea. Wolfe Keaton avusese parte de cea mai aleasă educaţie. Răposatul lui tată fusese hotelier, iar răposata lui mamă, judecătoare la Curtea Supremă.

— Şi dacă suntem prinşi? l-am întrebat.

Simţeam că din clipă în clipă faţa urma să mi se rupă în două de la atâtea zâmbete. Alte fluierături admirative s-au auzit dinăuntru. Fluiera ca un golan, dar valsa ca un aristocrat. Nu-1 puteam încadra într-o singură categorie.

— Ieşim pe cauţiune. Mişcă-ţi fundul ăla drăguţ aici, Nem.

M-am uitat în stânga şi în dreapta, am trecut printre bârnele

gardului şi am intrat în hambar, în vârful picioarelor. Când am intrat, Wolfe m-a apucat de mână şi m-a tras spre el. M-a îmbrăţişat din spate, facându-mi semn cu bărbia spre una dintre cele patru boxe, singura ocupată. O iapă superbă, neagră ca noaptea, împodobită cu o coamă şi o coadă de un alb orbitor, se uita lung la mine. Wolfe nu exagerase. Era extraordinara. Şi măprivea pe sub genele ei mici şi dese. Mi-am dus o mână la piept. Inima-mi batea cu putere. Nu mai văzusem niciodată un cal aşa de frumos. Avea o privire calmă şi blândă. Şi-a plecat capul, primindu-mi admiraţia care trebuie să-mi fi strălucit în ochi.

— Bună, fetito!

M -am apropiat de ea, păşind cu grijă, dându-i timp să se familiarizeze cu mine sau să se îndepărteze. I-am atins botul.

— Ce faci aici de una singură? i-am şoptit.

— Pare sănătoasă, a spus Wolfe.

Chiar şi stând cu spatele la el, îi simţeam privirea aţintită asupra mea.

— S-ar putea, dar trebuie să aflăm cine e proprietarul hambarului.

— Iţi place?

— Dacă îmi place? O ador. E dulce şi blândă. Şi superbă, pe deasupra.

I-am mângâiat fruntea, apoi urechile. îmi accepta atingerea de parcă mă cunoştea dintotdeauna.

— îmi aminteşte de cineva, a comentat Wolfe.

— le rog, nu-mi spune ca acum ma compari cu animalele: am râs eu, descoperind cu uimire că aveam ochii umezi.

îmi imaginam că iapa era a unei fete. Şi animalul părea

tânăr. Poate crescuseră împreună.

— Atunci, cu ce ar trebui să te compar?

S-a apropiat de mine. încă stăteam cu spatele Ia el. Am auzit foşnetul fânului sub paşii lui. Am tras adânc aer în piept, am închis ochii şi m-am bucurat de atingerea braţelor lui, care mi s-au încolăcit în jurul taliei.

— Cu oamenii, am şoptit.

— Nu pot sa te compar ou oamenii, Nu mai există alţii r., tine, a răspuns ol simplu, ou buzele lipite do j^âtul meii.

Simţeam un ghem do căldură iu pântec şi in ani înfiorat i|,. plăcere, din oap panii n picioare.

— E a ta, a murmurat el, muşcându-mi UBOI Inimi mediii

— Poftim?

— Calul. K al ti\u. 1 lambarul lista este al meu.Terenul dii, jurul cabanei, pe o rază do cinci kilometri, ne ajun tino. I 'nsiu) proprietar avea un hambar. Şi-a luat caii cu el când 1 a vândut părinţilor mei.

Răposaţilor lui părinţi. Erau atât de multe lucruri pe care nu le ştiam despre el, atât de multe pe care nu mi le spunea.

— înainte să mă căsătoresc cu tine, nu voiam să-ţi dau un cadou de nuntă. Dar, după ce ne-am căsătorit, mi-am dat seama că meriţi mai mult decât diamante.

M-am întors şi m-am uitat lung la el. Ştiam că trebuia să i mulţumesc. Să-l îmbrăţişez. Să-l sărut. Să-l iubesc si mai mult pentru efortul gestului, care, ştiam de-acum, nu-i stătea în lire. Ideea de a-1 iubi deschis era tulburătoare. El ştia totul despre viaţa mea, dar eu nu ştiam nimic despre el. Poate că nu e nevoie să cunoşti o persoană, ca s-o iubeşti. Trebuie doar să-i cunoşti inima. Şi inima lui Wolfe era mult mai mare decât îmi

închipuisem.

Se uita la mine, aşteptând un răspuns. Când am deschis gura, s-au revărsat cele mai neaşteptate cuvinte:

— N-o putem ţine aici. O să se simtă singură.

Pentru o clipă, nu a zis nimic. A închis ochii, şi-a lipit fruntea de a mea şi m-a sărutat. A oftat şi i-am simţit pe buze răsuflarea caldă.

Cum de ai atâta compătimire? a murmurat.**{.** *,mi ajunat* **de** *guler* **şi** *imn rrut»* **bpm** *muu.,* **aaommdu j**

(Ho (lut cui undeva la pcrifma oraşului *I* lu< agi,, *# ^* .j u i,dc. o b o jMiji vizita in *livrare* băptâmâna. Un Io» ui n<n)|j ^|r ţii i ii lin. Si i II *fermieri, a* adăugat, Unii u,u»pltu ştirbi.

An* f'Hb»

I|i nml|immf»c.

— Cum vrei t» o botezi*r*

— **Anemia, am lâspunb,**

Cumva, am ^riut pe lor re nume nă i ilau,

— Zeiţa animalelor hi a naturii sălbatice. Un nume ioane **potrivit,**

li-a sărutat nasul eu Ioane multă precauţie, apoi înmiea, apoi buzele,

Ne-am băut berile şi arn mâncat negresele aşezaţi lângă Artenus, în tan. în ultimele zile mâneasem mai mult decât toată lutul trecută, începusem să am din nou poftă de mâncare şi ăsta era un semn huit.

Am vrut să mă fac avocat de când aveam treisprezece ani, a *m* Wolfe.

Mi-atu ţinut respiraţia. îmi povestea ceva despre el. Se deschidea. Era mare lucru. Era uriaş. Era *totul.*

— Lumea e nedreaptă. Nu te răsplăteşte pentru că eşti bun, decent sau moral, ci dacă eşti talentat, ambiţios şi viclean. Trăsăturile astea nu sunt neapărat pozitive. Şi nieiuna dintre de — oid măcar talentul — nu este o virtute. Eu am vrut să-i

protejez pe cei care aveau nevoie de apărare. Dar, cu cât mun- **naai mult, cu atât îmi dădeam seama ci sistemul** de **justiţie**

t corupt. Să devii avocat cu speranţa că o să faci ghiul de i im f/m i de mi dreptate e ca şi ai curăţa o pata de ketchup de pe cămaşa plină de sânge aunui tip care a font îujtm ţintit mai sus.

— l)e ce eşti atât ile obsedai de dieplalei’

- IVntru că tatftl tău mi a răpii <». Inţelim ta *m* , copilărie ocrotită, Chiar îl respet tpentm ta le ,l i internat şi te-a ţinut departe de dezastrul ne (am | Chicago. Dar eu am crescut în dezastrul asta. Am |<,h.i supravieţuiesc în el. M-a lăsat cu cicatrice si nedrepiap, ,, în ziua de azi.

— Ce ai de gând să faci cu tatăl meu?

— O să-l ruinez.

Am înghiţit în sec.

— Şi cu mine? Ce-ai de gând să faci?

— Sa te salvez.

După o vreme, m-am simţit moleşită de la bere şi dulciuri, Mi-am pus capul pe pieptul lui şi am închis ochii. Kl şi telefonul şi m-a lăsat să aţipesc pe trupul lui — un gest foarte neobişnuit pentru soţul meu. Având în vedere că nu avea semnal, nu ştiam la ce îi folosea telefonul, dar voiam sâ-i pun răbdarea la încercare. Să văd când avea de gând să mă atingă uşor şi sa-mi spună ca era timpul sa plecam.

M-am trezit o oră mai târziu, cu obrazul pe cămaşa lui. El încă butona telefonul. Am aruncat o privire la ecran, încercând să nu mă clintesc. Citea un articol. Probabil îl descărcase înainte. M-am mişcat uşor, ca să-i dau de înţeles ca eram

trează.

— Ar trebui să ne întoarcem.

M-am uitat la Artemis, care dormea liniştită în boxa ei, şi am căscat.

— Ar trebui, am încuviinţat eu. Dar îmi place foarte mult *sid*

Apoi, pe negândite, ani ridicat capul şi l-am sărutat. A lăsat | ^jetonul deoparte,)uându-mă în braţe şi aşezându-mă, cu ! sişcâri grijulii, in poala lui, M-arn simţit imediat mai puternică ⎦ă mai treaza decât fusesem in ultimele săptămâni. I-am cuprins £inil cu braţele şi l-am sărutat şi mai apăsat. Am început să *mi* de erecţia lui, aproape fără să mă gândesc la ce fac. Nu luam inaconcepţionale — căci nu apucasem să-mi fac programare la cabinet — şi ştiam că prima noastră partidă de sex fusese un eşec din cauza furiei. Wolfe nu voia copii şi cu siguranţă nici eu 2S voiam să-i am dacă el nu-i dorea. Abia împlinisem nouăsprezece ani. Abia începusem facultatea.

— Sunt.. — am spus printre săruturi —, eu... Avem nevoie ✗ un prezervativ.

— O să mă retrag la timp.

A început să coboare cu săruturile între sâni, descheind, 2r/ui după altul, nasturii rochiei mele bleumarin cu buline. M-arn îndepărtat puţin, luându-i faţa în palme.

— Pana şi eu ştiu ca nu e o formă de contraceptie sigură.

A zâmbit, dezvelindu-şi dinţii albi şi drepţi. Era incredibil *k* chipeş. Nu ştiam cum aş fi supravieţuit dacă şi-ar mai fi adus vreodată o altă femeie în pat. Nu mai eram doi necunoscuţi sub acelaşi acoperiş. Fiinţele noastre se contopiseră, se împletiseră, legate cu fire invizibile. Fiecare dintre noi încerca să se îndepărteze, dar astfel pur şi simplu apăreau mai multe noduri, care ne legau şi mai strâns unul de celălalt. Iar el era aşa de sofisticat şi de ager la minte, încât nu ştiam cum l-aş putea păstra lângă mine, chiar dacă voiam. Cu disperare.

— Francesca, n-o să rămâi însărcinată dacă o tWtm ^ sin gură dată.

— Asta-i un mit în caic nu ne permitem să credem, ^ stăruit eu.

Nu era vorba că nu voiam să devin mamă, Dar nu voiam si fiu mama unui copil nedorit. încă speram, prosteşte, că ave* să se răzgândească, în timp, odată ce ar fi înţeles că am putea ti

fericiţi împreună. In plus, pentru mine fusese incredibil de urni litor sa iau pilula aia de a doua zi, pe care mi-o lăsase pe noptieră. Mă simţisem de parca m-ar fi respins, pe mine şi ceea cc corpul meu avea de oferit.

— Când ar trebui să-ti vină ciclul? tn-a întrebat el.

— In prima săptămâna din lună.

— Atunci, e-n regulă. Nu eşti în perioada de ovulaţie.

— Cum de ştii asta? am râs, zgâriindu-i pieptul cu unghiile.

— Soţia fratelui meu...

A tăcut şi o mască de gheaţă s-a aşternut pe chipul lui. Scăpase cuvintele tară voia lui. N-ar fi trebuit sa aflu că a avut un frate şi că acesta avusese o soţie. M-am uitat la el, dorindu-nii cu disperare sa continue. A înghiţit în sec, m-a dat uşor la o parte de pe el, s-a ridicat şi mi-a întins o mână.

— Ai dreptate. Să mergem, Nem.

L-am luat de mâna, deodată conştientă ca aveam o marc problemă.

Nu mă lăsa să intru în sufletul lui.

Iar eu nu-1 mai puteam scoate dintr-al meu.La cabană, Wolfe punea lemne în şemineu, în timp ce eu jnfigeam bezele în frigărui. I-am arătat cum să facă „şiragul *s'tnores^j* care este un fel de sandvici uriaş de *smores*, înfipte una Jupa alta pe frigăruie. Le învăţasem pe toate prietenele mele Jin Elveţia cum să-l facă. Unii dintre părinţii tor se înnegriseră Je supărare şi trimiseseră scrisori furioase directorului şcolii. Susţineau că fiicele lor se îngrăşaseră de când le arătasem trucul ăsta şi că erau nevoiţi să-şi cureţe şemineurile în fiecare săptămână.

— Aha, deci eşti o rebelă. Aproape că m-ai păcălit cu accentul tău de pension britanic şi cu manierele impecabile.

- Oh, n-am fost niciodată rebelă, l-am contrazis foarte serioasă, alungând bănuiala supărătoare că Wolfe mă alesese pentru că aş fi fost o potenţială primă-doamnă bine-crescută. Pur şi simplu m-am ferit de belele. A existat un singur incident: am dat foc, din greşeală, perucii unei profesoare.

Am râs în braţele lui. Mă simţeam mai relaxată si mai feri-

cită ca niciodată. M-a tras mai aproape de el şi m-a sărutat din nou — un sărut serios, care mi-a dat de înţeles că terminaserăm

cu discuţiile pe ziua de azi.

M-a întins pe spate, în faţa şemineului, în timp ce focul crea o atmosferă intimă şi romantică, deşi camera era extravagant de luxoasă. Mobila rustică, aparatura de ultimă generaţie, canapelele de piele maro-închis, cu pături uriaşe din lână. Erau un decor perfect pentru ceea ce îmi doream cu ardoare să se întâmple.

Stăteam amândoi lungiţi pe podeaua de lemn, pe un covor împletit, Wolfe deasupra mea. A gemut şi şi-a strecurat mâna

[1] S’mores, dulciuri populare în SUA, în special la focurile de tabără, cu reţetă- rapidă: o bezea şi o bucată de ciocolată pusă între doi biscuiţi.

pe sub marginea chilotului meu,dczmierdându-mă cu degettlt şi orice urma dc raţiune a dispărut din mintea mea. Mî-arrj împins pântecul spre el, în timp ce mă săruta pe gât. S-a ridicat în genunchi şi cu mâna liberă mi-a desfăcut nasturii rochiei, *n* cealaltă continuând sa mă excite. Când a ajuns la ultimul na ture, a aruncat rochia deoparte, plimbându-şi privirea însetai pe corpul meu şi făcându-mă să-mi uit inhibiţiile.

— Eşti frumoasă, a şoptit el. îndreptăţeşti fiecare cornpji ment şi laudă pe care le-am auzit despre tine, înainte de balul mascat. Ţi-am spus că am vrut să mă conving cu ochii mei, dar n-am menţionat niciodată că mi-ai întrecut toate aşteptările.

Am clipit ca să-mi stăpânesc lacrimile. I-am atins faţa. Acum era al meu.

— Fă dragoste cu mine, te rog.

Nu sex.

Dragoste, dragoste, *dragoste*.

Fă dragoste cu mine, implora inima mea. Mi-a sărutat buzele, apoi a trecut la sfârcuri, apăsând din ce în ce mai mult cu dinţii şi limba.

S-a jucat un timp cu sânii mei, apoi degetele lui au coborât sub pântecul meu, mai jos, mângâindu-mă lent, folosindu-se de umezeala mea ca să lunece peste miezul meu şi în jurul Iul stârnindu-mi delicioase descărcări de plăcere.

— Te rog, fă-o odată! am scâncit, trecându-mi degetele prin părul lui, în timp ce el îmi săruta şi îmi lingea coapsele şi locul sensibil dintre ele. Am nevoie să te simt în mine.

— De ce?
— Nu pot să-ţi explic.

Ba da, poţi. Dar ţi-e frică.Wolfi’ *Kmm* (îM un hoţ «h* Roiuri, d*/ *nn nn* 4,^ ni) sărut, Inii hiMW* fi hih»)4# Mi *n t>tnnlv:w *iitt** p*^ ^ /y bfyţwc hi lui/urnir, Am llh ui rr^ţîa t * */* %) tk* iar***! ~f* f#*

Jc bunăvoie; u d ă m dc«dă<tu *pititntt'k* **p** *I *tn nnpl'^^* ilufu m, vorbeam ^'â< se jx>«f$_C$,*w'un,*

— Pentru că ui avui iJrcpfate, Ai opu* *< * <,* ** *vw rk* in purul rftu — rată-mă,

M-si **«ârutut pasional, mu^'ăridu-mă ile f/uza /iwfi in *,> dent, încă dureroasă.**

N-ai spus fot îU^vârg), dar deocamdată *c (k zf'Jftţ,*

S-a ridicat fi u ^cos *un* **prezervativ** *flirt ptrrVÂd** **Arn i/y„e>cat** s;l nu-mi arăt dezamăgirea. S-a daî puţin inapo*, cer^ndu-rw cu atenţie faţa.

— Ce s-a întâmplat?

— Nimic:.

A <kf să mă ciupească dc **sub bărbie, apoi s-a răzgândi? ţi**

mi-a mângâiat obrazul.

— Acum nu ne mai **minţim.** Spune!

Am aruncat o privire spre prezervativ,

— Crezusem.., rn-am *gândit ci,* atunci când o s-o facem prima dată — *cu adevărat pentru* prima dată —, o să fie mai

Arn roşit, pentru că mi-am adus aminte câ, in urma cu doar vreo câteva ore, îl certasem *pentru* că sugerase exact acelaşi lucru.

— Poţi să,,,?

Mi-a închis gura cu un sărut.

— 0 să mă retrag la timp. Dar n-o sâ facem un obicei din asta, decât atunci când o sâ iei anticoncepţionale. Ne-am înţeles?

Am dat din cap.

A aruncai prezervativul deoparte şi» privind u-mâ d$_{lc}$

Pt

I

ochi, a început să mă penetreze, M-am încordat din h$_{lst}$« ^{n} înainte ca el să aplece şi să mă sărute.

— Relaxează-te pentru mine» mi-a şoptit.

Ara tras aer in piept şi l-am ascultat. Pt la jumătate, ^ put să mă doară, dar cu totul altfel decât dara trecuta, , ^{1} durerea era plăcută, în timp ce el se adâncea în mine î$_{n}$. ' blând, acoperindu-mă cu sărutări, Îmi spunea lucruri c i,$_{v}$. * ’ * . . $^{1\,l}$»Vi dădeau curăţ şi putere, pe care le credeam cu toata fiinţa; p$_{v}$. graţioasă ca ploaia"; JPrumoasâ asemenea cerului tară stol. oraşului Chicago, intr-o seară tristă de bal mascat"; „Mi\ $_{s}$* asa de bine în tine. Xemesis. M-as îneca în tine si as muri a, , - * ' * suitei nu m-al opri[1]*

Ce diferenţă faţă de data trecuta — când comentase dcsp$_{rc}$ cât de strâmtă eram, ceea ce mi se păruse obscen şi degradanţi M-am agăţat de umerii lui, gemând uşor şi primindu-1 în mj$_{ne}$ încet, mişcările trupului meu s-au armonizat cu ale lui, iar disconfortul a fost înlocuit de rotiri lascive şi zvâcniri din şolduri Gemeam de plăcere la urechea soţului meu, în timp cc el iut$_{Ci}$\ **ritmul,** sprijinit în mâini, ca să nu-mi atingă coastele şi fruntea rănite. Apoi penetrările Iui au devenit atât de adânci şi de salba- riee, încât mi-am dat seama că se apropia de final. Mi-am înfipt unghiile In spatele lui, simţind că şi eu mă apropii de orgasm. Era altfel feţi de cele pe care mi le provocase gustându-ma. Era mai profund, mai intens.

— O sâ-mi dau drumul, Nem.

Tocmai se pregătea să se retragă, când m-am agăţat de el şi l-am sărutat pătimaş. Am simţit lichidul cald cum mă umple. Ne-am ţinut în braţe un lung moment, apoi a coborât de pe mine. De data asta, n-a mai fost nid ruşine, nici nefericire. Eu #0 fiii-am ferit **privirea.** Iar el nu şi-a cuprins capul în ~~mâini,~~ jofincJu^şi să dispară intr-o crăpătură din podea şi să moară. Ne p[illegible]jvcam, întinşi unul lângă altul pe covor, lângă şemineu.

M-a ciupit uşor sub bărbie.

— Ai terminat înăuntru.

A căscat şi s-a întins. Nu părea prea îngrijorat şi ~~asta~~ m-a îngrijorat pe mine.

— Nu mai iau încă o pilulă, am spus, clătinând din cap şi strângându-mi rochia la piept. Nu e sănătos.

Ochii i se încreţiră a zâmbet.

— Iubito, aşa cum am mai spus, nu e momentul propice unei sarcini, datele nu corespund.

Am râs şi m-am relaxat.

— Bine, te cred pe cuvânt.

— Aşa şi trebuie.

0 aitâ ciupitură sub bărbie.

— încetează, Wolfe! Ţi -am mai spus că asta mă face să mă simt ca un copil.

S-a ridicat, complet gol, şi m-a luat pe un umăr, atent să nu-mi atingă coastele, apoi m-a dus spre dormitor. Mi-a dat o palmă la fund, apoi l-a muşcat uşor.

— Ce-mi faci? am râs eu.

— Nişte chestii de adulţi.

Ne~am petrecut noaptea în acelaşi pat, făcând dragoste de toi ori. Dimineaţă, am vizitat-o iar pe Artemîs. A fost fericită nc revadă şi ain dat o raită cu ea, constatând cu uimire că, înciuda celor patru reprize de Nex dr noapicu ! iTniifl#dlftcoulr»fiii.l meu era neînsemnat. I am dat iminnur şi ifpn şi am Mai iMij/jî ea, în hambar. hi dimineaja aula, Wnlfr m » învaţai < um I* sex oral. M-a pus sa iiigriiunchez şi şi J»ri;i» granşii Diesel. La început, in-a invajal cum sa I şi apoi nan să-l .strâng. Când m-am simjit destul dr m |<uyiil meu, m ,1 întrebat dacă vreau să-l gust.

Mi-am plecat privirea, străduindu-inâ s;1-mi asi'tmd mşirir».

— Uită-tc la mine, Krancesca.

M-am uitat în ochii lui cenuşii.

— Ceea ce urmează să faci nu e un lucru râu. Ştii asta, nu?

Am dat din cap, deşi de fapt credeam pe dos. Krarn frrrn convinsă că toţi cei cu care mergeam la biserica, inclusiv părinţii mei, ar fi f&cut infarct dac-ar fi ştiut ce făceam noi.

— Dacă o să afle lumea?

A râs. Ticălosul a râs în hohote.

— Toate persoanele trecute de optsprezece ani pe care le cunoşti au făcut sex oral.

>

— Eu nu.

— Şi mulţumesc stelelor pentru asta!

Probabil îmi spunea ce voiam să aud. Wblfe îŞJ dădu seama că mă îndoiam, pentru că mi-a dezmierdat faţa şi a oftat.

— Crezi că sunt pervers?

Mi-am simţit obrajii luând foc.

— Ce? Nu, sigur că nu.

— Bine. Pentru că eu îţi fac ţie sex oral în fiec are zi, de tămâni întregi. Şi am de gând să ţi-1 fac *tot* restul *vieţii* N-ai *6t*

ce să te ruşinezi că-i oferi plăcere soţului tău,

Par ai spus că sexul oral c înjositor, i-am repetat eu ceea c(..mi spusese când eram logodiţi.

—* E înjositor să îngenunchez!, în general. Dar nu şi (hei o I |j,cj în fa fa cuiva care merită să renunţi la mândria ta.

I Ştiam că Wolfe lua mândria foarte în serios. |/A urm a urmei, c}cn Narcis al meu. Evenimentul — oricare ar fi fost — care îl silise să se agaţe atât de strâns de propria mândrie îl fraurnafi *ase grav.

l-am apucat vârful penisului cu buzele. Mă călăuzea, îodem nându-rnă să mă apropii de rădăcină. Apoi degetele lui mi-au împins ceafa, iar gura mea l-a cuprins tot mai multy pini când vârful penisului mi-a ajuns în gât. îmi venea să vomit, dar m-am abţinut.

— Acum, suge.

Şi-a înfipt degetele în părul meu.

Eram uimită să constat cât de mult îmi plăcea. Nu-mi făceau plăcere doar actul în sine şi pielea lui caldă şi catifelată, dar şi mirosul unic, bărbătesc si felul în care reacţiona Wolfe la aţin-
1 t f
gerile mele, tresărind în gura mea şi gemând de plăcere. Mă dureau buzele şi obrajii când s-a retras. Mi-a ridicat capul şi m-a silit să-I privesc în ochi.

— Ştii că te respect, mi-a zis Wolfe.

— Ştiu.

îmi simţeam buzele umflate şi dureroase.

— Perfect! In următoarele cinci secunde, o să ai senzaţia că M te respect.

A ejaculat pe faţa şi pe sânii mei.

Simţeam lichidul cald curgându-mi pe obraz. Era vâscos ?i lipicios, dar nu mi se părea deloc înjositor. Mă făcea să simt

şi mai multă dorinţă. Pântecul mi se încorda, implorând meascăceea ce soţul meu era capabil să-i dea.

Am lins sperma dintr-un colţ al gurii şi i~am surâs A zâmbit şi el.

— Cred că o să ne înţelegem bine, **draga** rnca soţie.

CAPITOLUL

'fatUMA

M-am trezit cu aceeaâ *pofti* teriUL O pofe ,j- ^ ca# rai voia să dispară, jfi» de *un milkbake de câfiunL Ba nu. Am nevoie de unul*\

M-ara rostogolit in pat, am dat pe«e *meat* abdocneooi piatra şi am gemut, deschizând ochii La căsoi vacanţa noastră de k Lacul Alkhigan, descoperisem *cirtri* lucruri interesante despre noua mea vb$£ ca senatorul Wotfe Keaton. în primul rând, *itm* plăcea ioane mult sâ-ms trezesc wţtd f&câfldu-i sex oral **In** aJ doilea rând, d era foarte isdccit de noul **meu** rol de ceas deşteptător. L-am sărutat pe bem, urmărind dâra de păr închis k culoare şâ dezbrâcându-I depâE- tafefiii gri de trening. De îndată ce mi-ans pus buzde in jurul kw trezit, îmâ, spre deosebire de alte dări, a dar piturile *h o* parte de pe noi şi m-a apucat de păr ca blândeţe, dar ferm, şi tâ-aipijg

^ Mă tem că astăzi n-o să *Be* de-apins.

M*a amneat pe pat, aşa încât să aterizez *în* patm labe, şi a *Un* prezervativ de pe noptieră, Încă na luam anricon- ^Şbnafc. Ar fi trebuit să-mi 6c o programare la ginecolog ce ne-am întors de la Lacul Michigan. dar îmi era pre

a

înşine să mă (lut lu robinet de una singură, ştiind că aveam să fio rKjiminuifi JIC tunsă. Nu voiam să merg cu doamna Sterling şi şiiiiin i ii MiimiH şi (dura nu credeau în contracepţie. O sunasem dr mui multe ori pe Andrea şi îmi spusese că i-ar plăcea să mii însoţeam ă, dai efi tată) meu ar omorî-o dacă ne-ar vedea imptemul, in |>nbli(,

Nn e nimic personal, Frankic. Ştii asta, nu?

I)n, ştiam prea bine, N-o puteam învinui. Şi mie îmi etala tel de li iul de tatăl meu.

Asta însemna că nu aveam de ales — trebuia să-l rog pe soţul meu să mă însoţească. In săptămâna aceea, la cina, când i am bătui apropouri serioase că aş aprecia dacă ar veni cu mine, mi-a tăiat vorba şi mi-a spus că puteam merge de una singură.

— Şi dacă mă doare? l-am întrebat.

K1 a ridicat din umeri.

— Oricum, n-o să te pot ajuta cu nimic.

Kra o scuză de doi bani şi o ştia şi el.

A doua zi, s-a întors de la serviciu cu un pachet uriaş de prezervative şi cu un bon fiscal de la Costco.

Wolfe renunţase complet la regula de a nu dormi împreună. I lainele şi restul lucrurilor noastre încă erau în aripi separate ale casei, dar întotdeauna petreceam noaptea împreună. De cele mai multe ori, venea el la mine în cameră, seara, şi, după ce luceam dragoste, mă ţinea în braţe până dimineaţa. Dar câteodată, mai ales când lucra până târziu, mă duceam eu la el şi îl satisfteeam. Am început să participăm împreună la gale şi la evenimente de caritate. Am devenit cuplul care îmi închipuisem că aveam să devenim eu şi Angelo. Oamenii ne priveau fascinaţi în timp ce flirtam unul cu altul, la masă. Wolfe îşi punea mereu mâna peste a mea, mă săruta şi se comporta ca un **£Ctrtleov<u\ desăvârşit, Nu**

somaun Jrlm ui iicalnmil mmuMic caw wă târâsc Ui nunta ţiului lui liinlmp.

începusem să las garda |Os şi m privinţa altor (nuri, Inii ;i devâr, senatorul Kea ton nu pămi delo< îiiIitcmiiI <lr virunu, chwv dacă ofertele curgeau inclusiv o pereche de < hilnţj strecuraţi in cutia poştalii (doamna Sierling a **1**1»ni indignată şi scârbită; i a aninau direct la gunoi), **iar** eu şi Wolfe **găseam** nenumărate cărţi de vizită cinul îi **goleam hir/miurele panialo** nilor, in fiecare seară.

Viaţa eu Wolfe era bună.

între şcoală, călărit eu Artemis, grădina mea şi lecţiile de pian pe care le reluasem, nu prea mai aveam timp sil mit gândesc ia următoarea mutare a tatălui meu. Mama mit vizita o dala la două săptămâni. Bârfeam, beam eeai şi răsloiam reviste de modă — detestam chestia asta, dar ei îi Ulcea plăcere, aşa că le frunzăream alături de ea. Soţul meu nu dăduse niciodată de înţeles că ar avea ceva împotriva vizatelor mamei sau ale Clarei. De fapt, deseori le invita să stea mai mult la noi, iar doamna Sterling şi Clara chiar păreau să se înţeleagă de minune: amândurora le plăceau telenovelele şi făceau schimh, pe ascuns, de romane de dragoste.
L-am întâlnit întâmplător pe Angelo la şcoală, de câteva ori, după vacanta petrecută la Lacul Michigan. Nu aveam cursuri comune. Eram destul de sigură că nici nu urma să avem vreodată, de vreme ce soţul meu era cât se poate de conştient că Angelo învăţa la Northwestern. Am simţit nevoia să-mi cer iertare pentru ce i se întâmplase în ziua nunţii mele, dar el m-a întrerupt şi mi-a spus că nu era vina mea. Poate că avea dreptate, dar asta nu însemna că mă simţeam mai puţin vinovată. în acelaşi timp, înţelegeam de ce Woife nu dorea ca eu şi Angelosă rămânem prieteni, dat fiind că fusesem atât de îndrăgostită de el arunci când Wolfc mâ întâlnise pentru prima dată Dar lui Angelo nu-i pasa de părerile soţului meu. De fiecare dată când ne

întâlneam la cantină sau la cafenea, mă antrena *m* conversaţii lungi şi mâ punea la curent cu toate micile bârfe despre cunoscuţii din fostul meu cartier.

Mi-a povestit cine se măritase, cine divorţase şi am râs când am aflat că Emily — „Emily ~~*a noastră*~~"— se vedea cu un mafiot din New York şi irlandez, pe deasupra.

— Dumnezeule!

Am făcut o mutră scandalizată. El a râs.

— M-am gândit că ar trebui să ştii, zeiţă, în caz că încă te mai gândeşti la mine şi la ea.

Zeiţă.
j

Soţul meu era stoic, influent şi nemilos. Angelo era drăguţ, încrezător şi iertător. Erau atât de diferiţi! Ca ziua şi noaptea, începeam să-mi dau seama unde îmi era locul: în mijlocul furtunii, alături de Wolfe.

Ca să fiu în continuare fericită, am luat decizia să nu deschid caseta de lemn. Teoretic, trebuia s-o fi făcut cu mult timp în urmă. Imediat după căsătoria cu Wolfe. Dar mai aveam un singur bileţel şi, după ambele bileţele de dinainte, Wolfe se dovedise a fi adevăratul stăpân al inimii mele. Nu voiam să-i stric norocul când eram atât de aproape de fericire, încât mai c-o puteam atinge.

In clipa asta, eram ameţită şi somnoroasă şi încă îmi era poftă de milkshake, dar dădeam din fiind în faţa soţului meu, vrând ca el să-mi satisfacă mai întâi cealaltă nevoie. Wolfe m-a luat pe la spate.

— Otrava mea dulce, rivala mea superbă...

Mi-a sărutat gâtul în timp ce mă penetra. Eu gemeam ile plăcere. Când a terminat, a scos prezervativul, l-a înnodat şi a intrat în baie, complet gol. M-am lăsat să cad pe pat, cu faţa în jos — o grămăjoară de piele fierbinte şi dorinţă. A revenit după zece minute,

proaspăt bărbierit, spălat şi îmbrăcat în costum. Cât m-am rostogolit pe spate ca să-l privesc, deja îşi petrecuse o cravată pe după gât.

— Vreau un milkshake de căpşuni, m-am bosumflat eu.

S-a încruntat, legându-şi cravata fără să se uite în oglindă.

— De obicei nu ai poftă de dulce.

— Urmează să-mi vină ciclul.

De fapt, îmi întârziase puţin luna asta.

—■ O să-i spun lui Smithy să-ţi aducă unul înainte să plec. Te descurci să ajungi la şcoală? Ai nevoie să te ducă el cu maşina?

Urma să dau testul pentru permisul auto săptămâna viitoare.

— Nu vreau să-mi aducă Smithy un milkshake. Vreau să-mi aduci tu.

M-am ridicat în genunchi şi am mers aşa prin pat, către Wolfe.

— Mereu îmi greşeşte comanda.

— Ce ar putea greşi la un milkshake de căpşuni?

Wolfe se întoarse în baie ca să-şi ungă părul cu un gel care mirosea divin. Intr-o bună zi, aveam să fac infarct din cauza lui, fiindcă arăta şi mirosea atât de bine.

— Ai fi surprins, i-am zis.

Minţeam. Smithy era grozav. Doar că simţeam nevoia ca soţul meu să facă un gest drăguţ pentru mine. De la Artcmis încoace, nu mai făcuse nimic romantic.

— O să-ţi aduc un milkshake, a spus cl ftră nicio intonaţi specială, ieşind din cameră.

— Mulţumesc! am strigat în urma lui.

O clipă mai târziu, doamna Sterling, iscoditoare»

număru] unu a Amcricii de Nord, şi-a strecurat capul pe uşă.

— Voi doi sunteţi cei mai înceţi la minte oameni deştepţi p$_c$ care îi cunosc.

A clătinat din cap. Eu stăteam întinsă în pat, holbându-rr^ la tavan, bucurându-mă de fericirea de după orgasm. Eram învelită doar cu cearşaful, dar nu mă îngrijoram cu privire la cc ar fi putut vedea. Probabil ne auzise de sute de ori făcând dragoste.

M-am întins si am căscat.

— Le vrei sa zici?

— Eşti însărcinată, scumpa mea!

Nu.

Nu se întâmplă aşa ceva.

Nu se poate.

Ba se poate. Trebuie să fie adevărat. Şi totul se leagă atât de dar acum.

Cuvintele astea se tot repetau în mintea mea, în timp ce plăteam testul de sarcină, într-o farmacie Walgreens, înainte de a porni spre facultate. Am devorat milkshake-ul de parca nu mai gustasem niciodată unul, iar apoi mi s-a făcut îngrozitor de greaţă. înainte să mă las pe vine şi să urinez pe bagheta testului de sarcină, în toaleta facultăţii, presimţeam că doamna Sterling avea dreptate. Am înjurat în gând. Mi-ar fi prins bine s-o ampe Andrea prin preajma. Cineva care $5 mii tina în braţe avi venea momentul sa verific rezultatul testului. Dar Andrea cri speriata de tata şi era timpul sil-mi fac prieteni noi, în afara Organizaţiei.

Am pus capacul testului la loc şi am pornit cronometrai Afonului. Mi-am rezemat fruntea de uşa. Aveam două cerţi-
tvdini;

1. Nu voiam să fiu însărcinata.
2. Nu voiam sa nu fiu însărcinară.

Dacă eram însărcinară, atunci aveam o mare problemă. Soţul seu nu voia copii. Mi-o spusese chiar el. De câteva ori. îmi sugerase pană şi să mă mut şi să-mi găsesc un donator de spermă, dacă îmi doream aşa de mult copii. Având în vedere smaţia noastră, era imoral, dacă nu complet nebunesc, să aduc m copii nedorit pe lume.

Pe de altă parte, în mod ciudat, daca se adeverea că nu eram Imârinatâ, m-aş fi simţit dezamăgiră. M-ar fi cuprins entuzias- ~Â â nerăbdarea daci aş fi aflat că eram însărcinată cu copilul *ki* Wolfe. Mintea mea a început să fabuleze. Să inventeze scenarii prosteşti. Ce culoare ar avea ochii copilului nostru? Ar arest pirul închis la culoare. Ar fi zvelt, ca noi. Dar... cenuşii sau dbastri? înalt sau scund? Ar moşteni isteţimea lui Wolfe

si r i t talentul meu la pian? Ar avea tenul deschis la culoare, ca mine? Sau ar moşteni pielea lui, mai degrabă întunecată? Voiam să SEX totuL M-am abţinut să-mi ating burta, imaginându-mi aim ar fi umflată, rotundă şi perfectă, adăpostind fructul iubirii noastre.

Fructul iubirii *mele.*

Nimeni nu-mi spusese vreodată că el mă iubea. Nimeni *m-m*£ sugerase măcar asta. Nici măcar doamna Sterling.

Telefonul meu a scos un sunet şi eu am tresărit, cu inima bătându-mi nebuneşte. Indiferent de rezultat, voiam să ştiu. Am răsucit testul dc sarcină şi l-am privit.

Două linii. Albastre. Clare. Ferme. Intense.

Eram însărcinata.

Am izbucnit în plâns.

Nu-mi venea să cred ce mi se întâmpla. Wolfe precizase — ba nu, *declarase* foarte clar — că nu voia copii, iar acum, la nici şase luni după nuntă, când lucrurile dintre noi începuseră să se îndrepte în direcţia cea bună, urma să-i spun că eram însărcinată. Ştiam că nu era doar greşeala mea. Si el era de vină. De fapt, *el* fusese cel care încercase să mă convingă să facem sex neprotejat, bătând câmpii cum că urma să se retragă la timp (ce să-ţi spun, chiar că reuşise), să calculeze şi să-mi spună că nu eram in perioada de ovulaţie.

însă niciunul dintre noi nu luase în considerare faptul câ ciclul meu menstrual se modificase în

momentul în care luasem pilula de a doua zi.

Dar, pe de altă parte, eu am fost cea care l-am tras mai adânc în mine când a ejaculat, împiedicându-1 — chiar dacă accidental — să se retragă la timp. Ştiam că numai cu acea ocazie s-ar fi putut întâmpla. In afară de weekendul petrecut la cabană, folosiserăm dc fiecare dată prezervative.

Cu umerii plecaţi, am ieşit din baie, m-am târât pe hol, am ieşit din clădirea facultăţii in banala zi de toamnă. Trebuia să-i mărturisesc doamnei Ster ling. Ea sigur ştia ce era de făcut

Mi îndreptam spre macină,când,pe neaşteptate, Angelo s-n *gtz'&î* k mine şi m-a trântit pe iarbă. Am ţipai. Mă gândeam Hţtvţâl. L-am împins. Râdea in hohote, iiu creând să mă gâdile.

— Angelo,..

Panica îmi clocotea în piept, Nn se *ricc* eă primul trimestru 3* sarcină e cel mai important? Nu îmi permiteam să mii ti vă j^'peios.

— Da-te de pe mine!

S-a ridicat repede, trecându-şi degetele prin pârul blond-in- Jb&şi **m-a** privit. Ce-1 apucase? Angelo era mereu rezervat şi xspKfuots. Se purta tkmiliar cu mine, ce i drept, dar nu mă aâssese nkiodarâ aşa de când mi măritasem.

— Vai de mine, reitâ, îmi pare râu.

S-a oferit si mă ajute să mă ridic. Am acceptat. Nu-mi plăci iaci imi spunea „zeiţă", dar nu există legi împotriva diluăm. Fhare ci ar trebui să existe. în felul ăsta, Femeilor le-»u fi imersi? si-i tacă avansuri soţului meu de fiecare dată când iese ikicasL

Da d&rstoaui m Md infr-o dktototră.

M-am ridkai şi m-am uitat în jur, deşi nu eram sigură ce *msme* ciuma. Mi-am scuturat de iarbă rochia şi puloverul.

— Mî s-a părut că ai o zi proastă. Am vrut doar să te fac să im, 3Eu-a explicat Angdo.

Om sâ-î fi spus că intuise corect? Aveam cea mai proastă şi, *m* sudata timp,cea mai bună zi din viaţă. Am dar la o parte un **fir** de arin de pe umărul lui, zâmbind .

— Nu este vina ta. îmi pare rău că m-am răstit, M-ai luai

— Şoferal tău te aşteaptă in cealaltă parte a clădirii. La fel şi agenţii de pază care, apropo, îşi fac prost treaba, având în vedere că acum nu sunt prin preajmă.

Angelo ridică din sprâncene şi-mi împunse umărul cu un deget. Wolfe insistase să fiu însoţită de bodyguarzi în permanenţă, după incidentul cu maşina. Abia săptămâna asta reuşisem să-l conving să renunţe la protocol, aşa încât body- guarzii să aştepte în maşină şi să fiu lăsată în pace când eram în campus. Nu mai primisem veşti de ceva vreme de la tatăl meu şi nid de la Mike Bandini. Se pare că încercau sâ ţină Organizaţia în ■viaţă şi departe de Wolfe. Şi dacă voiam să-mi fac prieteni la facultate, mi-ar fi fost imposibil, când doi bărbaţi cât doi elefanţi îmi suflau în ceafă

Nu i-am spus lui Angelo ce făcuse tatăl lui. Spre deosebire de Wolfe, eu puteam face distincţia între un tată şi copilul acestuia, poate pentru că ştiam prea bine cum este să te simţi ruşinat de acţiunile propriilor părinţi.

— Mulţumesc.

Mi-am pus poşeta pe umăr şi am rămas în faţa lui, stingherita şi simţindu-mă vinovată. Făcea un efort, încerca să reclădească podul care ne unise altădată, iar

eu stăteam în celălalt capăt al podului, cu un chibrit aprins, gata să-l distrug iar. Era o

chestiune tare delicată să rămân continuare loială soţului meu si

> >

sâ îndrept lucrurile cu un băiat care însemnase foarte mult pentru mine. Eram prea neîndemânatică pentru a păstra echilibrul între cele două.

—Trebuie să-ţi mărturisesc ceva.

îşi făcea de lucru cu părul lui frumos şi ciufulit. Mă durea sufletul să recunosc ceea ce refuzasem să pricep la începutullogodnei mele cu Wolfe. într-o bună zi, Angelo avea să fie un *soţ* minunat, dar nu era pentru mine.

— Spune.

M-am frecat la ochi. Nu mă mai simţisem niciodată atât de obosită şi doar nu ratasem nicio oră de somn. Şi-a coborât privirea, mutându-şi greutatea de pe un picior pe altul. Nu mai era încrezător si tantos.

! >) t

— In noaptea petrecerii tale de logodnă, s-a întâmplat ceva... ceva ce n-ar fi trebuit să se întâmple.

înghiţi în sec, lăsându-şi privirea în pământ. Respiră adânc.

— Am reîntâlnit-o pe tipa blondă de la balul mascat. Tu tocmai mă refuzaseşi şi tot discursul pe care mi-1 repetasem în cap, despre cum avea să decurgă seara noastră, se dusese pe apa sâmbetei. O dădusem în bară şi nu-mi puteam găsi cuvintele, iar tu te tot uitai după logodnicul tău. Mă simţeam de parcă lumea se năruia.

îşi frecă obrazul, de parcă adevărul tocmai îl plesnise peste fată.

— Am făcut o greşeală. Una uriaşă. M-am culcat cu repor- teriţa. De fapt, asta a fost doar o greşeală mică. Nu îngrozitoare. Cea îngrozitoare a fost după aia, când am dat nas în nas cu soţul tău, pe scări.

M-am uitat la el, cercetându-i faţa. Spre surprinderea mea, Angelo se silea să nu plângă. Lacrimi adevărate. Lacrimi pe care nu suportam deloc să le văd, deşi ştiam că urma să-mi spună ceva îngrozitor. Ceva despre cum mă distrusese, indirect. Indiferent cum stăteau lucrurile astăzi între mine şi Wolfe, n-ar fi putut să şteargă

niciodată cu buretele noaptea în care el îmi răpise inocenţa cu forţa.

— I-ai spus că ne-am culcat împreună? am întrebat, cu voce tremurătoare.

A clătinat din cap:

— Nu. Nu. N-aş fi făcut asta. Doar că... nici nu am *negat* că am fi făcut sex. Voiam să mă răzbun pe el, nu să lămuresc ceea ce părea a fi o neînţelegere. Eram atât de furios, Frankie! Şi încă speram că o să vă despărţiţi din cauza asta. Am vrut să-i dau destinului un mic imbold, nu să-l distrug pentru amândoi. De fapt, ba da, voiam, dar numai pentru că am crezut că şi tu voiai acelaşi lucru. Am crezut că voiai să-i dai lui Wolfe o şansă pentru că te forţau ai tăi, nu pentru că...

— Pentru că-1 iubesc? i-am încheiat eu propoziţia, cu voce răguşită.

I-am strâns umărul. Mi-a privit mâna şi s-a smiorcăit.

— Da.

— Păi, îl iubesc, am spus, oftând. Dumnezeule, Angelo, îmi

pare aşa de rău! Il iubesc. Nu plănuiam să mă îndrăgostesc de el. Pur şi simplu s-a întâmplat. Dar asta-i treaba cu dragostea, nu? E ca moartea. Ştii că o să se întâmple într-o bună zi. Doar că nu ştii cum, de ce sau când.

— Asta-i o perspectivă destul de sumbră asupra vieţii.

Mi-a zâmbit mohorât.

Nu puteam să mă supăr pe Angelo, mai ales deoarece eu şi Wolfe depăşiserăm toate obstacolele pe care Angelo şi Kristen ni le presăraseră în cale. Il puteam considera punctul de cotitură al întregii noastre relaţii.

Angelo zâmbea, cu gropiţele la vedere. Acelaşi zâmbet

care, înainte, îmi frângea inima de fiecare dată când îl vedeam.

— Dacă te răzgândeşti vreodată, sunt aici, mi-a zis el.Sunt compromisă, i-am răspuns, ridicând dintr-o sprân v**nâ şi roşind.

El a oftat teatral:

— Mă crezi sau nu, zeiţă, şi eu la tel.

— Nu se poate!

I-am dat o palma peste braţ. Simţeam cum toată tensiunea din pieptul meu se risipea.

— Când ai facut-o prima oară? Cu cine?

De ani întregi doream să aflu, dar până acum nu se ivise ocazia să-l întreb. In momentul de fată încercam să ne facem confesiuni ca intre pnetem.

Ana^lo a oftat adânc.

— în clasa a noua. Cu Cheryl Evans, după cursul de algebră.

— Lasă-mă să ghicesc, fata aia era cumva Miss Popularitate? 2® zâmbit eu.

— într-un fel. Era profesoara mea.

M-am înecat de uluire:

— Poftim? Ti-ai pierdut virginitatea cu o profesoară?

— Avea vreo douăzeci şi trei de ani. Nicio altă fată de vârsta mea nu voia să facă sex fără să aibă o relaţie serioasă, iar eu devenisem nerăbdător. Şi încercam şi să mă păstrez pentru tine, recunoscu el.

Mă simţeam tristă şi fericită în acelaşi timp. Viaţa ne purtase în direcţii diferite, dar acel Angelo pe care-1 iubisem până im demult era pe aceeaşi lungime de undă cu mine.

— Ei bine, poate în următoarea viaţă, a comentat el.

Data trecută, spusese că avea să se întâmple în viaţa asta. Am zâmbit

Cu siguranţă.Nc-am îmbrăţişat, apoi el a plecat. Eu am traversat peluza, îndreptându-mă spre maşinile din parcarea plină de studenţi. Căutam din ochi Cadillacul nou-nouţ şi blindat. De data asta, Wolfe îl echipase cu toate accesoriile, ca să fiu în siguranţă. L-am zărit pe Smithy în maşină, butonând telefonul, şi am zâmbit. Totul avea să fie în regulă. Probabil că Wolfe nu urma să fie entuziasmat de vestea sarcinii, dar speram să nu fie nici zdrobit. Aproape că ajunsesem la maşină, când Kristen, reporteriţa, apăru din senin, blocându-mi calea, trasă la faţă. Era ciufulită şi avea cearcăne, probabil — mi-am spus eu — de la nesomn.

Cei doi bodyguarzi au sărit din maşină aproape simultan, alergând spre noi. Am ridicat o mână şi le-am făcut semn să nu se apropie.

— E în regulă.

— Doamnă Keaton...

— E *in regulă*, am insistat. înapoi, vă rog.

Kristen nici măcar nu-i observase. Se clătina pe picioare.

— Francescaaaa, a bolborosit ea, aţintind un deget spre mine.

Era prea beată ca să-şi ţină degetul nemişcat. Am încercat să-mi amintesc ce se întâmplase cu ea. Din câte ştiam, Wolfe aranjase să fie concediată. Evident, voia să se răzbune. Dar asta se întâmplase cu multe săptămâni în urmă.

— Pe unde-ai umblat? am întrebat-o, încercând să nu mă holbez la bluza ei zdrenţuită şi la blugii murdari.

A făcut un gest dezordonat, sughiţând.

— Ei, pe ici, pe colo. Peste tot, de fapt. Am stat la părinţii mei, în Ohio. M-am întors aici să-mi caut de muncă. L-am sunat

pe soţul tău de o grămadă de ori, ca să mă scoată de pe lista neagră. Şi apoi... Rahat! De ce-ţi spun ţie toate astea?

A râs, dându-şi la o parte părul unsuros. M-am uitat în spate, ca să verific dacă Angelo era prin preajmă. Kristen parcă mi-ar fi citit gândurile.

— Relaxează-te! Mi-am tras-o cu amicul tău ca să se enerveze Wolfe pe tine. Oricum, e prea tânăr pentru mine.

Şi prea bun pentru tine, i-am spus eu în gând.

Era clar că sarcina îmi influenţa logica, pentru că simţeam nevoia să-i pun o mână pe braţ, consolator, sau să-i cumpăr o cafea. Ştiam prea bine că încercase să-mi distrugă viaţa ca să o salveze pe a ei şi că îl voia pe soţul meu (sau îl dorise, înainte ca el să aranjeze să fie concediată). Dar nu aşa funcţionează compasiunea: nu le este acordată numai oamenilor care o merită, ci tuturor celor care au nevoie de ea.

— Evident, planul meu a eşuat lamentabil.

Şi-a scărpinat obrajii. Pe unghiile ei, oja era ciobită. S-a uitat la puloverul meu de un alb imaculat şi la rochia mea neagră, lungă până la genunchi.

— Arăţi ca o femeie de la biserică.

— Păi, merg la biserică.

A pufnit în râs.

— Iar Wolfe e un ticălos pervers.

— Sau poate că pur şi simplu mă place.

— Mi-am închipuit cum îi înfig un cuţit în piept. La urma urmei, încercase să-mi convingă soţul că-1 înşelam. Indiferent cât de gravă ar fi fost situaţia pentru ea, nu era nevoie să fie ranchiunoasă. Nu-i făcusem niciun rău.Hună glumă! Wolfe nu vrea decât să distrugă ceva dc-al lui Artlmr Rossi. Ştii tu, pentru că Artfiur i-a omorât familia *lui.*

Poftim?

Am făcut un pas în spate, măsurând-o uluită cu privirea. Avusesem parte de suficiente surprize pe ziua de astăzi.Testul de sarcină, mărturisirea lui Angelo şi acum asta! Mi-am dat scama că universul încerca să-mi transmită ceva. Speram ca mesajul să nu fte că povestea mea fericită, care nici măcar nu începuse, urma să se termine brusc.

Unul dintre bodyguarzii mei a păşit în faţă. I-am făcut semn să plece.

— Nu te apropia. Las-o să vorbească.

— Nu ţi-a spus? s-a mirat Kristen.

Şi-a lăsat capul pe spate şi a râs, arătându-mă cu degetul. *Baljocorindu-mă.*

— Te-ai întrebat vreodată de ce te-a luat de la tatăl tău? Cu ce îl avea la mână?

Da, mă întrebam. Tot timpul. La naiba, îl întrebam pe Wolfe în fiecare zi!

Dar sigur că nu puteam să recunosc asta în faţa ei — i-aş fi dat satisfacţie, iar ea nu o merita.

Kristen şi-a sprijinit cotul de stejarul imens.

De unde să încep? Apropo, toate informaţiile astea au fost confirmate, aşa că poţi să-ţi întrebi soţul în clipa în care ajungi acasă. Wolfe Keaton nu s-a născut cu numele Wolfe Kcatori. A fost Fabio Nucci, un puşti italian sărac, bastard, care locuia nu departe de casa ta. Aveaţi acelaşi cod poştal, dar căminele voastre erau foarte diferite. Mama lui era o beţivă jalnică şiorii lui a. părăsit o Incinte ca Fabio *-2 st cască. Fratele iui mult mai mare. Romeo, l-a crescut. Romeo a devenit poliţist. Făcea o neabă buna, până a nimerit *în* Locui nepotrivit. la momentul nepotrivit. Mai precis, s-au dus amândoi *h* Mamas Pizza, pizzeria aia mici, la câteva străzi distanţă de casa ta. Au surprins un atac armat. Romeo, care *pura* uniformă, a intrat prin spate, ca sâ-i pună capăt. L-au ucis, fiindcă altfel i-ar *£* dat în *pi* ***pe*** *tozL* Tatăl tău l-a omorât pe Romeo în faţa micului Fabio, fa duda rugăminţilor lui disperate.

Eu ***nu*** *implor niciodată.*

Eu nu îngenunchez niciodată.

Am mândria mea.

Cuvintele Iui Woife mă bantuiau. Simţeam că începeam să transpir şi mi s-a Scut pielea ca de găină. De-asta era atât de hotărât să nu negocieze, să nu dea dovadă de remuşcăii sau de Eniîl Tatăl meu nu dăduse dovadă de milă, nici nu negodase atunci când Woife avusese cea mai mare nevoie. M-am zgâit la Krâten, ştiind că era abia începutul. Era vârful unui aisberg *hsitt* mare şi cat se poate de letaL Reporterîţa a continuat

— — După aia, Fabio a fost adoptat de soţii Keaton, foarte bogaţi fi *oi* ***o*** reputaţie *hună.* Locuiau în aceeaşi casă în care foeukşte el acum. Familia Keaton era una dintre cele mai importante din Chicago. Un cuplu influent, carp nu avusese niciodată copii şi care putea să-i ofere lumea întreagă. I-au schimbat jfcimde, ca să-l îndepărteze de viaţa lui de până atunci. Totul pirea promiţător pentru micul Wolfey. Reuşise chiar şi să depăşească trauma de a-1 vedea pe tatăl tău împuşcându-i fra- sdeto cap.Dc cc nu l-ii ucis şi pc Wolfe? I)oitr cl vflzuţţr lotul,

Nu-mi pluccn deloc faptul că i puneam întrebări, Uar, deosebire dc soţul meu, mândria mea mi era atât dc important

Kristen a pufnit:

— Wolfe era doar un copil pe atunci. Nu ştia cine eraij oamenii-chcie şi nici nu se luase la trântă cu Organizaţia, cum tăcuse fratele lui. Nimeni nu I ar fi crezut. Şi ri a fot împuşcat, probabil pentru că până şi tatăl tău arc principii.

Se uita dezgustată la mine. Strângeam din dinţi, dar najy, spus nimic, de teamă să nu tacă.

— Poţi să ghiceşti ce s-a întâmplat apoi?

— Nu. Dar pun pariu că o să te bucuri să-mi spui.

Ştiam că spunea adevărul nu deoarece Kristen n-ar fi fot capabilă să mintă, ci pentru că se distra prea mult povestiridu-mi, ca informaţiile astea să fie false.

— Wolfe pleacă la facultate. îşi face prieteni. Trăieşte viaţa la maximum, ca să zic aşa. în al doilea lui an la I krvard, se pregăteşte să se întoarcă acasă, în vacanţa de vară, când sala de bal unde se desfăşură un eveniment caritabil, la care participau şi părinţii lui, explodează cu tot cu politicienii şi cu diplomaţii de rang înalt. Bănuieşti cine a fost responsabil?

Tatăl meu, *desigur:*

îmi aminteam de incidentul ăla. într-o vară, când aveam opt

ani, n-am mai călătorit în Italia. Tatăl meu a fost arestat dupâ explozie şi a fost eliberat în scurt timp, din cauza lipsei de dovezi. Mama plângea tot timpul şi prietenele ei erau mereu prin preajmă. După ce tata a scăpat de închisoare, au început sâ se certe mult. Poate că atunci şi-a dat mama seama câ nu se măritase cu un bărbat bun.

îotr-un *fin* al, au **<Jcm:** ed mai bine era să mâ trimită la o Rtoaiâ în *Europa.* Ştiam că mă protejau de reputaţia pe care tatăl meu o avea aici, in Chicago, şi că astfel voiau să mâ ajute.

Kristen a fluierat, clătinând din cap.

—- Fireşte, soţul tău şi nu şi-a revenit după trauma *aia.* Varianta oficială susţinea că expir//,ia fusese cauzată de o scurgere de gaze. întregul lanţ hotelier a fost închis. Arestarea tatălui tău a fost o farsă. Nici măcar nu puteau sâ-i intenteze proces, deşi toata lumea ştia că tatăl tău se răzbunase pe mama lui Wolfe, o judecătoare dc Ia Curtea Supremă, pentru câ îl condamnase pe unul dintre cei mai huni prieteni ai lui.

Vorbea despre Lorenzo Klorence. încă era în închisoare. Adusese ilegal cinci sute de kilograme de heroină în Statele Unite, lucrând pentru tatăl meu.

M-am clătinat: şi am căzut pe iarbă. Bodyguarzii mei se băturascră să stea deoparte. Porniră amândoi spre mine. Kristen s-a desprins de copac, s-a lăsat pc vine, ca să mă privească în ochi, şi a zâmbit.

— Şi acum Wolfe vrea foarte mult să se răzbune pe tatăl tău fi să adune dovezi împotriva lui. De fapt, asta face de când a absolvit facultatea. Cu ajutorul unor detectivi particulari şi cu multe resurse, a reuşit să găsească o informaţie despre taică-tău. Indiferent ce ar fi, îl are la mână. Ştii că, încă de la început, scopul lui Wolfe a fost să-l omoare pe Arthur, nu?

Nu am mai apucat să răspund. Bodyguarzii m-au târât spre uuşinâ, în timp ce eu mâ zbăteam şi ţipam. Voiam să ascult, ^oiam să fug.

El o să fie moştenitorul Organizaţiei! a strigat Kristen» ^Tgând după noi.

Unul dintre bodyguarzi a împins-o. Dar Kristen se distra prea mult ca sa se dea bătută.

— El nu vrea Organizaţia! am urlat la ea.

— O să scape de tine, exact cum a plănuit de la bun început. Te-ai întrebat de ce nu s-a obosit să te convingă să semnezi un contract prenupţial? Nu fi aşa de sigură că o să ieşi teafără din tărăşenia asta. La drept vorbind, nimeni din familia lui Wolfe n-a reuşit să scape întreg.

— Nu! Te înşeli!

Simţeam cum buza de jos îmi tremura. Gărzile de corp m-au împins pe bancheta din spate a maşinii şi au trântit portiera. Mă simţeam ameţită şi îmi era greaţă. Eram prea slăbită fizic şi prea şocată ca să procesez informaţiile pe care tocmai le auzisem.

Kristen a apărut la geam şi mi-a făcut semn să-l cobor. Unul dintre agenţi aproape c-a lovit-o ca s-o facă să se îndepărteze, dar eu am coborât geamul. Şi-a strecurat capul în maşină.

— O să te dea afară din casă înainte de sfârşitul anului, draga mea. Dc îndată ce se satura de tine ia pat. Am mai văzut chestia asta de un milion de ori. Wolfe Keaton nu iubeşte, scumpo.

— Poate nu pe tine.

S-a încruntat. Părea jignită.

— Eşti nebună, mi-a zis.

— Iar tu eşti disperată. De unde ai aflat informaţiile astea?

A dat din umeri şi un zâmbet amar i s-a întins pe faţă. Nefortat, dar toxic.

Nu era nevoie sa întreb. Ştiam.

»

*De la tatăl meu.*Scara, câud Wolfe mi-a adus cina la pat, l-am refuzat. Nu eram pregătită sa dau ochii cu el şi în niciun caz nu eram pregătită să-i spun despre sarcină. Ştiam în adâncul sufletului că it'porteriţa avea dreptate, măcar parţial. Ăsta fusese planul lui Wolfe. Să-mi distrugă familia si să se descotorosească de mine, la un moment dat. Nu conta dacă planul încă era sau nu în vigoare. Oricum, nu aveam nici cea mai vagă idee ce plănuia
soţul meu.

Ştiam doar că şansele erau împotriva noastră.

— Totul în regulă? a întrebat el, dându-mi la o parte şuviţele de păr căzute pe faţă.

Nu-1 puteam privi în ochi. Frunzăream paginile unei cărţi pe care n-o citeam cu adevărat. Eram destul de sigură că o ţineam şi cu susul în jos. Ochii mei abia dacă îi percepeau forma, darămite conţinutul.

— Da. Tocmai mi-a venit ciclul, l-am mintit.

— Aş putea să rămân, a sugerat el, mângâindu-mă pe obraz. Nu vin aici doar pentru sex.

— Ei bine, n-am chef nici să-ti fac oral.

— *Francesca!* a mârâit Wolfe.

Atunci am ridicat privirea spre el. Uram faptul că-1 iubeam aşa de mult. Avea dreptate. Dragostea, prin definiţie, e neîmpărtăşită. Unul dintre parteneri mereu iubeşte mai mult.

— Ar trebui să-mi fac griji? a cerut el să ştie.

— Despre ce?

Am întors o altă pagină.

— Dacă ştii citeai, de pildă. Vezt că pl cartea IEV*^ răstit el.

Am închis-o.

— Sa-mi fac **griji despre tine.** Despre noi. **Despre** *ai ta.*

A gesticulat **intre** noi **doi.**

— Nu.

Am tăcut amândoi, dar ci tot nu pleca. Mă simţeai a^u*i Kra ciudat cât banal ne începuserăm ziua, cu un miik>hake de căpşuni şi o partidă rapidă de sex, şi cât de repede ne transtor-mascrăm din nou in inamici.

— Hai pc afara, mi-a propus Wolfe. Poţi să fumezi şi să mi pui la curent cu ce te frământă.

S-a ridicat şi a luat pachetul de ţigări de pe biroul meu.

— Nu, mulţumesc, i-am zis.

Uitasem să arunc ţigările în după amiaza asta, când ajunse-sem acasă. In niciun caz nu aveau să facă parte din .«jneniuT

N

meu, în viitorul apropiat.

-ai nimic sa-mi spuir

îmi cerceta din nou faţa, încordat, cu ochii întunecaţi şi sălbatici.

— Nu.

Am deschis iar cartea, de data asta corect.

— Vrei să vin cu tine la ginecolog?

Inima îmi bâtea cu putere.

— Drăguţ că te oferi acum, după luni de zile. Răspunsul e tot nu. Poţi să mă laşi în pace, te rog? Cred că săptămâna asta mi-am îndeplinit peste măsură îndatoririle de soţie trofeu şi de jucărie sexuală.A mijit ochii şi a focut un pas în spate. Cuvintele mele îl răniseră — pe el, bărbatul dur, oţelit. S-a răsucit pe călcâie şi a plecat

M-am lăsat să cad pe pernă şi am început sa plâng îndată ce

ușa s-a închis în urma lui. Luasem o hotărâre.

Aveam de gând să deschid caseta şi să citesc ultimul bilet. Cel care avea să stabilească dacă Wolfe era cu adevărat dragostea vieţii mele.

ŞAISPREZECE

*?w*tceăca*

Strângeam biletul la piept în timp ce ieşeam din cantină, călcând pe iarba verde şi umedă de la intrare. Primii stropi de ploaie din toamna asta îmi picurau blând pe faţă, faeându-mă să clipesc, iar eu vedeam lumea ca prin ceaţă.

Prima ploaie din anotimp. Un semn.

Cele mai multe metropole erau romantice primăvara, dar oraşul Chicago înflorea toamna. Când frunzele deveneau oranj şi galbene şi cerul era cenuşiu ca ochii soţului meu. Simţeam biletul umed între degetele mele. Probabil că era distrus, dar tot îl ţineam strâns. Stăteam în mijlocul peluzei, privind soseai sub cerul liber, şi lăsam picăturile de ploaie să-mi lovească faţa şi corpul.

Vino si salvează-mă, Wolfe.

în ciuda lucrurilor pe care le ştiam şi în ciuda informaţiilor primite de la Kristen, mă rugam ca el să adeverească ultimul bilet si să fie cavalerul meu în armură strălucitoare.

>

Dragostea vieţii tale te va apăra de furtună.

A.

In sinea mea, imploram, mă rugam şi plângeam.

Te rog, te rog, *te rog*, apără-mă

.Voiam să-mi jure- că nu se va descotorosi de mine după ce avea să termine cu tatăl meu.

Că, deşi îmi ura familia — şi pe bună dreptate —, pe mine mă *iubea.*

In dimineaţa asta, după ce am citit ultimul bilet, l-am băgat în sutien, aşa cum făcusem şi în seara balului. Smithy m-a dus cu maşina la facultate. Pe drum, ploaia începuse să danseze pe

— La naiba, a bombănit Smithy, pornind ştergătoarele.

— ba nu vu astazi sa ma iei.

Era primul şi ultimul ordin pe care i-1 dădeam lui Smithy.

— Poftim?

Distrat, a spart un balon de gumă de mestecat.

Bodyguarzii s-au foit pe locurile lor, schimbând priviri nedumerite.

— O să vină Wolfe să mă ia.

— O să plece la Springfield.

— S-a schimbat planul. O să rămână în oraş.

Minţeam doar pe jumătate. Dacă Wolfe era dragostea vieţii mele, avea să fie aici.

Dar acum stăteam în ploaie, singură.

— Francesca! Ce naiba!

Am auzit o voce în spatele meu. M-am întors. Angelo stătea pe treptele de la intrare, cu o umbrelă, şi mijea ochii în direcţia mea. Aş fi vrut să clatin din cap, dar refuzam să mai influenţez destinul.

Te rogy Angelo. Nu. Nu veni aici.

— Ploua! a strigat el.

1 U$H£N

Ştiu. *Mi wvtin h rnz-ţwik* care treceau pe «tradă, aşteptând *. rii&}* *4 apa*ri* dezxiaii || «4-mi «puni ci vr/ia v4 rr>i d*/.' $ *.j ^>t*pfam vini ţy vi *mi* duca departe. Mi rugam vi mă r(r,<i d'/ar de furtună, ci şi dc *mint* imami.

■— Zeiţă, vino aîd.

Mi-am plecat privirea. Încercam *vi-mi* stăpânesc îavrimij*

— l’raricevca, toarnă cu găleata. Ce naiba, fac ir

Auzeam păţii lui Angelo pe treptele dc beton, in timp ct > apropia de peluză. Voiam să-l opresc, dar deja rna amestecasem prea rnult în destinul meu. Citisem bilete pe care nu ar *fi* treb** fcă le citesc. Nutream sentimente pentru o persoana al cărei ur,/. *cop era si provoace suferinţă familiei mele.

Am simţit că Arigclo m-a îmbrăţişat din spate. Era şi bine ţi rău. Liniştitor şi supărător. Frumos şi urât. Şi creierul rne. ţipa in continuare: *nu, nu, nu.* M-a întors cu faţa la el. Tremuram şi m-a tras mai aproape, adapostindu-rnâ la pieptul lui. Curnvg ştia că nevoia mea de căldură sufletească depăşea nevoia de a avea o apărătoare deasupra capului.

Mi-a cuprins obrajii în palme. I-am acceptat atingerea. Ştiam acum, fără urma de îndoială, ca Wolfe citise al doilea bilet, cel despre ciocolată, la scurt timp după ce mă mutasem în casa lui. Aflase şi de primul bileţel, pentru că îi spusesem eu, şi stricase totul.

Bileţelele nu contau.

Nu contaseră niciodată.

Ce se întâmpla acum era adevărat. Real. Eu şi Angelo, sub cerul care plângea pentru că irosisem atâta timp încercând să-l fac pe soţul meu să se îndrăgostească de mine.

Angelo.

Poate că Angelo fusese alesul, din capul locului.

— Sunt însărcinaţi, am rostit eu, cu faţa îngropată în pieptul)ui. Şi vreau să divorţez, am adăugat, nefiind sigură dacă într-a- tlevăr voiam asta.

A dat din cap, lipindu-şi buzele de fruntea mea.

— O să-ţi tiu alături, orice s-ar întâmpla.

Tatăl rău mă urăşte, am gemut, cu durerea din sufletul meu care parcă mă despica în două.

Mă salvase.

Angelo mă salvase.

Mă apărase de furtună.

— Cui îi pasă de tata? *Eu* te iubesc.

Şi-a frecat nasul de-al meu.

— Te iubesc din ziua în care mi-ai zâmbit, cu gura toată un aparat dentar, şi tot ce voiam era să te sărut.

— Angelo...

— Nu eşti o jucărie, Francesca. Nu eşti pârghia mea, pionul sau accesoriul meu. Eşti fata de la râu. Fata care îmi zâmbea cu aparatul ei dentar colorat. Doar pentru că povestea ta a avut câteva capitole în care eu n-am fost personajul principal, nu înseamnă că nu sunt dragostea vieţii tale. Iar tu eşti dragostea mea. Asta este. Ăştia suntem noi.

M-a sărutat. Un sărut hotărât, dar blând. Atât de hotărât, încât îmi venea să plâng şi de uşurare, şi de durere. Angelo mă săruta în faţa întregii şcoli. în timp ce purtam inelele lui Wolfe pe deget. Atât cel de logodnă, cât şi verigheta. Ştiam că oamenii scoseseră telefoanele şi înregistrau scena. Ştiam, fără urmă de îndoială, că viaţa mea luase o întorsătură brutală, mai brutală ca niciodată. Totuşi i-am cedat lui Angelo cumva convinsă că aşa trebuia

să se întâmple.

îmi înşelam soţul.**Care voia să-mi**
distrugă fumlliti Care mi voia copii,
Care păstra secrete laţii tir mine. îmi
înşelam soţul,
Care îmi oferise lotul, ni excepţia inimii lui
Care mii siluita laiului.
Care se certa aprig cu mine. îmi înşelam
soţul.
După ce tatii! meu îi omorâse familia.
Şi nu mai era cale de întoarcere.

Ne-am desprins din siluit. Angclo mi a luai mânu Ion $_{A}$ |$_{((}$ şi m-a tras înapoi, spre şcoală.

— Orice s-ar întâmpla, o să ne deşeuri iim. Ştii $_{hli}$ aşa?
— Da.

Am mai întors o dată capul, ca să văd dacă îmi si $u>_{lA}$ Sigur că da.

Deşi Wolfe nu apăruse, Kristen stătea într-o maşină pan w_{A} înregistrând totul.

îmi înşelam soţul, pe Wolfe Kcaton,
Sfârşit.

Şi-a tras-o cu el in tot timpul ăsta.
Dacă vrei să ştii, sunt Împreună Intr-un hotei din Hoffaln Grove. Sate asiguri că se spală înainte să i-o tragi, în seara asta Sper că înţelegi cum arată asta în ockii presei, domnule
senator Keaton. In mod oficial, ai devenit batjocura întregii **lui stat.**

Am citit mesajele lui Kristen de atâtea ori, că mai aveam puţin şi îmi săreau ochii din cap. Erau însoţite de poze. Sau, mai degrabă, de dovezi. Dovezi pe care nu le puteam

trece cu vederea, pentru căTwitter şi Instagram erau înţesate de aceeaşi imagine, din sute de unghiuri diferite: soţia mea, doamna Francesca Keaton, sărutându-şi fostul iubit şi actualul coleg de facultate, Angelo Bandini, în ploaie. Era ca o nenorocită de scenă din *The NotehookK* Felul în care o ţinea în braţe. Modul în care ea se lăsa în voia lui. îl săruta şi ea. Pasional.

Nu mi-aş fi putut desprinde ochii de la imaginea asta nici dacă aş fi vrut. Şi, sincer, nu voiam.

Asta păţeşti dacă te încrezi in altă persoană, idiotule.

Şi, mai ales, intr-o nenorocită de Rossi.

Am ignorat mesajul lui Kristen, ştiind al naibii de bine că nu din întâmplare fusese acolo, la facultate. Voise ca eu sâ văd pozele. Voise să ştiu că Francesca avea o aventură cu Angelo. In căsnicia noastră, el fusese mereu a treia roată, un ghimpe în coaste. Acum, în sfârşit, Francesca făcuse o alegere.

îl sărutase în fata întregii lumi.

îl. Alesese. Pe. El.

Trebuia să recunosc: tânăra şi focoasa mea soţie aproape reuşise să mă facă să las garda jos complet. Corpul şi limba ei ascuţită erau o combinaţie irezistibilă. Dar uite şi trezirea la realitate de care aveam nevoie.

Am ieşit din magazin şi m-am îndreptat spre maşină. Voiam să merg acasă. Renunţasem la şofer în favoarea soţiei mele. Renunţasem la multe în favoarea soţiei mele.

Că tot veni vorba: unde era afurisitul de Smithyr

[1] F2m american de dragoste (2004) regizat de Nick Cassarcces.

■*— l Ici, bună. I Ici, tu a sulului Smilby, după ce um ui,.
• N. ’ 1 it)

maşinii şt 1 am sunat.

Agenţii mei de pază erau lângă mine. (\mlotm

pmiu,,,^ lui, nu aveau voie sil conducă in locul meu. Mare pil» ai, (eram pe cale sil derapez de pe Micbigan Aveuue Bridge ,m, rându-ne pe toţi.

— Unde naiba ai fost în după amiaza asia?

După felul în cate răspunsese, am ştiut cil văzuse pnz. l, pe Twitter. Dumnezeule, dar cine nu Ic văzuse până anini:'

— A zis cil o s-o iei tu de la şcoala. Că n ai pin ţn |., Springtield. De dimineaţă, nu ţi-am văzut maşina pan aH in garaj, deci am crezut ca e adevărat.

Aşa era. Avusesem două întâlniri în oraş, astăzi. Şi, prinţi coincidenţă ciudată, chiar plănuisem să-i fac o surpriză ban cescai venind s-o iau de la facultate. Am întârziat pentru că a doua mea întâlnire — ca să cumpăr un Yamaha C-7 (inimi Piano, pentru soţia mea nefericită — a durat mai mult.**Trebuia** sa fie o surpriză. Desigur, soţia mea îmi tăcuse o surpriză **şi mai** mare.

Mi-a sunat telefonul. Pentru o secundă, am crezut că era Francesca şi că mă suna să mă asigure că nu era ceea cc părea a fi. M-am uitat la numele de pe ecran. Nu. Era Preston bislioji, dornic-să-mi dea nişte lovituri sub centură.

La naiba, *Francesca!*

L-am lăsat să sune şi să intre în căsuţa vocală, alături de celelalte apeluri primite de la Bishop, Whitc şi Arthuv Rossi. Fără îndoială, voiau să-mi spună părerea lor despre situaţia asta. Fusesem umilit mai rău decât în cele mai negre coşmaruri şi jurasem că n-o să mi se mai întâmple niciodată una ca asta, după ce îngenuncheasem în faţa lui Rossi.Smsrura nersoană care DU încercase să. mă contacteze — în

rialii soţia mea adultera, desigur — era Steri irig, care nu avea pe reţelele de socializare si nu ştia ce făcuse fata ci scumpă.

Când am ajuns acasă, i-am spus lui Stcrling să plece la cel înai apropiat hotel şi i-am dat zece minute să-şi facă bagajul, in timp £E eu îi chemam un taxi. Nu voiam să fie de faţă când c eam s-o înfrunt pe Francesca. Nu merita să-mi vadă latura cea mai hâdă.

— Pentru cât timp? a zâmbit Sterling cu toată gura, aruncân- du-si rochiile şi ciorapii in valiza deschisă de pe pat.

Din câte ştia ea, romi era în regulă între mine şi soţia mea. Probabil se gândea că plănuiam un maraton de orgii prin toată casa. M-am uitat la ceas.

Pentru doi, *poate trei ani.*

— Vreo două zile. Te sun când am terminat.

Când soţia mea va binevoi să se trezească la realitate.

— Minunat! Să vă distraţi, porumbeilor!

— Nu te îndoi!

AJ fi fost inutil şi jenant s-o sun în timp ce era cu amantul, ia hoteL Nu. Am stat aşezat pe patul ei, derulându-mi în minte, la nesfârşit, ultima noapte petrecută împreună. Nu voise să lacem sex. Dăduse vina pe ciclu. Aiurea! Nu-i venise ciclul. Nu voise să facem sex, probabil pentru că era prea ocupată întreţinând o relaţie cu colegul ei de facultate.

După noaptea în care o posedasem aici, pe patul ăsta, gân- dindu-mă că îşi desfăcuse picioarele pentru Angelo,

fusesem măcinat de vină şi de ură faţă de mine însumi. Dar, de fapt, doar mă grăbisem. Se poate să fi fost virgină când am posedat-o prima oară, dar sărutul ăsta în public cu Angelo era la fel de real ca al nostru, dacă nu mai real.

Mă înşela cu bărbatul pc care îl iubea din copilărit»

Şi eu am fost idiotul care a insistai s-o ia de soţie, deşi sub nas o grămadă dc dovezi.

Nunta lui Bishop.

Petrecerea de logodnă.

Sărutul.

Ajunge!

După câteva ore de când mă întorsesem acasă, am au/il MPJ deschizându-se. De fiecare dată, soţia mea se des< âlţa şi îşi aoir»p pantofii cu grijă, lângă uşă, înainte să ia un pabar *ut* apă *tU* |* bucătărie şi să vină la etaj. Astăzi s-a întâmplat la fel I Jnar atunci când a urcat şi a intrat în dormitor, m a găsit stău/f *y* patul ei, cu telefonul în mână,uitându-mă la o poză rare înfăţişa sărutul ei cu Angelo.

Paharul i-a scăpat din mână şi a căzut pe podea. S a *InUm,* vrând să fugă. M-am ridicat.

— N-aş face asta, dacă aş fi în locul tău, Ncrnesis, i am sgn pe un ton glacial şi ameninţător.

S-a oprit cu spatele la mine, cu umerii lăsaţi, dar în/â capul sus.

— Ce să nu fac? a întrebat ea.

— Să-mi întorci spatele când sunt în starea asta.

— Şi de ce, mă rog? O să mă înjungbii?

S-a răsucit. îi sclipeau ochii de lacrimi. Era < uraj'/asă, dtf sensibilă. O crezusem slabă, din cauza plânsului. Dar rn arn ^ murit. Era clar că Francesca nu se lăsa până nu obţinea re *v#**

Mi-am înclinat capul într-o parte.

— De ce voi, ăştia din familia Rossi, apelaţi mereu *fa* lentă? Pot să te rănesc în multe moduri, fără să ţi a ring(/fi^ ăla frumos.

— Kxplică-mi.

— Cred că o s-o lac, Nemcsis. în seara asta.

Am văzut că i s-a pus un nod în gat. Katada pe care să străduia s-o menţină se năruia cu fiecare respiraţie greoaie, cu fiecare fior. A privit în jur. Nu era nimic schimbat în camera asta.

In afara de mândria mea invizibilă, zicând ţăndări pe podea. Mândria pe care ea o călcase în picioare.

— Unde este doamna Srerling?

S-a uitat întâi la fereastră, apoi la uşă. Voia să scape de mine. *Prea târziu, draga mea.*

— Am trimis-o într-o mini vacanţă de câteva zile, să se odihnească, Nu-i nevoie să fie de faţă, să vadă asta.

Ce să vadă?

— Cum o să te distrug eu, ia fel cum m-ai distrus tu pe mine. Curo o să te umilesc, ia fel cum m-ai umilit tu pe mine. Cum o să te pedepsesc întocmai cum m-ai pedepsit tu pe mine.

— Mi-ai citit biletele.

A făcut un gest spre caseta de lemn de pe noptieră. Am zâmbit şi mi-arn scos încet verigheta de pe deget, cu ochii la ea. Am aşezat verigheta lângă casetă, pe noptieră.

— Altminteri de ce ţi-aş fi trimis ciocolată, când nici măcar nu suportam să te văd?

Adevărul avea gust de cenuşă. Dar, totodată, era o armă pe care *o* foloseam ca să-i rănesc sufleţelul. Nu puteam să respir fără să simt o gheară în piept. Voiam s-o rănesc la fel de adânc cum mă rănise ea. Până în măduva oaseLor.

•— Ei bine — un zâmbet amar î-a fluturat pe chip —, bănu**iesc** că ştii *m* seria *m* ultimul bilet,

— **Da.**

—• Angefo m~a apărat de furtună.3n? | *ixsnw*

Am înşfăcat caseta şi am i^t^u o de petctc, mi d< JMH.. ,|L Capacul s-«» desprins şi cele două biuap de l» inu an *a/m podea, Şi-a dus o mâna la gură, dai n a /jt, n)m)<

— Te-a apărat peutiu că te a săi **unu** in ploun-p lp |H,p *yt,* ,j{ mine? *Eu* te-am apărat.

M-am apropiat de eu,piei7.ând şt nltima lai ama < 1«* v»m^(trol. Furia mea era precum un nor roşu iau* u»* mvăluM j* amândoi şi nu mai vedeam limpede

— Eu te-am aparat de tata! tău, de Mike Ihmdini f/) <|< Kristen Rips,de fiecare dobitoc care te a privit pkviş <lm <,*m/A* vârstei tale» a originii sau a numelui tău de (ainilie, Mi *.m* pu:. în joc reputaţia, cariera şi sănătatea mintală ea s;1 m* arului <$ eşti în siguranţă, împlinită şi fericită. Mi am demolat nyuJik Pe toate. Mi-am ignorat propriile hotărâri pentru un*; Ţi-am oferit tot ce-am pumt şi tu li-ai bătut joc de toate

Mă învârteam prin camera ei. Ardeam de nerăbdare n* tesc sennnta:

Vreau să divorţăm.

Dar nu voiam un afurisit de divorţ.

Şi asta era problema.

Ea îl iubea pe Angelo, spre disperarea şi furia mea, dar a&u nu schimba cu nimic ce simţeam pentru ea. Tânjeam în continuare să-i simt corpul cald lângă al meu. Gura ei dulce, şi gân durile ei ciudate, şi grădina ei de legume cu care vorbea, şi lecţiile de pian, şi weekcndurile de lenevie, în care nu fkeam nimic, când eu citeam ziarele, în timp ce ea cânta la pian un amestec de muzică clasică şi melodii ale trupei ~~*Ihc*~~ *(Jure,*

In plus, nu ar fi fost mult mai nemilos s-o ţin, decât« o la* să se ducă la Angelo? S-o privesc cum stă aici şi se ofileşte, ia* sufletul i se preschimbă într-o stană de piatră? Sigur, putea - dsimuleze afecţiunea fată de mine, dar dorinţa? Asta era reală. Si consensuală. N-ar fi fost mult mai crunt s-o oblie să-mi facă sex O oral şi să-mi dau drumul pe faţa ei, în timp ce tânjea după altul?

Nu era un motiv suficient de întemeiat ca s-o tin aici?

— O să merg la gala lui Bernard în seara asta, am anunţat-o, dând la o parte o bucată din caseta de lemn, în drum spre garderoba ei.

Am ales o rochie mulată, stacojie, care ştiam că-i place.

— Nu-mi amintesc s-o fi văzut trecută în calendar, mi-a zis ea.

Şi-a Irecat obosită ţaţa, uitând pentru o clipă că acest calendar era zero barat, pentru că şarada noastră se încheiase.Trebuia să recunosc că era o actriță bună. Fusesem un idiot fiindcă mă lăsasem dus de nas.

— La început, am refuzat imitaţia.

— Ce te-a făcut să te răzgândeşti? înghiţise momeala.

O *y*

— Am făcut rost de o parteneră.

— Wolfe.

A venit repede şi mi-a aţinut calea. M-am oprit.

— Despre ce vorbeşti? O parteneră?

— O cheamă Karolina Ivanova. Este o balerină rusoaică. Al naibii de sexv si foarte sensibilă si dornică.

*y

Acelaşi cuvânt pe care îl folosisem ca s-o descriu pe Fran- eesca, atunci când începuserăm să ne explorăm reciproc corpurile. Şi-a dat capul pe spate, mârâind frustrată:

— Ded, acum, pe lângă toate celelalte, mă mai şi înşeli. Frumos, n-am ce zice!

— Nu chiar. Evident că nu suntem într-o căsătorie monogamă.

Am deblocat ecranul telefonului sub ochii ei. A apărut sărutul ei cu Angelo.

— Iţi aminteşti de înţelegerea noastră, Nem? Ai spus că trebuie sa fim amândoi fideli. Ei bine, ia-ţi adio! Barca aia a plecat.

Phcteşte undeva în Oceanul Atlantic, lovind un aisberg care ar fi în stere să despice Titanicul în doua.

— Mulţumesc că mi-ai adus aminte. Asta înseamnă că pot sâ-1 invit pe Angelo aici? a zâmbit ea.

Nu înţelegeam de ce devenise o ticăloasă peste noapte. Ştiam doar că nu făcusem nimic care să justifice atitudinea asta.

— Nu şi dacă vrea să iasă de aici cu penisul intact.

— ExpEci-ţi logica, domnule senator Keaton.

—Cu drag, doamnă Keaton. Am de gând să mi-o trag cu Tumăiate din femeile oraşului Chicago, până o să mă satur. Doar arunci şi *doar* daci tu şi Angelo o să vă despărţiţi până termin de regulat tot ce respiră, poate că o să te las să mi-o sugi iar. O s-o luăm uşurel. De două ori pe săptămână. Apoi mai vedem. *Dacă* o si mi

pEctisesc vreodată de diversitate, am adăugat.

— Şi rochia?

Şi-a încmdşat braţele la piept, făcând un semn cu bărbia spre rochie.

— Ar arăta grozav pe corpul mic şi ferm al Ivanovei, i-am răspuns.

— Dacă în seara asta ieşi pe uşă, Wolfe, n-o să mai ai o soţie k care si te întorci.

Stătea în prag, dreaptă şi mândră.

A respirat adânc.

Orice s-a întâmplat azi, va trebui să discutăm. Dar niciodată n-o si ai şansa asta, dacă pleci. Dacă-ti petreci noaptea cu **o altă femeie, mâine-dimineaţă** n-o să mai fiu aici.Am 22mhit sarcastic aplecmdu-rnă. târgurile noastre aproape *2* se adngeau. Şi-a ţinut respiraţia pentru o clipa şi s-a uitat la ^jne. I-am mângâiat obrazul cu buzele, până când gura mea i-a «afiâ la ureche.

i -■

— Să închizi uşa după tine, T Nemesis.

Tremuram sub pături, verificând toate conturile de Twitter ale canalelor de ştiri locale şi site-urile, să vad dacă apăruse ceva nou. îmi răsuceam cuţitul în rană, dar nu ma puteam abţine.

La trei ore după ce ieşise din casă, soţul meu fusese văzut la braţ cu o brunetă superbă. Purta rochia mea Valentino preferată şi un zâmbet mândru.

Du-te naibii, Wolfe!

Ochii ei erau mai mari, mai albaştri şi mai adânci decât ai mei. Vedeau şi ştiau lucruri pe care eu abia mi le imaginam. Era mai înaltă şi mult mai frumoasă decât mine. îşi lipise obrazul de umărul lui, zâmbind visător în timp ce erau fotografiaţi, uitân- du-se direct la aparat. Flirtând cu el. Oferindu-i atenţie. Şi, în timp ce soţul meu se uita la ea, iar ochii lui reci se tulburau de dorinţă, am ştiut ce aveam de făcut înainte de a citi comentariul de sub imagine.

Senatorul Wolfe Keaton (30 de ani) şi prim-balerina Karolina Ivanova (28 de ani) au fost văzuţi împreună la un eveniment local. Momentan, Keaton, care s-a căsătorit cu Francesca Rossi (19 ani) în vară, este în mijlocul unui scandal, după ce tânăra lui soţie a fost văzută sărutând un prietendin copilărie, în campusul Universităţii Northwestern, in această după-amiază.

Am căutat disperată mai multe poze. Mai multe informaţii despre ei. Mai multe postări pe Twitter despre soţul meu şi prietena lui. Întreaga lume îi vedea acum împreună. Relaţia noastră se încheiase oficial. Doar că nu intenţionasem să-l umilesc, înţelegeam cât de urât arătase, văzut din afară, dar fusese doar un sărut. Un moment de slăbiciune.

Nu că ar fi contat.

Nu mai era doar soarta mea în joc.

Wolfe îşi facea de cap. Furios, răzbunător şi plin de ură. Iar eu trebuia să mă gândesc la copilul meu. Mi-am ftcut bagajul şi am sunat-o pe mama. I-am trimis lui Smithy un SMS în care il anunţam că trebuia să mă ducă înapoi acasă, în cartierul italian.

L-am văzut trimiţându-i disperat mesaje lui Wolfe, din maşină, în timp ce eu îmi scoteam valizele afară, înfruntând noaptea răcoroasă de toamnă şi burniţa.

Judecând după cum şi-a izbit Smithy capul de tetieră, mi-am dat seama că Wolfe nu-i răspundea la mesaje.

CAPITOLUL ŞAPTESPREZECE

Stăteam (V marginea patului imens, din camera de hotel, şi j>M «Ui hiat o gută vie whisky. Nu eram mahmur, pur şi simplu yeumt ci toată noaptea uu tn,\ oprisem din băut. Eram iu oon- anuare Kaf, deşa suferinţa mea fusese înlocuiri de o durem de

op sădhtvvue, cave îmi a pisa pe nas si f>e ochi,

ÎVntru prima daţi după Jtcce îmi. băusem mai mult de două pahare intr-o singuri scări,

Geainăful care a răsunat în spatele meu mi-a reamintit cil nu rearu singur, Kamlim căsca şi se întindea în pat. Razele soarelui am pătrundeau prin ferestrele franţuzeşti» înalte. îi dezmierdau s&ăturttc fine.

— Te simţi mai bine? a murmurat ea. îmbrăţişând perna, **somnoroasă.** Complet îmbrăcat, m-am ridicat să-tui iau telefonul şi por- &â$ut de pe comodă. în timp ce le verificam conţinutul — şi pe a* genţii ei* ca să mă asigur că nu ascunsese un reportofon şi că *m* tăcuse poare —> am stat să mă gândesc de ce nai ha nu fu sein stare să mă culc a* Rarolina

?

Avusesem ocazia, iar ea era dornică. Totuşi nu 1
nu din cauza sentimentelor pentru soţia mea, d pur şi 1
pentru că îmi lipsise dorinţa de a i-o trage Karolmd, I

Chiar dacă era superbă şi eu preferam **#ă-rri»** petre* *U(/Ap.* **|** tea la hotel decât să mă duc acasă, nu eram deloc interesat vr, | ating. O voiam pe soţia mea. Soţia mea, care nid *'iu* rupf(.| capului nu putea să scape de obsesia ei pentru afumitul Angelo Bandini.

Mi-am strecurat portofelul şi telefonul in buzunar şi *ff> ieşit din cameră fără să-mi iau la revedere. Era mai bine Domnişoara Ivanova n-ar trebui să mă mai caute. N-ar/ea ^ mai fie o a doua întâlnire. Nu îmi displăcea gândul să defilez cu amante la braţ până când soţia mea ar fi crăpat de gelozie şi de furie — acum îmi păsa foarte puţin de reputaţia mea —, dar % paie că nu mă atrăgea ideea de a le atinge.

Nu avea importanţă. Francesca tot avea să-mi ţină de cald noaptea. Nu putea să nege atracţia dintre noi, socotind după felul în care mi-o lua în gură în fiecare dimineaţă şi se împingea Î33 mine de fiecare dată când i-o trăgeam pe îa spate. Şi-o dorea k iei de mult cum mi-o doream eu. Şi avea s-o primească din nlim Dar fzri să mai las garda jos.

Am aiuss acasă in jur de zece dimineaţa şi am mers imediat *în* corn eL dar era pa^oe. M-am uitat pe fereastră, în grădina. Toc pustie. în timp ce intram în fiecare camera, le bifam pe **KWOC** in **TO^E..** Bsicârârier Nu. **Dormitor?** Nu. Camera cu pian? **NUL** A m *şmzsst-®* pe Stedling p asn cberaat-o acasă. Trebuia sa ml .aprs *găsesc, deal Ffafâcssea avea multe locuri unde

-ir ^'psraffiO&Dt-

Mr-sare sa îa Smithv.

Smitliy; Soţia ta a cerut să se întoarcă acasă.

Smithy: Practic, e şefa mea. Trebuie s-o duc acolo. îmi parc rău.

După ce-am vorbit cu Stcrling, am urcat iar în camera Francescăi şi am răsturnat-o cu susul în jos. Trebuia să mă conving dacă soţia mea avea sau nu planuri serioase. Din dulap lipseau hainele ei preferate, dispăruseră periuţa de dinţi, albumele de muzică şi echipamentul de călărie. Caseta de lemn, pe care o distrusesem ieri, era de negăsit.

Nu avea sa se întoarcă prea curând.

Toate lucrurile la care ţinea lipseau.

Plecase, exact aşa cum mă avertizase că va face. Ar fi trebuit *-o cred. M-am gândit c-o să suporte noaptea singură şi o să Svîâm de vorba dimineaţa. La urma urmei, era de înţeles că voiam să mă răzbun pe ea — după sărutul pasional din campusul facultăţii,dupa ce ore întregi fusese de negăsit, într-un hotel,
împreună cu Angelo —, plătindu-i cu aceeaşi monedă. In loc să cedeze, prinsese şi mai mult curaj.

în plus, ea chiar îl sărutase pe Angelo. Eu nici măcar n-o atinsesem pe Karolina. Doar o condusesem la braţ în sala de bal.

Am deschis toate sertarele şi le-am răsturnat conţinutul pe podea, căutând indicii ale infidelităţii Francescâi. Kristen susţinea că mă înşela de ceva vreme, dar nu voiam să cred. Acum, îâ mă gândeam mai bine, dovezile erau în favoarea soţiei mele. fera virgină când o cunoscusem. Şi, chiar dacă o adoram, soţia era —ʳ în afara dormitorului, cel puţin — destul

de pudică.

stătea în fire să aibă aventuri amoroase clandestine, de fcttgS

dorafiL Fratncesca susţinea că rupsese legătura cu Angelo şi, dat fiind că în telefonul ei nu am găsit numele lui, nu avusesem motiv să cred că mintea.

Rămânea posibilitatea ca acel sărut să fi fost o scăpare. Un moment de pasiune şi de slăbiciune. Dacă Francesca mă înşela, n-ar fi făcut-o pe faţa. Nu. Ar fi fost mai calculată.

Când am terminat cu golitul sertarelor, am început să-i sfâşii cearceaful şi pernele. Ceva a căzut dintr-o pernă, rostogolindu-se sub pat. Am luat obiectul şi l-am cercetat.

Un test de sarcină.

Un test de sarcină cu rezultat pozitiv.

M-am aşezat pe marginea patului, strângându-l în pumn.

Francesca era însărcinată. Făcuserăm sex neprotejat doar o dată, în cabana de la Lacul Michigan.

Francesca era însărcinată cu copilul meu.

Dumnezeule!

Am auzit uşa de la intrare deschizându-se şi Sterling a intrat, fredonând.

— Porumbeilor, sunteţi aici?

Vocea ei răsuna cu ecou în foaierul mare.

Mi-am plecat capul, strângând din dinţi. Sterling a apărut în pragul dormitorului Francescăi, strâmbându-se şi uitându-se la dezastrul pe care îl făcusem.

— S-ar zice că a fost o percheziţie a FBI-ului.

Eşti p e-aproape.

Am ridicat testul de sarcină. In continuare, stăteam aşezat si priveam în podea.

— Ştiai despre asta?

— Am văzut-o făcând ochii mari şi înghiţind în sec. Părea

mai bătrână ca niciodată. De parcă scena peste care dăduse o îmbătrânise.Da, am a voit o bănuială.

S-a apropiat de mine. Mi-a pus o mana pe umăr şi s-a aşezat pe pat, lângă nune.

<— Chiar n-ai ştiut? Fata a început să poftească la dulce peste noapte, se agăţa de tine de tiecare dată când intrai pe uşă ^ se temea să meargă la ginecolog. Şria că nu vrei copii?"

M-am uitat pe fereastră, trecându-mi tara cu palmele. Da. Ştia.

— De-asta a plecat? a exclamat Sterling. Te mg, nu-mi spune că ai dat-o afara pentru c-ai aflat că...

— Nu.

Am întrerupt-o. M-am ridicat şi am început să mă învârt prin cameră. O încăpere pe care începusem s-o urăsc şl s-o iubesc în acelaşi timp. încă păstra mirosul Francescăi şi personalitatea ei, dar prea multe lucruri urâte se întâmplaseră intre

aceşti pereţi.

— Francesca m-a înşelat.

— Nu cred.

Sterling şi-a ridicat bărbia şi a strâns din dinţi, ca să nu-i tremure buzele.

— Te iubeşte.

— L-a sărutat pe Angelo.

Probabil că făcuseră mai mult de atât, în camera de hotel.

Mă simţeam ca un adolescent care se confesa mamei pentru prima dată. Nu mă mai arătasem vulnerabil de când aveam treisprezece ani. Nici măcar la înmormântarea părinţilor mei nu am vărsat nicio lacrimă.

— Ai rânit-o, a şoptit Sterling.

cim SĂ *pum* o INIMĂ CU *UN* *BARU* f 1

— S-a apropiat de mine. M-a strâns braţul, cu un gest matern.O răneşti lot timpul şi ca e foarte emotivă in perioada asta. Hormonii ei o iau razna. Uduzi să recunoşti ce simţi pen tru ea, nici măcar nu-i penni ţi să* şi aducă hainele in camera ta, darămite să-i spui de ce c aici, de ce ai luat- o de 1a părinţii <*i şj de ce ai smuls-o din viaţa ei de dinainte.

— N-am ce să recunosc. Nu sunt îndrăgostit de ca.

— Serios?

Şi-a încrucişat braţele la piept.

— Poţi să trăieşti fără ea?

— Da.

— Atunci, de ce n-ai trăit atâţia ani, înainte să apară car rn a întrebat, ridicând dintr-o sprânceană subţire şi albă. Până să păşească în casa asta, de ce n-ai făcut altceva decât să exişti?

— Nu m-am schimbat.

Am clătinat din cap, trecându-mi degetele prin pâr. In clipa în care deveneam cât de cât sentimental, Steriing îmi trântea discursuri romanţioase.

— Atunci, rămâi aici şi las-o în pace un timp. E clar că are nevoie de asta. Nu încerca s-o urmăreşti.

— Nu cumva îmi spui să nu fac un lucru, doar ca să mă vezi făcându-1 şi să-mi demonstrezi că îmi pasă?

Abia rnâ abţineam să-mi dau ochii peste cap.

A ridicat din umeri.

— Ba da.

— Atunci, pregăteştete să fii dezamăgită, Sterling. Dacă Franoaca este însărcinată cu copilul meu, o să fiu alături de amândoi, dar n-o să implor iertare.

Steding rn-a bătut uşurel pe braţ.

— Poarte bine. Sinceră să fiu, nu sunt sigură că o să te ierte.

Francesca

Au trecut trei zile de când mi-am făcut bagajele şi am plecat

N-am ieşit din cameră nici măcar ca să mă duc la facultate, îmi era groază să dau ochii cu Angeio si mai ales cu tata.

Eu şi Angeio am mers la hotei împreună ca să facem ceea ce ar fi trebuit sâ facem ai multe luni in unni. dar nu avuseserăm ocazia; să vorbim despre ce fel de relaţie aveam noi doi.

încercase sa mă convingă să fugim.

— Am putea creste împreună copilul Am bani puşi deo-*vaitc.*
a

— Angek), n-o să-d stric viaţa doar ca s-o salvez pe-a mea.

— Nu strici nimic. O să avem şi propriii noştri copii. O sâ ae clădim o viaţă.

— Dacă fug cu tine, atât Wolie, cât şi Organizaţia o sâ ne caute. O să ne găsească. Şi, chiar dacă WoKe s-ar bacara să divorţeze şi să se descotorosească de mine, tatăl meu nu ne-ar lăsa niciodată în pace.

— Aş putea să fac rost de paşapoarte false.

— Angeio, vreau să rămân.

Şi era adevărat. Aveam nevoie să rămân aid, în duda tuturor odor întâmplate sau poate tocmai din cauza tuturor lucrurilor întâmplate. Căsnicia mea era o farsă, tatăl meu mă repudiase, iar mama nu avea un cuvânt de spus nid măcar în privinţa căror porţelanuri urmau să fie folosite la dna, darămite sâ mă poara

ajuta.

Angeio mă sunase de mai multe ori şi chiar apăruse o dată *h* uşa mea, ca să vadă cum mă simţeam, dar Clara 1-a gonit.

Tatăl meu făcuse două călătorii de afaceri şi stătea mai mviH l-(Mama's Pizza de când începuse vizita mea, fapt care mi sur prindea pe nimeni.

Mama şi Clara erau mereu lângă mine. Mă hrăneau, îmi făceau baie şi îmi spuneau că soţul meu o să-şi vină în fire şi () să ma caute.

Au spus că, în clipa în care avea să-şi dea seama că eram însărcinată, avea să lase totul deoparte şi să mă implore să-l **iert.** Dar ştiam că Wolfe nu voia să fie tată. Să mă duc eu şi să-i spun despre sarcină ar fi însemnat că mă întorc spăsită la el. îl lăsa sem de prea multe ori să-mi calce mândria în picioare.

De data asta, trebuia să vină el după mine.

Nu fiindcă voiam să mă amuz, ci pentru că aveam cu adevărat nevoie să ştiu că ţinea la mine.

La trei zile după ce am părăsit conacul lui Wolfe, Clara a deschis usa camerei mele si m-a anuntat:

— Ai o vizită, micuto.

Am sărit din pat ameţită, plină de speranţă şi entuziasmată totodată. Deci, până la urmă, a venit. Şi voia să vorbim. Era semn bun, nu? Sau poate că-mi aducea actele de divorţ. Dar îl cunoşteam pe Wolfe: era mai degrabă genul care ar trimite pe cineva să-mi dea actele, în locul lui. Odată ce te elimina cu adevărat din viaţa lui, nu s-ar mai fi sinchisit să facă un asemenea efort. Clara a văzut cum îmi sclipeau ochii când am alergat la oglindă, dându-mi palme peste obraji ca să par mai vioaie şi mai îmbujorată, aplicând un strat generos de

luciu de buze. Şi-a plecat capul, facându-şi de lucru cu degetele.

— E doamna Sterling.

CUM SA Rlftt O INIMA <Xl UN SAWUt | JNv

Ah!Am aruncat cât cdk» hviul dc Kirc «n ;«u ţvtlmvW pe coapse.

— Ce drăguţ din paitea ei că a wut! Mulţumesc, CUra

în salon* Clara v»c-a serrit ou eeai şi *fmndtrrs?* IXvmma Sin Ung stătea cu spatele drept, cu degetul nuc în *n, deasupra ceştii cvt ceai. Se redea iritarea pe tata ei. Kw mă holbam în ceaşca mea, dorindu-mi deopotrivă să vorbească şi să tacă Dacă venise să-mi spună că relaţia mea cu Woîfe se terminase' Nu părea deloc încântată..

— De ce te uiţi asa la mine? am întrebat-o într-un final.

când mi-am dat seama că puteam sta aşa minute în şir.

— Pentru că eşti o prostată şi el e idiot* împreună* sunteţi cuplul perfect. Urmează întrebarea de baraj: dc ce tu eşti aici şt el, acolo?

A trântit ceaşca pe masă.

— Păi, evident, pentru ci nia urăşte.

Am cules o scamă invizibilă de pe pantalonii mei dc pijama,

— în plus, s-a căsătorit cu mine ca să-l distrugă pe ratai meu şi toate persoanele la care ţine el.

— Nu mai am răbdare să ascult prostiile astea. Cum poţi să fii asa de oarbă?

Exasperată, a ridicat braţele în aer.

— Ce vrei să spui? am întrebat.

înainte de a te vedea prima dată, pe Wolfe nu l-a interesat deloc căsnicia. N-ai fost în vizorul lui. N-a vorbit niciodată despre tine. Abia dacă ştia ca exişti, înainte să te vadă. Asta mă face sa cred că decizia lui spontană a avut mai puţin de-a fiice cu tatăl tău şi mai mult cu faptul că te-a vrut pentru el. Si ştia că nici nu se punea problema să-ţi facă curte. Având în vedere Cozonac italienesc.CiVl sivei» |>c l;if;11 lstu I» mânji, JI crezut că aceasta căsătorie o să (ic un eâşlig |)cnlm junhclc părţi. Dar n-a fost.

I)ojtmnu Sterling JI clătinat' clin cap.

— I ni complicat HÎlI lăţişi. I /-ar fi putut arunca pe tatăl tău în închisoare, dacă nu erai tu. în clipa în care ai apărut, el voia ceva ilc-al tatălui tău şi amândoi aveau lucruri de dat la schimb. Nu l-ai ajutat pe YVolfe. L-ai sabotat.

— Wolfc face tot ee-i stă în putinţă ca să distrugă afacerea tatălui meu.

— Dar tatăl tău este încă în libertate, nu? El a încercat să-l ***omoare***, totuşi Wolfe şi-a făcut nunta în casa asta. S-a îndrăgostit de tine până peste cap, din clipa în care te-a văzut.

Nu ştiam dacă să râd sau să plâng. O văzusem pe doamna Sterling apelând la măsuri extreme ca să încerce să îndrepte lucrurile între mine şi Wolfe, dar acum exagera, chiar şi după standardele ei.

— Cu ce îl are la mână pe tata?

Am schimbat subiectul, ca să nu încep să plâng.

Doamna Sterling a dus ceaşca de ceai la gură, privindu-mă.

Nu credeam că avea să răspundă şi nici nu

credeam că ştia răspunsul la întrebarea mea, dar m-a surprins în ambele privinţe.

Tatăl tău le plăteşte guvernatorului Preston Bishop şi lui Felix White, şeful departamentului de poliţie din Chicago, o sumă generoasă în schimbul tăcerii şi al cooperării totale. Detectivii plătiţi de Wolfe au descoperit asta acum câteva luni. Având în vedere că senatorul Keaton obişnuia să se joace mereu cu prada, a decis să-l tortureze puţin pe tatăl tău, înainte de a-i expune afacerile murdare. Te-ai întrebat vreodată de ce n-a dus treaba până la capăt?Mi am rit buza de jOf». Tatăl meu îi omorâse pc Fratele Idi Wolfe ş) pr |»rt#iuţii Iul adoptivi. Apoi încercase sâ-1 ucidă şi pe el, imediat după ce inccndiase uu bar, ca să scape dc servieta lui Wolfe cu dovezi Ir incriminatoare.

Şi, ui toate astea, WolFe nu ripostase.

I Jar nu fiindcă n ar fi fost capabil să I distrugă pe tatăl meu.

Presupun că din cau/a mea, am spus.

Doamna Strrlmg a zâmbit, aplccându se spre mine. Am crezut că avea să mi pună o mână pe genunchi, aşa cum avea obiceiul, dar uu a făcut o, Mi a cuprins obrazul în palmă,obligăm Iu mă s o privesc în ochi.

Ai luat un ciocan şi i-ai dărâmat zidurile, cărămidă cu cărămidă. Arn privit cum s au năruit, şi cum încerca el să le reclădească de fiecare dată când icşeai din cameră. Povestea voastră de dragoste nu c un basm. Mai degrabă, e o poveste cu vrăjitoare. Kxtrcm dc intensă, reală şi dureroasă. Am rămas cu gura căscată cârul a început să te caute prin casă, când iun observat că îşi petrecea din ce în ce mai puţin timp în camera tic lucru şi din ce în ce mai mult timp în grădină. Am fost încântată când îţi făcea cadouri, te scotea în lume şi se împăuna cu tine, fără să-şi poată ascunde bucuria de fiecare dată când crai în preajma lui. Şi

recunosc că m-am simţit uşurată când l-am văzut doborât la pământ în camera ta, devastat şi chinuit dc vină, când a găsit testul de sarcină în faţa de pernă.

I-am aruncat o privire nefericită.

— Cum te simţi, draga mea?

îi vedeam în ochi bucuria nedisimulată.

— Ştia. Amândoi ştiau.Totuşi Wolfe nu venise după mine. Sentimentele contradictorii şi copleşitoare — entuziasm, groază şi Frică — mă amuţiseră.Francesca? a insistat doamna Sterling, scuturându-mă uşor de mână.

Mi-am plecat capul. Nu îndrăzneam să privesc expresia de pe chipul ei.

— Nu contează. S-au întâmplat prea multe lucruri. Eu l-am înşelat şi el m-a înşelat pe mine.

— Dragostea este mai puternică decât ura.

— Cum să mă poată iubi, cu toată duşmănia dintre familiile noastre?

Am ridicat ochii. Plângeam.

— Nu poate, am răspuns tot eu.

— Ba da, a zis ea. Iertarea este una dintre calităţile lui.

— Vezi să nu! am pufnit. Spune-i asta tatălui meu.

— Tatăl tău n-a cerut niciodată iertare. Eu am cerut. Şi Wolfe m-a iertat.

A aşezat pe masă ceaşca de ceai, şi-a îndreptat spatele, infor- mându-mă cu capul sus şi voce fermă:

— Eu sunt mama biologică a lui Wolfe Keaton. O alcoolică în recuperare. O alcoolică prea ocupată să-şi bea minţile în seara în care Wolfe l-a văzut pe fratele lui, Romeo, ucis de tatăl tău. După nenorocire, soţii Keaton l-au luat la ei acasă. Nu mă puteam împotrivi sistemului de adopţie al statului, dar moartea lui Romeo mă trezise la realitate. M-am întors în centrul de reabilitare şi, după ce am ieşit de acolo, am revenit în viaţa lui Wolfe. Apropo, numele lui adevărat e Fabio. Fabio Nucci.

A zâmbit, privind în podea.

— La început, n-a vrut să aibă de-a face cu mine. Era orbit de furie la gândul că în seara aia eu fusesem beată

şi nu îi pregătisem cina, aşa că şi-a convins fratele să meargă la Mama's Pizza. Dar, cu timpul, mi-a dat voie să mă întorc în viaţa lui.

j>fli jnţii lui adoptivi m-au angajat ca dădacă, chiar dacă Wolfe c»rn aproape adolescent. Voiau ca noi doi să fim împreună. Şi, jupă ce au fost omorâţi în explozia aia...

A tras aer în piept. Avea lacrimi în ochi vorbind despre ei.

— S-a întâmplat la doi ani după ce îmi încheiasem serviciul |;l soţii Kcaton. Wolfe împlinise optsprezece ani. Lucram la Sani’s Club când el m-a angajat din nou, ca să am grijă de conac, pupă ce l-am trădat în cel mai urât mod cu putinţă, are mai multă grijă de mine decât am eu grijă de el. N-am putut sa-i protejez pe el şi pe fratele lui de cartierul nemilos în care au crescut.

Tăceam, cântărind toate informaţiile astea.

Doamna Steriing era mama lui Wolfe. Mama *biologică*.

De asta îl iubea asa de mult.

De asta mă implora să am răbdare cu el.

De asta ne împinsese unul în braţele celuilalt. Voia ca fiul ci să se bucure de finalul fericit de care fratele său nu avusese parte.

— Fratele lui era însurat, a continuat ea.

Şocată, am tras adânc aer în. piept, adunând toate frânturile dc informaţii şi aranjându-le în puzzle-ul distrus de către tatăl meu.

— Avea o soţie?

— Da. O chema Lori. Aveau probleme de fertilitate, a confirmat doamna Sterling, dând din cap. Au făcut multe tratamente de fertilizare în vitro. Apoi, în cele din urmă, a rămas însărcinată. A pierdut sarcina în luna a şasea, la o

zi după ce-a aflat că soţul ei murise.

Dc asta nu voia Wolfe copii.De asta. şâa agfr JC asufee despre ovulade şi dc*pte \Vu vM dfcâe *când* e s^sr si *x&d* *x. Nu voU ^ *ntw x c ăci \\ui\u* ^ .srkgrîsâ răsese ^aste- Pienihse oamenii IA CAST nmi^ cs>\ m>v.

î* r *meu* -

rrask, ''.sădi câre eswIL fă «a iuvoseri omorâţi ACCU^I bâibaţ.

Mâ «k&fRfi&B ca şi cum canava mă iniunghiase i\\ pirpţ ^ M **oca k mine in dmp ce sângeram.**

Mi-asa dus o migaÂ la gură, silindu-mâ să-nu potolesc Kua Ik *mmm.* Na msi facea bine ma mk\ mei bebeluşului.

Adevărul en şocant şd prea greu de cuprins cu mintea l V 2*32. *m** voia Wolfe >â aSu despre trecutul lui: ştia că m- aş ti urii toată viaţa pentru faptele tatălui meu. La naiba! îmi venea s;\

m

txxmL

— Id mulţumesc ca mi-ai împărtăşit toate astea, i-am spus, Doamna Steriing a dat din cap.

— Acordă-i o a doua şansa. E departe de a ti pertect, Dai, la urma urmei, dne e perfect?

— Doamna Steriing...

Ezitam, uitându-mă în jur.

— Ce mi-ai spus m-a tulburat foarte mult, dar nu ard ca VVolfe vrea o a doua sansă. Ştie unde locuiesc acum şi că simt însărcinată, şi totuşi încă nu şi-a făcut apariţia. Nici măcar n-a sunat

De fiecare dată când mă gândeam la asta, voiam să mă ghemuiesc pe podea şi să mor.

După felul în care a tresărit doamna Steriing, ştiam că aşteptările mele nu aveau un pronostic încurajator.

Am condus-o la maşină. Ne-am îmbrăţişat îndelung.

— Să nu uiţi niciodată, Francesca — valorezi mai mult decât suma greşelilor tale.CUMSAFURIOINIMACUUNSARW I 3tH

în timp cc sc îndepilrta, mi-am dai scama cil avea dreptate. Nu aveam nevoie ca Wolfe sil mii salve//,o, nici ea An^elo sa mi saril în ajutor, nici ca mama mea sil capete demnitate sau ea taliil meu sil se poarte ca şi cum el ar li avui aşa ceva.

Nu aveam nevoie decât de mine însămi.

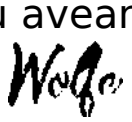

Urniri oniric zile au IONI o tortură,

tionul îlc tortură pe care nr trebui s lulrcanlăuv, o iU-si rirtn amănunţit şi s o folosim asupra i'oiul.iniir.iţil*M p<„l*iu petliililic

După It'ci 71 le, am cedat ţii I ;im sunai pe Ai linii. Anim Wn tacca pe inabordabilul. Se inlnrsrsc roaia. Singura persoană ni cure voiam să vorbesc soţia mea era adăpostită m rebutul lui Arthurşi locul ălă era înconjurat de garduri şi păzit mai CUVÎI ca Palatul Buckingbam.

Am mers in fiecare zi la casa părinţilor ei, încercând sa vor **bese cu ea — la ^ase dimineaţa, înainte de** a **mă urca in** avion,**ţi apoi la opt seara, la**

întoarcere.

Unul dintre bodyguarzii lui Rossi mă oprea de fiecare dată la poartă. Erau mai mătăhăloşi şi mai proşt i decar ci rarii Ini obişnuiţi şi n-au dat înapoi nici măcar carul bodyguarai mei şi-au încordat muşchii.

Ar ti fost o laşitate şi total nepotrivit din partea mea s-o sun sau să-i trimit SMS-uri. Mai ales după cc Sterling a mărturisit că îi spusese tot ce se întâmplase între familiile noastre.

Având în vedere că soţia mea nutrea convingerea că de la bun început plănuisem s-o închid înrr-un turn întunecat şi ^ i

omor tatăl încetul cu încetul, răpindu-i tot ceea ce el şi soţia lui au avut vreodată, ştiam că nu ar fi fost de ajuns să-i trimit un GIF cu „Scuze!” Conversaţia asta era prea importantă şi trebuia să vorbim faţă în faţă. Voiam să-i spun atât de multe lucruri... Multe dintre ele le aflasem după ce plecase ea de acasă.

Eram îndrăgostit de ea.

Eram cumplit de îndrăgostit de ea.

Nebun de legat după adolescenta cu ochi albaştri şi mari, care le vorbea legumelor.

Trebuia sâ-i spun că doream copilul ăsta la fel de mult ca ea. Nu pentru ca voiam copii, ci pentru că voiam tot ce avea ea de oferit. Mai mult de atât: voiam şi lucrurile pe care nu le oferea. Nu neapărat să le posed, ci pur şi simplu să le admir.

Am înţeles treptat că eram îndrăgostit, nu într-un moment de strâluminare magnifică, demn de filmele siropoase. Revelaţia s-a construit pe parcursul săptămânii petrecute departe unul de celalalt. Cu fiecare încercare ratată de a ajunge la ea, îmi dădeam seama cât de important era s-o văd.

De fiecare dată când eram respins, mă uitam la fereastra camerei sale, dorindu-mi ca Francesca să apară în spatele perdelei din dantelă albă. N-a apărut niciodată.

De asta uram relaţiile, în general. Chestia cu înfruntatul ruturor obstacolelor nu era pentru mine. Dar de luptat, am luptat. Am făcut prăpăd prin casă. Am distrus obiecte. Am repetat cuvinte şi discursuri pe care i le-aş fi spus ei. I-am evitat pe consilierii de campanie care sunau întruna, stăruind că trebuia să fac o declaraţie despre situaţia mea familială actuală.

Era problema mea. Viaţa mea. Soţia mea.

Nu mai conta nimic altceva.

Nici măcar ţara

.După o săptămână de suferinţă, am decis să încalc regulile şi să-i dau destinului un brânci. Francesca avea să mă urască pentru ce urma să fac, dar, sincer vorbind, avea suficiente motive să vrea să mă scuipe în faţă de dinainte de manevra asta.

In a şaptea zi, l-am luat pe sus pe Fclix White, să mă însoţească acasă la Arthur, cu un mandat urgent de percheziţie.

Ce lipsea? *Afurisita de ?ievastă-mea.*

White n-avea niciun motiv întemeiat să emită un mandat, cu excepţia faptului că nu voia să fac publice mizeriile cu care îl aveam k mână. Dat fiind că întotdeauna juca la două capete, i-a trimis un SMS lui Arthur cu câteva ore înainte de descindere, aşa că mafiotul era acasă să mă întâmpine.

Deci aşa s-a întâmplat că am bătut la uşa Francescăi împreună cu şeful departamentului de poliţie din Chicago, cu un mandat de percheziţie şi doi poliţişti.

Şi se mai spune că romantismul a murit!

Când Rossi a deschis, fruntea lui era aşa de încruntată, încât semăna cu un buldog. Şi-a strecurat capul prin uşa întredeschisa şi a mijit ochii:

— Domnule senator, cărui fapt îi datorez plăcerea?

Il ignora complet pe White.

— N-avem timp de jocuri, i-am tăiat eu vorba, zâmbind glacial. Doar dacă vrei să pierzi. Lasă-mă să intru sau trimite-o pe ea afară. Şi într-un caz şi în altul, am s-o văd în seara asta.

— Nu prea cred. După ce ai făcut paradă cu rusoaica aia în faţa întregului oraş, lăsându-ţi acasă soţia însărcinată?

— N-am ştiut că e însărcinată.

Habar n-aveam de ce îi dădeam explicaţii. Doar nici el nu era integritatea în persoană.

— încerc să dau de ca de şapte zile, am continuat eu. Mai bine deschizi uşa, înainte să fac ceva ce-o să regreţi.

— N-o s-o faci niciodată, cât timp soţia fa gravidă e pe-a- proape.

Arthur a avut tupeul să-mi zâmbească batjocoritor.

White şi-a dres glasul, în spatele meu:

— Domnule Rossi, dacă nu ne lăsaţi să intrăm, atunci o sa fiu nevoit să vă arestez. Am un mandat de percheziţie a casei.

încet, Arthur a deschis uşa şi m-a lăsat să intru. White a rămas în spatele meu, mutându-şi greutatea de pe un picior pe altul, ca un adolescent care se întreabă dacă să invite sau nu o fată la bal. N-avea pic de charismă.

— S-să aştept aici? s-a bâlbâit White.

Am fluturat din mână.

— Du-te şi prefa-te că eşti bun la ceea ce faci.

— Lşti sigur.'

Şi-a şters transpiraţia de pe frunte. Vena albăstruie de pe gât încă îi zvâcnea.

— îmi iroseşti timpul preţios şi bruma de răbdare care mi-a mai rămas. Pleacă.

Arthur m-a condus în birou, tratându-ma cu spatele. Ultima dată când fusesem acolo, îi cerusem mâna fiicei lui. în timp ce urcam treptele, mă năpădeau amintirile, în hol purtasem una dintre

primele discuţii cu ea. Ajuns în capul scărilor, mi-am adus aminte cum n cuprinsesem talia delicată şi o trăsesem după mine cu forţa, când crezusem că mă înşelase,

Idiotul naibii! 7Aci că White fi Bîshop sunt proşti, când tu însuţi m dovedit de midte ori, in căsnicia ta scurtă, că eţti un caraghios.

Ştiam că Francesca era în casă şi tânjeam să-i văd zâmbetul şi sâ-i aud râsul gutural, care nu se potrivea deloc eu delicateţea ftpturii ci.

— la zi: de cc ne îndreptam spic biroul tău şi nu spre fosta cameră a soţiei melc? am cerut sa ştiu, revenit la realitate.

— In ciuda neînţelegerilor dintre noi doi, fiica mea ţine foarte mult sa aibă aprobarea mea şi, daca ţi-aş da-o, ţi-ar îmbunătăţi sansele când o să stai de vorbă cu ea. Ei bine, senatorule Keaton, ştim amândoi că e timpul sa reglam conturile.

S-a oprit în faţa uşii biroului şi mi-a făcut semn să intre. Două dintre gorilele lui o flancau.

— Zi-le să plece, i-am spus lui Arthur, fără să-l scap din ochi Nici el nu şi-a luat privirea de la mine. A pocnit din degete,

iar cei doi au coborât scările, fără comentarii.

Am intrat în biroul lui şi Arthur a închis uşa pe jumătate. Era evident că nu avea încredere în mine şi că se aştepta să

încerc să-l strâng de gât. Il înţelegeam cât se poate de bine. Xid

eu nu ştiam exact cum urma sa reacţionez.

Se rezemă de birou, iar eu m-am aşezat pe canapeaua din faţa lui, întinzându-mi braţele pe spătar şi facându-mâ comod. Eram sigur de două lucruri:

1. Astăzi, dragostea pentru soţia mea avea să-mi fie pusă la încercare.
2. Aveam să trec testul cu brio.

Francesca

Eram ca o molie atrasă de lumină. Picioarele m-au purtat afară din cameră şi pe hol din clipa în care am auzit vocea aspräa boţului meu, Glasul lui era un poem şi eu îi sorbeam fiecare ,'uvâut» agă|ăudumă de ele.

In ţimp ce străbatea holul, călăuzit în birou de către tatăl meu, Turn văzut spatele şi umerii laţi. Am numărat una, două, Uci* nuci, opt,.. ~~zece~~ secunde înainte să mă apropii de birou, în văi iul picioarelor. In săptămânile pe care le petrecusem observând cum trăgea cu urechea doamna Sterling, învăţasem nişte trucuri luane folositoare. Stăteam desculţă şi lipită de zid, res- pitâml încet, măsurat.

Tata şi a aprins un trabuc. Am simţit mirosul de frunze arse şi de tutun şi m-a cuprins greaţa. Dumnezeule, mi se facea rău vie fiecare dată când sufla cineva spre mine! Am tras cu ochiul înăuntru» cu stomacul în gât. Tatăl meu se sprijinea de birou, în timp ce soţul meu stătea pe canapeaua cu tapiţerie de catifea roşie, pârând la fel de relaxat şi nonşalant ca întotdeauna.

Soţul meu dur precum oţelul.

Temut şi de neatins.

Cu inima de piatră, pe care aş fi fiicut orice ca s-o înmoi.

— IVobabil crezi că poţi să mergi în camera ei şi s-o iei înapot. Să-i foloseşti iar pe White şi pe Bishop ca să mă şantajezi, a spus tatăl meu, pufiflnd din trabuc.

De când mă întorsesem acasă la ai mei, nu se sinchisise să mă vadă o dată, dar asta nu-1 împiedica să-mi şantajeze soţul. Doream din suflet să dau buzna în birou si să clarific situaţia.

t »

Cu toate astea, mă simţeam prea umilită şi rănită ca să risc o nouă respingere. Poare că Wolfe venise să anunţe că renunţa la

mine, iar eu nu aveam de gând să implor.

\Volte nu a luat în seamă comentariul tatei si a întrebat:

y

— Cum se simte?Nu vrea să te vadă, a răspuns tata, sullâud un alt i Ţ fum şi ignorând întrebarea.

— Ati dus-o Ia doctor?

— N-a ieşit din casă.

— Şi ce naiba aşteptaţi? s-a răstit Wollc.

— Din câte îmi amintesc, Francesca a lost suin ieul de „ tură ca să rămână însărcinată. Deci este suficient de itnitnr, să-şi facă programare la ginecolog. In plus, dacă *HV* pune blema s-o ajute cineva, atunci ar trebui s-o lavă lipul rrspo„ bil pentru situaţia ei deplorabilă.

Situaţia ei deplorabilăf Simţeam că iau loc.

Atunci mi-am dat seama că tatăl meu era o cauză nuuplri pierdută. Nu-i păsa de mine şi nici dc copil. Singurul IIKHI r care-i păsase vreodată era Organizaţia. M-a iubit şi m a adorm când eram marioneta lui. La primul semn dc răzvrăti re, *n* a azvârlit cât colo şi s-a spălat pe mâini de orice responsabilitate faţă de mine. M-a vândut. Apoi, când nu m-a putut mărita cu membrul vreunei familii italiene influente, şi-a pierdut intere sul. Dar Wolfe a fost lângă mine la bine şi la rău. Chiar şi atunci când ne certam. Chiar şi atunci când a crezut că mă culcasem cu Angelo şi mă văzuse sărutându-1, când l-am sfidat iar şi iar. N-a pronunţat niciodată cuvântul divorţ. Eşecul rin era o opţiune pentru el.

Dăduse dovadă de mai multă loialitate decât tatăl meu.

— Bine punctat, a încuviinţat Wolfe şi s-a ridicat. Am H-O duc la doctor chiar acum.

— Ba nu. De fapt, n-ai s-o vezi deloc în seara asta, a zis tata. Wolfe s-a apropiat de el, calm, oprindu-se la vreun metru
distanţă, dominându-1.

Ea a zis asta sau tu?— Ea *a cerut-o.* De ce crezi că n ai primit nicio veste de la

Tata şi-a pus trabucul in scrumieră, sutluiul Imnul iu o< lui lui Wolfe în timp ce vorbea.

— Mi-a cerut să mă asigur cit te prosternezi emu se cum *se cuvine* s-o fac.

euviur

— Lasa-mâ sa ghicesc — tu ai o mulţime de ulei despre

— Asa e.

%

Tata s-a îndepărtat de birou şi s-a apropiat de Woll'e, până au ajuns să stea nas în nas. Aş fi vrut să văd expresia soţului meu. Tata îl minţea şi el era prea deştept încât să nu şi dea seama. Pe de altă parte, dragostea e ca un drog. Nu gândeşti limpede când eşti sub influenţa ei.

— O sa te las s-o vezi pe Francesca dacă te supui.

— Si dacă n-o fac?

*

— White poate să vina personal să mă aresteze, chiar astăzi. Şi tu poţi să dai buzna în dormitorul Franccscăi, cu poliţia. Sunt sigur c-o să aprecieze gestul. Mai ales în situaţia ei.

Wolfe a tăcut o clipă.

— Iţi dai seama că-i lipseşte afecţiunea ta?

Mi s-a strâns inima. Dumnezeule, Wolfe!

— Iar *tu* îti dai seama că sunt un om de afaceri? a zis tatăl

>

meu. Fata e devalorizată. Cu toţii avem un preţ, Fabio Nucci, râse el. M-am născut pe străzi şi am fost lăsat să mor pe treptele unei biserici. Maică-mea era prostituată şi habar ri-am ce-o fi fost taică-meu. Am muncit pentru

tot ce am, pentru fiecare metru pătrat din casa asta, pentru fiecare piesă de mobilier, pentru fiecare afurisit de pix. Francesca a avut de făcut un singur lucru. Să fie ascultătoare. Şi a dat greş.

— Din cauza mea, a ridicat Wolfe tonul.Tot ce se poate. Dar acum îmi mai e utilă pentru un singur lucru: s-o folosesc ca pe un pion, împotriva ta. Vezi tu, *r,* singură dată am făcut greşeala de a subestima o persoană- Când am decis să te las în viată.

Cuvintele astea au căzut greu între ei, parcă răsunând în întreaga cameră. Dumnezeule! Chiar o spusese. Tatăl meu regreta
că nu-mi omorâse soţul.

— De ce n-ai facut-o? a întrebat Wolfe. De ce m-ai lăsat în viaţă?

— Erai speriat, Nucci, dar şi puternic. N-ai plâns. N-ai făcut pe tine. Ba chiar ai încercat să iei arma unuia dintre oamenii mei. Mi-ai adus aminte de mine, de cum eram eu în copilărie, când fugeam desculţ pe stradă, furând mâncare, şterpelind din buzunare şi croindu-mi drum în sus, pas cu pas. Făcând combinaţii şi închegând relaţii cu Organizaţia- Ştiam că aveai şanse să supravieţuieşti vieţii în cartier. Mai mult decât atât, ştiam ci erai de neîmblânzit. Wolfe Keaton aparent se înţelege bine cu justiţia, dar hai sa recunoaştem — Fabio Nucd încă trăieşte in tine si e însetat de răzbunare.

— N-o să fiu niciodată aliatul tău.

— Foarte bine. Atunci, o să fii un duşman fascinant

— Spune-mi odată ce vrei sa fac! se răsti Wolfe.

Tata se lăsă pe spate, şi îşi bătu gânditor bărbia cu pumnul.

— Dacă o iubeşti cu adevărat pe fiica mea, senatomk Keaton, dacă îţi pasă cu adevărat, atunci o să renunţi la singurul lucru de care nu te-ai despărţit niciodată — mândria.

— Ce-mi ceri?

Aproape că-1 vedeam cu ochii minţii pe Wolfe

indeştându-şi maxilarul.

Imploră pentru ea, fiule. *îngenunchează.*Tata îşi ridică bărbia, uitâtulu-sc dc sus la Wolfe, deşi soţul

meu era cu vreo câţiva centimetri mai înalt.

— Prosternează-te aşa cum m-ai obligat să mă prosternez eu, când ai luat-o de lângă mine.

Tatăl meu făcuse asta pentru mine?

— Eu nu mă prosternez, spuse Wolfe.

Ştiam că vorbea serios. Chiar şi tatăl meu ştia că era inutil sâ-i ceară asta. Yroia ca YVolfc să dea greş şi să-mi distrugă căsnicia. Wolfe nu îngenunchea niciodată în faţa nimănui, cu atât mai puţin a tatălui meu. Eram pe cale să intru în birou şi să îndrept lucrurile, când l-am auzit pe tata vorbind:

— Atunci, domnule senator Keaton, nu-mi iubeşti fiica. înseamnă că, pur şi simplu, îţi vrei bunurile înapoi. Pentru că, din câte îmi amintesc, Francesca a implorat şi s-a umilit mult atunci când ai luat-o din casa asta şi ai facut-o prizoniera ta.

Mi-am muşcat buza de jos, rezemându-mi capul de tocul uşii. Mă durea să-l văd pe Wolfe suferind, dar şi mai mult mă durea că înţelegeam de ce nu era capabil s-o facă, nici acum şi nici altădată, de ce nu putea să-l implore în genunchi pe bărbatul care îi distrusese viaţa. Nu era doar o chestiune de mândrie şi demnitate personală. Era şi o chestiune de principii. Avea legătură cu familia lui.

Tatăl meu îl despuiase o dată de mândrie, în faţa lui Romeo. Iar Wolfe nu avea să repete gestul.

— N-o ceri pentru ea, ci pentru ***tine***, îl acuză Wolfe.

Tata se sprijinea de marginea biroului din spatele lui şi se uita la tavan, cugetând.

— Pentru tine n-ar trebui să conteze de ce o

cer. Dacă o vrei înapoi, n-o să te dai în lături de la nimic, cu atât mai puţin de la a îngenunchea.

Aveam iarăşi lacrimi în ochi. Tata îl umilea. Şi, oricât îmi doream să intru şi să le spun amândurora să înceteze, nu puteam. Tata avea dreptate în privinţa unui lucru: în relaţia asta, Wolfe deţinuse mereu puterea şi, dacă nu era capabil să renunţe la ea nici măcar o dată, atunci legătura dintre noi era într-adevăr o căsnicie sau o relaţie între o prizonieră şi stăpânul ei, poleită măgulitor în dorinţă trupească?

Spre marea mea surprindere, am văzut că Wolfe începe să îngenuncheze. Gâdejul mi s-a încleştat. Nu-mi venea să-mi cred ochilor ce scenă se derula în faţa mea. Soţul meu, ticălosul mândra şi arogant, care nu tolera minciuni din partea nimănui, îngenunchea şi implora pentru mine. Mai mult decât atât, părea la fel de mândra ca atunci când intrase în birou. îşi ridică privirea şi asta îmi îngădui să-l văd. Cu trăsăturile lui frumoase, bine definite, era întruchiparea trufiei. Ii vedeam hotărârea în ochi. Ridicase din sprâncene, sarcastic, şi era calm. Dacă ai fi judecat doar după feţele celor doi, nu ţi-ai fi dat seama care dintre ei îngenunchease.

Vocea lui Wolfe răsună în cameră:

— Arthur, te implor, lasă-mă să vorbesc cu fiica ta. Soţia mea este şi o să fie mereu cea mai importantă persoană din viaţa mea.

Inima mea a tresărit la auzul acestor cuvinte. Tremuram. Simţeam în tot corpul căldura a o mie de

sori.

— N-ai s^-o faci niciodată fericită, atâta timp cât ai s-o învinuieşti pe ***ea*** pentru păcatele ***mele,*** l-a avertizat tata.

Soţul meu era în continuare în genunchi, iar eu nu mi-am mai putut stăpâni plânsul. Am început să suspin. Mi-am pus o mână k gură, de frici si nu mă audă.

Wolfe rânjea, iar privirea lui era hotărâtă.

— N-am *si* mai tac asta. Arman.

— Deci <u>îrwpamni</u> că n-o să-ţi <u>mai</u> bagi nasul în tăcerea saca?

— Înseamnă că o să rsa strâduksc să mă poet frumos, de **dogul«.**

— Cum rămâne cu White şi cu Bishop: a întrebat tata.

— Cu ei o să fac ce cred de cuviinţă.

— Pot să ţi-o iau înapoi pe Francesca...

— Nu, nu poţi, a intervenit Wolfe, încrerupându-L Singura persoană care mi-o poate hia pe Francesca este Francesca însăşi. Ea alege cu cine vrea să fie, nu eu. Şi, cu siguranţă, nu tu. Mi-ai omorât fratele, apoi părinţii. Dar nu te las sâ-mi iei soţia. Nu se poate. O să dezlănţui iadul pe pământ, dacă încerci.

Am închis ochii, simţind că mă clatin. Nu mâncasem toată ziua şi fumul trabucului îmi provoca greaţă.

— Mergi la ea, i-a zis tatăl meu.

Soţul meu s-a ridicat.

Atunci, pentru a doua oară în viaţa mea, am leşinat.

CAPITOLUL NOUASfMMEZECE,

M-a® esez&r 3B fcî.^e TOŞMfifttt ®e*L.

Sftaa pe pomi d *z*.xCjpi meu «primea dc ef, r aoeeaga poope cat când roK> aiicasc pe *hx?tx:..%f* **FL*f_^J lai pgâcur tt drv.^J Ins* bârbicetc îmi dădeau** *r»* **>cr. •** z-_pe de OMI&KC Mi f-^dĂsetssi că dorm, amânând r^wemtu **^2ccj'jcă case mi aştepta.**

ilâ mângâia pe spate, sarutandsir-mâ pe creştet, *Sii-zm HXUJX-* tr CJOS ls^emiiscljieaee nt &ra latăkn r.^. apcmâncki't câ, per.- **finut c^eram cea mai rrportantă persoana. Simţeam ci inima rr.î** « umpb de ferkire,

— Şdsi câ eşti trează, mi-a fopdt soţii! meu.

Am geranţi, *famda-mâ tn* **braţele luL Gândul câ acum o sap- ferafefe astea o imbridţaseri pe Karotina Ivanova îmi greaţă, M-am sprijimt t« coate fi i-arn aruncat o privire** <*ostiâ.

— Efti îmârdmtâ.

Se uita k **burta mea** de parei se aştepta si fie umflată, Sa-i văd iarăşi **faţa** era cel mai frumos cadou. **Era** absurd când mă **gândeam** că, **a doua** *zi* **după** bal, mă temusem să dau cu ochii de %â asta, La **scurt timp** după aceea, el devenise ce! mai frumos **^jurtf pe *c&t* 0** âfteam» **Eu** devenisem ceea ce 5 reamintea ci f

Clume există mai mult decât tădamate ţi dit>|>ti.t.v l a i,,,,, ,,iU’|»on

Să fii în viaţă fiuă să trăieşti ni adevaial rm un h|rNirm |r,|(M|

denţi şi trebuia să coexistăm, Nu i<uteam ti |>e * mtie(ţul unul fltrâ celălalt.

— Copilul e al tău.

Mi-am pus mâna peste a lui.

— Ştiu.

Şi~a frecat nasul de-al meu şi m a strâns cu puinc ui l*iii|t ca pe ceva minunat şi nepreţuit.

— Te simţi nefericit? l-am întrebat.

Fiindcă o să fiu tată? Aşa am crezut mereu ca o sa ma simt. Eram sigur că viaţa se încheie atunci când devii părinte, Dar asta a fost înainte să găsesc pe cineva cu care să merite să întemeiez o familie. încă nu sunt sigur de **abilităţile** mele de părinte. Din fericire, ştiu că soţia mea o să fie eea mai bună mamă din lume.

Am tăcut şi m-am uitat prin cameră. Voiam să spun atât de multe, dar ştiam că astfel aş fi putut răscoli ceva ee încă nu se vindecase complet.

— Tu ce spui, Nem?Tc bucuri că eşti însărcinată?

Mi-am îndreptat spatele, încercând să-mi ignor frica, şi am vorbit cu toată sinceritatea:

— Eu.. . nu sunt sigură. Ne certăm mereu. Am bătut amândoi recordul mondial la comunicare defectuoasă. Şi acum o săp tămână te-ai culcat cu altcineva, ca să te răzbuni pe mine, Şi n-a fost prima data. Eu l-am sărutat pe Angelo săptămâna trecută. Eram furioasă după ce am aflat adevărul despre tine şi tatăl meu, dar n-am mers mai departe de atât. Şi eu şi tu suntem

temperamentali şi infideli. Nu locuim în aceeaşi aripă a casei,

— Ba o să locuim, m~a întrerupt el. Dacă vrei.

— Avem nevoie de timp să chibzuim.

Aveam nevoie *ă petrec un timp departe de eL Nu pentru că rm-î iubeam, d pentru eâ-1 iubeam prea mult ca să iau o decizie raţionali ţi sănătoasă *pentru*–copilul nostru.

— N-ai la ce să te gândeşti. Nu m-am culcat cu Karolina. N-am putut. Voiam să-,. Dumnezeule, Nemesis, voiam sa te alung din viaţa mea o dată pentru totdeauna, dar n-ar fi putut fi niciodată alta. Pe tine te iubesc. Pe tine te doresc. Datorită ţie, viaţa merită trăită. Tu mă fad să vreau s-o trăiesc, în loc să trec doar prin viaţă,

Jvacrimi mari ţi sărate mi se prelingeau pe obraji. Ne pricepeam atât de bine să ne rănim unul pe altul! Trebuia să încetăm să ne mai facem râu.

— Am sărutat pe altcineva, am şoptit. Te-am înşelat.

— Te iert.

Mi-a luat obrajii in palmele lui mari.

— Iartă-te şi tu pe tine şi haide să trecem peste chestia asta. Vino acasă, Nem.

— Nu s-a întâmplat nimic în camera aia de hotel.

— Nu-mi pasă ce s-a întâmplat.Te cred, dar asta nu schimbă nimic. Vreau s-o luăm de la capăt. De data asta, aşa cum trebuie.

— Am nevoie de timp.

Cuvintele astea îmi frângeau inima. Poate pentru că erau brutal de sincere.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

Aveam nevoie de timp ca sa analizez tot ce se întâmplase. Să mă asigur că nu era doar un alt gest pompos, de care avea să uite a doua zi dimineaţă. Ne îndrăgostiserăm rapid şi înceţ, totodată, Intcas şi blând. Cu toată fiinţa noastră, dar refuzând să renunţăm 1a ceva. Nu avuseserăm timp să ne dăm seama ce se întâmpla. Ne ck>emserăm unul de viaţa celuilalt cu zidurile

personale* încă în picioare. **Trebuia** <?<> luăm de k capăt.Trdtawai *â flirtam. ,Sft dUtribuim puterea, *tic â:4tA #MA* în *m*#i* egal, Si învăţăm să ne certam fără *â ne rănim. Iâr$ *g dăw fi^ în beţele altcuiva. Kârâ «I tragem unul *ite* altul CM tăJbâîkk

—■ Să mă întorc ar trebui să fie alegerea mea, Sper *dk* inşsfegj.

Wolfc dftdu din cap şi se ridica în picioare înainte r£z- **gândească.** îmi dădeam seama câ se străduia din riîpotea că nu-mi ceară ceea ce credea câ merita si prirneascâ, Se indrepfâ spic uşi, iar eu voiam să-mi retrag cuvintele si si p2e& cw el. Dar nu puteam. Trebuia să fiu o persoană mal buni, pentru fiînu care creştea în mine.

O fiinţă pe care puteam s-o salvez, spre deosebire de mama mea, care nu putuse.

Wolfe s-a oprit in prag, vorbind cu spatde k muse.

— Pot să te sun? rn-a întrebat.

— **Da.**

— Pot să-ţi dau mesaje?

— Da.

— Pot să-ţi fac o programare h pm&Asrg:

— Da.

Arn râs printre lacrimi, ştergându-le rapld-Wdlfe Kesto** ^ se prea pricepea să negocieze, dar ifi mcălcaie pr^ciik de dragul meu.

— Pot să te însoţesc?

Vocea lui era serioasă.

— Ai face bine să mă *împpcş*ri, t-am râspotaju

A chicotit şl, la sfârşit, s-a ***(Mm*** să *c arte k mne-

— Vrei să ieşim îa o iatăbiije, *âommă* JCeatoa? Nabo g^*- Nu k un eveniment caritabil. Nu o kspre In pdbSk. O

Dumnezeule, da

— ÎMi-ar plăcea foarte mult.

— Bun, a zis, plecând privirea şi râzând în barbă.

Nu-mi venea să cred că era acelaşi bărbat necruţător de U bal. Cel pe care jurasem să-l urăsc pentru tot restul vieţii. Şi-a ridicat ochii. Părea spăsit şi timid.

— O să-mi surâdă norocul la întâlnirea asta?

M -am trântit pe pernă, acoperindu-mi faţa cu braţul Nu m-am oprit din râs nici după ce uşa s-a închis.

Două zile mai târziu, am fost pentru prima dată la noul meu ginecolog. Barbara avea cinzeci şi ceva de ani, păr blond, ochi blânzi şi ochelari cu lentile groase. Pe ecranul ecogratului, ne-a arătat mogâldeaţa care înota în pântecul meu. Paşi mici tropăind pe scări, în dimineaţa de Crăciun — cam aşa sunau bătăile acelei inimioare.

Wolfe mă ţinea de mână şi se holba la ecran de parcă tocmai descoperiserăm o nouă planetă.

După aceea, am luat prânzul împreună. Prima noastră ieşire
neoficială în public, în calitate de cuplu. M-a invitat la el acasă.

Am refuzat politicos, explicându-i că-mi făcusem planuri cu Sher şi Tricia, două fete din grupul meu de studiu. Am încercat
să nu zâmbesc când i-am dat vestea. Nu mai avusesem prieteni
de vârsta mea de când mă întorsesem din Elveţia.

— Nemesis, a zis el ridicând o sprânceană, mâine-poimâine aud că te duci la petreceri studenţeşti.

— Nu prea cred.

Nu-mi plăceau petrecerile. In plus, cele cu care eram obişnuită aveau un cod vestimentar pe care eu, însărcinată fiind, nujWiNiin chefsă I uimo/. CTiiu şi iu |»ilmul liimcslm de sarcină, alesesem să |HMf luiiiu' lejere ţii comode.

(Ved că 11>ut^ **IuHu'ıı** iu hrbui *Hi*| mnugil la cel puţin o peiuvere studenţească, să vadă de ce se lacr uluia tuni hun. le ai deranja dacă m aş duce la mia? I iun întrebai.

Voiam să i liuu de înţeles că nu mi) mai putea controla.

I Wâ nu te însoţeşte Angolo, nu nul deranjea/ă deloc.

Kra o condiţie justă, pe varo n o puteam contesta. Mi am >vos telefonul din poşetă şi i 1 am iul ins:

Verificâd,

— Cc si) vcrilîo?

— l-am şters numărul.

A oprit marina în faţa casei mele. Mi-a dat telefonul înapoi.

— Te creţi pe cuvânt. Ce te-a făcut să te răzgândeşti?

Mi-am dat ochii peste cap.

— Poftim! Sunt îndrăgostita de un tip, iar el crede că o să fug în lume cu iubitul meu din copilărie.

Wolfe mi-a aruncat o căutătură urâtă şi mi-a zis:

— Şi el este incredibil de îndrăgostit de tine, aşa că nu-l învinuiesc că vrea neapărat să te păstreze.

Au urinat multe alte întâlniri.

Am fost la cinematograf, şi la restaurante, şi chiar şi la baruri, dar niciunul din noi n-a băut — eu, din cauza vârstei şi a sarcinii, iar el, din solidaritate.

Am împărţit o farfurie de cartofi prăjiţi, am jucat biliard şi ne-am contrazis vorbind despre cărţi. Am descoperit ca soţul meu era fan înrăit al cărţilor lui Stephen King. Eu eram mai degrabă fană Nora Roberts. Ne-am oprit la o librărie şi ne-am cumpărat cărţi. Am râs când Wolfe mi-a destăinuit că fusese pe

punctul dc u-i du pe soţii I latch afursl din casa, pentru ca Hryan avusese o erecţie uriaşii în timp ce eu cântam la pian.

Andrea, verişoara mea, m-u sunat. Mi-a spus că. se gândise mult şi ajunsese la conelu/ia cit nu era OK să nu-mi vorbească doar pentru că tatăl meu nu era de acord cu soţul pe care chiar el mi-1 alesese. Mi-a cerut iertare.

— N-am fost o bună creştină, scumpo, a spus ea, pocnind balonul din gumă de mestecat. Dacă stau să mă gândesc, n-am fost nici măcar o manichiuristă bună. Pun pariu că ţi-ai ros unghiile în draci, fiindcă n-am fost acolo, să-ţi aduc aminte să te abţii.

I-am spus adevărul — că nu mă costa nimic s-o iert şi, mai mult, că mă făcea să mă simt bine. Ne-am întâlnit a doua zi, la un cappuccino, şi am bombardat-o cu întrebări despre toate lucrurile pe care o femeie din secolul XXI trebuia să le ştie.

Câteva zile mai târziu, Wolfe m-a anunţat că în weekend urma să s-o vizităm pe Artemis. Nu puteam s-o călăresc, dar îmi plăcea să am grijă de ea şi să mă asigur că era bine.

A trecut o lună. O lună în care soţul meu m-a sunat în fiecare dimineaţa, ca să ma trezească, şi in necare seara, ca sa-mi ureze noapte bună. O lună în care nu ne-am certat, n-am înjurat şi nici n-am trântit uşi. O lună în care nu mi-a

ascuns nimic şi eu nu i-am refuzat nicio cerere pentru simplul fapt că veneau de la el. I-am lăsat pe agenţii de pază să mă însoţească la şcoală, n-am încălcat protocolul şi, cu toate astea, am reuşit să-mi fac câţiva prieteni. Wolfe lucra din greu, dar avea grijă să mă pună mereu pe primul loc.

încă nu purtam inelul de logodnă şi verigheta — le lăsasem acasă, în noaptea în care Wolfe mersese la gală însoţit de

fvanova. Dar niciodată până acum nu simţisem mai că aparţineam cuiva, cu sau fără inel.

~~Âm~~ început iar să facem sex, rapid şi frenetic. Am descoperit că ÎMI WoJfe îi plăcea destul de mult să facă sex în locuri neobiş- jjuji&e. Am făcut-o In biroul lui şi într-o toaletă, la o nuntă, în pasul din vedica mea cameră, când părinţii mei nu erau acasă, şi sprijiniţi de fereastra dormitorului, în timp ce ne uitam în stradă,

M-a mângâiat între picioare, pe sub masă, în timpul unui dineu elegant şi o dată s-a înfipt în mine în baie, când tocmai ieşisem din duş şi mă aplecasem să scot uscătorul de păr din sertarul de jos al unui dulap.

îmi plicea fiecare clipă pe care o petreceam în pat, pentru că nu trebuia să ne întrebăm când era timpul să se întoarcă fiecare ~~k~~ locul lui, in aripa lui de casă. Mereu adormeam şi ne trezeam împreună. Acum eram împreună. O situaţie nouă, care mă entuziasma.

In dimineaţa când m-am trezit şi am văzut că burta mea se mărise puţin — era tare la atingere şi lucrul ăsta mă umplea de entuziasm —, mama a intrat în camera mea şi s-a aşezat pe marginea patului.

— Divorţez de tatăl tău.

Voiam să-i spun o mie de lucruri. De la „Slavă cerului” la „De ce a durat atât?”, dar m-am mulţumit să dau din cap şi să-i strâng mâna, ca sâ-i insuflu putere. Eram foarte mândră de ea. Avea multe de pierdut. Dar era dispusă să le piardă şi, în schimb, să-şi recâştige libertatea şi cuvântul.

Cred că merit mai mult. Cred că am meritat mereu mai mult, doar că n-am ştiut că este posibil. Acum ştiu, datorită ţie, *cura mia*. Sfârşitul fericit al poveştii tale m-a inspirat.J0£ | U> 5HPN

şnm o Uni mă, (oiţmdu *e să zămU‘.*î>«;0.

— Powstva iiiw ii vă nu *i-n* urmi nat, am ră«

Mj-a tăcut cu ochiul.

— Încă mu Jar vid încotro &<■ îndreaptă.

— Mamă...

Am luat-o de mână. Cu lacrimi iu ochi, i am t,pu>.:

— llrn^M să şu ii cea mai frumoasă parte # pvv<;^tlj F*d iwi ce trebuie.

Eu şi Clar» am ajurat-o $â-şi Iacă bagajele. Chuy a su£«^ ^ re-srrvsiit: U ho ml. Am clătinat din cap. Vemse Dmpuj ^ întorc acolo unde îmi era locul. De asemenea, era tiu,pui Wolk sâ se comporte frumos cu ambele mame — a lui şi *, ltl,^ Am hiat telefonul şi mi-am sunat soţul. A răspuns ly primu[5] apd.

— Sum pregătită să vin acasă.

— Slavă cerului! a spus el. De ce a durat ata.tr

— Am vrut să văd dacă ai intenţii serioase. Să mă conving ci suni într-adevăr liberă.

— Eşti liberă. Ai fost mereu.

— Eşti de acord ca mama şi Clara să stea eu noi pentru u vreme?

— Poţi să aduci o întreagă armată în casa mea, că tot an, *$-v·*

primesc cu braţele deschise.

In seara aia, Wolfe ne-a pus toate bagajele în portbagajul maşinii lui, cu ajutorul lui Srnithy. Tatăl meu stătea în prag şj ne urmărea, cu un pahar de tărie în mână. N-a rostit meiun cuvânt. Nu conta ci Wolfe îngenunchease în faţa iui, timp de zece secunde, acum câteva săptămâni. Senatorul Keaton câştigase, dacă priveai situaţia în ansamblu.

Tatii meu pierduse şi jocul se încheiase.jUfc maatâ ce am ajuns. doamna Sterling (insista să-i spun Sacada acum- după ce aflasem că era soacra mea*)* le-a condus mama şi pe Oara in aripa de est a casei Eu şi Wolfe am •urcat scările in urma Ion Când am ajuns la etajul ai doilea, m-ssa întors spre camera mea.

— Se întâmplă cu adevărat? l-am întrebat.

— i>ÎL

Pentru prima data, simţeam asta.

Am mers mână în mână spre aripa de vest Am trecut de domnitorul lui, intrând în camera de oaspeţi de alături, unde aormiseram in noaptea in care *u* aduseserăm oaspep pe soţu Hatch. Inima a început să-mi bată cu putere când mi-am dat seama ce aveam în faţa ochilor.

O cameră a copilului Alb, bej şi galben-pal. Luminoasă, mare şi complet mobilată. Aii-am dus o mână la gură, ca să nu plâng. Mâ emoţiona aşa de tare faptul că accepta copilul! Era mai mult decât atât — mă accepta pe *mine.*

— Putem *modifica,* orice, a spus Wolfe. Mă rog, mai puţin făptui că o să avem un copil.

— E perfect. Mulţumesc.

— Ai dreptate. Eşti soţia mea. O să dormim împreună. O să trăim împreună.

A tăcut câteva clipe.

— O sâ împărţim chiar şi o garderobă. Am folosit o parte din spaţiul pe care l-ai eliberat cu foarfecă, să fac loc pentru hainele tale.

Am râs printre lacrimi. Aici. Chiar aici. Aveam totul. Nici în vis nu-mi imaginasem ceva mai frumos. Un

bărbat care mă iubea fără să ceară nimic în schimb. Un bărbat care suferise în tăcere când eu eram îndrăgostită de altul. Unul care se agăţase de mine. zi de zi. Era răbdător si hotărât. Dur si autoritar. M-a privit sărutându-1 pe Angelo şi frecându-mă de el, în timp ce purtam inelul lui pe deget. îngenunchease şi-l implorase pe bărbatul care îi omorâse familia, ca să mă aducă înapoi. Nu credea că putea fi un tată bun, dar eu ştiam — cu tot sufletul — că avea să fie cel mai bun tată din lume.

M-am ridicat pe vârfuri şi mi-am sărutat soţul.

El m-a tras de păr.

— Doar tu, a spus el.

— Doar tu, i-am răspuns.

Senatorul Wolfe Keaton s-a lăsat într-un genunchi şi a scos la iveală inelul de logodnă pe care-1 lăsasem pe pernă, acum cateva saptamani.

— Fii soţia mea, Nemesis! Dar să ştii un singur lucru: dacă o să vrei vreodată să pleci, n-o să-ţi tai aripile.

Era cel mai uşor răspuns la cea mai dificilă întrebare care mi se pusese vreodată. L-am luat de guler şi l-am ridicat, fiindcă ştiam foarte bine că detesta să îngenuncheze.

Aripile mele nu sunt făcute să zboare, am şoptit. Ci să ne protejeze familia.

EPILOG

'ptOHCCACCL

Patru ani mai târziu

— Te botez acum, în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, pentru iertarea păcatelor tale şi pentru primirea darurilor sfinte.

Al doilea copil, Joshua Romeo Keaton, a fost botezat în biserica Sfanţul Rafael, din cartierul italian, în faţa prietenilor şi a familiei, la câteva zile după ce am absolvit facultatea de Drept.

II ţineam în braţe pe Josh, în timp ce preotul îi stropea fruntea cu apă sfinţită. In stânga mea, soţul meu o legăna pe Emmaline, fiica noastră foarte somnoroasă, în vârstă de trei ani.

In timp ce priveam spre băncile de lemn, căutându-i din ochi pe oamenii care mă făceau fericită, mi-am dat seama cât de binecuvântată eram. I-am zărit pe mama şi pe noul ei iubit, Charles „Charlic" Stephcns, cu care avea o relaţie de şase luni. O ţinea de mână şi îi şoptea la ureche. Mama a gesticulat spre micul Joshua şi au chicotit amândoi. Lângă ele, Clara şi Patricia (sau Sterling, aşa cum soţul meu insista să-i spună) plângeau de fericire, ştergându-şi ochii cu şerveţele. Andrea era prezentă împreună cu noul ei iubit — un mafiot pe nume Mateo — şi, după felul în care se ţineau de mână, ştiam că era singurul ti

p

| U.SH6N ciiuui: aveţi să i îngăduie s o **am»c , Wngfl W-<» *t* ăţivn pf„.

ccui de U facultate şi noul guvmuilor, Aostifi Ti,, (|iu

întâmplare, tipseau oamenii care puseseră obstîuolr fr» *i At* t /|(torului nostru. Oamenii cure nu apropiaseră, (nsă r»r şi (|^/At ttserâ, fiecare în telul lut.

Tata era la închisoare, ispăşind o sentinţă fie două///» ■, cinci de ani, pentru tentativă de omor. 1/4 scurt firnp duprf /> mama venise să locuiască în casa noastră, tata încerca v, *V* o ucidă. înnebunise după cc îşi dăduse scama că mama voia *n* adevărat să divorţeze. Fireşte, dăduse vina pe mine şi pe Wolte pentru că ea luase decizia să aibă o viaţă rnai bună şi să ş» păr 2 sească soţul violent, care o învineţise de nenumărate ori m wlri mii ani, de când mă întorsesem din Elveţia. Tata îl plătise pe ascuns pe White, care încercase să tărăgăneze ancheta, după oe maşina mamei a explodat în faţa casei lui Wolfc. Atunci fusese demarată o investigaţie internă şi discretă împotriva (ui White şi a lui Bishop. Acum, şeful poliţiei şi fostul guvernator erau judecaţi pentru luare de mită şi contribuţii ilegale în campania politică, primite din partea infamului Arthur Rossi.

Cât timp cazul ăsta important a fost mediatizat, soţul meu tot apărea la ştiri. Era dat drept exemplu pentnx principiile si integritatea lui. Se căsătorise cu mine, ruda unui cap al Organizaţiei mafiote, dar făcuse tot posibilul să nu aibă nicio legătură cu tatăl meu si nici cu afacerea acestuia.

Am simţit cum degetul lui îmi atingea obrazul, ca sa steargă o lacrimă de fericire. M-a ciupit de sub bărbie, apoi a zâmbit. Se apropiase de mine fără să observ. Eram prea absorbita, gâti- dindu-mă cât de norocoşi eram. Joshua se foia în braţele mele- Preotul i-a mângâiat părul închis la culoare, subţire fi catifelat

\ Мм мı lubi/M *lui Ihwme/eu, a* **spus p/cotuJ**

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *W*

I ■!tng;t înnoi; &o|ul meu a *putnil unitk. Dumnezeu nu prea* îi piiUW- Miri HţthiPiiii *Ţinea doar* la *mine* şi la familia noastră. IVUMMıI s a iMiiMpărial şi sopd *meu* s a aplecat cu buzele la ure- i hîvt

(>eşi MI IM *ni* MiMMir *ieu*| *fău*$_f$ *popa* ăsta n-a *fost prezent* v MlUI I (MM lOIiieplM *pH* JosliUa.

Am i luiolil, (iuAudu I *pe Joşii* la piept. *Inspiram adânc* mliUMil tIn via|nouă al copilaşului *şi tremuram de fericire.*

Fşli gaia să i du< j pe cei *nuci* acasă? Cred că au nevoie de MMIIIt,

Su|ul Mieii mi a (Mib *o* mână pe urnăr. Fiica noastră dormea (n bia|elr Ini, Am decis să nu dăm *o* petrecere mare după botez, iivâiul in vedere că familia noastră apărea mereu la ştiri, din niti/a promuilui.

.Si *mit* mi ar prinde bine să dorm, am murmurat eu. Strrling şi Clara pol să aibă grijă de Emmie şi de Josh, răi limp eu distrug ce |i-a mai rămas din inocenţă.

Cred că ai fe-ai descurcat de minune cu chestia asta în prima Năptămănă după ce nc-am cunoscut.

Am junii din sprAncene, Wolfe a izbucnit în hohote. învăţase heptaf să rădă.după ce ne impăcaserăm.

tn pliiH, (n seara asta parcă trebuia să zbori la Washington, un adăugat cu.

- Am anulat călătoria.

. iim aşar

— Ain chel să-rm petrec timpul cu familia mea.

— Ţara are nevoie de tine, l-am tachinat eu.

— Iar eu am nevoie *de tine.*

M-A luat în braţe, cu copii cu tot. Doamna Sterling încă locuia cu noi. I se indicase să nu mai tragă cu urechea — o regulă pe care, in mod surprinzător, o respecta. Clara locuia într-o alta parte a oraşului, în noua casă a mamei mele, dar amândouă ne ajurau des

să avem grijă de copii. Chiar dacă tata nu mai făcea parte din viaţa mea, nu mă simţisem niciodată mai iubită şi mai protejară de oamenii la care ţineam. Şi Wolfe începea o etapă importantă din cariera lui. Mandatul lui de senator avea să se termine in mai puţin de doi ani.

— Vreau să te duc undeva în seara asta. Am luat pompa ta de sân. E în maşină, mi-a spus, ciupindu-mă de sub bărbie.

Asta era viata mea acum. De la înşelat, certuri si inimi frânte,

i t 7 *f* 7

am trecut la un ritual atât de încântător, încât uneori îmi era frică de atâta fericire.

Sunt ca c vată de zahăr roz, la un bălei. Fericită, *binedispusâ şi dulce*. *Pufoasă*.

— Nimic nu e mai romantic decât să-ţi împacheteze soţul pompa de sân.

— Există o alternativa, dacă nu ai prejudecăţi.

Se referea la ultima noastră vizită la un restaurant, când aveam sânii atât de umflaţi, încât a trebuit să mă închid în toa- ktăL ca si mă mulg. El se oferise să bea laptele irosit. Nici măcar nu eram sigură că glumise.

— Planul ăsta suna enigmatic.

Am ridicat o sprânceană.

— Poate, dar e distractiv.

L-a luat pe Joshua din braţele mele, punându-1 pe scaunul pentru copii, apoi mi-a deschis portiera. Eu îmi luasem permisul auto la scurt timp după ce mă mutasem iar cu Wolfe. Nu *u* convenise să mă vadă la volan — şi, de altfel, în orice

am SA *nm o mm* cu *m %twm \ m*

~~*Wâfmî*~~ **— ~~*m*~~ timp** tar ~~*cnm*~~ *iftufadm* Mi şi ~~*fa*~~ cuţjt* <>u tatăl meu. î$s âoca rana ~~*rmhc griji dm*~~ cauza mea ţi a copilului, ~~*l)*s*~~ ştia ci MM»

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

or*®*,* de libertate.

Dapi ors pui de Mwnfl zdravăn, **rn-am** îmbrăcat *o*/ o rochie n^dc|»tiAm mm **iri** cartierul **italian,** iu *timp uc* Clar a şj **Siafing «tteai cu** *câ nud***. Purtam ruj roşu ţi un** zâmbet uriaş. **CM» «bei iau susţineam soţul** *m* privinţa carierei, eram *fon- dă stem*bac **zborul** la Washington ca să petreacă mai mult

tâmp os ooL

Ne-au» oprit in faţa rejtaurantulnî nostru italian, Pasta Iklk, ş mi-am dei&ut centura, pregătită **fi** cobor din maşină. Soţul meu caaapirafie jbcahiî Mamas Ptzza la scurt timp după ce tatăl meu fusese condamnat pentru tentativă de omor. L-a renovat, ~~*iamă*~~ lătaeî amintirile sumbre care se streairaseră în pereţi şi aapâtttrL Era doar un alt loca! pentru o cină romantică. Drăguţ şi intim.. O şansă de a ne rdaxa şi, poate, de a bea un pahar

m
am

Woik usi-a atins pîcsoruL

— E vremea sâ-tî lac o confesiune.

— Ce conforme? am plecat de la biserică, Wolfe.

— **Eşti** lingura persoană căreia ii datorez explicaţii.

— Spme-asi, l-am îndemnat, zâmbind.

— Angdo vrea să-şi anunţe azi logodna cu o fată pe care a ***wtăkmro fa hnaz âe*** contabilitate unde lucrează.

Woife mi-a mângâiat braţul, făcând semn spre restaurant.

— ~~*Nu*~~ prea are bani, aşa că m-a întrebat dacă poare să se logodească. aki, iar eu am acceptat. Am avut un motiv ascuns: ftiam că te simţi puţin vinovată, aşa că am vrut să vezi că prie- «osal tib arte bine.

Am rămas ai gura căscată

.In lunile — şi apoi, în anii — după ce-am aflat că eram însărcinată cu Emmic, mi-am făcut adesea griji că Angelo nu îşi trăia viaţa. Nu avea iubită şi nici nu se vedea cu nimeni. La scurt timp după ce a absolvit facultatea, firma de contabilitate a tatălui său se închisese. Fiscul aflase că spălau milioane de dolari pentru Organizaţie. Mike Bandini era în închisoare, ispăşind o sentinţă de douăzeci de ani. In continuare, Angelo se înţelegea bine cu părinţii, din câte am aflat — avea grijă de mama şi de fraţii lui —, dar a întrerupt, în mod oficial, toate legăturile cu Organizaţia. N-o mai întrebasem pe mama despre el de câteva luni. Şi uite ca îşi găsise, în sfârşit, pe cineva.

Wolfe mă cerceta din ochi, încercând să-mi descifreze reacţia. Ştiam că nu voia să mă supăr, dar mai ştiam şi că, indiferent care ar fi fost reacţia mea, dorea să nu exagerez. Angelo a fost şi avea să fie mereu un subiect delicat în căsnicia noastră. II rănisem adânc pe Wolfe când îl sărutasem pe Angelo în faţa întregii lumi. Mă iertase, dar nu mă aşteptam să uite.

Am zâmbit si l-am îmbrăţişat.

— Mulţumesc. Sunt foarte fericită pentru el. Şi pentru mine.

— Dumnezeule, eşti perfectă! a murmurat soţul meu, încheind conversaţia noastră cu un sărut.Te-am luat dorindu-mi răz-

bunare. N-am crezut niciodată c-o să primesc ceva mult mai copleşitor: dragoste.

A coborât din maşină şi mi-a deschis portiera.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *W*

Am intrat în restaurant ţinându-ne de mână. Singura persoană la care nu mă gândisem astăzi, când nostalgia mă copleşise, era Kristen Rhys, femeia care pusese la cale cele mai urâte zile din viaţa mea. Ştiam că nu aveam să dăm peste ea acolo. După ce Kristen mă încolţise în campus, Wolfe îi răspunsese,hnal., ^ telefon. O ajutase să-şi găsească o slujbă în AJaskâ, apoi o pusese să semneze un contract mai dur decât un ordin de restricţia. Khys nu trebuia să se întoarcă în Illinois, să ne < ante- Ea şi dăduse cuvântul că n-avea să ne mai hărţuiască.

I//j ce te gândeşti? m-a întrebat soţul meu, în timp ce dcM Jndca uşa restaurantului.

C) Juniină caldă ne-a învăluit imediat. Vedeam lumânări, fete de m*^ roşii, mobilier de lemn peste tot. Locul era plin de oameni discutând animat şi râzând. L-am zărit pe Angelo. îşi ţinea un braţ petrecut pe după umerii unei fete frumoase, cu pârul Jung, negru şi ochii oblici. Ne-am apropiat de ei.

Mă gândesc că mă faci foarte fericită, i-am răspuns cu sinceritate,

Nc am oprit în faţa lui Angelo. i a întors capul şi mi-a zâmbit. Fericirea strălucea în ochii Iui albaştri.

Am murmurat:

— Am reuşit. Fiecare, separat.

— Lşti frumoasă, Francesca Rossi.

Angelo m-a luat în braţe şi a adăugat, şoptindu-mi la ureche:

— Dar nu la fel de frumoasă ca viitoarea mea soţie.

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT | *w*

Wofa

După $as ani*

UUM tiA I UHI t) INIMA CU UN HAMUT

Aflat la fereastra camerei de care, cu mulţi, mulţi ani în urmă, Zisese dormitorul Francescăi, îmi priveam soţia. Mângâiam ■ ^ta de lemn în care Emmeline — era camera ei acum — îşi 1‘Ucu toate scoicile. Francesca şi cu mine căzuserăm de acord cănu voiam sil perpetuăm tradiţia do familie a bileţelelor. Prea mulţii presiune şi contuzie. Mii uitam cum soţia mea îşi lua la revedere de la grădina ci preferată de legume, pe care o îngrijise mai bine de zece ani, cu Josh şi Kmmcline de-o parte şi de alta si cu micul Christian în braţe. Stcrling era şi ea acolo, zâmbind, mânsniindu-i umărul.

In seara asta, aveam să ne îmbarcăm intr-un avion cu destinaţia Washington DC. Urma să-mi slujesc ţara aşa cum visasem s-o tac încă de când eram orfan: în calitate de preşedinte al Statelor Unite.

Aveam visuri de împlinit, o ţara de slujit şi o viaţă întreagă în care Francesca şi cu mine să ne iubim mai pătimaş decât anul

trecut. In timp ce mă uitam la ea, am ştiut că decizia mea de a o fura, sub cerul fără stele al oraşului Chicago, acum zece ani, fusese cea mai buna alegere pe care o făcusem vreodată.

Îmi iubeam ţara cu pasiune.

îmi iubeam soţia şi mai mult.

SFÂRŞIT